

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

DEVELOPMENT OF TEACHERS TRAINING COURSES TO ENHANCE COMPETENCY IN
ENGLISH LANGUAGE LEARNING MANAGEMENT OF THE ROYAL THAI ARMY
BRANCH SERVICE SCHOOLS

วสันต์ เต็งกวน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ปฏิญานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF TEACHERS TRAINING COURSES TO ENHANCE COMPETENCY IN
ENGLISH LANGUAGE LEARNING MANAGEMENT OF THE ROYAL THAI ARMY
BRANCH SERVICE SCHOOLS

WASAN TENGKUAN

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF PHILOSOPHY
(Educational Science & Learning Management)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ของ

วสันต์ เต็งกวน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิวา แยมรุ่ง) (รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจรรยา)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย สุธาสีโนบล) (รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดา หวังภาษิต)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
ผู้วิจัย	วสันต์ เต็งกวน
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งทิวา แยมรุ่ง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติชัย สุธาสีโนบล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก (2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และ (3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยใช้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรแบบ ADDIE Model โดยมีระยะในการวิจัยที่แบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้คือ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบับร่างและตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และระยะที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วย 2 สมรรถนะคือ (1) สมรรถนะหลัก (Core competency) มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ (2) สมรรถนะด้านหน้าที่ (Functional competency) มี 5 องค์ประกอบ 37 ตัวบ่งชี้ (2) หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบคือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมและการจัดประสบการณ์ วิธีการจัดประสบการณ์ สื่อและอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ระยะเวลา และการวัดและการประเมินผล โดยผลการศึกษาประสิทธิภาพพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X=4.63$, $S.D.= 0.48$) และมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ผลการศึกษาศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมพบว่า (1) ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (2) ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย ($=4.00$, $S.D. 0.52$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก (3) ผลการประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($=4.34$, $S.D. 0.62$)

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

Title	DEVELOPMENT OF TEACHERS TRAINING COURSES TO ENHANCE COMPETENCY IN ENGLISH LANGUAGE LEARNING MANAGEMENT OF THE ROYAL THAI ARMY BRANCH SERVICE SCHOOLS
Author	WASAN TENGGUAN
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Rungtiwa Yamrung
Co Advisor	Associate Professor Dr. Kittichai Suthasinobol

The objectives of the research are as follows: (1) to study the factors and indicators of competency in English language learning management in Royal Thai Army branch service schools; (2) to develop the teacher training courses to enhance competency in English language learning management; and (3) to study the effectiveness of teachers training courses to enhance competency in English language learning management with the ADDIE model. The research was divided into three phases. Phase One studied the factors and indicators of competency in English language learning management. Phase Two developed teacher training courses and studied the efficiency of training courses to enhance competency in English language learning management. Phase Three evaluated the effectiveness of teachers training courses and studied the efficiency of training courses to enhance competency in English language learning management. The results of the research were: (1) the factors and indicators of competency in English language learning management were comprised of two competencies: (1) core competencies which consisted of four factors and 28 indicators; and (2) functional competencies, with five factors and 37 indicators; (2) teacher training courses to enhance competency in English language learning management had seven components: objectives, contents, activities and provision of learning experience, arrangement of learning experience, learning tools and resources, time, evaluation and assessment. The evaluation of efficiency of the teacher training courses to enhance competency in English language learning management found training courses at the highest level ($\bar{x}=4.63$, S.D.= 0.48) and the evaluation of the overall consistency index was between 0.80-1.00, which met the criteria; (3) the effectiveness of the training courses revealed the following: (1) the test results on English language learning management was higher than before training at a statistically significant level of 0.05; (2) the evaluation of English language learning management skills had an average score ($\bar{x}=4.00$, S.D. 0.52) which was at a high level; (3) the evaluation of the attitude toward English language learning management was high overall, and the overall satisfaction of the teachers training courses was at a high level. ($\bar{x}=4.34$, S.D. 0.62).

Keyword : Training courses, Competency in English language learning management, Royal Thai Army Branch service schools

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีก็เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตา ความกรุณา มิตรไมตรี และความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ประการแรกผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิภา แยมรุ่ง ประธานที่ปรึกษาหลักสูตรศึกษานิยม และรองศาสตราจารย์ ดร. กิตติชัย สุชาติโนบล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้แสงสว่างในการดำเนินงานวิจัยและให้กำลังใจในตลอดระยะเวลาที่ทำปริญญาานิพนธ์เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิจัญญ ที่กรุณาเป็นประธานสอบปากเปล่า รองศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ ลังกา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลัดดา หวังภาษิต ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า และยังได้ให้ข้อเสนอแนะ รวมถึงข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในงานวิจัยเพื่อปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ มีคุณภาพและมีประโยชน์ต่อสังคมมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ แสงประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตรรัตน์ สุวรรณสม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุโสภ บุณสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปนัดดา จินประชา ดร.ธนากร ทองประยูร ดร.สุขสรรค์ ศุภเศรษฐเสวี ดร.พิมพ์พญู สุตานันต์ พันโทหญิง ดร. ปัทมาภรณ์ เมฆมณีและพันตรี ดร.กฤษฎา สว่างงาม ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา ผู้อำนวยการกองการศึกษา หัวหน้าและเพื่อนร่วมงานของแผนกวิชาทั่วไป โรงเรียนทหารราบ ศูนย์การทหารราบ ที่ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร้อยโท จารุพงษ์ ขวัญราช ผู้เป็นกัลยาณมิตรที่ดีของข้าพเจ้าเสมอมาในการช่วยเหลือวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณความรักจากคุณแม่ที่อยู่บนฟ้า จากคุณพ่อ จากน้องสาว และครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจในวันที่เหนื่อยล้า และส่งแรงผลักดันจนกระทั่งข้าพเจ้าได้สำเร็จปริญญาเอกตามความฝันของคุณแม่และของตนเอง คุณค่าและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากปริญญาานิพนธ์เล่มนี้ขอมอบไว้เพื่อเป็นเครื่องบูชาพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

สารบัญ

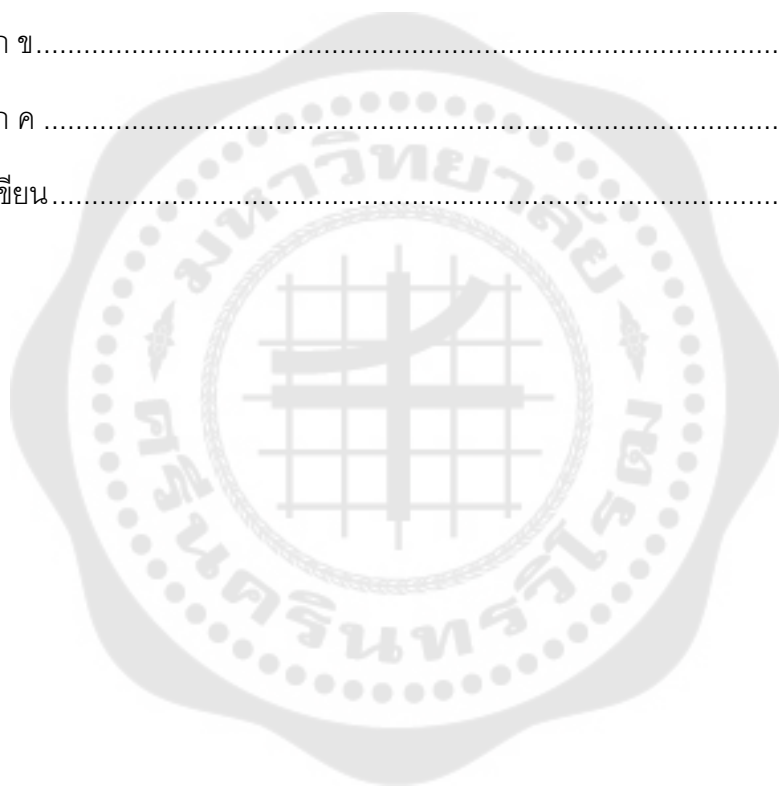
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามงานวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
สมมุติฐานทางการวิจัย.....	17
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	20
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
1. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	22
1.1. ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม.....	22
1.2 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	25
1.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	30
1.4 กระบวนการฝึกอบรม.....	47

1.5 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม.....	48
1.6 รูปแบบการฝึกอบรม.....	53
1.7 สรุปแนวความคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม.....	71
2. แนวคิดด้านการจัดการเรียนรู้.....	72
2.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้.....	72
2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้.....	73
2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้.....	76
2.4 หลักการจัดการเรียนรู้.....	78
2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้.....	80
2.6 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้.....	91
2.7 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	93
2.8 สรุปแนวความคิดการจัดการเรียนรู้.....	95
3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	97
3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	97
3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	98
3.3 แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	102
3.6 การเรียนการสอนทักษะการอ่าน.....	119
3.4 สรุปแนวความคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	128
4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ.....	130
4.1 ความหมายของสมรรถนะ.....	130
4.2 ประเภทของสมรรถนะ.....	132
4.3 องค์ประกอบของสมรรถนะ.....	137
4.4 สมรรถนะครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	140

4.5	สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ.....	148
4.6	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์.....	172
4.7	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบก.....	175
5.	เจตคติ.....	176
5.1	ความหมายของเจตคติ.....	176
5.2	องค์ประกอบของเจตคติ.....	177
5.3	ลักษณะทั่วไปของเจตคติ.....	178
5.4	การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเจตคติ.....	180
6.	บริบทเกี่ยวกับโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	182
6.1	การจัดการศึกษาและประเภทของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	182
6.2	ความสำคัญของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	186
7.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	188
7.1	งานวิจัยในประเทศ.....	188
7.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	194
บทที่ 3	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	198
1.	การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่า สายวิทยาการกองทัพบก.....	201
2.	การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างและการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครู อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสาย วิทยาการกองทัพบก.....	206
3.	การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	220
บทที่ 4	ผลการศึกษา.....	228

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	229
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบด้วย	263
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบด้วย	284
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	298
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	298
วิธีการดำเนินงานวิจัย	298
สรุปผลการวิจัย	299
1.ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	299
2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	300
3. ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	303
อภิปรายผลการวิจัย	304
1.ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	304
2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	307
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริม สร้าง สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	310

ข้อเสนอแนะ	315
1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้	315
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	316
บรรณานุกรม.....	317
ภาคผนวก.....	331
ภาคผนวก ก.....	332
ภาคผนวก ข.....	335
ภาคผนวก ค	345
ประวัติผู้เขียน.....	383

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ลักษณะของวิธีการอบรม.....	58
ตาราง 2 สรุปผลการศึกษารูปแบบการฝึกอบรมครูอาจารย์ภาษาอังกฤษในประเทศไทย.....	66
ตาราง 3 การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย.....	88
ตาราง 4 การสังเคราะห์แสดงประเภทของสมรรถนะ.....	136
ตาราง 5 องค์ประกอบของสมรรถนะ.....	139
ตาราง 6 สมรรถนะของครูทหารโดยกรอบของสถาบัน International Board of Standards for Training Performance and Instruction (IBSTPI).....	142
ตาราง 7 การสังเคราะห์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ.....	161
ตาราง 8 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	230
ตาราง 9 รายละเอียดข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	236
ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	242
ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	254
ตาราง 12 การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย.....	264
ตาราง 13 สรุปเนื้อหาการฝึกอบรม.....	270
ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	277
ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก.....	279

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน.....	283
ตาราง 17 การวิเคราะห์ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรม. 284	
ตาราง 18 การวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	285
ตาราง 19 ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.....	287
ตาราง 20 การวิเคราะห์เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรม....	290
ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยภาพรวม	291
ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านเนื้อหาวิชา.....	292
ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านวิทยากร	293
ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านวิธีการฝึกอบรม	294
ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านสื่อการสอนและการเรียนรู้	295
ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านการวัดและการประเมินผล	295
ตาราง 28 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	340

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	19
ภาพประกอบ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์	33
ภาพประกอบ 3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบา	35
ภาพประกอบ 4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ อังง บัวศรี	38
ภาพประกอบ 5 วัฏจักรการพัฒนาหลักสูตร สัจด์ อุทรานันท์	40
ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนของการจัดการฝึกอบรมของชูชัย สมितिไกร	43
ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	201

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“Education is the most powerful weapon that we can use to change the world” (Ratcliffe, 2017) การศึกษาเป็นอาวุธที่ทรงพลังที่สุด ที่เราจะนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงโลก เป็นคำกล่าวของอดีตประธานาธิบดีของแอฟริกาใต้ เนลสัน แมนเดลา ที่ได้ให้ความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับมนุษยในทุกระดับ และทุกช่วงวัยให้เต็มศักยภาพ มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจสติปัญญาและมีพัฒนาการรอบด้าน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้การจัดการศึกษายังต้องยึดหลักเป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน โดยที่ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่เปรียบเหมือนเป้าหมายหลักในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนนั้นก็ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของคน โดยเฉพาะในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ที่ได้กล่าวถึงมิติสำคัญในการพัฒนาคน เพราะคนนั้นเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยนั้นเกิดความเข้มแข็งและมีคุณภาพ โดยต้องพัฒนาศักยภาพของคนตลอดชีวิต ยกกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้มีมาตรฐานและส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยที่เราจะสังเกตว่ากรอบยุทธศาสตร์นี้ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีที่ได้ให้ความสำคัญถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การขับเคลื่อนประเทศไทยให้เป็นประเทศที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพและลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ซึ่งทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการช่วยยกระดับประเทศในทุกมิติไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ในแผนแม่บทประเด็นที่ 11 กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพของคนตลอดช่วงชีวิต เพราะในอีก 20 ปีข้างหน้า สัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลง สวนทางกับจำนวนของผู้สูงอายุที่มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในปี 2564 นี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบ มีทักษะที่จำเป็น มีสุขภาพจิตที่ดี

ร่างกายได้รับการพัฒนารอบด้าน สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีและมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 รวมอยู่ด้วย (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562)

ในการสื่อสารของผู้คนในโลกใบนี้ภาษาอังกฤษถือว่ามีบทบาทสำคัญเพราะเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ของโลก และยังถูกใช้เพื่อการเรียนการสอนมากกว่า 118 ประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อค้าขายหรือเป็นภาษาทางการทูต และที่สำคัญภาษาอังกฤษยังเป็นภาษานานาชาติ หรือที่เรียกว่า English as an International Language ที่ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ใช้เพื่อสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural communication) (พงศกร เมธีธรรม, 2560) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่ใช่เฉพาะการที่เป็นภาษาที่มีสถานะเป็นภาษาของโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้เพราะนอกจากจะทำให้เราได้ทราบถึงวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมของประเทศอื่นแล้วนั้น ยังจะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาต้องบรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555) โดยที่การศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยได้มีความพยายามในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความหลากหลายเพื่อให้เกิดความครอบคลุมในด้านความสามารถทางภาษา และความเป็นพลเมืองโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษเป็น การสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาเป็นต้นไป และมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2549 ที่คณะรัฐมนตรีมีความเห็นชอบให้ดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ เน้นการสื่อสารสร้างความเสมอภาคและโอกาสการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จัดการเรียนการสอนอย่างมี คุณภาพ พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

เช่นเดียวกับนโยบายการศึกษาของกองทัพบกที่ให้ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยที่ได้กำหนดการดำเนินการศึกษาและมอบนโยบายการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษา โรงเรียน หน่วยและเหล่าสายวิทยาการในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของ กำลังพลในกองทัพบกในการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนและนำประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อ กองทัพบกในอนาคต นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมนโยบายด้านการพัฒนาเพื่อความทันสมัยโดยเฉพาะ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กำลังพลทุกระดับต้องได้รับการทดสอบวัดภาษาอังกฤษ โดยให้ถือเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำในการผ่านเข้ารับการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2556 เป็นต้นไป เพื่อให้กำลังพลมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลาตามแหล่งความรู้ที่สามารถหาได้ทั่วไป อันจะนำมาสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการใช้งานได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม ครูอาจารย์ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการควรเร่งพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อนำความรู้ไปพัฒนากำลังพลของกองทัพ โดยที่กองทัพจะส่งเสริมสนับสนุน การผลิตบุคลากร ตำรา และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาความรู้ดังกล่าว (กองทัพ, 2559) โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ ในสังกัดกองทัพประกอบไปด้วยโรงเรียนทหารราบ โรงเรียนทหารม้า โรงเรียนทหารปืนใหญ่ โรงเรียนทหารช่าง โรงเรียนทหารสื่อสาร โรงเรียนทหารสรรพาวุธ โรงเรียนทหารขนส่ง โรงเรียนพลาธิการ โรงเรียนทหารสารวัตร โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โรงเรียนทหารการเงิน โรงเรียนทหารสารบรรณ โรงเรียนข่าวทหารบก โรงเรียนทหารการสัตว และโรงเรียนเสนารักษ์ รวมทั้งสิ้น 15 โรงเรียน โดยมีหน้าที่ในการปลูกฝังอุดมการณ์ความรักชาติ วัฒนธรรมองค์กรแก่ผู้ที่เข้ารับการศึกษา ดำเนินการศึกษา วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับหลักนิยม และยุทธวิธี พัฒนาคุณภาพครูอาจารย์และบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญในการรบ อีกทั้งมีหน้าที่ในการผลิตนายทหารตามนโยบายของกองทัพ เพื่อเป็นกลไกหลักสำคัญในการเตรียมกำลังของกองทัพในอนาคต ในปัจจุบันกองทัพไทยได้มีบทบาทในเวทีนานาชาติมากขึ้น มีความพยายามเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกองทัพเพื่อนบ้านและกองทัพนานาชาติอย่างต่อเนื่องในลักษณะการแลกเปลี่ยน การเยี่ยมเยียน ความร่วมมือ การให้ความช่วยเหลือและรวมไปถึงความมั่นคงในหลายภารกิจหลายประเทศ เช่น ประเทศติมอร์ตะวันออก อัฟกานิสถาน อิรัก บรูไน และในคาร์ฟูร์ ประเทศซูดาน (กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2558) การส่งกำลังทหารเข้าไปปฏิบัติการกิจรวมถึงเข้าไปช่วยเหลือประเทศเหล่านั้นต้องอาศัยแนวทางการทูต การประสานงาน และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และด้วยความสามารถในการสื่อสารนี้จะช่วยในการพัฒนาความเชื่อมั่นและความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น การเสริมสร้างความรู้โดยเฉพาะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลจึงมีความสำคัญ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพ จึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกวิชาภาษาอังกฤษให้กับกำลังพลในกองทัพ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับกำลังพลในการมีส่วนร่วมขององค์กรนานาชาติ สร้างขีดความสามารถตามมาตรฐานของกองทัพตามที่ต้องการ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนโยบายการศึกษาของกองทัพที่ว่า พัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้มีความเหมาะสม ทันสมัย โดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ด้านวิชาการกับการทำงานราชการ

และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เมธินี เฉลิมวัฒน์, 2560) ดังนั้นครูอาจารย์ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาความรู้ให้กับผู้เรียน

เมธินี เฉลิมวัฒน์ (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพบว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายปัจจัยอันได้แก่ ด้านผู้เรียนเองโดยที่นักเรียนนายร้อยจำนวนมากขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้และฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่ชอบเรียนภาษาและไม่รู้สึกถึงความจำเป็นต่อวิชาชีพทหาร ด้านผู้สอนอันได้แก่คุณภาพและปริมาณครูผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ กล่าวคือครูใช้ภาษาไทยในการสอนเพราะว่า ส่วนหนึ่งมาจากการที่ครูอาจารย์ขาดความมั่นใจและความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน เน้นการท่องจำ เน้นไวยากรณ์เพื่อการสอบมากกว่าการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร และเมื่อทำการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นและปัญหาสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (จักรทวีทิพย์ ทรัพย์ ทรัพย์, 2559) พบว่ากำลังพลของกองทัพบกนั้นต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดมากที่สุด และกำลังพลต้องการหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ โดยสามารถทำการฝึกฝนผ่านสื่อออนไลน์และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พิณสายแก้ว, 2562) ที่ได้กล่าวว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นเป็นทักษะที่ต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของการใช้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับทหาร เหล่าทหารราบกองทัพบก

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ จำนวน 4 ท่าน เกี่ยวกับสภาพของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ พบประเด็นสำคัญดังนี้

1. ครูอาจารย์ยังไม่เข้าใจในขั้นตอนของการสอนภาษาอังกฤษใน 4 ทักษะที่สำคัญอันได้แก่ ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการพูด (Speaking) ทักษะการอ่าน (Reading) และทักษะการเขียน (Writing) ซึ่งทำให้การสอนแต่ละทักษะไม่ประสบผลสำเร็จและเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพราะมีกฎเกณฑ์ตายตัว ไม่ต้องอาศัยการใช้กิจกรรมในการฝึกฝนมาก (อาจารย์ A.2564: สัมภาษณ์; อาจารย์ B.2564: สัมภาษณ์)

2. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร โดยเฉพาะเมื่อต้องสอนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะมีสมาธิเพียงช่วงเวลาสั้นๆ จากนั้นก็จะแอบหลับและไม่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน (อาจารย์ B.2564: สัมภาษณ์)

3. ครูอาจารย์ส่วนใหญ่จะเลือกสอนในเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวกับทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะว่าไม่ได้จบมาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจะสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ทางการทหาร การออกคำสั่งทางการทหาร มากกว่าคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสาร (อาจารย์ C.2564: สัมภาษณ์, อาจารย์ D.2564: สัมภาษณ์)

4. ครูอาจารย์ยังใช้วิธีการประเมินโดยให้ผู้เรียนเลือกคำตอบจากแบบทดสอบเท่านั้น เพราะว่า เป็นวิธีการที่ง่ายสำหรับการประเมิน อีกทั้งจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีจำนวนมากและต้องใช้เวลามากในการสรุปคะแนนการทดสอบในแต่ละครั้ง ดังนั้นการวัดประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการทดสอบจากแบบทดสอบแบบเลือกคำตอบจึงเป็นวิธีการที่ดีที่สุด (อาจารย์ B.2564: สัมภาษณ์, อาจารย์ C.2564: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการยังคงมีปัญหา เริ่มตั้งแต่การวางแผนกำหนดเนื้อหาที่จะสอน ขาดความรู้เรื่องการคัดเลือกประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ขาดความรู้ความเข้าใจในแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียน ขาดความรู้เรื่องของการวัดและประเมินผล รวมถึงขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประเด็นสำคัญที่สุดคือครูอาจารย์จำนวนร้อยละ 90 ของผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูอาจารย์เหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อที่จะเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ เพราะครูอาจารย์จะต้องทำหน้าที่ในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน พัฒนาระบบคิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลิดอกำล้างผลของกองทัพบกที่มีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้นการพัฒนาครูอาจารย์เพื่อให้มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะสร้างครูอาจารย์ให้เกิดศักยภาพที่สูงและมุ่งสู่ความเป็นครูอาจารย์มืออาชีพ (Professional Teacher) อย่างแท้จริง โดยผลของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนี้ยังจะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้นำผลของการพัฒนารูปแบบนี้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อการวางแผนและสร้างกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกองทัพบกอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ถึงแม้ว่ากองทัพบกได้มีความพยายามในการพัฒนาศักยภาพของกำลังพล ในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อให้กำลังพลได้พัฒนาตนเองทั้งการศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Smart Teach:

General English) การเพิ่มการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา การจัดทำคู่มือสนทนาภาษาอังกฤษให้กับกำลังพลของกองทัพบก และให้การสนับสนุนบุคลากร การผลิตบุคลากร ตำราและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่โรงเรียนหน่วยและเหล่าสายวิทยาการ ศูนย์การศึกษาและหน่วยอื่น เพื่อให้ได้รับการพัฒนาความรู้ดังกล่าวของกองทัพบกอย่างก้าวหน้าและทั่วถึง (กองทัพบก, 2559) แต่ยังคงพบว่ากำลังพลในกองทัพบกยังคงขาดสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและภาษาอังกฤษสำหรับการทำงาน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ยังคงต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (จักรทิพย์ ๒๕๕๙)

ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้ที่มีความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของกำลังพลในกองทัพบกคือ ครูอาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะครูอาจารย์นั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา เพราะพฤติกรรมและลักษณะของครูอาจารย์นั้นมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ครูอาจารย์นั้นจะต้องมีองค์ความรู้ที่ดี มีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ และมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพของตนแนวทางในการพัฒนาครูอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีสมรรถนะนั้นมีวิธีการหลากหลายอาทิเช่น การสอนแนะหรือให้คำปรึกษา การสอนงานหรือการนิเทศงาน หรือ การมอบหมายงาน นอกจากนี้ยังมีวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาบุคคลที่อยู่ในองค์กรให้มีความรู้ ทักษะ ทักษะ คุณธรรม เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน คือการใช้วิธีการอบรม (Training) (ชูชัย สมิทธิไกร, 2554)

การอบรมคือกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบที่จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understanding) ทักษะ (Attitude) และความชำนาญ (Skill) ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งผ่านกิจกรรมการเรียนรู้จนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้และเพื่อยกมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้นไป (ธัญมัย แฉ่มเขตต์, 2559) โดยวิธีการฝึกอบรมนั้นแบ่งออกเป็นหลายประเภท (สถาบันพัฒนาข้าราชการ, 2557:1) เช่น การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-service Training) การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In-service Training) การฝึกปฏิบัติงานในที่ทำการ (On the Job Training) การฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงาน (Off the Job Training) การฝึกอบรมแบบผสม การฝึกอบรมเป็นรายคนตามความจำเป็นของบุคคล การฝึกอบรมเป็นคณะ การฝึกอบรมเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้ว การฝึกอบรมเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือ การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงขึ้นในระยะยาว จากที่กล่าวมาข้างต้นรูปแบบของการ

ฝึกอบรมนั้นได้เน้นการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน พัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถ เจตคติและสมรรถนะในการทำงานของตน ส่งเสริมเพิ่มพูน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง องค์ความรู้ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก การฝึกอบรมยังช่วยส่งเสริมสมรรถนะและ ความสามารถของบุคคลนั้นให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงานได้จริง ตอบสนองนโยบายและ เป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อการ พัฒนาอย่างต่อเนื่องอีกด้วย (ดุสิต ชาวเหลือง, 2554)

ผู้วิจัยจึงสนใจอยากจะทำพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ช่วยส่งเสริมครูอาจารย์ให้มีสมรรถนะใน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติใน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้หลักสูตรฝึกอบรมยังเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพวิธีการ หนึ่ง ที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเฉพาะครูอาจารย์ผู้สอน โดยมีงานวิจัยหลายเรื่องที่น่าสนใจสนับสนุนการพัฒนาครูอาจารย์อย่างเป็นระบบผ่านวิธีฝึกอบรม (สุพรรณษา สุวรรณชาติ, 2560) , (เอมมิกา วชิระวินท์, 2560), (อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง, 2559), (อารีรักษ์ มีแจ่มและสิริพร ปาณางษ์, 2553) หลักสูตรฝึกอบรมนั้นยังเป็นเหมือนแนวทางว่าครู อาจารย์นั้นควรได้รับการพัฒนาไปยังทิศทางไหน บรรลุวัตถุประสงค์อะไร เนื้อหาที่ควรได้รับการ พัฒนาเป็นอย่างไร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรจะสามารถนำความรู้ที่เกิดขึ้นนั้นไปพัฒนา สมรรถนะของตนเพื่อให้เกิดทักษะที่ต้องการสูงขึ้นและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กร ต่อไป (George J. Posner, 2006) ในขณะเดียวกันจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับพบว่า ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการยังขาดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 15 โรงเรียน จึงนับว่าเป็น ความท้าทายสำหรับผู้วิจัยเองในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อตอบสนองต่อการ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับกำลังพลในกองทัพบกและช่วยสร้างระบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้กับครูอาจารย์อย่างมีประสิทธิภาพในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการจะสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้นั้น จำเป็นต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้ให้ความจำกัดความของสมรรถนะว่า “สมรรถนะหมายถึงความสามารถของบุคคลในการ ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ จน ประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะ แสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติที่สามารถ วัดและประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และ

ความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน” ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะนั้นประกอบไปด้วยการพัฒนาด้านความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) และคุณลักษณะและทัศนคติ (attribute and attitude) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ได้อธิบายลักษณะสมรรถนะที่สำคัญอยู่ 2 ลักษณะคือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะที่เกิดขึ้นกับผู้สอนโดยการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดีขึ้นและลึกซึ้งขึ้น เช่น สมรรถนะการแก้ไขปัญหา สมรรถนะการจัดการชั้นเรียน สมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการคิดสังเคราะห์ สมรรถนะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น และอีกองค์ประกอบที่สำคัญคือสมรรถนะเฉพาะ (specific competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะสาขาหรือวิชานั้นก็คือการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีสมรรถนะเฉพาะวิชา เช่น สมรรถนะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) สมรรถนะการสอนพูด สมรรถนะการสอนเขียน สมรรถนะการสอนฟัง สมรรถนะการสอนอ่าน เป็นต้น สมรรถนะจะเกิดขึ้นได้นั้นเกิดจากการใช้ความรู้ในการทำงาน มีทักษะที่ดีในการบริหารงาน และมีคุณลักษณะหรือเจตคติที่ตนเองมีอยู่เพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนเองตามเกณฑ์ที่ได้กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นสมรรถนะเฉพาะเพื่อมุ่งเน้นให้ครูอาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกกระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกำลังพลโดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อสร้างกำลังพลที่มีสมรรถนะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และยังถือเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นรูปธรรมและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ให้กับกองทัพอื่นด้วย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครั้งนี้ได้ใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า ADDIE Model ผลลัพธ์ของงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จะช่วยเสริมสร้างสมรรถนะของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูอาจารย์นั้นจะต้องได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของตนเอง และเพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้ไปพัฒนาตนเอง กลายเป็นกำลังพลที่มีประสิทธิภาพของกองทัพบกไทยในการสร้าง Strong Soldier ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้วิจัยยังมีความคาดหวังว่าหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นนี้จะเป็นตัวอย่างหลักสูตรที่ดีในการพัฒนากำลังพลของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการให้กับกองทัพอื่นหรือหน่วยงานราชการอื่นที่ต้องการพัฒนาบุคลากรของตนเองในการมีประสิทธิภาพในการจัดการ

เรียนการสอนภาษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาเรื่องนี้โดยมุ่งแสวงหาคำตอบจากการวิจัยที่ว่า หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบก จะช่วยส่งเสริมสมรรถนะในการสอนภาษาอังกฤษ โดยที่ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะใช้ในการขยายผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

คำถามงานวิจัย

1. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีอะไรบ้าง
2. หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกควรมีลักษณะอย่างไร
3. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ

1.1.2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้อาจารย์จำนวน 3 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี และ

1.2.2. มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. ตัวแปรที่ศึกษา คือ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล คือ 1 พฤษภาคม 2565 - 1 กรกฎาคม 2565 เป็นระยะเวลา 2 เดือน

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมบรรมฉบับร่าง และตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1.กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ

1.1.2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทางการทหาร จำนวน 2 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ และเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และ

1.2.2. มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล คือ 1 กันยายน 2565 – 1 มกราคม 2566 เป็นระยะเวลา 5 เดือน

4. เนื้อหาในการทำวิจัย เป็นเนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยออกแบบมาสำหรับครูอาจารย์ที่ดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนายสิบในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา เพื่อใช้ในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. หลักสูตรตามแนวทางการสอนของແຂວງหลักสูตรโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มี 3 หน่วยการฝึกอบรม ได้แก่

- 1.1. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR)
- 1.2. การจัดการเรียนรู้และการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
- 1.3. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มี 5 หน่วยการฝึกอบรม ได้แก่

- 2.1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory)
- 2.2. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill)
- 2.3. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)
- 2.4. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)
- 2.5. การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill)

3. การใช้สื่อ/เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน มี 2 หน่วยการฝึกอบรม ได้แก่

- 3.1. Applications เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
- 3.2. Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน

การวิจัยในระยะที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ

1. ประชากร คือ ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน

2. กลุ่มตัวอย่างคือ ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่
รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2566 โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) จากการสอบถามความสมัครใจในการสมัครเข้าร่วมอบรมตามระยะเวลา
ของการวิจัย จำนวน 12 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรอิสระ คือ การใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.2. ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบด้วย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก

1.1. ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกต่อ
หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3. ระยะเวลาในการทดลอง 1 กุมภาพันธ์ 2566 – 1 เมษายน 2566 เป็นระยะเวลา 3
เดือน

4. เนื้อหาในการทำวิจัย เป็นเนื้อหาสาระที่ใช้ในการฝึกอบรม รวม 55 ชั่วโมง ที่ประกอบ
ไปด้วยหลักสูตรตามแนวทางการสอนของแกลงหลักสูตรโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่มี
จำนวน 3 หน่วยการฝึกอบรม อันได้แก่ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) การ
ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม
การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มี 5 หน่วยการฝึกอบรม ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language
Learning Theory) การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill) การสอนทักษะการฟัง
(Teaching listening skill) การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill) และการสอนทักษะ
การเขียน (Teaching writing skill) การใช้สื่อ/เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน มี 2 หน่วย
การฝึกอบรม ได้แก่ Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ Software เพื่อการผลิต
สื่อการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก หมายถึง หลักสูตรระยะสั้นที่จัดให้กับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่ไม่ได้จบการศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นการฝึกอบรมรูปแบบผสมผสาน (Blended learning) ระหว่างออนไลน์ (Online) ผ่านการใช้งานโปรแกรม Google Site และออนไซต์ (Onsite) ณ โรงเรียนที่ตั้งของแต่ละคนกำหนดเวลาในการฝึกอบรมจำนวน 55 ชั่วโมง แบ่งเป็นการเรียนภาคทฤษฎีจำนวน 40 ชั่วโมงและภาคปฏิบัติอีก 15 ชั่วโมง โดยหลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบสำคัญ 7 องค์ประกอบคือ 1. แนวคิดของหลักสูตร 2. เนื้อหาสาระ 3. กิจกรรมและการจัดประสบการณ์ 4. วิธีการจัดประสบการณ์ 5. สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ 6. ระยะเวลา 7. การวัดและการประเมินผล มีหน่วยการฝึกอบรมจำนวน 10 หน่วย ในแต่ละหน่วยการฝึกอบรมจะมีคู่มือประกอบสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทราบถึงโครงสร้างของหลักสูตร มาตรฐานการฝึกอบรมและสรุปเนื้อหาสาระของหลักสูตรการฝึกอบรมหน่วยการฝึกอบรมประกอบไปด้วย

เนื้อหาสาระ	หน่วยที่	จำนวนชั่วโมง	
		ภาคทฤษฎี	ภาคปฏิบัติ
1. หลักสูตรตามแนวทางการสอนของแตงลงหลักสูตรโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	1.1. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR)	4 ชั่วโมง	
	1.2. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้	4 ชั่วโมง	
	1.3. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	2.1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory)	4 ชั่วโมง	
	2.2. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill)	4 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง
	2.3. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)	4 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง

เนื้อหาสาระ	หน่วยที่	จำนวนชั่วโมง	
		ภาคทฤษฎี	ภาคปฏิบัติ
	2.4. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)	4 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง
	2.5. การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill)	4 ชั่วโมง	3 ชั่วโมง
3. การใช้สื่อ/เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนการ สอน	3.1. Application เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4 ชั่วโมง	
	3.2. Software เพื่อการผลิตสื่อการ สอน	4 ชั่วโมง	

2. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของแอดดี (ADDIE Model) (Richey, Klein, & Tracey, 2011:19) ที่มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้ 1). ขั้นวิเคราะห์ (Analysis phrase: A) เป็นการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยจากภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2). ขั้นการออกแบบ (Design phrase: D) เป็นการจัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯโดยมีการกำหนดเนื้อหาในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมฯ มีการตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ทำการแก้ไขและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตร 3). ขั้นการพัฒนา (Develop phrase: D) เป็นขั้นตอนของการปรับปรุงร่างหลักสูตรให้พร้อมนำไปใช้และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินความเหมาะสม ตรวจสอบความเป็นไปได้ของหลักสูตรฝึกอบรมฯ 4). ขั้นนำไปใช้ (Implement phrase: I) เป็นขั้นนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาและแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและ 5). ขั้นประเมิน (Evaluation phrase: E) เป็นขั้นการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร และปรับปรุงให้เป็นฉบับสมบูรณ์พร้อมเผยแพร่

3. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก หมายถึง คุณภาพ

ของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกฉบับร่าง จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบในหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ดังนี้

3.1. ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกใน 7 องค์ประกอบดังนี้

1. แนวคิดของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระ
3. กิจกรรมและการจัดประสบการณ์
4. วิธีการจัดประสบการณ์
5. สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้
6. ระยะเวลา
7. การวัดและการประเมินผล

ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ใช้แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด 4 หมายถึงเหมาะสมมาก 3 หมายถึงเหมาะสมปานกลาง 2 หมายถึงเหมาะสมน้อย และ 1 หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด ถ้าคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 แสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรม มีความเหมาะสม

3.2. ความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ซึ่งพิจารณาจากความสอดคล้องกันของหลักการแนวคิดของหลักสูตรฝึกอบรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หลักการจัดเนื้อหาและการจัดประสบการณ์ หลักการวัดและการประเมินผล ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สื่อสำหรับการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ใช้แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้อง

4. ประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก หมายถึงความสำเร็จตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไว้ประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

4.1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติของครูอาจารย์ที่ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึงองค์ความรู้เรื่องกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา การใช้ Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการใช้ Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน โดยประเมินจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก

2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึงการวิเคราะห์เรื่องกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การสอนทักษะการฟัง การสอนทักษะการพูด การสอนทักษะการอ่าน การสอนทักษะการเขียน และทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบไปด้วยการเลือกใช้แอปพลิเคชัน (application) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และซอฟต์แวร์ (software) เพื่อการผลิตสื่อการเรียนการสอน โดยประเมินจากแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

3. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่มีต่อตนเองในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีความมั่นใจในความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมิน 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ได้พัฒนาขึ้นตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

4.2. ความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก หมายถึง ความรู้สึกของครูอาจารย์หลังจากการอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert)

5. **ครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก** หมายถึง ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วยครูผู้ที่เป็นนายทหารชั้นประทวนและอาจารย์ผู้ที่เป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร

สมมุติฐานทางการวิจัย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยที่

1.1. ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

1.2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกอยู่ในระดับมาก

1.3. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกสูงหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

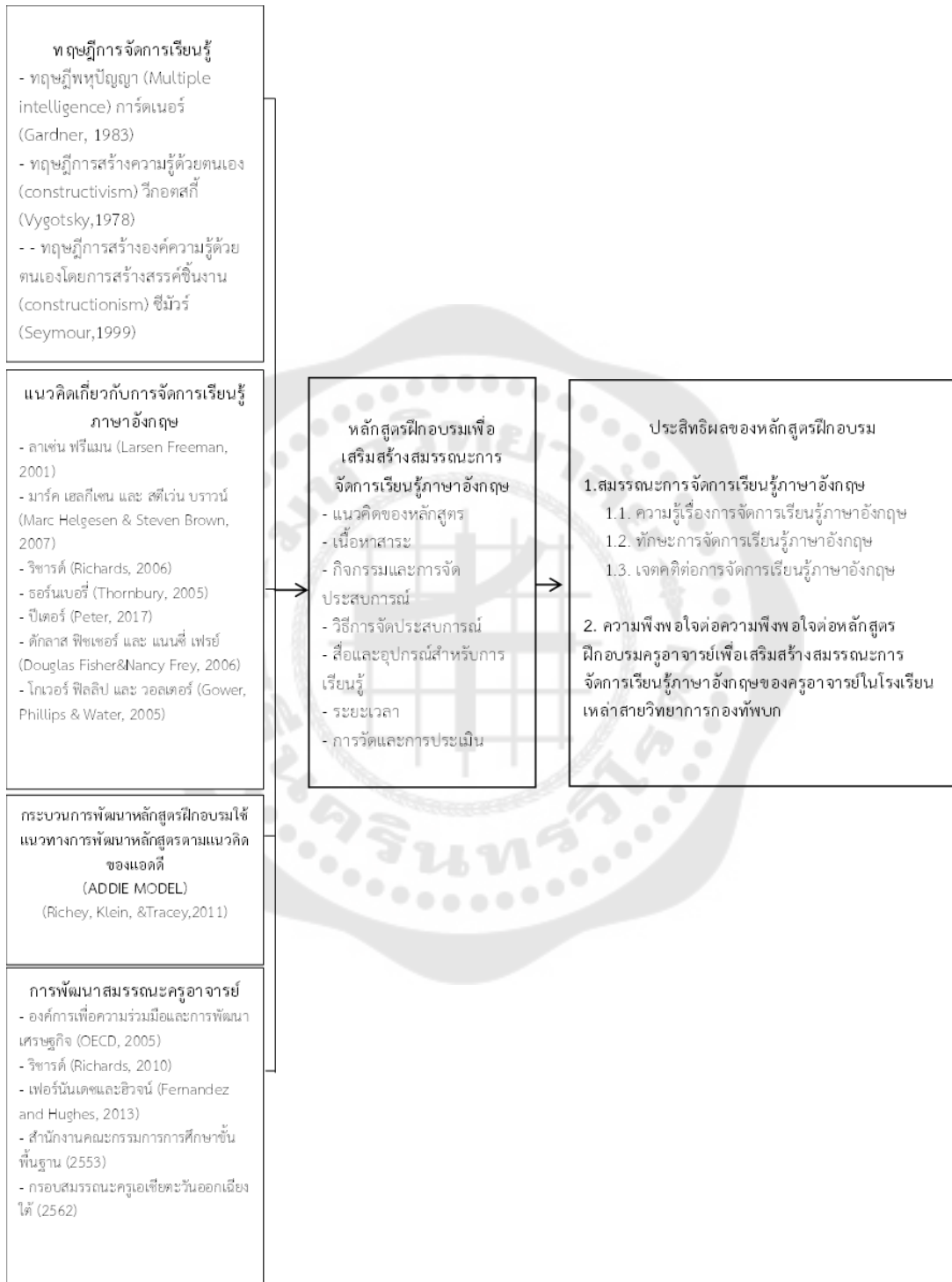
2. ครูอาจารย์มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรของ ADDIE Model (Richey, 2011) มีขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังนี้ 1). **ขั้นวิเคราะห์ (Analysis phrase: A)** เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ผู้เรียน กำหนดหัวข้อเรื่อง รวมถึงวิเคราะห์วัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2). **ขั้นการออกแบบ (Design phrase: D)** กำหนดและจัดลำดับเป้าหมายและจุดประสงค์ วางแผนการประเมินผลการเรียนรู้และปฏิบัติ พิจารณาเลือกกลวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเลือกสื่อการสอน 3). **ขั้นการพัฒนา (Develop phrase: D)** เป็นขั้นการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อทำการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือสื่อการสอน 4). **ขั้นนำไปใช้ (Implement phrase: I)** เป็นขั้นการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาและแก้ไขไปใช้และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ และ 5). **ขั้นประเมิน (Evaluation phase: E)** เป็นขั้นการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร โดยกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีดังต่อไปนี้ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่ใช้

ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligence) ของการ์ดเนอร์ (Gardner, 1983) ทฤษฎีการสร้าง
ความรู้ด้วยตนเอง (constructivism) ของวิกอตสกี (Vygotsky, 1978) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้
ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (constructionism) ของซีมัวร์ (Seymour, 1991) โดยนำ
หลักการสำคัญของแต่ละทฤษฎีการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ร่วมกับ
แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ ลาเช่น ฟรีแมน (Larsen Freeman, 2001) มาร์ค เฮลเก้
เซน และ สตีเวน บราวน์ (Marc Helgesen & Steven Brown, 2007) ริชาร์ด (Richards, 2006)
ธอร์นเบอรี (Thornbury, 2005) ปีเตอร์ (Peter, 2017) ดักลาส ฟิชเชอร์ และ แนนซี เฟรย์
(Douglas Fisher & Nancy Frey, 2003) โกวอร์ ฟิลลิป และ วอลเตอร์ (Gower, 2009) พร้อมทั้ง
แนวคิดการพัฒนาศมรรณนะครูอาจารย์ขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาเศรษฐกิจ
(Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), 2005) ริชาร์ดและ
ริชเชอร์ (Richards, 2001) เฟอร์นันเดซและฮิวจ์ (Fernandez and Hughes, 2013) สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และ
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเรื่องกรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (สำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา, 2562) รวมทั้งการได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการ
พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู
อาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ ซึ่งจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่กรมยุทธศึกษาทหารบก รวมไปถึงกองทัพบก จะได้นำสมรรถนะที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการพัฒนาและกำหนดบทบาทหน้าที่ของครูอาจารย์ภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอน ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติในการสร้างประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ของกองทัพบกในการเตรียมกำลังพลให้มีความพร้อมในการเผชิญกับสถานการณ์โลกาภิวัตน์และภัยคุกคามในการป้องกันประเทศในหลากหลายมิติ

3. ผลจากการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกจะช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภายในกองทัพบกเองหรือหน่วยงานภายนอกได้นำผลของการพัฒนารูปแบบนี้ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อการวางแผนและสร้างกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งจัดลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม
 - 1.2 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 1.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
 - 1.4 กระบวนการฝึกอบรม
 - 1.5 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม
 - 1.6 รูปแบบการฝึกอบรม
 - 1.7 สรุปแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
 - 2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
 - 2.4 หลักการจัดการเรียนรู้
 - 2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2.6 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้
 - 2.7 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.8 สรุปแนวการจัดการจัดการเรียนรู้
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.3 แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.4 สรุปแนวการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก
 - 4.1 ความหมายของสมรรถนะ

- 4.2 ประเภทของสมรรถนะ
- 4.3 องค์ประกอบของสมรรถนะ
- 4.4 สมรรถนะครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
- 4.5 สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ
- 4.6 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์
- 4.7 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเหล่าสาย

วิทยาการกองทัพบก

5. เจตคติ

- 5.1 ความหมายของเจตคติ
- 5.2 องค์ประกอบของเจตคติ
- 5.3 ลักษณะทั่วไปของเจตคติ
- 5.4 การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเจตคติ
- 6. บริบทเกี่ยวกับโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
 - 6.1 การจัดการศึกษาและประเภทของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
 - 6.2 ความสำคัญของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

1.1. ความหมายของหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมนั้นได้รับการพูดถึงกันเป็นอย่างมากทั้งในด้านการพัฒนา การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการ ฝึกอบรมไว้ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

เรบินและคณะ (Rabin, 1995) การฝึกอบรมจะเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคคล จากการพิจารณาจากความต้องการจำเป็น โดยที่ผู้ดำเนินการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการออกแบบ การเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ ออกแบบการวัดประเมินผลจากการฝึกและออกแบบการ พัฒนาหลักสูตร ซึ่งกระบวนการในการฝึกอบรมนั้นเป็นวิธีการเฉพาะและออกแบบตามรูปแบบของ การเรียนรู้

โพสเนอร์และรูคินิทสกี (George J. Posner, 2006) กล่าวว่า การฝึกอบรมหมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำการคาดเดาด้วยความเชื่อมั่น ภายใต้สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ โดยที่เป้าหมายของการฝึกอบรมนั้นจะมุ่งเน้นการ ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดทักษะที่ต้องการเพื่อให้บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมได้มีสมรรถภาพในการ ปฏิบัติงานที่สูงขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองนำความรู้ไปพัฒนาองค์กร

จกกลนี ชุตติมาเทวินทร์ (2542) กล่าวว่า การฝึกอบรมนั้นเป็นการจัดกระบวนการ เรียนรู้ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันเป็นความสามารถเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำงานของคน ในเรื่องขององค์ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความชำนาญในการปฏิบัติงานรวมทั้งความรับผิดชอบ ต่างๆที่บุคคลพึงมีต่อหน่วยงานและสิ่งอื่นที่แวดล้อมต่อการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน

ปิยะดา พูลทาจกร (2549) ได้กล่าวว่าหลักสูตรฝึกอบรมเป็นส่วนที่ช่วยกระตุ้น ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม โดยมีความ คาดหวังว่าหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมแล้วจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติงานได้อย่าง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เกิดทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังมี เจตคติที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงานและสร้างความตระหนักในการรับผิดชอบต่อการปฏิบัติ หน้าที่ของตนเองให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ยุทธ ไกยวรรณ (2559) การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งของการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติงานได้ มีทักษะมีความชำนาญหรือสร้าง เสริมวิสัยทัศน์ให้กว้างไกลและทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลง และการฝึกอบรมที่ดีนั้นจะต้อง ตอบสนองความต้องการของผู้เข้าฝึกอบรม

ธัญมัย แล้มเขตต์ (2559) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เกิด ประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาเปลี่ยนแปลงแก้ไขทัศนคติ ความรู้ หรือความ ชำนาญให้ดีขึ้น โดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนถึงสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้ อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น การอบรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็น เครื่องมือในการพัฒนาบุคคลอย่างหนึ่งให้มีศักยภาพและคุณภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

วิจิตร อวาระกุล (อ้างถึงใน เอมมิกา วชิระวินท์, 2560) หลักสูตรการฝึกอบรมนั้น นับว่าเป็นหัวใจของการฝึกอบรม เพราะหลักการฝึกอบรมจะเป็นเครื่องชี้ให้ทราบถึงรายละเอียด ของการฝึกอบรมดังนี้

1. ชี้ให้เห็นแนวทางที่จะพัฒนาบุคคลนั้นว่าไปในทิศทางไหน สาขาวิชาอะไร

2. เป็นเหมือนแผนงานปฏิบัติของผู้สอนหรือวิทยากรในการบรรยายที่กำหนดความมุ่งหมาย หัวข้อวิชา เนื้อหา วิธีการที่ใช้ในการฝึกอบรม ตลอดจนแนวทางการวัดและประเมินผล

3. หลักสูตรฝึกอบรม สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามสภาพการณ์ตลอดจนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

4. หลักสูตรที่จัดได้ดี และมีความเหมาะสมจะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ประโยชน์ เกิดความสนใจเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. หลักสูตรการฝึกอบรมที่ดี ต้องสร้างขึ้นจากการศึกษาวิเคราะห์หาความจำเป็นในการฝึกอบรมของเฉพาะกลุ่มผู้เข้ารับการอบรม หรือแต่ละหลักสูตรจะได้ผลดีกว่าหลักสูตรกลางที่ใช้จัดฝึกอบรมทั่วไป

6. หลักสูตรฝึกอบรมที่จะให้เกิดผลทางปฏิบัติงาน ควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการทำงานเพื่อขยายผลทางวิชาการและการปฏิบัติ

7. วิธีการฝึกอบรมในหลักสูตร ควรจะให้มีการใช้เทคนิคในการฝึกอบรมหรือเทคนิคการถ่ายทอดความรู้หลายรูปแบบ รวมทั้งมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เทคโนโลยีการศึกษาเข้าประกอบการฝึกอบรมด้วย

8. หลักสูตรฝึกอบรมที่ดีควรมีการประเมินผล เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการศึกษาอบรมครั้งต่อไป

ลักษณะ ศิริวรรณ (2563) กล่าวว่า การฝึกอบรม (training) เป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่จำเป็นสำหรับงานในปัจจุบันและให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงผลการปฏิบัติงานในระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งการอบรมนั้นโดยปกติจะแบ่งเป็น

1. การฝึกอบรมที่เน้นวิทยากรเป็นศูนย์กลาง เช่น การบรรยาย การประชุมวิชาการ การชี้แนะ (Job Instruction Training) การใช้พี่เลี้ยง/ที่ปรึกษา (mentoring) และการสาธิต เป็นต้น

2. การฝึกอบรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เช่น การระดมสมอง การประชุมกลุ่มย่อย การศึกษาครณีศึกษา การแสดงบทบาทสมมุติ การสัมมนา การทัศนศึกษา การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจำลองสถานการณ์ และการฝึกการรับรู้ เป็นต้น

จากความหมายของการฝึกอบรมข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถของคนในการปรับเปลี่ยนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่สำคัญเพื่อให้

ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและองค์กร โดยวิธีการอบรมนั้นจะต้องได้รับการพัฒนาและออกแบบเพื่อตอบสนองกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยวิธีการถ่ายทอดในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมสามารถปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมประสบผลสำเร็จตามที่วัตถุประสงค์ของโครงการได้ตั้งไว้ โดยที่หลักสูตรฝึกอบรมนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นเพื่อใช้ในการปรับปรุงการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการใช้วิธีการฝึกอบรมเพราะจะช่วยเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าเมื่อได้รับการฝึกอบรม ครูอาจารย์จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เกิดความรู้ มีทักษะ และเจตคติที่พึงประสงค์ในการปฏิบัติงาน

1.2 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

เนื่องจากหลักสูตรมีความเป็นพลวัตและปรับเปลี่ยนไปตามความต้องการและเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ต้องดำเนินการทำอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลาที่สภาพเปลี่ยนแปลงไป การจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น (สุนีย์ ภูพันธ์, 2545) ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาให้คำจำกัดความไว้หลายกรณี เช่น เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (Saylor, 1981) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตรที่ต้องทำอยู่หลักๆ 3 ประการคือ

1. การพิจารณาและการกำหนดเป้าหมายเบื้องต้นที่สำคัญของหลักสูตรที่จัดทำนั้นว่ามีเป้าหมายเพื่ออะไร ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนย่อยของหลักสูตรนั้นๆ อย่างชัดเจน
2. การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การเลือกสรรเนื้อหาสามารถเลือกเพื่อการอ่าน การเขียน การทำแบบฝึกหัด และหัวข้อสำหรับการอภิปราย ตลอดจนกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นต้น
3. การกำหนดระบบการจัดวัสดุอุปกรณ์และการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการทดลองที่เป็นประโยชน์ เหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชา และแต่ละชั้นเรียน สอดคล้องกับการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบ (Taba, 1962) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาทางวิชาการ การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอื่นๆ เพื่อให้ได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบ หรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบ

ต่อความคิดและความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนเท่านั้นโดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

ในขณะเดียวกันโอลิวา (Oliva, 1982) ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้คือ

1. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นสิ่งที่ควรทำ
2. หลักสูตรเป็นผลลัพธ์ของแต่ละช่วงยุคเวลา
3. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในส่วนแรกจะมีส่วนหนึ่งที่ยาวนานและเกิดขึ้นร่วมกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่เกิดในช่วงต่อมา

4. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล
5. การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย
6. การพัฒนาหลักสูตรส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการตัดสินใจจากปัจจัยทางเลือกหลายทาง

7. การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
8. การพัฒนาหลักสูตรจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้ามีการพิจารณากันอย่างรอบคอบ

9. การพัฒนาหลักสูตรจะมีประสิทธิผลถ้ามีขั้นตอนดำเนินการอย่างเป็นระบบ
10. การพัฒนาหลักสูตรจะเริ่มจากหลักสูตรที่มีอยู่เดิมแล้วขณะนั้นก็ได้

ดังนั้นโดยสรุปแล้วว่าการพัฒนาหลักสูตรนั้นควรเริ่มต้นจากการพิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรอย่างรอบด้านและรอบคอบ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทั้งนี้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายและต้องทำเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรคือการพยายามวางมรดกประสบการณ์เป็นโครงร่างที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยที่ที่มีการวางโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการเรียนการสอน กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือและสื่อการเรียนการสอนต่างๆ การวัดประเมินผล การใช้หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ผู้ใช้ได้รับการพัฒนามากที่สุด ในขณะเดียวกัน ภัทรา นิคมานนท์ (ภัทรา นิคมานนท์, 2540) ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรนั้นควรต้องคำนึงถึงจุดประสงค์

ของการพัฒนาหลักสูตรต้องประกอบไปด้วยจุดประสงค์ 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ที่มุ่งเน้นการวัดระดับการศึกษาที่แบ่งออกเป็น 6 ระดับคือ

1. ความรู้ (Knowledge) ที่สามารถวัดได้จากการที่ระลึกที่เรื่องราวต่างๆ ที่ตนเองเคยมีประสบการณ์ เช่นการเรียนรู้ในห้องเรียน การฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึงความสามารถที่ได้รับทราบผลผสมผสาน ความรู้ ความจำ แล้วนำไปขยายออกได้อย่างสมเหตุสมผล
3. การนำไปใช้ (Application) นำความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วนำไปแก้ปัญหาใหม่ หรือสถานการณ์ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อนแต่อาจจะใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่พบเห็นมาก่อนได้
4. การวิเคราะห์ (Analysis) ที่ เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวและสิ่งต่างๆ ออกเป็นส่วนย่อยได้ ทำให้สามารถมองเห็นความสัมพันธ์กันได้อย่างชัดเจน
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำเอาองค์ประกอบย่อยตั้งแต่ 2 สิ่งขึ้นไปมารวบรวมเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน เพื่อให้เห็นโครงสร้างที่ชัดเจน แปลกใหม่ไปจากเดิม มีลักษณะคล้ายกับความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ใหม่ที่มีคุณค่าและประโยชน์
6. ประเมินค่า (Evaluation) โดยสามารถประเมินค่าจากอาศัยเกณฑ์ภายในให้ความถูกต้องในเรื่องเนื้อหานั้นหรือตามข้อมูลที่ปรากฏนั้น และสามารถประเมินค่าโดยเกณฑ์ภายนอก เป็นการตัดสินโดยใช้เกณฑ์ที่ไม่ได้ปรากฏในเรื่องนั้น แต่อาจจะใช้เกณฑ์ที่กำหนดมาใหม่หรืออาจจะเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับจากสังคมจากสภาพความเป็นจริง หรือจากความยุติธรรม เป็นต้น

จิตพิสัย (Affective domain) เป็นคุณลักษณะภายในของแต่ละบุคคล จากนั้นแสดงออกมาทางพฤติกรรมหรือการกระทำตามอารมณ์ ความรู้สึก ไม่ว่าจะเป็นความสนใจ เจตคติ ความชื่นชม ค่านิยม จนพัฒนาออกมาเป็นคุณลักษณะของตนเอง โดยที่ระดับพฤติกรรมที่แสดงออกมามีรายละเอียดดังนี้คือ

1. การรับรู้ (Receiving or Attending) หมายถึงการสร้างความตระหนักแสดงออกถึงความตั้งใจที่จะรับรู้ และการเลือกสิ่งที่สนใจ
2. การตอบสนอง (Responding) หมายถึง การแสดงความตั้งใจที่จะตอบสนองและค้นหาสิ่งที่พึงพอใจได้ในระดับต่างๆ ที่จะตอบสนอง
3. การสร้างคุณค่า (Valuing) หมายถึง การแสดงถึงความยอมรับคุณค่าในสิ่งนั้นทั้งที่เป็นบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ และเชื่อมั่นในสิ่งนั้นเป็นทางบวก

4. การจัดระบบคุณค่า (Organization) หมายถึง เป็นการนำคุณค่า และจัดระบบความซับซ้อนของคุณค่า รวมทั้งจัดระบบความสัมพันธ์ของคุณค่า

5. การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a value complex) หมายถึง การจัดระบบคุณค่าซึ่งจะกลายเป็นลักษณะประจำตัวของแต่ละบุคคล

ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) แสดงออกถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างคล่องแคล่วและชำนาญโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นที่แสดงอาการการรับรู้ที่เคลื่อนไหวโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยอาจจะมีส่วนรับรู้มากระตุ้นผ่านทางประสาทสัมผัสพร้อมๆ กัน ก็อาจจะมีการเลือกที่จะรับรู้ มีความหมายสิ่งเร้าเพื่อตอบสนอง

2. การเตรียมพร้อม (Act) เป็นสภาพของบุคคลที่พร้อมจะแสดงพฤติกรรมออกมา โดยที่สภาพความพร้อมมี 3 ด้านคือ ความพร้อมทางด้านร่างกายที่หมายถึงความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวทางอวัยวะของร่างกาย ด้านสมองหมายถึงความพร้อมในการระลึกถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบต่าง และด้านอารมณ์หมายถึงการเตรียมความพร้อมทางจิตใจในทิศทางที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนา

3. การตอบสนองตามแนวทางที่กำหนดให้ (Guided response) เป็นการแสดงออกในลักษณะของการเลียนแบบ และการลองผิดลองถูก

4. ความสามารถด้านกลไก (Mechanism) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้กระทำตามที่เรียนมาและพัฒนาขึ้นจนมีผลสัมฤทธิ์ สามารถสร้างเทคนิควิธีการสำหรับตนเองขึ้นมาเพื่อฝึกปฏิบัติต่อไป

5. การตอบสนองที่ซับซ้อน (Complex Overt Response) เป็นความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้น และสามารถกระทำได้อย่างมั่นใจ ไม่ลังเล และทำได้อย่างอัตโนมัติ

นักวิชาการอีกท่านที่ได้นำเสนอหลักการแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพคือ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) โดยที่ต่องคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีผู้นำที่เชี่ยวชาญและมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรเป็นอย่างดี

2. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและการประสานงานอย่างดีจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและทุกระดับ

3. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นระเบียบแบบแผน ต่อเนื่องกันไป เริ่มตั้งแต่การวางจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตรจนถึงการประเมินหลักสูตร ใน การดำเนินงานจะต้องคำนึงถึงจุดเริ่มต้นในการเปลี่ยนแปลงว่า การพัฒนาหลักสูตรจะเริ่มต้นที่จุด ไใด จะเป็นการพัฒนาส่วนย่อยหรือการพัฒนาทั้งระบบ และจะดำเนินการอย่างไรในขั้นตอนต่อไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้มีส่วนที่ในการพัฒนาหลักสูตรทางด้านการศึกษาและบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จะต้องร่วมมือพิจารณากันอย่างรอบคอบและดำเนินการอย่างมีระบบแบบแผนที่ละขั้นตอน

4. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องรวมถึงผลงานต่างๆ ทางด้านหลักสูตรที่ได้สร้าง ขึ้นมาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารหลักสูตร เนื้อหาสาระรายวิชา การทดสอบ หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอน

5. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการฝึกอบรมครูประจำการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ ความคิดเห็น แนวทางการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตรใหม่ การพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการพัฒนาจิตใจและทัศนคติของ ผู้เรียนด้วย

ในการจัดการศึกษาที่ผ่านมา แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรส่วนใหญ่เน้นใน พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งเป็นจุดประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร แต่ในทางกลับกันเมื่อประเมิน ผลของการจัดการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ได้อธิบายว่า การจัดการศึกษาของไทยทั้งด้านการเรียนการสอน การ วัดประเมินผล และหลักสูตรยังขาดทั้งคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลดังจะเห็นได้จากผล การทดสอบทั้งระดับชาติ (ONET) และระดับนานาชาติ (PISA) ที่เด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์ต่ำมาก และ เมื่อทำการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาเหล่านี้พบว่ามาจากการจัดการเรียนการสอน การวัด ประเมินผล และหลักสูตรที่ขาดความยืดหยุ่น เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาของไทย จำเป็นต้องปรับหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีแนวคิดในการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็น ต่อการใช้ชีวิตการทำงาน การเรียนรู้ การแก้ปัญหา รวมถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของสังคมและโลก แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะมุ่งเป้าไปที่การพัฒนาทักษะโดยระบุ ว่าผู้เรียนแต่ละช่วงวัยจะสามารถทำอะไรได้บ้าง โดยใช้ทักษะ (skill) เป็นตัวนำโดยมีความรู้และ เจตคติตามมา ซึ่งแนวคิดนี้จะต่างจากหลักสูตรในปัจจุบันที่จะนำความรู้ (knowledge) เป็นตัวนำ ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะนั้นจึงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนให้เกิด สมรรถนะที่ต้องการ ใช้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะ

ต่างๆ อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงานแก้ปัญหาและการใช้ชีวิต เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตจริง

โดยสรุปแล้วแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร คือ การพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมให้ได้ผลดีขึ้นทั้งในด้านโปรแกรมการสอน กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำราแบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและประเมินผล เพื่อได้บรรลุถึงจุดประสงค์อันใหม่ที่ตั้งใจไว้ โดยจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและมีแบบแผนทีละขั้นตอน การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์ในงานวิจัยนี้ จะใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะที่มีการกำหนดเกณฑ์ความสามารถที่ครูอาจารย์พึงปฏิบัติได้ แสดงออกให้เห็นถึงทักษะ ความสามารถ เจตคติและค่านิยมในด้านต่างๆ ตามที่หลักสูตรได้คาดหวังอันจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และอนาคตในการจัดการเรียนการสอนของครูอาจารย์

1.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

รูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรมีหลากหลายประเภท ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการพัฒนาหลักสูตรปรัชญาทั้งในและต่างประเทศได้ให้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญดังต่อไปนี้

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาต่างประเทศ

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์

ไทเลอร์ (Tyler, 1949) ได้นำเสนอแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ซึ่งก็คือ หลักการและเหตุผลในการพัฒนาหลักสูตร (Tyler Rationale) ว่า ในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ต้องตอบคำถามพื้นฐานสำคัญ 4 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational purpose) อะไรบ้างที่โรงเรียนต้องการให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยที่จะต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากแหล่ง 3 แหล่งอันได้แก่

แหล่งข้อมูลจากผู้เรียน (Student as source) นักพัฒนาหลักสูตรต้องเริ่มต้นจากการ ค้นหาวัตถุประสงค์ทางการศึกษาโดยการเลือกและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและ ความสนใจของผู้เรียนทั้งหมด ทั้งในด้านความต้องการทางการศึกษา สังคม การงานอาชีพ ภายภาพ จิตวิทยา และการพักผ่อนหย่อนใจ ไทเลอร์แนะนำให้ใช้วิธีการสังเกตโดยครู การสัมภาษณ์นักเรียน สัมภาษณ์ผู้ปกครอง การทำแบบสอบถาม และการทดสอบเพื่อเก็บข้อมูลของนักเรียน โดยการตรวจสอบความต้องการและความสนใจของผู้เรียน นักพัฒนาหลักสูตรจะได้กลุ่มของวัตถุประสงค์ที่อาจจะเป็นไปได้ ซึ่งการให้ความสำคัญกับความสนใจของผู้เรียนนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงการมีจุดเน้นว่า การจัดการศึกษาที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ รอบตัว และเรียนรู้จากความสำเร็จในการมีสิทธิและเสรีภาพ ตลอดจนถึงความสุขในการ

เรียนรู้สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาทางการศึกษาพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) ที่เน้นการเปลี่ยนแปลง และการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม (มารุต พัฒนาผล, 2562)

แหล่งข้อมูลจากสังคม (Society as source) การวิเคราะห์การดำเนินชีวิตทั้งในด้าน สังคมท้องถิ่นและสังคมที่ภาพกว้างเป็นขั้นตอนถัดไปของกระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป ไทเลอร์แนะนำให้นักพัฒนาหลักสูตรกำหนดแบ่งตามลักษณะของการใช้ชีวิตที่หลากหลายเช่น ด้านสุขภาพ ครอบครัว การสันถนาการ ศาสนา การบริโภค และบทบาทพลเมือง จากความต้องการ ของสังคมจะต้องมีวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่น่าจะเป็นไปได้ จากนั้นนักพัฒนาหลักสูตรจึงวิเคราะห์ เพื่อคัดเลือกกลุ่มของวัตถุประสงค์ทางการศึกษาต่อไป แหล่งข้อมูลจากเนื้อหา (Subject matter as source) สำหรับแหล่งข้อมูลที่ 3 นี้ นักพัฒนาหลักสูตรพิจารณาเนื้อหาและสาขาวิชาแล้วกำหนดเป็นวัตถุประสงค์กว้าง ที่ยังขาดความแม่นยำซึ่งอาจเรียกว่าเป้าหมายของการเรียนการสอน โดยเป้าหมายเหล่านี้อาจจะเกี่ยวข้องกับ สาขาวิชาที่เฉพาะเจาะจงหรือข้ามสาขาวิชาก็ได้ จากนั้นทำการกลั่นกรองวัตถุประสงค์ที่ไม่สำคัญออกไป การกลั่นกรองผ่านปรัชญา (Philosophical screen) ไทเลอร์แนะนำให้ครูในโรงเรียน กำหนดปรัชญาทางการศึกษาและสังคมศึกษาที่เป็นที่ยอมรับทางสังคมและโรงเรียนเพื่อกลั่นกรอง วัตถุประสงค์ทางการศึกษา การกลั่นกรองผ่านจิตวิทยา (Psychological screen) ครูอธิบายหลักการของการเรียนรู้ที่พวกเขาเลือกใช้ ซึ่งอาจเรียกว่าจิตวิทยาการเรียนรู้ (A psychology of learning)

2. การเลือกประสบการณ์เรียนรู้ (Learning experiences) (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) เป็นการเลือกกิจกรรมทั้งในการเรียนการสอนและส่วนเสริมของหลักสูตรเพื่อจะให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินต่อไป และเพื่อเป็นการตอบสนองจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยที่ ไทเลอร์ได้ระบุหลักการสำคัญในการเลือกประสบการณ์เรียนรู้ดังนี้คือ

1. ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกพฤติกรรมและเรียนรู้เนื้อหาตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
2. กิจกรรมและประสบการณ์ควรจะทำให้ผู้เรียนพึงพอใจที่จะปฏิบัติตามพฤติกรรมที่ได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมาย
3. กิจกรรมและประสบการณ์นั้นควรจะอยู่ในขอบเขตความพอใจที่จะปฏิบัติได้
4. กิจกรรมและประสบการณ์หลายๆ ด้านของการเรียนรู้อาจจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงข้อเดียว

5. กิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้เพียงหนึ่งอย่างอาจตอบสนองจุดหมายหลายๆ ข้อได้

3. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ที่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ในด้านเวลาต่อเวลา และเนื้อหาต่อเนื้อหาหรือที่เรียกว่า ความสัมพันธ์แบบแนวตั้ง (vertical) และความสัมพันธ์แบบแนวนอน (horizontal) (Tyler, 1949)

1. ความต่อเนื่อง (Continuity) หมายถึง ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวหลักสูตร จากระดับหนึ่งไปอีกระดับที่สูงขึ้นไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

2. ลำดับ (Sequence) หมายถึง ความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของตัวเนื้อหาโดยที่เป็นความสัมพันธ์ในแนวตั้งของการจัดกิจกรรม สามารถเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก หรือจากสิ่งที่ไม่ซับซ้อนไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนมากขึ้น

3. การบูรณาการ (Integration) หมายถึง ความสัมพันธ์ในแนวนอนของการจัดกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ ที่เชื่อมโยงหัวข้อจากเนื้อหาต่างๆ เข้าด้วยกัน

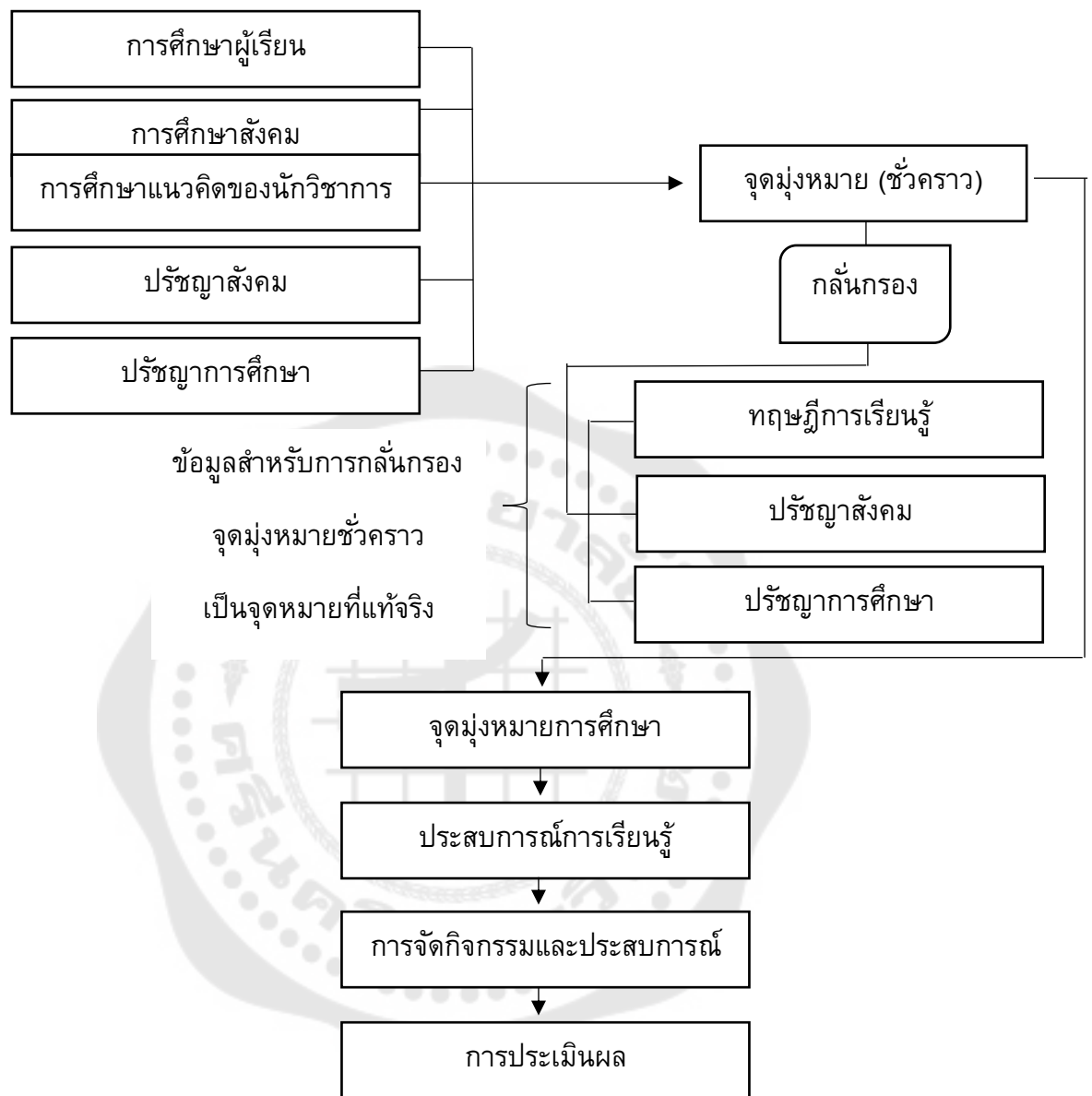
4. การประเมินผล (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) เพื่อที่จะได้ตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการสอนได้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ และมีประเด็นไหนที่ควรปรับปรุง โดยทั้งนี้สามารถพิจารณาได้จากสิ่งดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ที่จะวัดและพฤติกรรมที่คาดหวัง
2. วัดและวิเคราะห์สถานการณ์ที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเหล่านั้น
3. สืบหาข้อมูลเพื่อสร้างเครื่องมือที่จะวัดพฤติกรรมเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

อย่างเหมาะสม

4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

5. การพิจารณาการประเมินให้เป็นประโยชน์เพื่ออธิบายผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม การอธิบายถึงส่วนดีของหลักสูตรหรือสิ่งที่ต้องปรับแก้ไขนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์

ที่มา: มารุต พัฒนาผล (2562:5)

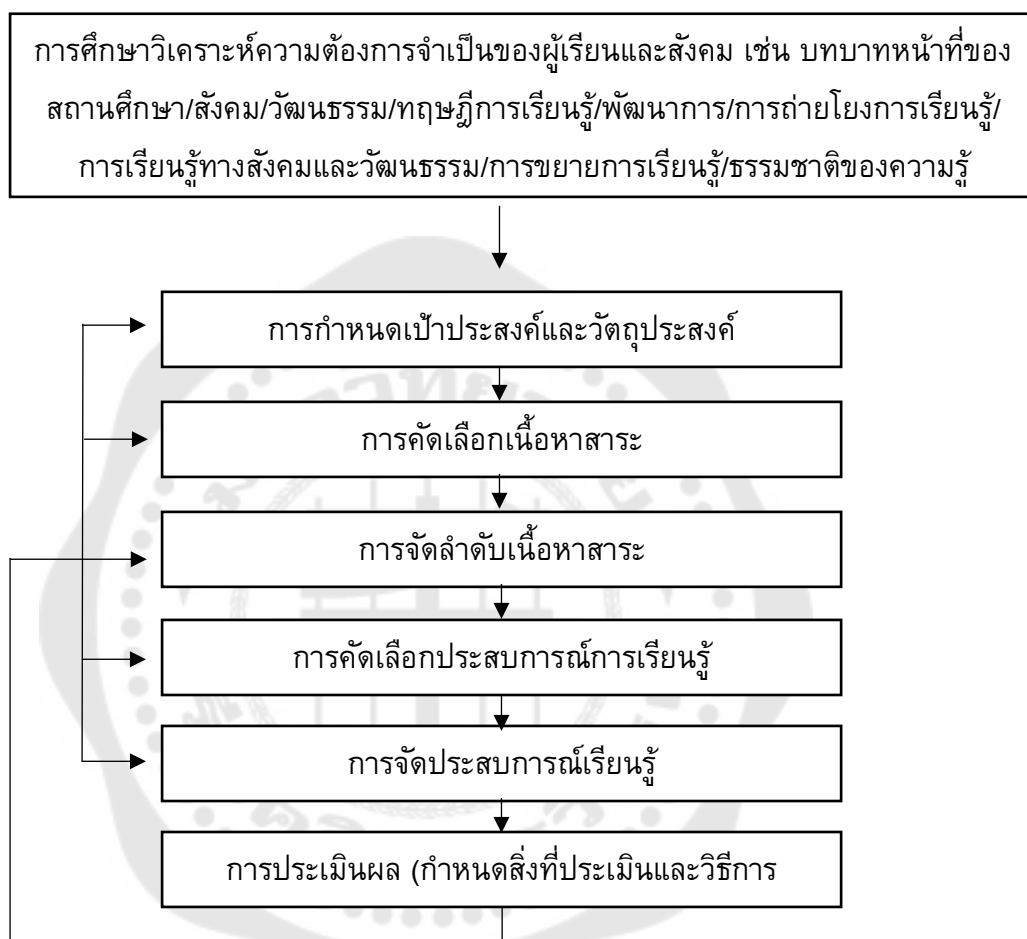
รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบ

ทาบ (Taba, 1962) ได้ให้ความสำคัญในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร และนำข้อมูลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เช่นบทบาทหน้าที่ของโรงเรียน การวิเคราะห์สังคม การวิเคราะห์วัฒนธรรม การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้ การ

พัฒนาสติปัญญา การถ่ายโยงการเรียนรู้ เป็นต้น โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบา เป็นพื้นฐานในการพัฒนา ซึ่งหลักการแนวคิดและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของทาบา เป็นแนวคิดของนักหลักสูตรกลุ่มผลผลิต (Product approach) หรือหลักสูตรที่กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Desirable result) ในรูปของ คุณลักษณะหรือสมรรถนะ ในด้านความรู้ และทักษะของผู้เรียน เป็นปลายทางของการพัฒนาผู้เรียน แนวคิดหลักสูตรกลุ่มผลผลิตนี้เป็นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดกระแสการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome based-education) และก่อให้เกิดรูปแบบหลักสูตรใหม่ตามมา ได้แก่ หลักสูตรอิงมาตรฐาน (standards-based curriculum) และหลักสูตรอิงสมรรถนะ (Competencies based-curriculum) เป็นต้น ทั้งนี้ทาบามีแนวคิดที่ว่าหลักสูตรนั้นจะเป็นเครื่องมือสำหรับการพัฒนาให้ผู้เรียนได้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 7 ขั้นตอนดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561)

1. การศึกษาวิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of needs) ตรวจสอบสภาพปัญหาและความต้องการและความจำเป็นต่างๆ ของสังคมและผู้เรียน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of objective) กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนหลักจากได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการแล้ว
3. การเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of content) จุดมุ่งหมายที่กำหนดแล้วจะมีส่วนช่วยเหลือในการเลือกเนื้อหาสาระ ซึ่งนอกจากจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย วัยและความสามารถของผู้เรียนแล้วนั้น ยังต้องมีความเชื่อถือและมีความสัมพันธ์ต่อผู้เรียนด้วย
4. การจัดรวบรวมเนื้อหาสาระ (Organization of content) เนื้อหาสาระที่เลือกได้ต้องนำมาจัดลำดับ โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่าย วุฒิภาวะ ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
5. การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of learning experience) ครูหรือผู้ที่สนใจจะต้องคัดเลือกประสบการณ์เรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
6. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ (Organization of learning experience) ประสบการณ์เรียนรู้ควรจัดโดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง
7. การกำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล (Determination of what to evaluate and of the ways and means of doing it) คือการตัดสินใจว่าต้องประเมินอะไรเพื่อตรวจสอบว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีการประเมินอย่างไร

โดยกระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้ง 7 ขั้นตอนของทาบ่า สามารถแสดงเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรได้ตามนี้

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของทาบ่า

ที่มา: มารุต พัฒนาผล (2562:7)

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของโอลิวา

โอลิวา (Oliva, 1982) กล่าวว่า ทาบ่า เป็นนักพัฒนาหลักสูตรแนวคิดแบบ รากหญ้า (Grassroots approach) โดยมีความเชื่อว่าหลักสูตรนั้น ควรถูกออกแบบโดยครูผู้สอน มากกว่าการรับเอานโยบายจากผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ ยังเชื่อว่าครูควรเป็นผู้เริ่มต้นของกระบวนการ โดยการสร้างการเรียนการสอนที่เฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนในโรงเรียนของตน มากกว่าการใช้

หลักสูตรจากการออกแบบหลักสูตรโดยทั่วไป โดยที่โอลิวาได้เสนอแนวคิดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 12 ขั้นตอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 กำหนดเป้าหมาย โดยการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรที่คาดหวังว่าจะให้เกิดกับผู้เรียน ซึ่งสามารถกำหนดจากความต้องการของสังคมและความต้องการของแต่ละบุคคลในสังคม

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของชุมชน โดยวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น โรงเรียนและผู้เรียน เนื่องจากความต้องการของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ย่อมไม่เหมือนกัน

ขั้นที่ 3 และ 4 กำหนดรายละเอียดจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมายใหญ่ ความเชื่อและความต้องการที่ระบุไว้ในขั้นตอนที่ 1 และ 2

ขั้นที่ 5 จัดการและการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดโครงสร้างที่จะให้มีการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร

ขั้นที่ 6 และ 7 เขียนรายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับจุดหมายและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนเพื่อให้มีความเฉพาะมากยิ่งขึ้น โดยที่การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในแต่ละระดับและแต่ละวิชาให้มีความชัดเจนเพื่อแสดงให้เห็นว่าทั้งสองแบบนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร

ขั้นที่ 8 เลือกเทคนิควิธีการสอน โดยหลังจากที่ระบุจุดประสงค์ของการเรียนการสอนแล้วนั้น เป็นขั้นตอนของการเลือกวิธีการสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ขั้นที่ 9 เสนอแนะแนวทางในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน โดยทั้งที่จำเป็นต้องมีการคำนึงถึงวิธีพิจารณาการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ขั้นที่ 10 นำเทคนิคการสอนไปปฏิบัติ เป็นการนำหลักสูตรลงสู่การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน

ขั้นที่ 11 ประเมินผลการสอน เมื่อดำเนินการสอนเสร็จแล้วจึงจะมีการติดตามประเมินผลผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

ขั้นที่ 12 ประเมินผลการสอนแบบครบวงจร โดยเป็นการประเมินผลการเรียนการสอนให้ครอบคลุมทุกเรื่องที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร

โดยรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของโอลิวานี้สามารถนำไปใช้ได้หลากหลายทาง เนื่องจากว่ามีกระบวนการพัฒนาที่ละเอียดครบถ้วนในแต่ละขั้นตอน โดยที่จุดเด่นของแนวคิดการพัฒนานี้คือการให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานตั้งแต่ผู้เรียน โรงเรียน ชุมชนและ

สังคมโดยรอบเพื่อจะได้นำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตรอย่างรอบด้านมากขึ้น

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดแอดดี (ADDIE model)

ริชี เคลน และเทรซี่ (Richey, 2011) ได้ออกแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบแอดดี (ADDIE model) ที่ประกอบไปด้วย 5 กิจกรรมหลักดังนี้ การวิเคราะห์ (Analyze) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Develop) การนำไปใช้ (Implement) และการประเมินผล (Evaluate) หากทำการพิจารณาแล้วจะสังเกตได้ว่าการออกแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบแอดดีนั้นมีลักษณะการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา (analyze) การนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา (design) การเตรียมการแก้ปัญหา (develop) การทดลองการแก้ปัญหา (implement) และขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินแนวทางการแก้ปัญหาว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (evaluate) ทั้งนี้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดแอดดีสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการพัฒนาหลักสูตรระดับมหาภาคคือระบบการศึกษาในชุมชนและการเรียนการสอนในระดับห้องเรียนเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านต่างๆ โดยขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดแอดดีมีขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analyze)

เป็นการวิเคราะห์ถึงปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม เพื่อผู้พัฒนาหลักสูตรจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในระบบ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรและอุปสรรคต่างๆ มาวิเคราะห์เป้าหมายและวัตถุประสงค์ว่าจะออกแบบหลักสูตรเพื่อจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร มีเนื้อหา ทักษะหรือการเรียนรู้ที่จำเป็นอย่างไร

2. การออกแบบ (Design)

เป็นขั้นตอนของการกำหนดเป้าหมาย จุดประสงค์ที่สามารถวัดและสังเกตได้ มีการจัดลำดับเป้าหมายและจุดประสงค์ที่ง่ายต่อการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติ เพื่อที่จะได้พิจารณากลวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนในลักษณะกลุ่มและรายบุคคล รวมไปถึงการเลือกสื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม

3. การพัฒนา (Develop)

เป็นขั้นตอนในการพัฒนาสื่อหรือกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้ โดยมีการทดสอบ (Try out) สื่อหรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงสื่อหรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

4. การนำไปใช้ (Implement)

เป็นขั้นตอนในการนำเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงไปใช้และดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้ออกแบบไว้ ซึ่งเป็นการเผยแพร่สื่อหรือกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้น

5. การประเมิน (Evaluation)

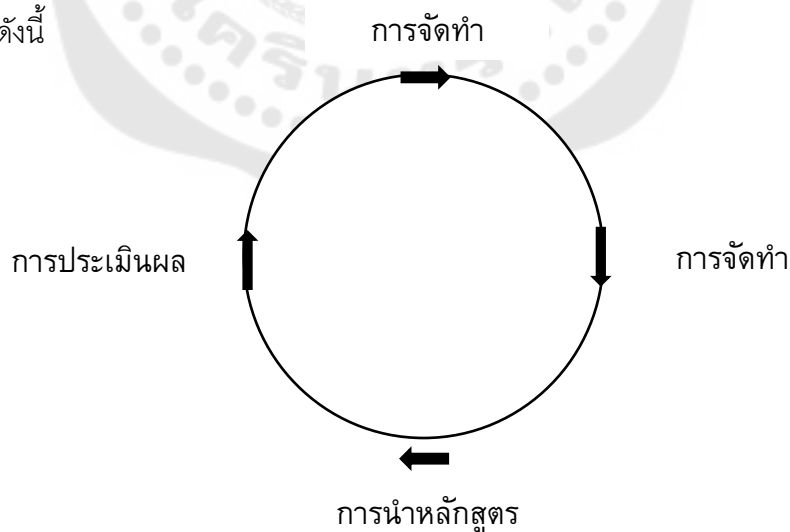
เป็นขั้นตอนสุดท้ายเพื่อที่จะได้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสำเร็จและปัญหาที่เกิดในการใช้หลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้สมบูรณ์สามารถใช้เครื่องมือเพื่อประเมินสื่อหรือกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่ได้ตั้งไว้ในจุดประสงค์ได้

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาประเทศไทย

นอกจากจะมีนักการศึกษาต่างประเทศที่ได้ให้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ ในขณะเดียวกันรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของนักวิชาการไทยหลายท่านได้รับความสนใจและนำไปปรับใช้ในบริบทของการศึกษาไทยหลายท่านเช่น รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ อังร บัวศรี และสังัด อุทรานันท์ ดังจะแสดงรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของอังร บัวศรี

อังร บัวศรี (2542) ได้เสนอแนวคิดและขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรที่ประกอบไปด้วยกระบวนการพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบที่ต้องมีกิจกรรมที่สำคัญนั้นคือการนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินผลหลักสูตร โดยที่กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของอังร บัวศรี สามารถสรุปเป็นภาพได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ อังร บัวศรี

ที่มา: อังร บัวศรี (2542:152)

จากภาพประกอบที่ 4 จะเห็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นวัฏจักรโดยการเริ่มต้นจากการจัดทำหลักสูตรต้นแบบ จากนั้นเริ่มจัดทำหลักสูตรแม่บท นำหลักสูตรไปใช้งานและสุดท้ายคือ การประเมินผลหลักสูตร แล้วจึงย้อนกลับมาอีกครั้งในการจัดทำหลักสูตรต้นแบบ และหมุนเป็น วงจรอย่างนี้ต่อเนื่องไป นอกจากนี้ขั้นตอนนี้ในการดำเนินงานที่จะได้มาซึ่งหลักสูตรนั้นมีขั้นตอนใน การปฏิบัติ 10 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
4. การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา
5. การเลือกเนื้อหา
6. การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
7. การกำหนดประสบการณ์เรียนรู้
8. การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
9. การประเมินผลการเรียนรู้
10. การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

ดังนั้นเมื่อดำเนินการครบทั้ง 10 ขั้นตอนแล้วก็จะได้หลักสูตรต้นแบบซึ่งมีทุกอย่างพร้อมที่จะนำไปทำการทดลองเพื่อให้ได้หลักสูตรแม่บทสำหรับใช้ได้ทั่วไปในระบบการศึกษาต่อไป

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ สงัด อุทรานันท์

สงัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรที่ดีมีขั้นตอนจะต่อเนื่องความเป็นวัฏจักร ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตร คือข้อมูลทางประวัติและปรัชญาทางการศึกษาที่เกี่ยวกับผู้เรียนและทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม และข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาก่อนที่จะทำการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว

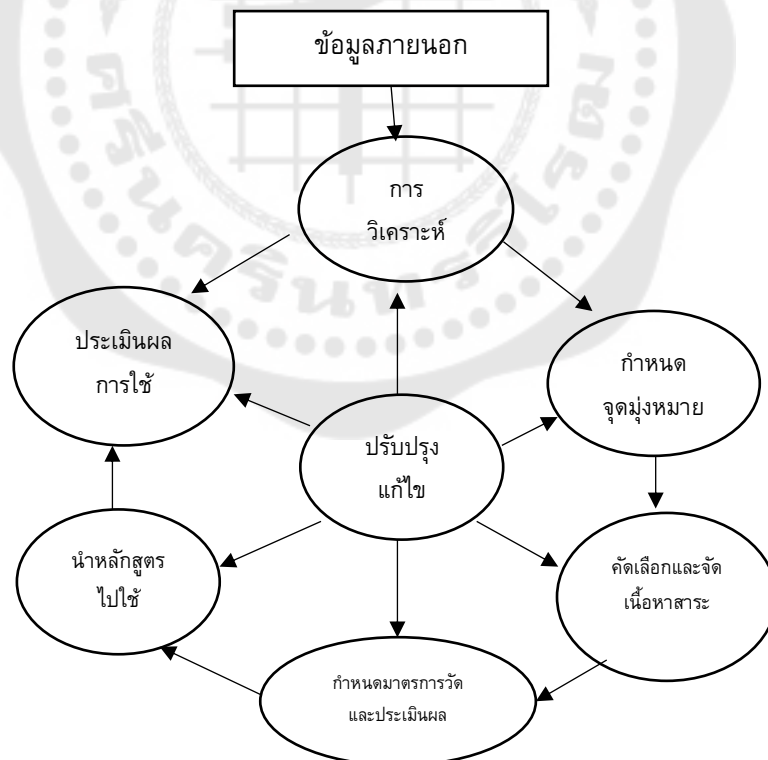
ขั้นตอนที่ 3 การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอนเปรียบเสมือนกับสื่อกลางที่จะพาผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดมาตรการวัดและการประเมินผล เป็นการกำหนดให้ทราบว่าควรวัดอะไรและประเมินอะไรบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 5 การนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อเป็นการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมและกระบวนการต่างๆหลายประเภท เช่น การจัดทำเอกสารและคู่มือการใช้หลักสูตรการเตรียมบุคลากร การบริหารและการบริการหลักสูตร การดำเนินการสอนตามหลักสูตร การนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตร เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลการใช้หลักสูตร มีความมุ่งหมายที่จะประเมินผลของการใช้หลักสูตรเพื่อให้ทราบว่าผลผลิตที่ได้จากการใช้หลักสูตรนั้นเป็นไปตามเจตนารมณ์หรือไม่

ขั้นตอนที่ 7 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เป็นการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพสังคมมากขึ้นหรือไม่อย่างไร ซึ่งในขั้นตอนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตรซึ่งจะเริ่มปรับปรุงแก้ไขได้ก็ต่อเมื่อต้องดำเนินการครบในทุกขั้นตอนที่ในวัฏจักรของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยสามารถแสดงวัฏจักรได้ตามแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 5 วัฏจักรการพัฒนาหลักสูตร สัจด์ อุทรานันท์

จากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรสามารถสรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรมีหลายประเภท ทั้งนี้มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศต่างให้ความสำคัญในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ในขณะที่เดียวกันรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรนั้นเริ่มต้นจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนทั้งหมด เลือกระบบการวัดหรือเนื้อหาสาระที่อยากจะทำให้ผู้เรียนได้บรรลุผล จากนั้นจึงดำเนินการจัดระบบการวัดหรือการสอนโดยต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องและเป้าหมายในการเรียนรู้ และสุดท้ายพิจารณาสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

สำหรับการวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกนั้น ได้เลือกใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดแอดดี (ADDIE model) ที่ประกอบไปด้วย 5 กิจกรรมหลักดังนี้ การวิเคราะห์ (Analyze) การออกแบบ (Design) การพัฒนา (Develop) การนำไปใช้ (Implement) และการประเมินผล (Evaluate) หากทำการพิจารณาแล้วจะสังเกตได้ว่าการออกแบบการพัฒนาหลักสูตรแบบแอดดีนั้นมีลักษณะการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา (Analyze) การนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา (Design) การเตรียมการแก้ปัญหา (Develop) การทดลองการแก้ปัญหา (Implement) และขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินแนวทางการแก้ปัญหาว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (Evaluate)

เช่นเดียวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนั้นเป็นกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนและมีระบบที่ต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการได้กำหนดรูปแบบกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมดังนี้

โดลาซินซกี (Dolasinski, 2004) ได้กล่าวว่ากระบวนการพัฒนาการฝึกอบรมนั้นสามารถเริ่มได้จากขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นของการฝึกอบรมช่วยทำให้ทราบความต้องการของเป้าหมายตลอดจนเป็นข้อมูลของการตัดสินใจในขั้นตอนต่อไป (Needs Analysis) โดยการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น เป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ได้ทราบจุดมุ่งหมายความต้องการตลอดจนความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคลากรให้ทันต่อพัฒนาการขององค์ความรู้และวิทยาการใหม่ๆในแวดวงวิชาชีพ โดยที่ประโยชน์ของการประเมินความต้องการจำเป็นคือ 1) ช่วยให้ผู้ฝึกอบรมสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง 2) ช่วยทำให้หลักสูตรฝึกอบรมมีความถูกต้องทั้งด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการฝึกอบรม 3) ช่วยทำให้หลักสูตร

ฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย 4) ช่วยทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง 5) ช่วยทำให้การดำเนินการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ
ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นมีดังนี้

1) การวางแผนการประเมินความต้องการจำเป็นต้องมีประเด็นพิจารณา ได้แก่

- การกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขต
- กำหนดแหล่งข้อมูล
- กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- กำหนดระยะเวลา
- การพัฒนาเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลมีประเด็นพิจารณา ได้แก่

- การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
- การจำแนกข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่

3) การวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นพิจารณา ได้แก่

- การวินิจฉัยแนวทางการดำเนินการด้วยการฝึกอบรม
- การเปลี่ยนแปลงหลังจากการฝึกอบรม
- โอกาสในการพัฒนาหลังการฝึกอบรม
- การส่งเสริมการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย
- นำจุดแข็งที่มีอยู่มาบูรณาการกับการฝึกอบรม
- คุณค่าของการฝึกอบรม
- เนื้อหาสาระของความรู้ในการฝึกอบรม
- ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม

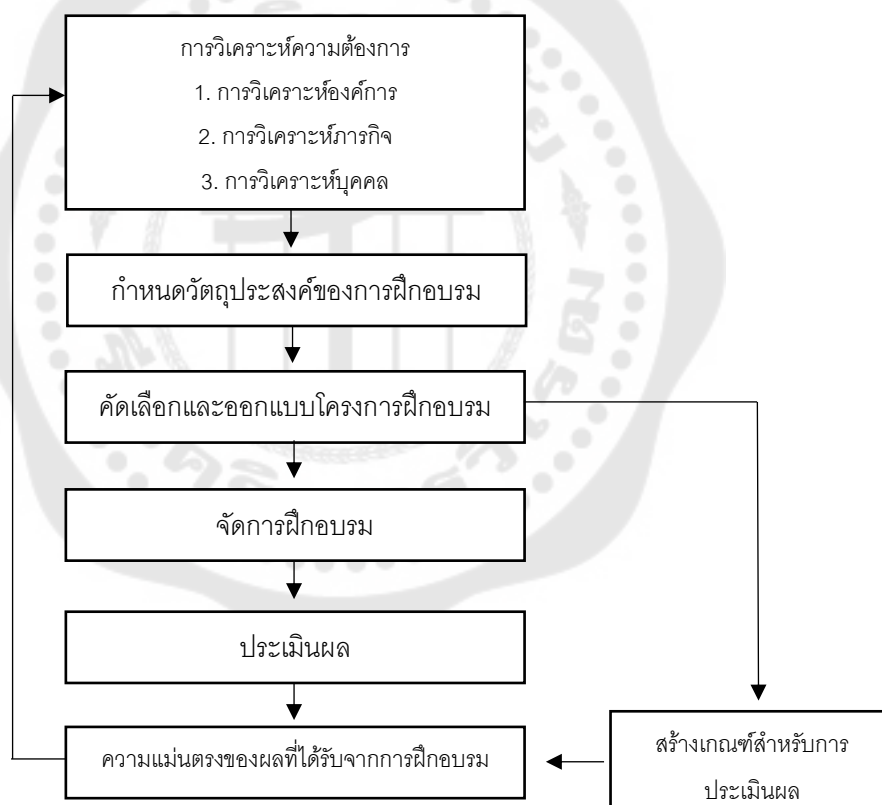
4) การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมซึ่งอาจจะมีหลายประเด็น โดยที่บางประเด็นสามารถบูรณาการกันได้ บางประเด็นอาจจะไม่ควรบูรณาการกัน และต้องมีการจัดลำดับประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นโดยรวมกับองค์กรหลังจากการฝึกอบรม

5) การวางแผนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม มีประเด็นที่ต้องทำการพิจารณา ได้แก่ ภาพรวมของหลักสูตรฝึกอบรม การกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม การกำหนดจุดประสงค์ของการฝึกอบรม การกำหนดมาตรฐานของการฝึก และการพิจารณาเครื่องมือที่ใช้และแบบประเมินผลการฝึกอบรม

ชูชัย สมितिไกร (2554) ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออกเป็น 6 ขั้นตอน
ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการ
2. การกำหนดจุดประสงค์
3. การคัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม
4. สร้างเกณฑ์สำหรับการประเมิน
5. จัดการฝึกอบรม
6. ประเมินผลการอบรม

โดยที่สามารถแสดงออกเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนของการจัดการฝึกอบรมของชูชัย สมितिไกร

ที่มา:ชูชัย สมितिไกร (2548:30)

จาก 6 ขั้นตอนสามารถอธิบายรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์หาความต้องการในการฝึกอบรม โดยมีการวิเคราะห์หาความต้องการในการฝึกอบรม ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนแรกของการจัดการฝึกอบรม เพราะจะได้ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์และจำเป็นสำหรับการออกแบบและพัฒนาโครงการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดการฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์และตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์หาความต้องการในขั้นต้นแรกนั้นจะเป็นสิ่งที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์กำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ของข้อมูลในการฝึกอบรม ซึ่งเป็นเหมือนกับเข็มทิศสำหรับการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 คัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม โดยหลังจากที่ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมแล้วนั้น ขั้นตอนนี้เป็นเหมือนการคัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม ซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นนักจัดการฝึกอบรมจะต้องมีความรู้ทั้งในด้านหลักการเรียนรู้ และการเลือกสรรสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้รับการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินผล ควรที่จะได้กระทำควบคู่ไปกับการคัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม โดยทั้งนี้เกณฑ์ที่สร้างขึ้นจะต้องอิงหรือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากเกณฑ์สำหรับการประเมินผลคือมาตรฐานที่ใช้วัดพฤติกรรม ดังนั้นเกณฑ์จึงควรระบุว่าพฤติกรรมอะไรที่ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องได้รับการพัฒนาทั้งที่เป็นความรู้ หรือทักษะ หรือความสามารถ ระดับต่ำสุดของพฤติกรรมที่จัดว่าผ่านเกณฑ์อยู่ประมาณไหน และพฤติกรรมนั้นแสดงออกมาภายใต้สภาวะการณ์อย่างไร

ขั้นตอนที่ 5 จัดการฝึกอบรม หลังจากที่ได้วางแผนและเตรียมการฝึกอบรมเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการดำเนินการฝึกอบรมตามแผนที่ได้กำหนดไว้ โดยนักจัดการฝึกอบรมจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอนต่างๆ

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินผลการฝึกอบรม กระบวนการของการประเมินผลการฝึกอบรมประกอบด้วยการสร้างเกณฑ์และเครื่องมือสำหรับการประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่ามีความเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นหรือไม่ภายหลังการฝึกอบรม

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2557) ได้ทำการสรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออกเป็น 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม หมายถึง การหาสภาพปัญหาและการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเพื่อที่จะได้ทราบว่า กลุ่มบุคลากรกลุ่มไหนที่ต้องได้รับการพัฒนา ตำแหน่งอะไร มีจำนวนมากน้อยเท่าไรเพื่อที่จะได้จัดโครงการฝึกอบรมให้โดยที่วิธีการหาความจำเป็นสามารถทำได้โดยการสังเกต การสำรวจ การทดสอบและการประชุม เป็นต้น

2. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมต้องเป็นการนำเอาปัญหาที่จะสามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการฝึกอบรมมา วิเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นหลักสูตร โดยอาจประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม หมวดวิชา หัวข้อวิชา วัตถุประสงค์ของแต่ละหัวข้อวิชา เนื้อหาสาระหรือแนวทางการอบรม เทคนิคหรือวิธีการอบรม ระยะเวลา การเรียงความสำคัญของหัวข้อวิชา ตลอดจนกำหนดลักษณะของวิทยากรผู้ดำเนินการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทราบถึงขั้นตอนและเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่วัตถุประสงค์ของโครงการได้ตั้งไว้

3. การกำหนดโครงการฝึกอบรม เป็นการวางแผนการดำเนินการฝึกอบรม โดยเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการบรรยายละเอียดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตั้งแต่ความเป็นมาหรือความจำเป็นในการฝึกอบรม หลักสูตร หัวข้อวิชาต่างๆ วิทยากร คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรม เนื่องจากการฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย นับตั้งแต่ผู้ที่จะเข้ารับการฝึกอบรม ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานสังกัด วิทยากร และที่สำคัญคือผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่อนุมัติโครงการและค่าใช้จ่ายจำเป็น โดยที่จะต้องเข้าใจรายละเอียดของการฝึกอบรมเป็นอย่างดี

4. การบริหารโครงการฝึกอบรม จำเป็นต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดการฝึกอบรม ซึ่งจะต้องเข้าใจหลักการบริหารงานพอที่จะสามารถวางแผนและดำเนินงานธุรการทั้งหมดได้ในช่วงระยะเวลา ก่อน ระหว่างและหลังการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ การกำหนดขั้นตอนในการฝึกอบรมควรทราบทั้งหมด ส่วนในเรื่องของการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการอบรมจะต้องมีหน้าที่หลักในการอำนวยความสะดวกให้กับวิทยากรในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม

5. การประเมินผล/ติดตามการฝึกอบรม เป็นการนำเอาผลการประเมินโครงการฝึกอบรมทั้งหมดมาเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อใช้ในการพิจารณาประกอบในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องคำนึงถึงการประเมินผลว่าจะใช้วิธีการใดบ้าง เครื่องมือประเภทไหนและเก็บข้อมูลผลการอบรมเมื่อไร และควรทำการสรุปเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาว่าควรจะต้องปรับปรุง พัฒนาหรือดำเนินการบริหารหลักสูตรอย่างไรต่อไปในอนาคต

โดยสรุปแล้วการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์หาความต้องการ และความจำเป็นในการฝึกอบรมเพื่อนำข้อมูลมาใช้ให้ตรงกับผู้เรียนมากที่สุด ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่ชัดเจน จากนั้นเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม เมื่อทำการอบรมเสร็จจะต้องทำการประเมินผลโดยมีการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมินผล ต่อมาคือการดำเนินการฝึกอบรมตามที่ได้กำหนดแผนไว้ และขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินผลการฝึกอบรมเพื่อตรวจสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่หลังจากการฝึกอบรม ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนของการจัดการฝึกอบรมที่ใช้แนวคิดของชูชัย สมितिไกร ที่ได้แบ่งขั้นตอนของการพัฒนาออกเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการวิเคราะห์หาความต้องการในการฝึกอบรม เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับนั้นมาจัดเนื้อหาฝึกอบรมให้ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมในครั้งนี้ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาในขั้นตอนแรกมาวิเคราะห์เป้าหมายในการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 คัดเลือกและออกแบบโครงการฝึกอบรม โดยหลังจากที่ได้ทราบวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมแล้วนั้น ทำการออกแบบโครงการเพื่อที่จะได้นำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบการฝึกอบรมจะต้องมีองค์ความรู้ด้านหลักการจัดการเรียนรู้ การเลือกสรรสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้รับการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเกณฑ์การประเมินผล เกณฑ์ที่สร้างขึ้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่ได้กำหนดไว้ เพราะเกณฑ์สำหรับการประเมินผลคือมาตรฐานที่ใช้วัดพฤติกรรม ดังนั้นเกณฑ์การประเมินต้องครอบคลุมการวัดผู้เข้ารับการอบรมทั้งความรู้ ทักษะ หรือความสามารถ และเจตคติ ว่าผ่านเกณฑ์การประเมินหรือไม่อย่างไรภายใต้สถานการณ์อย่างไร

ขั้นตอนที่ 5 การจัดการฝึกอบรม หลังจากที่ได้ทำการวางแผนและเตรียมการฝึกอบรมแล้วนั้น ผู้จัดการอบรมจะต้องดำเนินการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ หรือสื่อการสอนให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินผลการฝึกอบรม ประกอบไปด้วยสนกรสร้างเกณฑ์และเครื่องมือสำหรับการประเมินผลเพื่อทำการตรวจสอบว่ามีความเปลี่ยนแปลงใดเกิดขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบรมหรือไม่

1.4 กระบวนการฝึกอบรม

การดำเนินการฝึกอบรมและพัฒนาให้บรรลุไปตามวัตถุประสงค์นั้นย่อมจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการฝึกอบรมและพัฒนาสามารถแบ่งออกได้ดังนี้คือ

ปิยะดา พูลทาจกร (2549) ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่ต้องดำเนินการฝึกอบรมที่แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการฝึกอบรม เป็นการวางแผนและดำเนินการก่อนที่จะเริ่มการฝึกอบรมเพื่อให้การจัดกิจกรรมการฝึกอบรมมีความพร้อมที่จะดำเนินการได้ตามจุดประสงค์ โดยทั่วไปจะวางแผนและเตรียมการดังนี้

1.1. การเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรม โดยจะต้องเป็นหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาขึ้นและสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของผู้เข้าฝึกอบรมโดยวิเคราะห์และพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักการของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมจริง

1.2. การเตรียมสถานที่การฝึกอบรม การจัดเตรียมสถานที่นับว่าเป็นสิ่งแรกที่มีอิทธิพลต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม การจัดสถานที่ฝึกอบรมนั้นย่อมสร้างความประทับใจให้กับผู้เข้ารับการอบรม เกิดความรู้สึกดี และส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีของผู้เข้าฝึกอบรม

1.3. การเตรียมสื่อการฝึกอบรม การพิจารณาเลือกใช้สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรมถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะเกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม สื่อการฝึกอบรมนั้นยังรวมไปถึงวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคนิควิธีการที่วิทยากรหรือผู้สอน และผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม เพราะสื่อเหล่านั้นจะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ประสบการณ์เรียนรู้ตามที่จุดประสงค์ได้ตั้งไว้และยังจะช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ต่อไปและย่อมจะช่วยให้เรียนรู้ได้อย่างเร็วขึ้น

1.4. การเตรียมเอกสารการฝึกอบรม เป็นการจัดทำเอกสารที่จำเป็น เช่น หนังสือเชิญวิทยากร กำหนดการฝึกอบรม และเอกสารที่จัดให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมเพื่อประกอบการเรียนรู้ โดยเอกสารเหล่านี้จำเป็นต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนวันฝึกอบรม ผู้ที่รับผิดชอบดำเนินงานโครงการฝึกอบรม จะต้องเตรียมเอกสารการฝึกอบรมให้พร้อมอยู่เสมอ

1.5. การเตรียมงบประมาณการฝึกอบรม

1.6. การเตรียมวิทยากรการฝึกอบรม วิทยากรจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมและมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคนิคการฝึกอบรม จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้

ประสบการณ์แก่ผู้เข้าอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิทยากรต้องมีคุณสมบัติดังนี้ 1) ด้านความรู้ความสามารถ 2) ด้านเจตคติและความเชื่อ 3) ด้านทักษะ 4) ด้านบุคลิกภาพ

1.7. การเตรียมผู้เข้าฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ มีจำนวนผู้เข้าร่วมที่เหมาะสม มีความต้องการที่จะเข้าฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ได้แก่ ความสนใจ ตั้งใจอบรม ร่วมมือในกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะตามหลักสูตร และต้องเข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอตลอดหลักสูตร โดยจะต้องทำการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมดังนี้ 1) คุณลักษณะทั่วไป เช่นอายุ เพศ ทักษะ ความสนใจ เป็นต้น 2) คุณลักษณะด้านความรู้ เช่น ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการ 3) คุณลักษณะด้านประสบการณ์ เช่น อาชีพ ลักษณะงาน ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติการฝึกอบรม เป็นขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรมที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ทุกคนที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ และเต็มความสามารถ

ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติการหลังการฝึกอบรม โดยหลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการฝึกอบรมแล้วนั้น ผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องรายงานผลการประเมินโครงการฝึกอบรม เพื่อสรุปและตัดสินผลการดำเนินโครงการ เช่น ความสำเร็จของโครงการ บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่อย่างไร เพื่อจะได้นำข้อมูลจากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขดำเนินโครงการฝึกอบรมให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นไป

สรุปขั้นตอนของกระบวนการฝึกอบรมสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือขั้นตอนการเตรียมการฝึกอบรมที่จะต้องเตรียมหลักสูตร อุปกรณ์ สื่อการสอน หรือแม้แต่วิทยากรให้พร้อม ขั้นที่สอง คือขั้นตอนการปฏิบัติการฝึกอบรมที่จะต้องดำเนินการตามที่ได้วางแผน และขั้นตอนที่สาม คือขั้นตอนการปฏิบัติการหลังการฝึกอบรมที่ต้องสรุปและตัดสินผลการดำเนินการ

1.5 การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม

การประเมินโครงการฝึกอบรมถือว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการฝึกอบรมเพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการนั้นประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ผลจากการฝึกอบรมจะช่วยแก้ปัญหาขององค์กรหรือช่วยองค์กรให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจไว้หรือไม่อย่างไร นอกจากการประเมินผลยังจะช่วยตรวจสอบว่าเนื้อหาของหลักสูตร เทคนิคการฝึกอบรม มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

ปิยะดา พูลทาจักกร (2549) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมว่า เป็นการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพความสำเร็จของหลักสูตร โดยนำผลที่ได้จากการฝึกอบรมมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์ได้ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และกระบวนการจัดการฝึกอบรมนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่จะทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทัศนคติ และทักษะต่างๆได้อย่างไร โดยรูปแบบการประเมินผลสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

1. การประเมินที่ยึดจุดประสงค์เป็นหลัก (Objective Based Model)

เน้นรูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์เป็นหลัก เป็นการนำผลที่ได้จากการประเมินมาเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยมีรูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้ดังนี้

1.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) มีความเชื่อว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายไว้อย่างชัดเจน รัดกุม เฉพาะเจาะจงจะเป็นแนวทางช่วยในการประเมินให้เป็นไปได้ อย่างดี โดยความสำเร็จของหลักสูตรฝึกอบรมให้ดูจากผลผลิตของหลักสูตรว่าตรงตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร โดยได้กำหนดขั้นตอนของการประเมินไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของโครงการฝึกอบรมไว้กว้างๆโดยการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ได้แก่ เนื้อหา ผู้เรียน สังคม ความเชื่อ เป็นต้น

2. กำหนดจุดประสงค์เฉพาะโดยแบ่งจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ออกเป็นประเภท เช่น จุดประสงค์ด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และจุดประสงค์ด้านทักษะ

3. เขียนจุดประสงค์ในรูปแบบของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่สามารถแสดงออกได้และประเมินค่าได้

4. ดำเนินการทดสอบหรือประเมินก่อนการเรียน เพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

5. กำหนดสถานการณ์ที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์นั้น ได้แก่ การกำหนดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ

6. เลือกวิธีการและเครื่องมือที่จะใช้วัดให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

7. เก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลงานของผู้เรียนและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

8. เปรียบเทียบข้อมูลที่เก็บรวบรวมเปรียบเทียบกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

1.2 รูปแบบการประเมินของครอนบาค (Cronbach) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินที่มาจากไขข้อบกพร่องของรูปแบบการประเมินของไทเลอร์ที่มุ่งเน้นเฉพาะจุดประสงค์ขาดการประเมินในปัจจัยด้านอื่นๆ ทั้งความรู้ ความสามารถด้านต่างๆของผู้เรียน แนวคิดในการประเมินผลของครอนบาคมีดังนี้

1. การประเมินผลของหลักสูตรฝึกอบรมนั้นควรประเมินผลที่เกิดขึ้นในทุกด้านไม่เฉพาะแต่ผลที่เกิดตามจุดประสงค์เท่านั้น เช่น ความสนใจ ทักษะคติ และความก้าวหน้าด้านอื่นๆมาพิจารณารวม

2. การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินจะต้องใช้เครื่องมือหลายแบบให้เหมาะสมและครอบคลุมปัจจัยทุกด้าน เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินผลงาน เป็นต้น

3. การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลา งบประมาณ บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการประเมิน เป็นต้น

4. ไม่ควรนำข้อมูลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับข้อมูลเดิม เพราะแหล่งข้อมูลที่ได้จากการประเมินมีบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรรวบรวมข้อมูลในทุกๆด้านของโครงการฝึกอบรม นอกจากนี้ จะต้องพิจารณาใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพที่จะสามารถอธิบายผลจากการประเมินโครงการได้อย่างครอบคลุมและถูกต้อง

2. การประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judgmental Evaluation Model) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่า เป็นรูปแบบการประเมินที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมิน โดยรูปแบบของการประเมินในกลุ่มนี้ อาทิเช่น

2.1 รูปแบบการประเมินของสเตค (Stake) เป็นรูปแบบมุ่งเน้นการบรรยายและตัดสินใจ คุณค่าของโครงการโดยผู้เชี่ยวชาญยึดเกณฑ์เป็นหลัก โดยมีหลักการที่จะประเมินส่วนประกอบต่างๆของการจัดการเรียนการสอนหลายส่วน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และย่อมจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆเช่น เวลา เนื้อหา เทคนิควิธีการ บรรยายากาศ สื่อ ความสนใจของผู้เรียน เป็นต้น ดังนั้น สเตคจึงเสนอการพิจารณาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจประเมินผลหลักสูตรที่ต้องประกอบไปด้วย 3 ด้าน

1. ด้านสิ่งที่มาก่อนหรือตัวป้อน (Antecedent) หมายถึง สิ่งที่มีมาก่อนการใช้หลักสูตร เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน หรือเอื้อให้เกิดผลของหลักสูตรหรือผลผลิต

ได้แก่ ผู้เรียน เช่น ความรู้ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ครู เช่น บุคลิก ความพร้อมในการสอน เนื้อหาสาระ สิ่งแวดล้อม การบริหารและการจัดการ

2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน (Transactions) หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ระหว่างครูกับผู้ปกครอง ได้แก่ บรรยากาศการสอน เวลาในการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น

3. ด้านผลผลิต (Outcome) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ทักษะของผู้เรียน ทศนคติของผู้เรียน ผลที่เกิดขึ้นกับครู ผู้บริหารและสถาบัน

2.2 รูปแบบการประเมินของโพรวัส (Provus) ที่ได้นำเสนอรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่เรียกว่า วิธีการประเมินความไม่สอดคล้อง โพรวัสได้เสนอขั้นตอนการประเมินหลักสูตรออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การออกแบบ (Design) เป็นการประเมินการออกแบบหลักสูตรโดยที่ผู้ประเมินจะทำการพิจารณาตัวบ่งชี้ กระบวนการ และผลผลิตโดยพิจารณาคุณภาพจากปัจจัยในด้านต่างๆไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ทรพยาการหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มใช้หลักสูตร (Installation) เป็นขั้นตอนใช้หลักสูตรหรือการดำเนินการต่างๆ โดยที่ผู้ประเมินนั้นจะประเมินทรพยาการต่างๆโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้

3. กระบวนการ (Process) เป็นการประเมินว่ากิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ โดยประเมินจากการเปรียบเทียบกิจกรรมของกระบวนการกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมเป็นไปได้หรือไม่อย่างไร จะพิจารณาตัดสิน ยกเลิกหรือปรับปรุงแก้ไข

4. ผลผลิตของหลักสูตร (Products) เป็นการประเมินผลผลิตของหลักสูตร โดยเป็นการมุ่งเน้นคำตอบของคำถามที่ว่าหลักสูตรหรือโครงการนั้นได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร การประเมินนี้นำผลผลิตที่เป็นพฤติกรรมปลายทางไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้วตัดสินใจว่าหลักสูตรหรือโครงการนั้นจะยกเลิกหรือปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

5. ค่าใช้จ่ายหรือผลตอบแทน (Cost) เป็นการประเมินความคุ้มค่าของหลักสูตรหรือโครงการเพื่อวิเคราะห์ผลที่ได้รับว่าคุ้มค่าหรือไม่ นอกจากนี้เป็นการ

ประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าจะยกเลิกหรือปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินโครงการอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการในการตัดสินใจ

3. การประเมินที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-oriented Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มุ่งเน้นผลิตสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยรูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้จะประกอบไปด้วย

3.1 รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่ให้ความสำคัญของการประเมินผลที่เน้นกระบวนการหาข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาอภิปราย บรรยาย รายละเอียดของสิ่งที่ต้องการประเมินให้ชัดเจน โดยรูปแบบการตัดสินใจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน (Planning) ซึ่งเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในผลของการศึกษา เป็นการตัดสินใจเพื่อกำหนดจุดประสงค์ของการศึกษา เพื่อนำผลมาตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร

2. การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง (Structuring) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างหรือการวางรูปแบบของการใช้หลักสูตร การกำหนดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์เพื่อนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

3. การตัดสินใจเกี่ยวกับการนำไปใช้ (Implementing) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้เป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่อย่างไร เพื่อนำผลการประเมินมาตัดสินใจเกี่ยวกับการนำไปใช้ของหลักสูตร

4. การตัดสินใจเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (Recycling) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีคุณลักษณะด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ หลังจากเรียนจบหลักสูตรแล้ว การประเมินจะประเมินผลด้านผลผลิต เพื่อนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2015) ได้กล่าวถึงแนวทางการประเมินผลการฝึกอบรมที่จะช่วยให้วิเคราะห์วัตถุประสงค์เพื่อการจัดการฝึกอบรม เพื่อได้ผลลัพธ์ที่ต้องการและนำไปสู่การพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ โดยใช้รูปแบบแนวคิดการประเมินที่เรียกว่า “Kirk-Patrick Model” ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1. การประเมินปฏิกิริยา (Reaction) เป็นการประเมินเพื่อรับรู้ว่าคุณเข้ารับการอบรม มีทัศนคติอย่างไรต่อการจัดการฝึกอบรม ในทางปฏิบัติเป็นการวัดความรู้สึกพึงพอใจ ว่าผู้เข้ารับ

การฝึกอบรมมีความรู้สึกอย่างไร ชอบไม่ชอบ โดยสามารถตั้งประเด็นได้เช่น การสอนของวิทยากร การดูแลอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่การจัดฝึกอบรม ซึ่งอาจจะได้ข้อมูลมาจากการสัมภาษณ์ หรือให้กรอกแบบสอบถาม

2. การประเมินการเรียนรู้ (Learning) เป็นการประเมินว่าผู้เข้ารับการอบรมได้มีการเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) หรือทัศนคติ (Attitude) อันพึงประสงค์หรือไม่อย่างไร โดยขั้นตอนนี้ถือถือว่าสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าหลักสูตรฝึกอบรมตอบโจทย์หรือไม่อย่างไร โดยส่วนใหญ่จะใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม

3. การประเมินพฤติกรรม (Behavior) เป็นการประเมินการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการประเมินที่จะทราบว่า การฝึกอบรมที่จัดขึ้นนั้นสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่อย่างไร อาจประเมินด้วยการสังเกต หรืออาศัยข้อมูลจากผลการปฏิบัติงานที่ใช้ความสามารถในหน่วยงานนั้นๆ หรือบุคคลภายนอก ที่มาเกี่ยวข้องด้วย

4. การประเมินผลลัพธ์ (Result) หมายถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแก่องค์กรจากการฝึกอบรม โดยอาจจะกำหนดให้มีการเปรียบเทียบ Performance หรือ Productivity ของหน่วยงานหรือองค์กร ก่อนและหลังการฝึกอบรม ทั้งนี้ขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายในวงจรการฝึกอบรม และนำข้อมูลมาย้อนกลับและเป็นการวัดความสำเร็จในการฝึกอบรม

โดยสรุปแล้วนั้นการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายกลุ่ม ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความต้องการของผู้ประเมินหลักสูตรโดยที่วัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมต้องการทราบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดพฤติกรรมตามที่จุดประสงค์ได้ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และกระบวนการจัดการฝึกอบรมนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่จะทำให้ผู้เข้าฝึกอบรมสามารถเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทัศนคติ และทักษะต่างๆ ได้อย่างไร

1.6 รูปแบบการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่พัฒนาแลเสริมสร้างความรู้ ความสามารถและทัศนคติของผู้เข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้มาพัฒนาและต่อยอดงานที่ตนเองได้รับผิดชอบอยู่ รูปแบบของการฝึกอบรมนั้นได้มีแนวคิดและวิธีการแบ่งออกเป็นหลายประเภท (สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2557) เช่น

ก.แบ่งโดยยึดช่วงเวลาในการทำงานเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1. การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre-service Training) ที่เน้นให้เตรียมบุคลากรก่อนเข้ารับหน้าที่ รวมถึง

การสร้างทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน 2. การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In-service Training) มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทักษะทัศนคติแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานได้หรือเพื่อเป็นการเตรียมบุคคลากรให้พร้อมสำหรับการเลื่อนตำแหน่งหรือเปลี่ยนสายงาน

ข. แบ่งโดยยึดลักษณะวิธีการอบรมเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1. การฝึกปฏิบัติงานในที่ทำการ (On the Job Training หรือ Desk Training) เป็นการฝึกอบรมในระหว่างการปฏิบัติงานจริงเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเข้าใจถึงวิธีการทำงานที่ถูกต้องเหมาะสม โดยมีผู้คอยกำกับที่เป็นหัวหน้างานหรือครูฝึกก็ได้ ในช่วงการอบรมแบบนี้ มักจะเป็นการปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานที่ได้รับรู้ถึงขั้นตอนและรายละเอียดในการปฏิบัติงานนั้นไว้แล้ว 2. การฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงาน (Off the Job Training) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที หรือพร้อมที่จะเข้ารับการฝึกปฏิบัติงานปกติในที่ทำการหรือลดค่าใช้จ่าย โดยการฝึกอบรมแบบนี้เรียกว่าการฝึกอบรมแบบห้องเรียน (Classroom Training) คือเน้นการจัดให้ผู้เข้ารับการอบรมได้จำนวนมากตั้งแต่ 10-100 คน จึงมักใช้ห้องประชุมเป็นหลัก เน้นการบรรยาย การอภิปราย การสาธิต เทคนิคแบบกลุ่ม เป็นต้น 3. การฝึกอบรมแบบผสม คือ หลักสูตรการฝึกอบรมขณะทำงานและการฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงานประกอบกัน

ค. แบ่งตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่ 1. การฝึกอบรมเป็นรายคน ตามความจำเป็นของบุคคลรายนั้น โดยสามารถทำการอบรมปฐมนิเทศรายบุคคล อบรมขณะปฏิบัติงาน การมอบหมายงานให้ปฏิบัติ เป็นต้น 2. การฝึกอบรมเป็นคณะ เป็นการฝึกอบรมให้กับกลุ่มบุคคลากรซึ่งมีลักษณะความจำเป็นในการอบรมเหมือนกันที่ละจำนวนมากๆ

ง. แบ่งตามลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบ่งเป็น 1. การฝึกอบรมสำหรับบุคคลากรในระดับแนวหน้า ในโครงสร้างขององค์การเพื่อให้ความรู้ทั่วไปในลักษณะที่ต้องการสร้างกรอบแนวคิดปฏิบัติอย่างกว้างๆซึ่งบุคคลในระดับดังกล่าวควรจะทราบหรือสามารถปฏิบัติงานได้ เช่น การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการและการพัฒนาบุคคลากรระดับบริหาร เป็นต้น 2. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคคลากรตามแนวตั้งขององค์การ เป็นการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้หรือความสามารถเฉพาะบุคคลากร ในแต่ละตำแหน่งสายงาน โดยใช้หลักสูตรที่กำหนดขึ้นตามเฉพาะความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมของตำแหน่งนั้นๆและมักจะเน้นถึงแนวทางในการปฏิบัติงานในรายละเอียด

๑. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ๆคือ 1.การฝึกอบรมเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้ว หมายถึงปัญหาที่สำรวจพบได้ในองค์กรและปรากฏชัดเจนว่าเป็นความจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการฝึกอบรม 2. การฝึกอบรมเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการอบรมที่มีความคาดหวังว่าอนาคตจะมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล วิธีการปฏิบัติงานและบุคลากรเดิมที่มีอยู่ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องจัดการฝึกอบรมเพื่อให้บุคลากรนั้นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น 3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงขึ้นในระยะยาว หมายถึงมุ่งเน้นที่จะพัฒนางานและพัฒนาบุคลากรเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศขององค์กรโดยรวม

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์และคณะ (2560) จำแนกรูปแบบการพัฒนาครูด้วยวิธีการฝึกอบรมที่แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ 1.การฝึกอบรมในงาน (On-the-job training) หมายถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถ ความชำนาญและการฝึกปฏิบัติจากการศึกษาจากทฤษฎี เพื่อให้ผู้เข้ารับการสอนงานได้รับประสบการณ์ตรงจากการทำงานในสถานการณ์จริง โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือการวางแผนงานอย่างเป็นระบบและมีผู้รับผิดชอบในการสอนงานหรือพี่เลี้ยง การฝึกอบรมในงานสามารถกระทำได้หลายวิธีเช่น การมอบหมายงานพิเศษ การให้คำปรึกษา การนำไปสังเกตการณ์ การเพิ่มความรับผิดชอบ การมอบหมายให้วิจารณ์หนังสือ เป็นต้น ทั้งนี้วิธีการฝึกอบรมควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์และความเหมาะสมของสถานการณ์ ที่สำคัญหัวใจของการอบรมในงานจะต้องให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีประสบการณ์โดยตรงกับงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ 2. การฝึกอบรมนอกงาน (Off-the-job training) เป็นการฝึกอบรมที่เน้นความรู้ ความเข้าใจ โดยการจัดฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ ไม่ใช่การเรียนรู้แบบปฏิบัติงานจริง โดยการอบรมประเภทนี้จะให้ความรู้ผู้เข้าอบรมได้มากกว่าการอบรมแบบ การฝึกอบรมในงาน (On-the-job training) เพราะผู้เข้าอบรมสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ แต่อาจเกิดปัญหาในเรื่องของการประยุกต์ใช้ เพราะความรู้เชิงทฤษฎีที่ได้บางครั้งไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้ทั้งหมด หากผู้เข้ารับการอบรมไม่มีทักษะในการประยุกต์ความรู้เข้ากับการทำงานหรือมีทัศนคติต่อการฝึกอบรมว่าเป็นการผ่อนคลายก็จะทำให้การฝึกอบรมนั้นไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร เดรสเลอร์ (Dessler, 2011 อ้างถึงใน (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์และคณะ, 2560) กล่าวว่าวิธีการอบรมแบบนอกงานสามารถทำได้ 4 วิธีคือ

1. การฝึกอบรมในห้องเรียนหรือในชั้นเรียน เป็นการเน้นการสร้างประสบการณ์และความเหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้เทคนิคการฝึกอบรมแบบต่างๆเช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การอภิปราย กรณีศึกษา เป็นต้น

2. การฝึกอบรมทางไกล (Distance training) เป็นวิธีการอบรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้สิ่งต่างๆด้วยตนเองอย่างอิสระ หรือในปัจจุบันมักจะเรียกว่าเป็นการเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพราะมีความรวดเร็วและสามารถโต้ตอบกันได้ทั้งสองทาง ทั้งนี้ในสมัยก่อนมักจะมีสื่อการสอนหลายประเภท เช่น สิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อทางวิทยุ สื่อทางโทรทัศน์และสื่อสไลด์ทัศนูปกรณ์ และมีวิทยากรทบทวนความรู้ให้คำอธิบายและตอบข้อสงสัย

3. การศึกษาดูงาน หรือจัดดูงานในหน่วยงานที่เป็นต้นแบบ หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดให้ผู้ปฏิบัติได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมหน่วยงานหรือวิธีปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการบริหารและการจัดการที่ทันสมัย เป็นการเพิ่มประสบการณ์โดยตรงและอาจจะนำมาปรับปรุงการทำงานและเกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป

4. การศึกษาต่อ การสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการศึกษาเพิ่มเติมจากสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการปฏิบัติงานและเงินเดือน

นอกจากนี้นักวิชาการชาวต่างประเทศยังได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมที่เป็นวิชาการเรียนรู้ไว้ด้วย อาทิเช่น จอนสัน และโฟย์ (Kerry A. Johnson and Lin J.Foa, อ้างถึงใน (ธีระ ปรวาลพฤกษ์, 2538) ได้แบ่งรูปแบบของการฝึกอบรมเป็น 4 รูปแบบดังนี้คือ

1. การฝึกอบรมในห้องเรียน (Classroom training methods) ที่เน้นการสอนบรรยายและการสาธิต

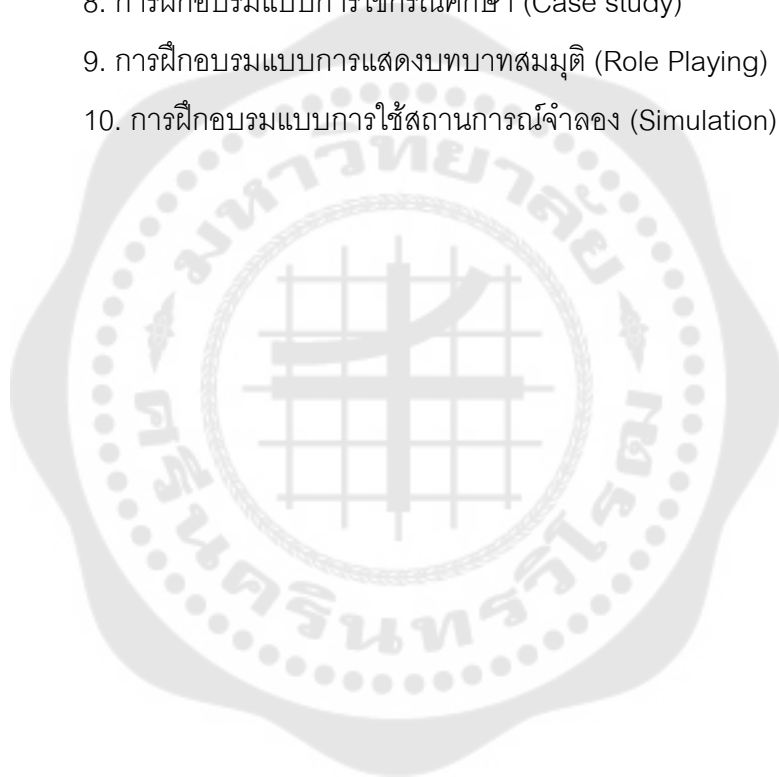
2. การเรียนรู้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Interactive videodisc) โดยใช้แผ่นวีดีโอเล่นกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้เข้าอบรมหรือผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับโปรแกรมในการเลือกตอบคำถามหรือเสนอปัญหาที่กำหนดไว้ในโปรแกรม

3. การเรียนรู้จากเครื่องมือจำลองสถานการณ์จริง (Face Plate Simulators) เป็นการเรียนรู้ด้วยการสร้างเครื่องมือที่จำลองสภาพและสถานการณ์จริงโดยให้ผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ได้ทำการฝึก

4. การเรียนรู้ด้วยเครื่องมือหรือบุคคลโดยตรง (Hand-on Training) ที่หมายถึงการฝึกจากเครื่องมือหรือการเรียนรู้จากบุคคลากรภายใต้คำแนะนำของผู้ฝึก (Trainer) หรือผู้บังคับ (Supervisor)

ณัฐพล ภมรคนเสวิตและ นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา (2561) ได้แบ่งวิธีการฝึกอบรมที่นำมาใช้ในการฝึกอบรมดังนี้

1. การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job training)
2. การฝึกอบรมแบบบรรยาย (Lectures)
3. การฝึกอบรมแบบการอภิปราย (Discussion)
4. การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study)
5. การฝึกอบรมแบบให้คำปรึกษา (Coaching)
6. การฝึกอบรมแบบการสาธิต (Demonstration)
7. การฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติ (Practical exercise)
8. การฝึกอบรมแบบการใช้กรณีศึกษา (Case study)
9. การฝึกอบรมแบบการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
10. การฝึกอบรมแบบการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

ตาราง 1 ลักษณะของวิธีการอบรม

วิธีการฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	สิ่งที่ได้รับการอบรม	ประสิทธิผลในการอบรม
การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job training)	เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และเทคนิคในการทำงานจากผู้ทำการฝึกอบรมไปยังผู้เข้ารับการฝึกอบรม	- องค์ความรู้ในหัวข้อการฝึกอบรม - ทักษะ (skill) และ ความชำนาญในการปฏิบัติงานจริง	ความสามารถในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลที่ได้รับจะสูงขึ้นเมื่อมีการกำหนดโครงสร้างในการฝึกอบรม
การฝึกอบรมแบบการบรรยาย (Lectures)	เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เพิ่มมากขึ้นโดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาแนวคิดมากกว่าการปฏิบัติ	- องค์ความรู้ในหัวข้อการฝึกอบรม - ความคิดเห็นในหัวข้อการฝึกอบรมจากผู้ทำการฝึกอบรม	ประสิทธิผลอยู่ที่การได้รับองค์ความรู้ใหม่และการทำองค์ความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้
การฝึกอบรมแบบการอภิปราย (Discussion)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีแนวคิดจากทฤษฎีที่ต่างกันของผู้ทำการฝึกอบรม	- องค์ความรู้ในหัวข้อการฝึกอบรม - ความคิดเห็นในหัวข้อการฝึกอบรม - ทักษะการร่วมฟังการอภิปราย	ประสิทธิผลที่ได้รับขึ้นอยู่กับสิ่งที่ได้รับรู้จากการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ของผู้ทำการฝึกอบรมและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ประสิทธิผลที่ได้รับขึ้นอยู่กับสื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ใช้ในการฝึกอบรม

ตาราง 1 (ต่อ)

วิธีการฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	สิ่งที่ได้รับการ อบรม	ประสิทธิผลในการ อบรม
การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ ด้วยตัวเอง (Self- directed learning)	เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ ของผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมเพิ่มเติมจาก ความรู้เดิมเพื่อการหา ความรู้ใหม่ โดยมุ่งเน้น ให้ลดภาระของผู้ทำ การฝึกอบรม	- องค์ความรู้ในหัวข้อ ข้อการฝึกอบรม - เตรียมความพร้อม สำหรับการฝึกอบรมใน เรื่องเดิมสำหรับวิธีการ ฝึกอบรมประเภทอื่น	
การฝึกอบรมแบบการ ให้คำปรึกษา (Coaching)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมมีความมั่นใจ ว่าในกรณีที่มีปัญหาใน การทำงาน สามารถขอ คำปรึกษาจากผู้ที่ทำ หน้าที่ฝึกอบรมได้	- องค์ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และทัศนคติ (Attitudes)	ประสิทธิผลที่ได้รับ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติใน การตอบสนองต่อ เหตุการณ์
การฝึกอบรมแบบการ สาธิต (Demonstration)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมได้รับ ประสบการณ์ใกล้เคียง กับประสบการณ์ตรง มากที่สุด	- ทำให้มีความรู้ความ เข้าใจในเรื่องที่ปฏิบัติ ชัดเจนขึ้น	การนำไปใช้ในสถานที่ จริง
การฝึกอบรมแบบการ ฝึกปฏิบัติ (Practical exercise)	เพิ่มทักษะความ ชำนาญของผู้เข้ารับ การฝึกอบรม	- ทักษะและความ ชำนาญในการ ปฏิบัติงานจริง	ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญ ความ ชำนาญในการ ปฏิบัติงาน

ตาราง 1 (ต่อ)

วิธีการฝึกอบรม	วัตถุประสงค์	สิ่งที่ได้รับการ อบรม	ประสิทธิผลในการ อบรม
การฝึกอบรมแบบการ ใช้กรณีศึกษา (Case study)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมได้รู้จักคิด อย่างเป็นระบบและ แก้ไขปัญหาและ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล	- วิธีการคิด วิธีการนำ ข้อมูลมาประกอบการ พิจารณาในการ ตัดสินใจเรื่องใดเรื่อง หนึ่ง	การนำไปใช้แก้ไข ปัญหาในสถานการณ์ จริง
การฝึกอบรมแบบการ แสดงบทบาทสมมติ (Role playing)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมได้เข้าใจ ความรู้สึกและ พฤติกรรมทั้งของ ตนเองและของผู้อื่น	- ทักษะคิดจากการร่วม แสดงบทบาทสมมติ	การนำไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์จริง
การฝึกอบรมแบบการ ใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)	เพื่อให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมได้เรียนรู้การ แก้ไขปัญหาใน สถานการณ์ใกล้เคียง ของจริง	- ทำให้มีความเข้าใจ ในเรื่องที่ปฏิบัติชัดเจน ขึ้น	การนำไปประยุกต์ใช้ ในสถานการณ์จริง

โดยสรุปแล้ววิธีการฝึกอบรมมีหลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้จัด
อบรมว่าต้องการให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดองค์ความรู้หรือสมรรถนะใดหลังจากเสร็จการอบรม
สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการฝึกอบรมแบบ 1. การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job
training) เพื่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลที่ได้รับจะสูงขึ้นเมื่อมีการ
กำหนดโครงสร้างในการฝึกอบรม 2. การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning)
เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากความรู้เดิมเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่โดยใช้
สื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้รับการพัฒนา 3. การฝึกอบรมแบบการฝึกปฏิบัติ (Practical
exercise) เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และเพิ่มทักษะความชำนาญใน
การปฏิบัติงานจริงจนเกิดความคล่องแคล่วเชี่ยวชาญ ชำนาญในการปฏิบัติงานจริง

และเมื่อมาศึกษารูปแบบการฝึกอบรมครูอาจารย์ภาษาอังกฤษและครูอาจารย์ที่สอนในวิชาทั่วไปพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอรูปแบบการฝึกอบรมที่แตกต่างกันดังนี้

อมรศรี แสงส่องฟ้า (2553) ได้ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรที่เริ่มมาจากการศึกษาเอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมของทาบ (Taba, 1962) และนำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจสภาพและความต้องการของครูที่สอนภาษาอังกฤษและข้อมูลทุติยภูมิที่สรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเขียนองค์ประกอบโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาในการฝึกอบรมได้กำหนดดังต่อไปนี้ 1. ชื่อหลักสูตรฝึกอบรม 2. ปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร 3. หลักการและเหตุผล 4. เป้าหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 6. เนื้อหาสาระหลักสูตร 7. ระยะเวลา 8. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 9. กิจกรรมการฝึกอบรม 10. สื่อการฝึกอบรม 11. การประเมินผลการฝึกอบรม 12. แผนการฝึกอบรม โดยกำหนดสัดส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมที่ออกแบบไว้ กำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง แบ่งเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้โดยให้การฝึกอบรมให้หลักการเรียนแบบร่วมมือในภาคปฏิบัติ และสามารถยืดหยุ่นได้ โดยหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 6 หน่วยประกอบไปด้วย 1. แนวคิดเบื้องต้นและการกำหนดจุดประสงค์ทางภาษา 2. การจัดระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา 3. การประเมินผลตามสภาพจริง 4. การวัดการประเมินผลองค์ประกอบทางภาษา 5. การวัดการประเมินผลด้านทักษะทางภาษา 6. ประเภทแบบทดสอบและคุณภาพของการวัดและประเมินผลทางภาษา ผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าครูมีความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมรวมถึงมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และมีความตระหนักต่อการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ และครูมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

อารีรักษ์ มีแจ้งและสิริพร ปาณาวงษ์ (2553) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกจำนวน 18 คน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เน้นที่ความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การอบรมจะเน้นทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและจัดการอบรมในช่วงปิดภาคเรียน โดยเนื้อหาของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วยหลักการและ

เหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผล ส่วนเอกสารหลักสูตรประกอบด้วยคู่มือผู้ให้การฝึกอบรมและคู่มือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เป็นเวลา 3 วัน ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมระยะเวลาในการอบรมจำนวน 15 ชั่วโมงและให้ผู้เข้ารับการอบรมสาธิตการสอนจำนวน 3 ชั่วโมง ด้วยผลการใช้หลักสูตรพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมในระดับมาก และด้านความพึงพอใจพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากโดยเฉพาะด้านความรู้

มารุต พัฒผล (2554) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐาน โดยกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยคือครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ที่ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิธีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การประเมินความต้องการจำเป็นของการฝึกอบรม 2. การออกแบบการฝึกอบรม 3. การดำเนินการฝึกอบรม และ 4. การประเมินผลการฝึกอบรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ โดยองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมประกอบไปด้วย 1. หลักการ 2. จุดมุ่งหมาย 3. เนื้อหาสาระ 4. กิจกรรม 5. สื่อ 6. ระยะเวลา 7. สถานที่ฝึกอบรม 8. การประเมินผล ระยะเวลาในการอบรมรวมทั้งสิ้น 4 สัปดาห์

รุจาทพร สุนทรปาน (2557) ได้พัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูชั้นประถมศึกษาในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 70 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 วัน ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรมและแบบสอบถามประเมินเจตคติและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการอบรม รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop training) ที่ประกอบไปด้วย 1. หลักสูตรฝึกอบรมครู 2. คู่มือผู้เข้ารับการอบรม 3. เนื้อหาเกี่ยวกับโฟนิคส์และแบบฝึกหัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ 4. สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ CAI ประกอบการสอน 5. การแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติการออกเสียงและทดลองสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ 6. แบบทดสอบการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกอบรม 7. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม

สกาวเนตร ไทรแจ่มจันทร์ (2558) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนพยาบาลทหารอากาศ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนพยาบาลทหารอากาศชั้นปีที่ 1 จำนวน 45 คน ขั้นตอนของการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม จากการ 1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตและการสัมภาษณ์อาจารย์และนักเรียนพยาบาล 2. การเลือกประสบการณ์/เนื้อหา 3. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในการเรียนรู้ 4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและแนวคิดการพัฒนาทักษะชีวิตและการประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 5. ตามจุดประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม โดยองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมมี 4 ประการอันประกอบด้วย 1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 2. ประสบการณ์เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม 3. การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ ที่ผนวกแนวทางการจัดกิจกรรม ระยะเวลา สื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ไว้ในขั้นตอนนี้ 4. การวัดและประเมินผล ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการฝึกอบรมจำนวน 4 วัน

ณิชากร นิธิวุฒิมภคย์และคณะ (2560) พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 32 คน มีวิธีการฝึกอบรมหลายรูปแบบเช่น การบรรยาย การอภิปราย (Group discussion) แผนผังความคิด (Mind map) โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูงหลังการฝึกอบรม นอกจากนี้คุณภาพด้านทักษะการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานพบว่าคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นหลังจากการฝึกอบรม รวมถึงเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมและมีความพึงพอใจในหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ชาญวิทย์ สุริพันธ์และคณะ (2561) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี มีผู้ร่วมการทดลองจำนวน 30 คน โดยหลักสูตรฝึกอบรมนั้นมีองค์ประกอบของหลักสูตรจำนวน 7 ด้านได้แก่ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร ระยะเวลาการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ผลการทดสอบหลักสูตรฝึกอบรมพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดสอบหลักสูตรฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองหลักสูตรฝึกอบรมจึงสามารถ

กล่าวได้ว่าเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาได้

อำพร ศิริวรสาร (2561) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคประชาคมอาเซียนสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสอบถามความต้องการของครู จากนั้นนำข้อมูลมาสังเคราะห์หาประเด็นในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่เริ่มจากการทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบร่างหลักสูตรฝึกอบรม การปรับปรุงร่างหลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3 ปรับปรุงหลักสูตร เป็นการปรับปรุงหลักสูตรหลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมประกอบไปด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล โดยใช้เวลาในการอบรม 15 ชั่วโมง และมีจำนวนหน่วยการอบรม 5 หน่วย

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์ของต่างประเทศที่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาครูอาจารย์ดังนี้

หลักสูตรการฝึกอบรมครูแห่งชาติของประเทศอียิปต์ National Teacher Training Program Egypt (NTP) 2020-2021 (British Council, 2021) ได้มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาของประเทศอียิปต์โดยพัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะครูในประเทศในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาเทคนิคการสอน โดยหลักสูตรฝึกอบรมนี้ใช้เวลาถึง 3 ปีในการพัฒนาคุณภาพของการสอนในระดับประถมศึกษา เกรด 1-6 ในภาพรวมเป้าหมายของการอบรมคือ 1. ช่วยเหลือครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา 2. ช่วยเหลือครูผู้สอนในการพัฒนาความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนจริงรวมถึงส่งเสริมให้เกิดทักษะการใช้เทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 โดยวิธีการอบรมเป็นแบบออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์ของโรคระบาดมีการใช้รูปแบบสื่อการอบรมออนไลน์ในหลายแพลตฟอร์มและใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย มีการใช้ระบบบัดดี้ (Buddy System) ที่ครูที่มีประสบการณ์สูงจะช่วยเหลือครูที่มีประสบการณ์น้อยใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเพื่อที่ให้ความช่วยเหลือครูในขณะที่อยู่ในช่วงเวลาของการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจมากต่อการอบรมแบบออนไลน์ โดย 95% ของผู้เข้ารับการอบรมออนไลน์เห็นด้วยที่ว่าได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ที่สามารถนำไปใช้ต่อยอดได้ในห้องเรียน

เฮอริลินา วาติ (Herlina Wati, 2011) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดยหลักสูตรฝึกอบรมใช้เวลาทั้งหมด 7-10 วัน ผู้เข้ารับการอบรมมีจำนวน 55 คนจาก 20 โรงเรียนในจังหวัดเรียว ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์น้อยในการสอนภาษาอังกฤษ เนื้อหาในหลักสูตรประกอบไปด้วยความรู้เบื้องต้นในการสอนภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษและกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ได้รับใบรับรองการสอนในระดับประถมศึกษา ผลการทดลองพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในหลักสูตรเป็นอย่างมาก และยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษรวมถึงแรงกระตุ้นในการสอนภาษาอังกฤษ แต่ผู้เข้ารับการอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะคือควรมีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในช่วงแรกของการอบรมก่อน และการฝึกอบรมควรใช้ระยะเวลาที่มากกว่านี้เนื่องจากหลักสูตรได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและมีประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับครูผู้สอนในวิชาภาษาอังกฤษ

โอโรส อี (Orosz, 2018) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูที่มีการบูรณาการเนื้อหา ภาษา และวิธีการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หลักสูตรฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้นได้ทดลองใช้กับนักศึกษาครูในภาคเรียนที่ 3 ประเทศเอกวาดอร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมประกอบไปด้วยการฝึกออกแบบแผนการสอนและการนำเสนอบทเรียนโดยที่ผู้เรียนแต่ละคนทำกิจกรรมที่ตรงกับระดับ/ความสามารถ/ความชอบหรือความต้องการส่วนบุคคล รวมถึงเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา และยังรวมถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ที่หมายรวมถึงการสื่อสารเนื้อหาวิชา การใช้อำนาจความสะดวกในการเรียนรู้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนเชิงรุก และการใช้สื่อ เป็นต้น วิธีการฝึกอบรมมีทั้งการเรียนภาคทฤษฎีในชั้นเรียนและเรียนภาคปฏิบัติในห้องเรียนจริง ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและเข้าใจกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตรฝึกอบรมนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูที่เพิ่งประจำการใหม่หรือครูที่ต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมได้

ตาราง 2 สรุปผลการศึกษารูปแบบการฝึกอบรมครูอาจารย์ภาษาอังกฤษในประเทศไทย

รายการ	แหล่งที่มา	
	อมรศรี แสงส่องฟ้า	อารีรักษ์ มีแจ่มและสิริพร ปาณวงษ์
กลุ่มเป้าหมาย	ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2
แนวคิดรูปแบบ/ หลักสูตรฝึกอบรม	<p>การศึกษาเอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมของทาบา และนำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจสภาพและความต้องการของครูที่สอนภาษาอังกฤษ และข้อมูลทุติยภูมิที่สรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเขียนองค์ประกอบโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</p> <p>1. ชื่อหลักสูตรฝึกอบรม 2. ปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร 3. หลักการและเหตุผล 4. เป้าหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 6. เนื้อหาสาระหลักสูตร 7. ระยะเวลา 8. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 9. กิจกรรมการฝึกอบรม 10. สื่อการฝึกอบรม 11. การประเมินผลการฝึกอบรม 12. แผนการฝึกอบรม โดยกำหนดสัดส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมที่ออกแบบไว้</p> <p>ระยะเวลา</p> <p>กำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง</p>	<p>การอบรมจะเน้นทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและจัดการอบรมในช่วงปิดภาคเรียน โดยเนื้อหาของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร หน่วยการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดประเมินผล</p> <p>องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</p> <p>1. หลักการและเหตุผล 2. จุดมุ่งหมาย 3. โครงสร้างของหลักสูตร 4. หน่วยการฝึกอบรม 5. กิจกรรมการฝึกอบรม 6. สื่อการฝึกอบรม 7. การวัดประเมินผล</p> <p>ระยะเวลา</p> <p>กำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น เป็นระยะเวลา 3 วัน 15 ชั่วโมง และสัปดาห์สอนอีก 3 ชั่วโมง</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	แหล่งที่มา	
	รศจพร สุนทรปานและคณะ	ณิชากร นิธิวุฒิกาศย์และคณะ
กลุ่มเป้าหมาย	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน
แนวคิดรูปแบบ/ หลักสูตรฝึกอบรม	เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อน และหลังการอบรมและแบบสอบถามประเมิน เจตคติและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการ อบรมที่มีต่อการอบรม รูปแบบหลักสูตร ฝึกอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ตามหลักโฟนิกส์และฝึกอบรมโดยใช้การ ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop training) <u>องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</u> 1. หลักสูตรฝึกอบรมครู 2. คู่มือผู้เข้ารับการ อบรม 3. เนื้อหาเกี่ยวกับโฟนิกส์และ แบบฝึกหัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ 4. สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ CAI ประกอบการสอน 5. การแบ่งกลุ่มฝึก ปฏิบัติการออกเสียงและทดลองสอนการออก เสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิกส์ 6. แบบทดสอบการออกเสียงก่อนและหลัง การฝึกอบรม <u>หน่วยการเรียนรู้</u> การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษตาม หลักโฟนิกส์ <u>ระยะเวลา</u> 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง	วิเคราะห์และศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สร้าง หลักสูตรฝึกอบรม นำหลักสูตรฝึกอบรมไป ทดลองใช้ การประเมินผลประสิทธิภาพของ หลักสูตรฝึกอบรม และการปรับปรุงหลักสูตร ฝึกอบรม โดยวิธีการในการอบรมเป็นแบบการ บรรยาย การอภิปราย (Group discussion) แผนผังความคิด (Mind map) <u>หน่วยการเรียนรู้</u> 5 หน่วยการอบรม หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับ โครงการ และโครงการภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 2 การเลือกหัวข้อเรื่องและศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้อง หน่วยที่ 3 การเขียนเค้าโครงของ โครงการภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 4 การ ปฏิบัติงานโครงการภาษาอังกฤษและการ เขียนรายงานโครงการภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 5 การนำเสนอผลงานและจัดแสดงโครงการ <u>ระยะเวลา</u> 3 วัน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	แหล่งที่มา	
	ชาญวิทย์ สุริพันธ์และคณะ	National Teacher Training Programme, Egypt (NTTP)
กลุ่มเป้าหมาย	ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของประเทศอียิปต์
แนวคิดรูปแบบ/หลักสูตรฝึกอบรม	<p>1. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน</p> <p>2. สร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ คือการร่างหลักสูตร การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร การปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตร 3. การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม</p> <p><u>องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</u></p> <p>หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร ระยะเวลาการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมและการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม</p> <p>หน่วยการเรียนรู้</p> <p>1. การกล่าวต้อนรับชาวต่างชาติ 2. การแนะนำตนเองของผู้บริหาร 3. การแนะนำผู้บริหารครูและบุคลากร 4. การแนะนำเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ 5. การแนะนำเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของสถานศึกษา 6. การแนะนำโครงสร้างการบริหารสถานศึกษา</p>	<p><u>เป้าหมายของการอบรม</u></p> <p>1. ช่วยเหลือครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา 2. ช่วยเหลือครูผู้สอนในการพัฒนาความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนจริงรวมถึงส่งเสริมให้เกิดทักษะการใช้เทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 โดยวิธีการอบรมเป็นแบบออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์ของโรคระบาด มีการใช้รูปแบบสื่อการอบรมออนไลน์ในหลายแพลตฟอร์มและใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย มีการใช้ระบบบัดดี้ (Buddy System) ที่ครูที่มีประสบการณ์สูงจะช่วยเหลือครูที่มีประสบการณ์น้อย ใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเพื่อที่ให้ความช่วยเหลือครูในขณะที่อยู่ในช่วงเวลาของการอบรม</p> <p><u>ระยะเวลา</u></p> <p>3 ปี</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	แหล่งที่มา	
	เฮอรัลลินา วาติ	ไอโรส เอ
กลุ่มเป้าหมาย	ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ในประเทศอินโดนีเซีย	นักศึกษาครูในภาคเรียนที่ 3 ประเทศ เอกวาดอร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ศึกษาศาสตร์
แนวคิดรูปแบบ/ หลักสูตรฝึกอบรม	ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นครูที่มี ประสบการณ์ในการสอนน้อยในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ <u>เนื้อหาในหลักสูตร</u> ประกอบไปด้วยความรู้เบื้องต้นในการสอน ภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษใน ระดับพื้นฐาน หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ ได้รับใบรับรองการสอนในระดับประถมศึกษา ผลการทดลองพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมี ความพึงพอใจในหลักสูตรเป็นอย่างมาก และ ยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสอน ภาษาอังกฤษรวมถึงแรงกระตุ้นในการสอน ภาษาอังกฤษ แต่ผู้เข้ารับการอบรมได้ให้ ข้อเสนอแนะคือควรมีการอบรมการใช้ ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในช่วงแรกของการ อบรมก่อน และการฝึกอบรมควรใช้ระยะเวลา ที่มากกว่านี้เนื่องจากหลักสูตรได้แสดงให้เห็น ถึงประสิทธิภาพและมีประโยชน์เป็นอย่าง มากสำหรับครูผู้สอนในวิชาภาษาอังกฤษ <u>ระยะเวลา</u> 7-10 วัน	<u>เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม</u> ประกอบไปด้วยการฝึกออกแบบแผนการสอน และการนำเสนอบทเรียนโดยที่ผู้เรียนแต่ละ คนทำกิจกรรมที่ตรงกับระดับความสามารถ/ ความชอบหรือความต้องการส่วนบุคคล รวมถึงเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถ ในการใช้ภาษา และยังรวมไปถึงการ ประยุกต์ใช้แนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบ บูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) วิธีการ ฝึกอบรมมีทั้งการเรียนภาคทฤษฎีในชั้นเรียน และเรียนภาคปฏิบัติในห้องเรียนจริง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	แหล่งที่มา	
	มารุต พัฒนาผล	สกวเนตร ไทรแจ่มจันทร์
กลุ่มเป้าหมาย	ครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี	นักเรียนพยาบาลทหารอากาศชั้นปีที่ 1
แนวคิดรูปแบบ/ หลักสูตรฝึกอบรม	<p>วิธีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การประเมินความต้องการจำเป็นของการฝึกอบรม 2. การออกแบบการฝึกอบรม 3. การดำเนินการฝึกอบรม และ 4. การประเมินผลการฝึกอบรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์</p> <p><u>องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</u></p> <p>1. หลักการ 2. จุดมุ่งหมาย 3. เนื้อหาสาระ 4. กิจกรรม 5. สื่อ 6. ระยะเวลา 7. สถานที่ฝึกอบรม 8. การประเมินผล</p> <p><u>ระยะเวลา</u></p> <p>4 สัปดาห์</p>	<p>เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตและการสัมมนาของอาจารย์และนักเรียนพยาบาล 2. การเลือกประสบการณ์/เนื้อหา 3. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในการเรียนรู้ 4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและแนวคิดการพัฒนาทักษะชีวิตและการประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 5. ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร</p> <p><u>ฝึกอบรม</u></p> <p><u>องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม</u></p> <p>1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 2. ประสบการณ์เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม 3. การจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่ผนวกแนวทางการจัดกิจกรรม ระยะเวลา สื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ไว้ในขั้นตอนนี้ 4. การวัดและประเมินผล</p> <p><u>ระยะเวลา</u></p> <p>4 วัน</p>

จากรูปแบบการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกโดยมี 7 องค์ประกอบดังนี้ 1. จุดมุ่งหมาย 2. เนื้อหาสาระ 3. กิจกรรมและการ

จัดประสบการณ์ 4.วิธีการจัดประสบการณ์ 5. สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ 6. ระยะเวลา 7. การวัดและการประเมินผล

1.7 สรุปแนวความคิดการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

1. การฝึกอบรม หมายถึง เครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถของคนในการปรับเปลี่ยนความรู้ ทักษะ ทักษะที่สำคัญเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและองค์กร โดยที่วิธีการอบรมนั้นจะต้องได้รับการพัฒนาและออกแบบเพื่อตอบสนองกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยวิธีการถ่ายทอดในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมสามารถปรับเปลี่ยนได้เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมประสบผลสำเร็จตามที่วัตถุประสงค์ของโครงการได้ตั้งไว้ โดยที่หลักสูตรฝึกอบรมนั้นควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นเพื่อใช้ในการปรับปรุงการฝึกอบรมในครั้งต่อไป

2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ควรเริ่มต้นจากการวิเคราะห์หาความต้องการและความจำเป็นในการฝึกอบรมเพื่อนำข้อมูลมาใช้ให้ตรงกับผู้เรียนมากที่สุด ทำการกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่ชัดเจน จากนั้นเลือกสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม เมื่อทำการอบรมเสร็จจะต้องทำการประเมินผลโดยมีการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมินผล ต่อมาคือการดำเนินการฝึกอบรมตามที่ได้กำหนดแผนไว้ และขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินผลการฝึกอบรมเพื่อตรวจสอบว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่หลังจากการฝึกอบรม

3. กระบวนการฝึกอบรมสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนการเตรียมการฝึกอบรมที่จะต้องเตรียมหลักสูตร อุปกรณ์ สื่อการสอน หรือแม้แต่วิทยากรให้พร้อม ขั้นที่สอง คือ ขั้นตอนการปฏิบัติการฝึกอบรมที่จะต้องดำเนินการตามที่ได้วางแผน และขั้นตอนที่สาม คือ ขั้นตอนการปฏิบัติการหลังการฝึกอบรมที่ต้องสรุปและตัดสินผลการดำเนินการ

4. การประเมินหลักสูตรฝึกอบรม หมายถึงการตรวจสอบว่าผลการดำเนินการนั้นประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด โดยรูปแบบการประเมินนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่เน้นจุดประสงค์เป็นหลักโดยดูว่าผลผลิตของหลักสูตรฝึกอบรมนั้นตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มที่เน้นการตัดสินคุณค่าโดยมีผู้เชี่ยวชาญช่วยในการตัดสินและใช้เกณฑ์เป็นหลัก และกลุ่มที่สามคือกลุ่มการประเมินเพื่อช่วยในการตัดสินใจเป็นรูปแบบที่มุ่งเน้นผลผลิตสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร

5. โดยสรุปแล้วรูปแบบการฝึกอบรมสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวคิดของการแบ่ง อาทิเช่น หากใช้การแบ่งโดยยึดช่วงเวลาก็สามารถแบ่งออกได้เป็นการฝึกอบรมก่อนประจำการและการฝึกอบรมระหว่างประจำการ แบ่งโดยยึดลักษณะวิธีการอบรม

แบ่งออกได้เป็นการฝึกอบรมในที่ทำการและการฝึกอบรมนอกสถานที่ทำงาน แบ่งตามจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมแบ่งได้เป็นการฝึกอบรมรายคนและการอบรมรายคณะ แบ่งตามลักษณะของกลุ่มเป้าหมายสามารถแบ่งออกเป็นการฝึกอบรมสำหรับบุคลากรในระดับแวนอนและแนวตั้งขององค์กร และหากแบ่งตามวัตถุประสงค์สามารถแบ่งออกได้เป็นการอบรมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้ว ปัญหาที่อาจจะเกิดในอนาคต และเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงในระยะยาว

6. โดยสรุปแล้ววิธีการฝึกอบรมมีหลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้จัดอบรมว่าต้องการให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เกิดองค์ความรู้หรือสมรรถนะใดหลังจากเสร็จการอบรม สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการฝึกอบรมแบบ 1. การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job training) เพื่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลที่ได้รับจะสูงขึ้นเมื่อมีการกำหนดโครงสร้างในการฝึกอบรม 2. การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมจากความรู้เดิมเพื่อหาองค์ความรู้ใหม่โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้รับการพัฒนา 3. การฝึกอบรมแบบสาธิต (Practical exercise) เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และเพิ่มทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานจริงจนเกิดความคล่องแคล่ว เชี่ยวชาญ ความชำนาญในการปฏิบัติงานจริง

2. แนวคิดด้านการจัดการเรียนรู้

2.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้

ฮูและตันแคน (Hough, 1970) การจัดการเรียนรู้หมายถึงกิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักการและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้โดยที่ต้องมีกิจกรรมในแง่มุม 4 ด้านคือ

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) โดยที่ต้องเลือกเนื้อหาที่มีความชัดเจน เหมาะสมกับท้องถิ่น
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึงการเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึงการเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ผลได้
4. ด้านการประเมินผล (Evaluation) หมายถึงสามารถประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

ซูพรานโน (Suprano, 2002) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้คือความพยายามทางการศึกษาที่มุ่งเน้นสร้างคุณลักษณะให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมหลักคือการลงมือทำและกระตุ้นให้เกิดความคิด

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างมีลำดับ มีขั้นตอนและมีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการจัดการ เรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้คือการมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทั้งกว้างและลึกในหลายเรื่อง มีทักษะในการจำแนกแยะแยะข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือให้มี ประสิทธิภาพ มีระบบการคิดที่ดีทั้งคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และตัดสินใจอย่าง สมเหตุสมผลหรือมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณรวมทั้งมีทักษะชีวิตที่จะชี้นำตนเองได้

กุลิสรา จิตรชญาวนิช (2562) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดการ เรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการ เรียนรู้จนถึงสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและเกิดทักษะหรือ สมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้หมายถึงการจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มี ความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึก โดยที่มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนซึ่ง จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สมอง อารมณ์ และสติปัญญา เกิดทักษะและสมรรถนะ ตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ บรมราชูปถัมภ์ (2557) การจัดการเรียนรู้เปรียบเหมือนเครื่องมือในการส่งเสริม สนับสนุน และสร้าง การเรียนรู้ให้ไปสู่ความสำเร็จที่หมายถึงจุดหมายปลายทาง ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น การเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม การตั้งใจเรียน ย่อมจะมีผลดีต่อการเรียนของผู้เรียนดังนี้

1. มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมที่เรียนรู้
2. เกิดทักษะหรือมีความชำนาญในเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมที่เรียนรู้

3. เกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปอีกได้

โดยที่ผู้สอนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นั้น และการส่งเสริมที่ดีที่สุดก็คือการให้การศึกษา ซึ่งจาก ที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558) การจัดการเรียนรู้จะส่งผลให้พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลง ไปดังนี้ 1. พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปอย่างค่อนข้างถาวรหรือถาวร จึงจะถือว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้น เช่นหากเรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ภาษาต่างประเทศจนสามารถพูดได้จนคล่องหรือออกเสียงคำ ดังกล่าวได้ถูกต้องหลายครั้ง จึงจะนับว่าผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามก็ยังมีพฤติกรรมที่ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแต่เปลี่ยนแปลงชั่วคราวอันเนื่องมาจากการที่ร่างกายได้รับสารเคมี ยาบาง ชนิดหรือเกิดจากความเหนื่อยล้า การเจ็บป่วยในลักษณะนั้นยังไม่ถือว่าพฤติกรรมเปลี่ยนไปจาก การเรียนรู้ 2. พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจะต้องเกิดจากการฝึกฝน หรือเคยมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน เช่นความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์จนคล่องเพราะเนื่องจากการที่เกิดการเรียนรู้ และฝึกฝน หรือแม้กระทั่งความสามารถในการขับรถ ซึ่งย่อมไม่มีใครที่สามารถขับได้ตั้งแต่เกิด ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นย่อมเกิดจากการฝึกฝนและได้รับการจัดการความรู้ อย่าง เหมาะสม

กุลิศรา จิตรชญาวณิช (2562) การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมี พัฒนาการที่เจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา โดยภาพรวมการจัดการ เรียนรู้มีความสำคัญหลายประการดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงาม ในการจัดการเรียนรู้ แต่ครั้งโดยทั่วไป ผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้ เพื่อเป็นแนวทาง ในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้น หรือต้องการให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคม และ สติปัญญา

2. การจัดการเรียนรู้ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุผลตาม เป้าหมาย ทั้งนี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษา ของสังคมไทยอาจจะมีทั้งความเหมือนกันและต่างกัน แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละ

ระดับจะกำหนดไว้ได้อย่างไรสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้จุดมุ่งหมายของการศึกษามีคุณภาพก็คือ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้การศึกษามีคุณภาพด้วยเหมือนกัน

3. การจัดการเรียนรู้ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิต อย่างมีความสุข ซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะ ด้วยกัน เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่ สามารถแยกดีชั่วถูกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงาม และทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด เนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการ สร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาด รวมทั้งพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน และยังสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคม ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้รับความรู้ ประสบการณ์และทักษะต่าง ๆ จากการศึกษาและการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งดังกล่าวมาใช้ให้เป็นประโยชน์และรู้จักที่จะเอาตัวรอดอยู่ในสังคมได้อย่างรู้เท่าทัน

6. การจัดการเรียนรู้ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการ ดำรงชีวิตประจำวัน

7. การจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพหรือรายได้ให้กับผู้เรียน

8. การจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้นำองค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนา ตนเอง สังคม และประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าได้

ทิสนา แคมมณี (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้นั้นจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มตัวทั้ง 4 ด้าน คือทางกายที่ต้องเคลื่อนไหว การใช้สติปัญญาด้านความคิด การได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้านสังคม และเกิดอารมณ์ความรู้สึกที่อยากจะช่วยเหลือผู้อื่นหรือด้านอารมณ์ เพื่อสร้างสิ่งที่เรียนรู้นั้นเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมของตน จนเกิดเป็นความหมายที่ตนเข้าใจอย่างแท้จริงและสามารถอธิบายตามความเข้าใจของตนได้

วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้มีความสำคัญเพราะการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะนำไปสู่ผลผลิตของการเรียนรู้ที่ต้องการ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนรายบุคคลที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จริง รู้ชัดและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน

สถานการณ์ต่างๆอย่างสร้างสรรค์โดยครูผู้สอนจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างหลากหลาย

ดังนั้นโดยสรุปแล้วการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมในการให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นผู้มีคุณลักษณะทางสังคมที่พึงประสงค์ และนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต โดยครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถช่วยส่งเสริมประสบการณ์ต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

ประไพ ฉลาดคิด (2548) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้สอน ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการสอน เพราะต้องเป็นผู้ที่ทราบถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สารเนื้อหา การวัดประเมินผลของการเรียนรู้ แนะนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ครูนั้นต้องจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในบทเรียนมีทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดีต่อเจตนารมณ์ของบทเรียน นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถในการใช้สื่อประกอบการสอนและสอนได้ตามจุดประสงค์ของการสอนที่ได้ตั้งไว้
2. ผู้เรียน เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ เพราะการสอนจะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ที่ผู้สอนได้จัดไว้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่ออกแบบโดยผู้สอนโดยที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีกระบวนการวัดประเมินผลเป็นไปตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้
4. บริบทในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนการสอนสูงสุด สภาพแวดล้อมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเองต้องได้รับการเอาใจใส่ โดนที่จัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้ อาทิเช่น จำนวนโต๊ะ เก้าอี้ ความสว่างพอเพียง ความเหมาะสมของสีในห้องเรียน การถ่วงเทของอากาศ เสี่ยงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน เป็นต้น

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) ผู้สอนจำเป็นจะต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการเพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ ของตนและการเรียนรู้ของผู้เรียนการจัดการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตามขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ผู้เรียน โดยที่ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับ ความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ความต้องการพื้นฐานเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง และจะละเลยไม่ได้

2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ จากการที่ผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไป ในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งเครียด ความขี้ขลาดของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ จะเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด แต่ถึงกระนั้นก็ตามบรรยากาศในชั้นเรียนยังมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกนอกเหนือไปจากตัวผู้สอน คือ ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้รับประทานอาหารเช้า หรืออาหารกลางวัน ผู้เรียนเริ่มเรียนชั่วโมงแรกด้วยความรู้สึกหิวหรือบางครั้งผู้เรียนได้รับ สิ่งกระทบกระเทือนใจติดตามมาเนื่องจากความไม่ปรองดองในครอบครัว เป็นต้น ส่วนทางด้าน ตัวผู้สอนนั้นอาจจะมีความกดดันจากฝ่ายบริหารหรือจากครอบครัวและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็น สิ่งที่จะบ่งได้ว่าบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียนที่เอื้ออำนวย ต่อการเรียนรู้จะปรากฏออกมาในรูปแบบใด

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นเครื่องชี้บ่งถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรจะคิดถึงผู้เรียนในฐานะ เป็นบุคคลหนึ่งผู้เรียนมีสิทธิที่จะได้รับความต้องการพื้นฐาน และผู้สอนจะต้องหากวิถีที่จะตอบสนอง ต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และผู้สอนควรจะฝึกให้มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ต่อไป

ทิสนา แคมมณี (2562) สรุปองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญที่ประกอบไปด้วย 2 ประการหลักคือ

1. ครูที่ต้องจัดเตรียมกิจกรรม/ประสบการณ์ที่เอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อนำไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรลดบทบาทของตนเองลงและเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก/ช่วยให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

โดยสรุปองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญนั้นควรประกอบไปด้วย 1. ครูหรือผู้สอนที่ทำหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยที่ครูต้องมีองค์ความรู้ที่จะสอน ทราบถึงจุดมุ่งหมาย สาระเนื้อหา และการวัดประเมินผล 2. ผู้เรียนโดยที่ต้องคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก 3. กิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

2.4 หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ต้องเน้นบทบาทและคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ ผู้เรียนดังนั้นจึงควรแสดงออกมากกว่าผู้สอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทออกมาได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้หลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีเทคนิคและกระบวนการดังนี้ (กรมวิชาการ, 2554)

1. การวิเคราะห์ผู้เรียน โดยที่ผู้สอนต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม สอนมีข้อมูลที่สำคัญในการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมหลักการวิเคราะห์ผู้เรียนนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบคือ ธรรมชาติของผู้เรียน ประสบการณ์ และความรู้เดิม

2. การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้และการบูรณาการคุณธรรม ค่านิยมในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

3. การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาพื้นฐานเชื่อมโยงกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา

4. การออกแบบการเรียนรู้ตามสภาพจริงให้สอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรและเชื่อมโยง บูรณาการระหว่างกลุ่มวิชาโดยใช้ผลการเรียนรู้กำหนดเป็นหลัก และใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ เพื่อมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. การออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลายเพื่อสะท้อนภาพได้ชัดเจนและแน่นอนว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านต่างๆอย่างไร ทำให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนรอบด้านที่สอดคล้องกับความเป็นจริง

ทศนา แคมมณี (2562) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับและมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆอันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง โดยหลักการจัดการเรียนรู้ที่ต้อคำนึงถึงมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางกาย (physical participation) หมายถึงความพร้อมทางด้านร่างกาย ที่พร้อมจะรับรู้และเรียนรู้ ร่างกายที่ตื่นตัวมักจะเป็นร่างกายที่เคลื่อนไหว ประสาทการรับรู้ตื่นตัว ช่วยให้คุณเกิดความพร้อมที่จะรับรู้และเรียนรู้สิ่งใหม่ ดังนั้นการได้เคลื่อนไหว ทำกิจกรรมต่างๆอย่างหลากหลายจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้คุณเกิดการเรียนรู้ได้ดี เช่น การให้นักเรียนได้ออกไปสำรวจสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา (intellectual participation) หมายถึงการตื่นตัวทางสมองหรือทางความคิด หากบุคคลนั้นใช้ความคิดและเต็มใจที่จะคิด มีความคิดจดจ่ออยู่กับเรื่องที่เรียนรู้ บุคคลนั้นย่อมมีโอกาสที่จะเกิดการเรียนรู้ที่ดี การตื่นตัวทางความคิดจะเกิดขึ้นได้ก็ต่ออาศัยสิ่งเร้าและท้าทายทางความคิดเช่นเดียวกัน

3. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสังคม (social participation) หมายถึงการตื่นตัวอันเกิดจากความสัมพันธ์ทางสังคม หากบุคคลนั้นได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น บุคคลนั้นจะรู้สึกตื่นตัวสนุกและอยากจะทำเรียนรู้เพิ่มเติม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงชอบที่จะติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การสัมพันธ์นี้ยังจะช่วยให้คุณได้เรียนรู้จากกันอีกด้วย

4. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์ (emotional participation) หมายถึงสิ่งที่เรียนรู้มีผลต่ออารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคล หากสิ่งนั้นทำให้บุคคลสนุกและรู้สึกเต็มใจที่จะเรียนรู้อีก ในทางตรงกันข้ามหากสิ่งที่เรียนรู้ทำให้บุคคลนั้นเครียดและไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ บุคคลนั้นก็อาจจะไม่ต้องการและไม่ชอบที่จะเรียนรู้สิ่งนั้นอีก

มารุต พัฒผล (2564) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นเป็นวิธีการที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นด้วยการคิดระดับสูงและได้รับการโค้ชให้คิดเพื่อให้รู้จริง รู้ชัด ปฏิบัติตนได้ และสามารถขยายสู่สังคมได้ ทั้งนี้เน้นการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่ในชั้นเรียนเพราะการเรียนรู้มีอยู่รอบตัว เกิดได้ที่ชุมชนหรือที่บ้านโดยที่สามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตได้จริง

ดังนั้นหลักการจัดการเรียนรู้ที่ต้อคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างตื่นตัวโดยใช้ทั้งทางร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคมและทางอารมณ์ และการจัดการเรียนรู้นั้นต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดความคิด

ระดับสูง เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวจนสามารถเกิดองค์ความรู้และนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เน้นครูผู้สอนจะต้องออกแบบการเรียนรู้และวัดประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อสะท้อนออกมาว่า ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างไรบ้าง

2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้

เพื่อทำการพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ การทราบถึงทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งเป็นการอธิบายถึงกระบวนการที่จะช่วยให้คนเกิดพฤติกรรมและแนวคิดที่เปลี่ยนแปลง ช่วยให้อธิบายให้ผู้เรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีการเรียนรู้แต่ละทฤษฎีนั้นมีหลักการและแนวคิดที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)

โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) เป็นผู้คิดค้นทฤษฎีพหุปัญญาขึ้นโดยกล่าวว่า ความฉลาดทางปัญญาเป็นศักยภาพที่แสดงออกทางด้านประสาทวิทยาศาสตร์ที่สามารถช่วยในการประเมินผลข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้การ์ดเนอร์ได้กล่าวในหนังสือ Frame of Mind (Gardner, 1983) ไว้ว่าได้มีการตีความของคำว่า เซาว์นปัญญาหรือสติปัญญาในทางที่แคบไป เพราะแนวคิดแต่เดิมนั้นให้ความสำคัญกับทางด้านภาษาและคณิตศาสตร์ของผู้เรียน แต่การ์ดเนอร์ เชื่อว่าเซาว์นปัญญาหรือสติปัญญาของมนุษย์นั้นได้หมายรวมถึงการแก้ไขปัญหาในสภาพแวดล้อมต่างๆและการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง รวมถึงความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้โดยตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานความเชื่อสำคัญ 2 ประการคือ

1. เซาว์นปัญญาหรือสติปัญญาของแต่ละคนนั้นไม่ได้ถูกจำกัดไว้เพียง 2 ด้านเท่านั้นคือด้านความสามารถทางภาษาและด้านความสามารถทางคณิตศาสตร์ แต่ยังมีความสามารถที่หลากหลายถึง 8 ด้าน ที่ทำให้แต่ละบุคคลนั้นมีความสามารถที่แตกต่างกัน และความสามารถนั้นทำให้แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละบุคคล

2. เซาว์นปัญญาหรือสติปัญญาของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม

Gardner (1983, อ้างใน (Richards, 2001)) ได้จำแนกสติปัญญาออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้

สติปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในด้านใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการพูด การอ่านหรือการเขียน ปัญญาด้านนี้ยังรวมถึงความสามารถในการ

หว่านล้อมอธิบายอีกด้วย ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักแปล นักเขียน กวี นักกฎหมาย บรรณารักษ์ นักหนังสือพิมพ์ นักเล่นิทาน เป็นต้น

สติปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical) คือ มีความสามารถสูงในด้านจำนวนตัวเลข การคิดเชิงนามธรรมและการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล การให้เหตุผล การจัดลำดับหมวดหมู่ การสันนิษฐาน ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักบัญชี นักคณิตศาสตร์ นักสถิติ นักวิทยาศาสตร์ นักตรรกศาสตร์ นักโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

1. สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการคิดเป็นรูปภาพมองเห็นรายละเอียดและจำลองออกมาเป็นรูปภาพได้ดี และยังสามารถวาดหรือเขียนออกมาได้อย่างชัดเจน ตลอดจนสามารถคิดปรับปรุงหรือคิดหาวิธีการใช้เนื้อที่ได้ดี ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นายพราน สถาปนิก มัณฑนากร นักบิน นักประดิษฐ์ ปัญญาด้านนี้ยังรวมไปถึงความไวต่อ สี เส้น รูปร่าง เนื้อที่ และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเหล่านี้อีกด้วย

2. สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายและสามารถใช้มือในการกระทำสิ่งต่างๆ หรือประดิษฐ์ได้ดีผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักแสดง นักแสดงใบ้ นักกีฬา นักฟ้อนรำ ช่างปั้น ช่างตัดเย็บ ศัลยแพทย์ ปัญญาด้านนี้ยังรวมถึงทักษะทางกาย เช่น ความคล่องแคล่ว ความแข็งแรง ความรวดเร็ว ความยืดหยุ่น ความประณีต และความไวทางประสาท

3. สติปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) คือ มีความสามารถสูงทางด้านดนตรี ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักดนตรี นักแต่งเพลง ปัญญาด้านนี้รวมถึงความไวในเรื่องจังหวะ ทำนอง เสียง ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจและวิเคราะห์ดนตรีได้

4. สติปัญญาด้านบุคคลและมนุษย์สัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการเข้าใจผู้อื่น รวมถึงความสามารถในการสังเกตน้ำเสียง อารมณ์ ใบหน้า ท่าทางของผู้อื่นและสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักสังคมวิทยา ครู นักมานุษยวิทยา นักจิตวิทยา นักประชาสัมพันธ์ ผู้นำท่องเที่ยว

5. สติปัญญาด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการรู้จัก เข้าใจและประเมินอารมณ์ ความคิดของตนเองได้ดี ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น นักบำบัด นักสอนศาสนา นักวางแผน

6. สติปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence) คือ มีความสามารถสูงในการรับรู้และสังเกตลักษณะของพันธุ์พืช สัตว์ ภูมิศาสตร์ รวมถึงสามารถศึกษาความสัมพันธ์ของพันธุ์ต่างๆ ได้ ผู้ที่มีความสามารถด้านนี้ เช่น ชาวนา ชาวสวน นักธรณีวิทยา นักกีฏวิทยา สัตวแพทย์ นักสมุทรศาสตร์

ทิสนา แคมมณี (2562) เนื่องจากเราปัญญาแต่ละด้านถูกควบคุมโดยสมองส่วนต่างๆ หากสมองส่วนให้ส่วนหนึ่งถูกทำลาย ความสามารถในด้านที่สมองส่วนนั้นควบคุมก็จะได้รับความกระทบกระเทือนหรือเสียไปด้วย การ์ดเนอร์ยังเชื่อว่าการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นต้องอาศัยเราปัญญาหลายด้านประกอบกัน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำทฤษฎีพหุปัญญาไปประยุกต์กับการเรียนการสอนได้ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ไม่ใช่เพียงมุ่งส่งเสริมเฉพาะเราปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เพราะจะปิดกั้นโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาเราปัญญาในด้านอื่นๆเท่าที่ควร ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมเราปัญญาหลายๆด้าน จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน พร้อมทั้งสามารถช่วยส่งเสริมอัจฉริยภาพหรือความสามารถเฉพาะตนของผู้เรียนไปในตัว

2. จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับขั้นพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละด้าน เช่น ผู้เรียนที่มีเราปัญญาด้านดนตรีสูงจะพัฒนาเราปัญญาด้านดนตรีของตนไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้เรียนที่มีขั้นพัฒนาการด้านในด้านหนึ่งสูงควรต้องแตกต่างไปจากเด็กที่มีขั้นในการพัฒนาในด้านนั้นต่ำกว่า

3. การที่ผู้เรียนมีเราปัญญาไม่เท่ากันในแต่ละด้านและได้รับการผสมผสานด้านต่างๆเข้ากันย่อมทำให้เกิดเอกลักษณ์ (uniqueness) หรือเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แต่ละคนมีไม่เหมือนกัน และด้วยความแตกต่างนี้เองสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ ระบบที่ว่าคนนี้โง่หรือฉลาด คนนั้นเก่งกว่าคนนี้จึงควรเปลี่ยนไปและส่งเสริมการเรียนการสอนที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนเองและให้ผู้เรียนค้นหาเอกลักษณ์ของตนเองให้เจอและเห็นคุณค่าของตนเอง

4. ระบบการวัดประเมินผลควรมีการประเมินหลายด้านและในแต่ละด้านควรเป็นการประเมินในสภาพการณ์ของปัญหาที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยอุปกรณ์ที่สัมพันธ์กับเราปัญญาชิ้นๆ การประเมินจะต้องครอบคลุมความสามารถในการแก้ปัญหาหรือการสร้างสรรค์ผลงาน หรืออีกวิธีหนึ่งคือการใช้ผู้เรียนอยู่ในสภาพการณ์ที่ซับซ้อนซึ่งต้องใช้สติปัญญาหลายด้านหรือการใช้อุปกรณ์ที่สัมพันธ์กับเราปัญญาหลายๆด้าน

ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism)

พัฒนาขึ้นโดย เพียเจต์ (Piaget) เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน ผ่านประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆที่ผู้เรียนจะต้องจัดการกับประสบการณ์เหล่านั้นร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่ภายในตนเอง พอล อัดัม (Paul Adams, 2006) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองนั้นได้ให้ความสำคัญของการที่ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมและเข้าใจองค์ความรู้นั้นๆเนื่องจากการสร้างองค์ความรู้ไม่สามารถแยกออกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้ การเรียนรู้จึงถูกมองว่าเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ภายในจากการมีปฏิสัมพันธ์และผ่านกระบวนการต่างๆ ไวทสกอสกี (Vygotsky, 1978:84-91 อ้างถึงใน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558b)) ได้เน้นถึงความสำคัญระหว่างบุคคลและการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้ก้าวหน้าจากระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่ไปถึงระดับพัฒนาการที่เด็กมีศักยภาพจะไปถึงได้ เขายังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “Zone of Proximal Development (ZPD)” ว่าปกติเมื่อมีการวัดพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของเด็ก เรายังจะใช้แบบทดสอบมาตรฐานในการวัดเพื่อตรวจสอบว่าเด็กมีเชาว์ปัญญาอยู่ในระดับใด ผลการวัดจึงต่อกัย้าให้เด็กอยู่ในระดับพัฒนาการเดิม ไม่ได้ช่วยให้เด็กพัฒนามากขึ้น ซึ่งเด็กทุกคนหากมีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาที่ตนเป็นอยู่และมีระดับพัฒนาที่ตนมีศักยภาพจะเจริญเติบโตนี้เองเรียกว่า “Zone of Proximal Development” หรือ “Zone of Proximal Growth” ซึ่งช่วงห่างนี้จะมีความแตกต่างระหว่างบุคคล แนวคิดนี้ส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านการสอน โดยการสอนจะต้องนำหน้าระดับการพัฒนาการเสมอ ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือที่แนะแก่เด็กซึ่งอยู่ในลักษณะของ “Assisted learning หรือ Scaffolding” เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะช่วยพัฒนาเด็กไปให้ถึงระดับที่อยู่ในศักยภาพได้

เฮนท์ (Hein, 1991) และ แทม (Tam, 2000) ชี้ให้เห็นถึงหลักการสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองดังนี้

1. เน้นการเรียนรู้มากกว่าการปฏิบัติ โดยที่ครูนั้นมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ อภิปรายแนวคิด รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำการตัดสินใจว่าถูกต้องหรือไม่ นักทฤษฎีนี้ได้มองการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบทบาททั้งครูและผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้และช่วยเหลือกัน (scaffold)
2. มองผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างความหมายและองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการจัดการประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งนี้สามารถทำกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ตั้งอยู่บนแนวคิดการแนะนำ (guidance) ไม่ใช่การสอน (instruction) บทบาทผู้สอนเป็นผู้จัดการองค์ความรู้ (organizer) และเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้กับผู้เรียน สร้างโอกาสและแรงจูงใจในการสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้เรียน เน้นการคิดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้เกิดการปฏิบัติจริงตามบริบทสถานการณ์ต่างๆ

4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เห็นคุณค่าของงานนั้นว่ามี ส่วนในการสร้างองค์ความรู้ ให้โอกาสผู้เรียนมองโลกและสถานการณ์การเรียนรู้ที่ทำให้การเรียนในโรงเรียนเป็นเหตุการณ์ที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับกลับมาใช้ในการสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง

5. ส่งเสริมการประเมินที่เป็นกระบวนการเชิงรุกในการสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจ โดยที่ครูต้องสังเกตและฟังว่าผู้เรียนได้อธิบายเกี่ยวกับชิ้นงานหรือผลงานของตนเองอย่างไร ผ่านการใช้เหตุผลในการอธิบาย การให้ผู้เรียนตอบคำถามจากประโยคคำถามปลายเปิดที่เหมาะสม กำหนดงานที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและการประยุกต์ทางความคิดผ่านงานที่หลากหลายอาทิเช่น การแสดงบทบาทสมมติ (role play) การเขียนแผนผังแนวคิด (concept mapping) การวาดภาพ หรือการใช้สิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น

แนวคิดของเฮนท (Hein, 1991) และ แทม (Tam, 2000) สอดคล้องกับนักวิชาการของไทย เท็ดชัย บัวผาย (เทอดชัย บัวผาย, 2558) ที่มองว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ให้กับตนเองให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของผู้เรียนในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ จากประสบการณ์ โครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายจากเหตุการณ์และสิ่งต่างๆรอบตัวที่ผู้เรียนต้องทำการจัดกระทำข้อมูล สร้างความรู้ทางด้านสติปัญญาและความรู้ทางสังคมไปในเวลาเดียวกัน ทฤษฎีการสอนนี้จึงมุ่งเน้นไปยังกระบวนการสร้างองค์ความรู้ (process of knowledge construction) กระบวนการสอนมุ่งไปสู่การสาธิตและการสร้างความหมายที่หลากหลายโดยที่ครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศทางสังคม เปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการเรียนรู้และควบคุมตนเองอย่างเต็มที่ และสุดท้ายคือวิธีการวัดประเมินผลต้องมีวิธีการที่หลากหลาย ใช้กิจกรรมหรือชิ้นงานในสภาพบริบทจริงและยืดหยุ่นกันไปในแต่ละบุคคล (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558b) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองไปใช้ในการจัดการเรียนรู้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ตั้งผลของการเรียนรู้มุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้และความตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น เป้าหมายของการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง (authentic

tasks) โดยผู้สอนจะต้องเป็นตัวอย่างในการฝึกฝนกระบวนการให้ผู้เรียนรู้เห็น การถ่ายทอด เปลี่ยนเป็นการสาธิตผ่านกระบวนการ การแปล และการสร้างความหมายที่หลากหลาย และการเรียนรู้ทักษะต่างๆจะต้องมีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหาได้จริง ผู้เรียนจะมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (active) และสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ทำการจัดกระทำ ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ทดลอง กับสิ่งนั้นๆจนเกิดเป็นความรู้และเข้าใจ ผู้สอนมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปจะต้องทำหน้าที่ช่วยสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดแก่ผู้เรียน จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปในทางส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้คำปรึกษาแนะนำทั้งทางด้านวิชาการและสังคมแก่ผู้เรียน ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และในด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ต้องมีการประเมินที่มีลักษณะที่หลากหลายและยืดหยุ่นไปตามลักษณะของแต่ละบุคคล โดยสามารถใช้วิธีการที่หลากหลายเช่น การประเมินจากเพื่อน แฟ้มผลงาน (portfolio) การประเมินตนเอง และอาจจะอาศัยกิจกรรม บทบาท และงานที่เป็นจริงในการวัดผลรวมด้วย

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

(Constructionism)

เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ผู้ที่ทำการพัฒนาทฤษฎีนี้คือ ซีมัวร์ พาร์เพิร์ต (Seymour Papert) ศาสตราจารย์ของสถาบันแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) แนวคิดในทฤษฎีนี้คือการสร้างพลังความรู้ในตนเอง และด้วยตนเอง หากผู้เรียนผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ความคิดเห็นนั้นเป็นรูปธรรมมากขึ้นและความรู้ที่ได้นี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนในอนาคต เกิดความมั่นใจในตนเอง ผู้เรียนจะไม่ลืมความรู้ง่าย และจะสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจความคิดของตนเองได้ดี นอกจากนี้ความรู้ที่สร้างขึ้นยังจะเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างไม่มีสิ้นสุด (ชัชววัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558b), (ทีศนา แชมมณี, 2562) ถึงแม้จะมีการเปรียบเทียบว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานจะมีฐานรากมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) แต่ความแตกต่างที่เห็นอย่างชัดเจนคือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานนั้นจะเน้นความฉลาดนั้นเกิดมาจากการที่ได้เปิดประสบการณ์ให้เชื่อมโยงองค์ความรู้เข้ากับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่กำลังทำการศึกษาอยู่ เน้นเรื่องของการสร้างองค์ความรู้และการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านทางสื่อประเภทต่างๆ อัคเคอร์แมน (Ackermann, 2001)

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานจะมีเอกลักษณ์ของตนเองในเรื่องของการใช้สื่อ เทคโนโลยี วัสดุและอุปกรณ์เพื่อให้เหมาะสมในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผลงานต่างๆด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดีที่ควรประกอบไปด้วย 3 ประการคือ 1. บรรยากาศที่มีทางเลือกหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสนใจ เพราะผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความสนใจที่ไม่เหมือนกัน การมีทางเลือกที่หลากหลายย่อมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนคิดและทำการเรียนรู้ต่อไป 2. สภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกันอันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความรู้ เช่น มีกลุ่มวัย ความถนัด ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะเอื้อต่อการให้ความช่วยเหลือและการสร้างสรรค์ผลงานและความรู้ 3. บรรยากาศที่มีความเป็นมิตร เป็นกันเอง ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย สบายใจ จะเอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558b), (ทีศนา แชนมณี, 2562)

ปีการ์ดและคณะ (Picard, 2004) ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีกับการเรียนรู้ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับที่มีความซับซ้อนจากกระบวนการที่ค้นพบนี้ ระดับที่ 1 คืออำนาจของคอมพิวเตอร์ เป็นที่เข้าใจกันดีว่าเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยสร้างความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วม ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้อย่างลึกซึ้งหากพวกเขาได้ทำกิจกรรมที่มีความท้าทายแต่ไม่ได้มากจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันพาร์เพิร์ต (Papert) ได้พัฒนาแนวคิดที่ว่า “hard fun” ที่หมายถึงผู้เรียนเต็มใจที่จะทำกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมเมื่อพวกเขาที่มีความสนใจ ระดับที่ 2 คือทำให้เป็นเรื่องส่วนตัว ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อพวกเขาได้อยู่ในกระบวนการสร้างบางอย่างขึ้นมาใหม่โดยการศึกษาด้วยตนเองและอภิปรายกับคนอื่น ระดับที่ 3 คือความรู้ที่แท้จริง รู้ว่าความรู้ที่เกิดขึ้นมานั้นได้มาอย่างไร ความรู้นั้นเป็นอย่างไร และนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้อย่างไร ระดับที่ 4 คือสังคมของการเรียนรู้ กล่าวคือ การเรียนรู้เป็นรากฐานของแต่ละบุคคลและแต่ละวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้เรียนจะต้องมีความผูกพันทางอารมณ์อย่างลึกซึ้งกับองค์ความรู้หรือเนื้อหาวิชาใหม่ นอกจากนี้จะใช้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีกับการจัดการเรียนรู้แล้วนั้น การออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นอีกสิ่งที่มีความสำคัญที่ผู้สอนจะต้องตระหนักเสมอ สุชิน เพ็ชรรักษ์ (สุชิน เพ็ชรรักษ์, 2548) ในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructionism ครูต้องเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วกับสิ่งที่กำลังจะเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด ผู้เรียนทำการลงมือปฏิบัติสร้างสิ่งของหรือประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความหมาย เชื่อมโยงและสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ครูทำหน้าที่ช่วยเหลือหรือชี้แนะผู้เรียนที่มี

ความสามารถซ้ากว่าคนอื่นโดยที่ครูต้องไม่ยึดถือคติที่ว่าผู้เรียนที่ดีต้องเจียบ แต่ในทางกลับกันครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพราะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจะเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญและสามารถแลกเปลี่ยนความรู้กันได้ เสริมสร้างองค์ความรู้ด้วยการใช้เทคโนโลยี เน้นการใช้เทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆด้วยตนเองเป็นผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียนเรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร

จากที่ทฤษฎีการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปหลักการและแนวคิดที่นำมาใช้ในการออกแบบการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่เสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)</p> <p>เชาว์ปัญญาหรือสติปัญญาของมนุษย์นั้นได้หมายรวมถึงการแก้ไขปัญหาในสภาพแวดล้อมต่างๆและการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง รวมถึงความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้โดยตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานความเชื่อสำคัญ 2 ประการคือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ไม่ใช่เพียงมุ่งส่งเสริมเฉพาะเชาว์ปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้นและเชาว์ปัญญาหรือสติปัญญาของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม ทั้งนี้เชาว์ปัญญาของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็นดังนี้ 1. สติปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) 2. สติปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical) 3. สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) 4. สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) 5. สติปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)</p>	<ol style="list-style-type: none"> เนื่องจากผู้เรียนมีเชาว์ปัญญาที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการพัฒนาเชาว์ปัญญาโดยเฉพาะด้านสติปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ภาควิชาในเอกลักษณ์และความสามารถของตนเองรวมถึงของผู้อื่น การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ประกอบไปด้วยหลายด้านและในแต่ละด้านจะเป็นการประเมินในสภาพการแก้ปัญหาหรือหาความสัมพันธ์ เช่น การประเมินทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ได้รับด้วยตนเอง ผ่านการช่วยเหลือและการแนะนำจากครู

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>6.สติปัญญาด้านบุคคลและมนุษย์สัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) 7.สติปัญญาด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) 8.สติปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)</p> <p>ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน ผ่านประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องจัดการกับประสบการณ์เหล่านั้นร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่ภายในตนเอง ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมและเข้าใจองค์ความรู้นั้นๆ เนื่องจากการสร้างองค์ความรู้ที่ไม่สามารถแยกออกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้ การเรียนรู้จึงถูกมองว่าเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ภายในจากการมีปฏิสัมพันธ์และผ่านกระบวนการต่างๆ เน้นถึงความสำคัญระหว่างบุคคลและการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้ก้าวหน้าจากระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่ไปถึงระดับพัฒนาการที่เด็กมีศักยภาพจะไปถึงได้ เขายังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “Zone of Proximal Development (ZPD)” หลักการสำคัญของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีดังนี้ 1. เน้นการเรียนรู้มากกว่าการปฏิบัติ โดยที่ครูนั้นมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ อภิปรายแนวคิด 2. มองผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างความหมายและองค์ความรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>1. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์หรือข้อมูลต่างๆ ที่เป็นของจริงและมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน รวมถึงมุ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนเอง</p> <p>2. บทบาทของครูเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ เปลี่ยนจาก teacher เป็น facilitator เปลี่ยนจาก instruction เป็น construction</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ผ่านการจัดประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ 3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ตั้งอยู่บนแนวคิดการแนะนำ (guidance) ไม่ใช่การสอน (instruction) บทบาทของผู้สอนเป็นผู้จัดการองค์ความรู้ (organizer) และ เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้กับผู้เรียน</p> <p>4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานนั้นว่ามีส่วนในการสร้างองค์ความรู้ นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับกลับมาใช้ในการสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง 5. ส่งเสริมการประเมินที่เป็นกระบวนการเชิงรุกในการสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจ ผ่านการใช้เหตุผลในการอธิบาย การให้ผู้เรียนตอบคำถามจากประโยคคำถามปลายเปิดที่เหมาะสม กำหนดงานที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและการประยุกต์ทางความคิดผ่านงานที่หลากหลาย</p> <p>ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรคขึ้นงาน (Constructionism) เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ผู้ที่ทำการพัฒนาทฤษฎีนี้คือ ซีมัวร์ พาร์เพิร์ต (Seymour Papert) ศาสตราจารย์ของสถาบันแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) แนวคิดในทฤษฎีนี้คือการสร้างพลังความรู้ในตนเองและด้วยตนเอง หากผู้เรียนผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค</p>	<p>1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับ การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกจากครู</p> <p>2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองหรือ การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก</p> <p>3. ครูจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงศักยภาพของตนอย่างเต็มที่</p> <p>4. จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้องค์ความรู้ไปใช้ในการสอนจริง</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ความคิดเห็นนั้นเป็นรูปธรรมมากขึ้นและความรู้ที่ได้นี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนในอนาคต เกิดความมั่นใจในตนเอง ผู้เรียนจะไม่ลืมความรู้อย่าง และจะสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจความคิดของตนเองได้ดี นอกจากนี้ความรู้ที่สร้างขึ้นยังจนเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างไม่มีสิ้นสุด ถึงแม้จะมีการเปรียบเทียบว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานจะมีฐานรากมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) แต่ความแตกต่างที่เห็นอย่างชัดเจนคือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานนั้นจะเน้นความฉลาดนั้นเกิดมาจากการที่ได้เปิดประสบการณ์ให้เชื่อมโยงองค์ความรู้เข้ากับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่กำลังทำการศึกษาอยู่</p>	<p>5. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ</p>

2.6 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2558) ได้ทำการสังเคราะห์เกี่ยวกับสมรรถนะของครูในประเทศไทย โดยปรากฏว่าสมรรถนะที่ครูควรจะมีประกอบไปด้วย 16 ด้านและในแต่ละด้านมีรายละเอียดที่แตกต่างกันและต่างก็เชื่อมโยงเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ก็เป็น 1 ใน 16 สมรรถนะที่ได้ให้ความสำคัญโดยที่มีรายละเอียดที่ว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วย

1. สามารถบูรณาการสาระการเรียนรู้ ทั้งภายในและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้สอดคล้องกับชีวิตจริง
2. สามารถออกแบบการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

4. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ เพื่อผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้
5. สามารถจัดกิจกรรม หรือสนับสนุนให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน
6. สามารถเลือกใช้อุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
7. สามารถประเมิน และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

นันทกา วารินิน (2557) ระบุความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ที่ประกอบไปด้วย 5 ด้านอันได้แก่

1. ด้านความสามารถในการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ความสามารถในการเนื้อหาสาระที่สอน
3. ด้านความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. ด้านความสามารถในการใช้และพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ
5. ด้านความสามารถในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (2559, อ้างถึงใน (ศักดิ์นรินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล, 2563)) ได้เสนอสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยที่ต้องมีการคำนึงถึง 1. กระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวในการเรียน มีการเคลื่อนไหว 2. เปิดโอกาสให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ 3. ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย การใช้ทักษะ 4. ฝึกความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลตามศักยภาพ และคุณลักษณะที่ดี 5. ส่งเสริมทักษะกระบวนการต่างๆ เช่น การคิดสร้างสรรค์การสื่อสาร การแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม การบริหารจัดการ 6. ฝึกการใช้เทคโนโลยีเกิดประโยชน์เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ตลอดชีวิต 7. สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน กับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ 8. เข้าใจบทเรียนและส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ในทุกๆด้าน

สอดคล้องกับประยูร บุญใช้ (2563) ได้กล่าวว่าสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ถือว่าเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธีกาจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและความหลากหลาย มีความสามารถในการใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รวมถึงการมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ โดยที่สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงเป็น

ความสามารถในเชิงพฤติกรรมของครูที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามของคำว่าสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่ได้มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของผู้สอน

วารินทร์พร พันเฟื่องฟู (2563) ที่กล่าวว่าสมรรถนะการจัดการเรียนรู้หมายถึงสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนด้านการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า สามารถนำประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายภาคและตลอดภาค โดยสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมวัยของผู้เรียน เลือกใช้สื่อ สร้างสื่อและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมิน รวมทั้งต้องมีความรู้ ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

โดยสรุปแล้วนั้นสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดการเรียนรู้ รู้จักการประยุกต์ใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและใช้สื่ออย่างเกิดประสิทธิภาพ ตลอดจนวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

2.7 แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ได้มีการจัดหมวดหมู่ไว้โดยใช้จุดเน้นของการจัดการเรียนการสอนเป็นเกณฑ์ ดังนี้ (ทิตนา เขมมณี, 2562)

1. แบบเน้นตัวผู้เรียน

1.1 การจัดการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ที่มีหลักการที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีภูมิหลัง สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจและความต้องการที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นการสอนของความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและพัฒนาไปตามความสามารถและศักยภาพของแต่ละบุคคล

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) เป็นแนวคิดที่ว่าผู้เรียนสามารถช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเองและพัฒนาตนเองได้ การนำตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายในซึ่งสามารถกระตุ้นความต้องการที่จะเรียนรู้และช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีจุดหมาย

2. แบบเน้นความรู้ ความสามารถ

2.1 การจัดการเรียนรู้แบบรู้จริง (Mastery Learning) โดยเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ หากผู้เรียนได้นับเวลาที่จะเรียนรู้เรื่องนั้นอย่างเพียงพอตามความต้องการของตนซึ่งความต้องการนั้นย่อมขึ้นกับลักษณะของผู้เรียนและลักษณะของการสอนที่ผู้เรียนที่มีความถนัดสูงจะใช้เวลาน้อยกว่าผู้เรียนที่มีความถนัดต่ำกว่า

2.2 การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นมโนทัศน์ (Concept- Based Instruction) คือการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบความคิดรวบยอดที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับและดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการและกระบวนการต่างๆที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำความเข้าใจนั้นไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆได้ รวมทั้งมีการประเมินผลโดยมุ่งที่ความเข้าใจของผู้เรียนในมโนทัศน์

3. แบบเน้นประสบการณ์

3.1 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experience Learning) โดยเชื่อว่าประสบการณ์เป็นแหล่งที่มาของการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดความคิด ความรู้ และการกระทำต่างๆ โดยให้ผู้เรียนสังเกต ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นและนำสิ่งที่เกิดขึ้นมาไตร่ตรองร่วมกันจนกระทั่งผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดได้

3.2 การจัดการเรียนรู้แบบตามสภาพจริง (Authentic Learning) การเรียนรู้เรื่องใดก็ตามย่อมมีความสัมพันธ์กับบริบทของเรื่องนั้นๆ การเรียนรู้โดยคำนึงถึงบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง จึงจะสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4. แบบเน้นปัญหา

4.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem-Based Instruction) ปัญหาสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและความต้องการที่จะแสวงหาความรู้เพื่อตอบความสงสัยดังกล่าว การให้ผู้เรียนได้เผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ต่างๆนั้นจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆอันเป็นทักษะจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.2 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นหลัก (Project-Based Instruction) เป็นการจัดสภาพการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำโครงการที่ตนเองสนใจ โดยร่วมกันสังเกต สำรวจ และกำหนดเรื่องที่ตนสนใจ วางแผนการทำโครงการร่วมกัน ศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้จนได้ข้อค้นพบหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่แล้วจึงนำมาเขียนรายงานต่อสาธารณชน

5. แบบเน้นทักษะกระบวนการ

5.1 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการสืบสวน (Inquiry-Based Instruction) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดวิเคราะห์ในเรื่องที่จะเรียน จนสามารถตั้งคำถามที่ต้องการจะสืบเสาะหาคำตอบด้วยตนเองได้ โดยที่ผู้สอนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ในด้านต่างๆให้แก่ผู้เรียน เช่น ในด้านการสืบค้นหาแหล่งความรู้ การศึกษาข้อมูล การสรุปข้อมูลและการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

5.2 การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม (Group Process-Based Instruction) โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน และมีการดำเนินงานร่วมกัน โดยผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มต่างก็ทำหน้าที่ของตนอย่างเหมาะสม และมีกระบวนการทำงานที่ดีเพื่อนำกลุ่มไปสู่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคมและขยายขอบเขตการเรียนรู้ให้กว้างขึ้น

6. แบบเน้นการบูรณาการ

ในธรรมชาติความเป็นจริงทุกอย่างล้วนมีความสัมพันธ์ การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะเช่นเดียวกัน ควรมีลักษณะเป็นองค์รวม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับชีวิตจริงและความเป็นจริง โดยสามารถทำได้ในหลายลักษณะเช่น การบูรณาการภายในวิชา (Intradisciplinary) ที่หมายถึงการนำเนื้อหาสาระวิชาเดียวกัน หรือกลุ่มประสบการณ์เดียวกันมาสัมพันธ์กัน และการบูรณาการระหว่างวิชา (Interdisciplinary) หมายถึงการนำเนื้อหาสาระของหลายวิชามาสัมพันธ์ให้เป็นเรื่องเดียวกันหรือภายใต้หัวข้อเรื่องที่เลือก

โดยสรุปแล้วนั้นหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นมีแนวคิดหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนควรเลือกหลักการและวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา จุดประสงค์ และลักษณะของผู้เรียน เพราะในแต่ละแนวคิดมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน เช่น แบบเน้นตัวผู้เรียนที่มีหลักการที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันและความต้องการในการเรียนของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน แบบเน้นความรู้ความสามารถที่สอนโดยใช้วิธีการและกระบวนการต่างๆเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ แบบเน้นประสบการณ์ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จากบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง แบบเน้นปัญหาที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและแสวงหาคำตอบจนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย แบบเน้นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้เกิดขึ้นตอนสืบเสาะหาคำตอบด้วยตนเอง และแบบเน้นการบูรณาการที่สร้างความเชื่อมโยงสัมพันธ์ขององค์ความรู้เชื่อมโยงสู่ชีวิตจริง

2.8 สรุปแนวคิดการจัดการเรียนรู้

1. การจัดการเรียนรู้ หมายถึงการจัดสถานการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ทั้งทางกว้างและทางลึก โดยที่มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนซึ่ง

จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สมอง อารมณ์ และสติปัญญา เกิดทักษะและสมรรถนะตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

2. การจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมในการให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นผู้มีคุณลักษณะทางสังคมที่พึงประสงค์ และนำองค์ความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติต่อไปในอนาคต โดยครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสามารถช่วยส่งเสริมประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญนั้นควรประกอบไปด้วย 1. ครูหรือผู้สอนที่ทำหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยที่ครูต้องมีองค์ความรู้ที่จะสอน ทราบถึงจุดมุ่งหมาย สาระเนื้อหา และการวัดประเมินผล 2. ผู้เรียนโดยที่ต้องคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก 3. กิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

4. หลักการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนที่ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มตัวโดยใช้ทั้งทางร่างกาย ทางสติปัญญา ทางสังคมและทางอารมณ์ และการจัดการเรียนรู้นั้นต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดระดับสูง เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวจนสามารถเกิดองค์ความรู้และนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ครูผู้สอนจะต้องออกแบบการเรียนรู้และวัดประเมินผลตามสภาพจริงเพื่อสะท้อนออกมาว่าผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างไรบ้าง

5. ทฤษฎีการเรียนรู้เป็นการอธิบายถึงกระบวนการที่จะช่วยให้คนเกิดพฤติกรรมและการแนวคิดเปลี่ยนแปลง ช่วยให้อธิบายให้ผู้เรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) เซอร์วีนัญญาหรือสติปัญญาของมนุษย์นั้นได้หมายรวมถึงการแก้ไขปัญหามองในสภาพแวดล้อมต่างๆและการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง ซึ่งเซอร์วีนัญญาของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 8 ด้านด้วยกัน ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน ผ่านประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆที่ผู้เรียนจะต้องจัดการกับประสบการณ์เหล่านั้นร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่ภายในตนเอง ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมและเข้าใจองค์ความรู้นั้นๆ และ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์

ซึ่งาน (Constructionism) เป็นทฤษฎีที่เน้นการสร้างพลังความรู้ในตนเองและด้วยตนเอง หากผู้เรียนผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ซึ่งานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ความคิดเห็นนั้นเป็นรูปธรรมมากขึ้นและความรู้ที่ได้นี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนในอนาคต

6. หลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นมีแนวคิดหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนควรเลือกหลักการและวิธีการที่เหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหา จุดประสงค์ และลักษณะของผู้เรียน เพราะในแต่ละแนวคิดมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน เช่น แบบเน้นตัวผู้เรียนที่มีหลักการที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันและความต้องการในการเรียนของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน แบบเน้นความรู้ความสามารถที่สอนโดยใช้วิธีการและกระบวนการต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจ แบบเน้นประสบการณ์ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จากบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง แบบเน้นปัญหาที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยและแสวงหาคำตอบจนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย แบบเน้นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนได้เกิดขึ้นตอนสืบเสาะหาคำตอบด้วยตนเอง และแบบเน้นการบูรณาการที่สร้างความเชื่อมโยงสัมพันธ์ขององค์ความรู้เชื่อมโยงสู่ชีวิตจริง

3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นเป็นกระบวนการพัฒนาทางสังคมที่จะต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบของความเข้าใจหรือที่เรียกว่าข้อเท็จจริงทางสังคมที่ผู้สอนได้ทำการจัดให้ผู้เรียน (Freeman, 2016)

ลิตเติ้ลวูด (Littlewood, 1981) ได้พูดถึงความหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยที่มีการฝึกใช้ภาษานั้นให้เกิดเป็นทักษะเพื่อการใช้อย่างเป็นทางการ โดยที่จัดกิจกรรมหลากหลายทั้งที่เป็นบทบาทสมมุติ (Role Play) หรือการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

พีคา (Pica, 2001:1-18, อ้างใน (ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ, 2549)) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นความสามารถของผู้เรียนที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยที่บทบาทของผู้สอนคือเป็นผู้วางแนวทางให้ผู้เรียนมีวิธีที่จะได้แสดงบทบาทของตนในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มากขึ้น โดยผู้สอนมีหน้าที่กำกับดูแลและการเรียนการสอนจะไม่เป็นเพียงแค่การส่งมอบความรู้เท่านั้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มีวิวัฒนาการตามลำดับโดยในการสอนภาษาอังกฤษในยุคแรกจะเน้นเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ และมีวิธีการสอนที่เรียกว่าการสอน

แบบไวยากรณ์แปล (Grammar Translation Method: GTM) หลังจากนั้นโลกและสังคมมีการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจมีการขยายตัว ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารเป็นเป้าหมายหลัก โดยในยุคนี้มีการคิดวิธีการสอนแบบใหม่เพื่อให้การเรียนภาษาอังกฤษสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ จึงเกิดการเรียนการสอนที่เรียกว่า การสอนแบบตรง (Direct Method) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดมากกว่าการเขียน จากนั้นมีวิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio Lingual Method) จากนั้นเกิดการสอนที่ยึดหลักความเข้าใจของผู้เรียนเป็นหลักที่เรียกว่า การสอนแบบเงียบ (Silent Way) การสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) และในตอนสุดท้ายก็เป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ซึ่งจัดว่าเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่มีเป้าหมายชัดเจนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้ได้ แจค ซี ริชาร์ด (Jack C. Richards, 2001)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีลักษณะเหมือนรูปแบบหรือวิธีการเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นลักษณะของการบอกกล่าว สั่ง อธิบาย ชี้แจงหรือแสดงให้เห็นโดยเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ เจตคติต่างๆ โดยผู้สอนหรือครู และมีผู้รับหรือศิษย์ทำหน้าที่ปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันจนเกิดกระบวนการเรียนรู้ โดยที่ครูนั้นมีบทบาทที่สำคัญ เป็นผู้ดำเนินให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคิดและความสามารถของตนเอง ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอด โดยที่การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกสถานการณ์และความพึงพอใจของครู (ทีศนา เขมมณี, 2552)

โดยสรุปแล้วการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะต้องเน้นการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยครูผู้สอนมีหน้าที่กำกับดูแลและวางแนวทางให้ผู้เรียน ทั้งนี้การเรียนการสอนมีวิวัฒนาการวิธีการสอนเริ่มตั้งแต่การสอนแบบไวยากรณ์แปล การสอนแบบตรง การสอนฟัง-พูด การสอนแบบเงียบ การสอนแบบชักชวน การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและสุดท้ายคือการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคิดและความสามารถของตนเอง

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

องค์กรครูผู้สอนภาษานานาชาติ (TESOL International Association, 2021) ได้กล่าวถึง 6 องค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังนี้

1. รู้จักผู้เรียน (Know Your Learners) โดยที่ครูผู้สอนนั้นสามารถศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนจากพื้นฐานทางครอบครัว ภาษา วัฒนธรรมและประวัติการศึกษาเพื่อที่จะ

สามารถนำมาประกอบกับการเรียนการสอนในห้องเรียน นอกจากนี้ครูยังต้องศึกษาพื้นฐานความรู้ด้านภาษาของผู้เรียนเพื่อที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจระดับภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้สังเกตความสามารถพิเศษ ความสนใจ หรือประสบการณ์ชีวิตที่จะช่วยในการตัดสินใจที่จะเลือกเนื้อหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับผู้เรียน

2. สร้างเงื่อนไขสำหรับการเรียนรู้ภาษา (Create Conditions for Language Learning) โดยที่ครูผู้สอนชี้แจงความคาดหวังที่จะให้เกิดกับผู้เรียนทุกคน การประสบความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้นได้รับอิทธิพลมาจากการคาดหวังความสำเร็จของครูผู้สอนเอง โดยที่ครูผู้สอนต้องมีการคาดหวังสูงเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนของผู้เรียน อาศัยการสื่อสารที่ชัดเจนกับผู้เรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกและแสดงศักยภาพที่คาดหวังไว้

3. ออกแบบแผนการสอนที่มีคุณภาพสูง (Design High-quality Lessons for Language Development) ครูผู้สอนต้องออกแบบแผนจัดการบทเรียนที่ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อาษาและช่วยผู้เรียนในการพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ การป้อนข้อมูลให้กับผู้เรียนมีความสำคัญอย่างมากในการช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้อาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาที่ใช้สำหรับการฟังพูดหรืออ่านเขียนก็ตาม ทั้งนี้ยังต้องออกแบบแผนการสอนที่ช่วยประคับประคองการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

4. ปรับแผนบทเรียนหากมีความจำเป็น (Adapt Lessons Delivery as Needed) ในขณะที่ดำเนินการสอน ครูผู้สอนต้องทำการประเมินผู้เรียน สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และสะท้อนต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อที่จะได้พิจารณาว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่อย่างไร ในขณะเดียวกันหากผู้เรียนประสบปัญหาหรือบทเรียนยังไม่ทำทายความสามารถมากพอ ครูผู้สอนสามารถปรับบทเรียนให้เหมาะสมได้

5. ติดตามและประเมินพัฒนาการด้านภาษา (Monitor and Assess Student Language Development) สืบเนื่องจากผู้เรียนเรียนภาษาที่มีระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินพัฒนาการด้านภาษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูควรทำการเก็บข้อมูลเพื่อที่จะนำมาวัดพัฒนาการด้านการใช้ภาษาของผู้เรียนในอนาคตได้

6. มีส่วนร่วมและทำงานร่วมกันภายในชุมชนการสอน (Engage and Collaborate within A Community of Practice) ครูควรมีการสร้างร่วมมือประสานงานกับบุคลากรทางการศึกษาเพื่อที่จะได้หาวิธีการสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน อาทิเช่นพบปะพูดคุย

กับเพื่อนครูเป็นประจำในการวางแผนการเรียนการสอนในอนาคตและสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา

ฐนิตดา หมายปทุม (2560) องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมีองค์ประกอบดังนี้คือ

1. หลักสูตร (Curriculum) หลักสูตรมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้อะไรบ้าง เนื้อหาที่สำคัญ และครูต้องเลือกใช้ตำราต่างสำนักพิมพ์มากกว่าหนึ่งชุดเพื่อเปรียบเทียบจุดเด่นของแต่ละตำรา แล้วนำมาวางแผนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องคำนึงถึงความน่าสนใจ การจัดลำดับเนื้อหา ความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน เช่น เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับประสบการณ์ของเด็กหรือไม่ คำศัพท์เหมาะสมและปริมาณเพียงพอ มีการสอนการออกเสียงทุกบทหรือเปล่า มีส่วนไวยากรณ์ (grammar) และสำนวน (expression) พร้อมคำอธิบายหรือไม่ เป็นต้น

2. การวางแผนการสอน (Lesson planning) โดยใช้หลักการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม (Students Participation) มีกระบวนการกลุ่ม (Group Processing) โดยการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา มีการทบทวนความรู้เดิมก่อนดำเนินการสอนและเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบวกกับการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเนื้อหา

3. การสอนให้จำความรู้ (Knowledge) โดยเฉพาะในเรื่องของการจำกฎเกณฑ์การใช้ในหลักไวยากรณ์ (Grammar) เพราะในภาษาอังกฤษมีกฎเกณฑ์บางอย่างไม่เหมือนกับภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีองค์ความรู้ที่สำคัญและต้องแม่นยำเมื่อต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนในทุกๆระดับโดยเฉพาะกฎเบื้องต้น เช่น forms of plurals, form of irregular verbs, forms of contractions, forms of superlative and comparative, etc.

4. การสอนให้คิด (Thinking Skills) การสอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้สมองในการคิดทำให้เกิดการพัฒนาทางปัญญา ตามแนวทางทฤษฎีการเรียนรู้ตามศักยภาพของสมอง (Brain-based learning theory) ที่ให้ความสำคัญในเรื่องการสร้างโอกาสในการรับความรู้ และเก็บความรู้ไว้ได้มากที่สุดโดยที่ความสำคัญของการใช้ทฤษฎีนี้คือการให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เข้าใจส่วนประกอบและการทำงานของสมอง โดยที่ในการสอนครูต้องหาจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียนแต่ละคน ระบุเรื่องที่ต้องการพัฒนา แล้วเลือกวิธีฝึกที่สอดคล้อง จึงจะทำให้รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

5. การสอนการสะกด (Spelling) และการออกเสียง (Pronunciation) โดยวิธีการสอนการสะกดคำต้องเทียบเคียงกับเสียงในภาษาไทยเพราะเป็นการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับองค์ความรู้ใหม่ เป็นการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาใหม่ได้ดี ทั้งนี้ควรมีการเปรียบเทียบเริ่มต้นตั้งแต่พยัญชนะ (Alphabets) สระ (Vowels) และคำควบกล้ำ (Blends)

6. การสอนไวยากรณ์ด้วยมโนทัศน์ (Teaching Grammar by Using Concepts) ผู้สอนควรคำนึงถึงการฝึกทักษะการคิด การหาเหตุผล หาความเหมือนหรือความต่าง การจัดประเภทเดียวกัน การฝึกกลยุทธ์ในการจำ เพราะวิชาภาษาอังกฤษจะมีระบบความคิดหรือกฎเกณฑ์ที่เป็นเฉพาะ ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนได้มโนทัศน์ก่อนย่อมจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนมากขึ้น โดยรูปแบบการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment Model) ที่พัฒนาโดย Joyce and Weil (1996) แบ่งขั้นตอนการสอนออกเป็น 6 ขั้นตอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับมโนทัศน์ของเนื้อหาและสามารถให้คำจำกัดความของมโนทัศน์นั้นด้วยตนเอง

7. ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงและเป็นธรรมชาติ โดนที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์ไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้นครูควรสร้างความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อาทิเช่น การพูดภาษาอังกฤษในโอกาสต่างๆ การใช้หลักการสื่อสาร การพูดภาษาอังกฤษตามมารยาททางสังคม เป็นต้น

8. การใช้สื่อการสอน (Media) ควรมีการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาโดยสามารถนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือหรือเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้เรียนได้ดีอีกประเภทหนึ่ง การใช้เกมส์ออนไลน์ การใช้เพลง การใช้แอปพลิเคชันต่างๆ ที่ช่วยทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้

9. การถ่ายโอนประสบการณ์สู่การสื่อสาร (Transferring Experience to Communication) การสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพต้องมีการสอนทั้ง 4 ทักษะไปพร้อมกัน ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่หลายห้องเรียนขาดการฝึกฝนให้กับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทั้งหมดนี้แล้ว ก็สามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดความชำนาญและสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอย่างมีความหมายโดยที่ครูนั้นควรเพิ่มเติมกิจกรรมหรือจัดการเรียนการสอนที่เอื้อประโยชน์กับผู้เรียน เช่นการอ่านข่าว ย่อความ สรุปเรื่องราว การอ่านออกเสียง เพื่อช่วยในการถ่ายโอนความรู้จากในตำราสู่กิจกรรมนอกห้องเรียน

10. ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน (Relevance) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่ครูนั้นควรพิจารณาเมื่อต้องทำการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความเชื่อมโยงกันนี้เริ่มต้นจากการหาเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง จากนั้นออกแบบการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ บทบาทของครูผู้สอนควรสอดคล้องกับเนื้อหาโดยที่ เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

จิราภรณ์ บุญประเสริฐ (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ 3 องค์ประกอบหลักได้แก่

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือกระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
3. การวัดและประเมินผล (Evaluation) คือสิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างไร ซึ่งองค์ประกอบหลักของการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว เรียกว่า OLE ที่มีการประสานและสอดคล้องกัน เป็นกระบวนการจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นตัวตั้งหรือเป็นตัวเริ่มต้น การเรียนการสอนเป็นตัวกลางนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้

โดยสรุปแล้วนั้นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย

1. หลักสูตรที่ต้องตอบสนองความต้องการและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน ความเหมาะสมของระดับชั้นของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
2. แผนการสอนที่มีคุณภาพและช่วยส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนและต้องสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนรู้
3. กิจกรรมหรือเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนเพื่อที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางปัญญา
4. การวัดและการประเมินผลที่ต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างไร
5. ครูผู้สอนที่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดประสบการณ์และต้องมีความรู้ทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ครูผู้สอนจะต้องเชื่อมโยงเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจัดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

3.3 แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แจค ซี ริชาร์ด (Jack C.Richards., 2001) ได้อธิบายถึงแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความหลากหลาย ดังนี้ การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมโยง ระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic

knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร คอนเนลและสเวน (Canale, 1980) และเซวิกนอน (Savignon, 1982) ได้แยก องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึง การใช้คำ และโครงสร้าง ประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถาม ทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และ การใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และ เขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับ ความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้ เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการ พูด ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการที่จะ ไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่นการใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้ คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) นี้ไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ต้องเน้น การนำหลัก ไวยากรณ์เหล่านี้ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร คอนเนลและสเวน (Canale, 1980) อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงความสำคัญของกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ถ้าปราศจาก กฎเกณฑ์ และ โครงสร้างแล้วความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้น ความ คล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (accuracy) จึงมี ความสำคัญเท่ากัน

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) คิดค้นโดยสตีเฟน คาเชน (Stephen Krashen) และ เทรี่ เทอเรล (Tracy Terrell) (Terrell, 1977) เป็นแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร โดยมีหลักการสำคัญ คือ ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้เหมือนกับการที่ เด็กเล็กเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งโดย ธรรมชาติ (Language Acquisition) โดยเน้นไปที่การสอนคำศัพท์

ให้ผู้เรียนผ่านการใช้สื่อ เช่น รูปภาพ วัตถุจริง วิดีโอ การใช้ท่าทาง เป็นต้น และเน้นให้ผู้เรียนฟังก่อนการพูด ผู้สอนจะตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนผ่านการสังเกตจากท่าทาง หรือการปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง และผู้เรียนจะพูดก็ต่อเมื่อตนเองรู้สึกพร้อม นอกจากนี้ แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เน้นให้ผู้สอนสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทางภาษาโดยการลดความวิตกกังวลหรือแรงต้านทางด้าน อารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งเชื่อว่ามีผลต่อความเข้าใจในการเรียน รวมทั้งการสื่อสารในห้องเรียน โดยผู้สอนจะไม่บังคับให้ผู้เรียน สื่อสารจนกว่าจะพร้อม เพื่อเป็นการลดความเครียดที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้แนวการสอนแบบธรรมชาติ ยังให้ความสำคัญ ต่อหลักการทั้งสองประการ ดังที่ คาเชน (Krashen, 1982) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับหลักการของการเรียนรู้ภาษาที่สองผ่านแนวคิดการสอน ภาษาแบบธรรมชาติ คือ

1. สมมติฐานตัวป้อน (The Input Hypothesis) ซึ่งสมมติฐานข้อนี้ได้กล่าวถึงความสำคัญของตัวป้อนเข้าที่เข้าใจ ได้ โดยผู้เรียนจะต้องได้รับในปริมาณที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองจากการฟังและการอ่าน นั้นหมายถึงผู้เรียนจะได้รับ ตัวป้อนเข้านี้ในลักษณะที่เน้นการรับรู้ทางภาษา (Acquisition) มิใช่การเรียนรู้ทางภาษา (Learning) โดย คาเชน (Krashen) ได้อธิบาย ระดับของความเข้าใจทางภาษาของผู้เรียนเป็น $i+1$ โดย “ i ” เป็นความรู้เดิมของผู้เรียน และ “ $+1$ ” เป็นการรับรู้ภาษาในลำดับขั้นถัดไป ซึ่งตัวป้อนเข้าควรมีความยากขึ้นกว่าความรู้เดิมของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. สมมติฐานแรงด้านความรู้สึก (The Affective Filter Hypothesis) สมมติฐานนี้เชื่อว่า ความรู้สึกของผู้เรียน สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่ง คาเชน (Krashen) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจที่ดี มีความมั่นใจ ในตนเองสูง และมีความวิตกกังวลแบบเอื้ออำนวย จะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น และผู้สอนยังต้องลดความวิตกกังวลในการเรียนของผู้เรียนลง เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนต้องเตรียมกิจกรรมที่สอดคล้องและส่งเสริมการเรียนรู้ คำศัพท์ของผู้เรียน โดยทำกิจกรรมการสอนต่างๆที่จะช่วยสนับสนุนการเรียน

การเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (Cooperative Language Learning)

เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกระบวนการกิจกรรมกลุ่มในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม โรเจอร์และจอนห์สัน (Roger, 2009) นับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติตามทดลองแล้ว ผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น โดยผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาท

จากการที่เป็นศูนย์กลางขององค์ความรู้ เปลี่ยนเป็นผู้อำนวยการสร้างความร่วมมือให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนที่เป็นเด็กกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนจะได้ทำการเรียนรู้ร่วมกันโดยที่ครูผู้สอนจะใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานกลุ่มเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและนอกจากนี้ครูยังต้องช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ระหว่างนักเรียนด้วยกันเองด้วย โดยฐานคิดเดิมของแนวคิดการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือนั้นได้มาจากแนวคิดการพัฒนาปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมและแนวคิดการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือจะเน้นการเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าการแข่งขันและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้แสดงความสามารถในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษา ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและเพิ่มโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในกระบวนการทำงานเป็นทีม

การสอนแบบมุ่งเนื้อหา (Content-based Instruction)

เป็นรูปแบบการสอนโดยการรวมวัตถุประสงค์ของการสอนเนื้อหาวิชาการแขนงต่างๆเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาทำความเข้าใจของเนื้อหาสาระของเนื้อหาพร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้สอนจะใช้เนื้อหาที่มาจากหัวข้อหรือหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ ทั้งนี้เน้นการใช้เนื้อหาที่มีความหลากหลายในการสอนภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุดเพราะการสอนแบบนี้จะอยู่บนเนื้อหาสาระและข้อมูลที่ผู้เรียนต้องการศึกษามากกว่าการเน้นภาษาศาสตร์หรือการเรียนภาษาโดยตรง โดยที่การสอนแบบมุ่งเนื้อหานี้มีหลักการพื้นฐานสำคัญอยู่ 2 ประเด็น คือ

1. ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองได้ประสบความสำเร็จมากกว่าเมื่อพวกเขาได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ หลักการข้อนี้ได้แสดงให้เห็นถึงแรงขับเคลื่อนการใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้
2. การสอนแบบมุ่งเนื้อหาจะสะท้อนถึงความจำเป็นของผู้เรียนได้ดีกว่าเมื่อต้องเรียนภาษาที่สอง กล่าวคือการสอนภาษาแบบมุ่งเน้นจะเป็นการเตรียมผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสำหรับการเรียนในทางวิชาการหรือการเรียนร่วม ดังนั้น ความจำเป็นที่จะต้องเข้าถึงเนื้อหาของเรียนในทางวิชาการหรือการเรียนควรจะต้องทำอย่างเร่งด่วนเช่นเดียวกับกระบวนการในการเรียนรู้

การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-based Language Teaching) เอลลิส (Ellis, 2003) การสอนแบบเน้นภาระงาน หมายถึง การสร้างกิจกรรมหรือชิ้นงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน โดยที่ จะเน้นการสื่อความหมาย

มากกว่ารูปแบบทางภาษา มีขั้นตอนชัดเจนในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในขณะปฏิบัติงาน ลักษณะของการสอนที่เน้นภาระงานมีดังนี้

1. งาน หมายถึง แผนการทำงาน ที่ออกแบบมาให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหรือเป็นเครื่องมือในการกำหนดสอน
2. งานที่เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งงานที่ปฏิบัติต้องส่งเสริม ผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. งานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานที่เกี่ยวข้องกับทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งงานเหล่านี้สามารถเชื่อมโยงทักษะทั้งสี่อย่างเข้าด้วยกัน โดยมีภาระงานที่มอบหมายให้ทำ อาทิ เช่น การฟังหรือการอ่านข้อความแล้วแสดงออกถึงความเข้าใจโดยการพูดหรือการเขียน
5. งานที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูลเพื่อที่จะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้
6. งานที่ต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมายของงาน โดยการใช้แผนการทำงาน ทั้งนี้ต้องกำหนดว่าภาษาที่ได้หลังจากการปฏิบัติงานนั้นต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและเมื่อผู้เรียนได้ปฏิบัติจนเรียบร้อยแล้วจะได้เรียนรู้และฝึกภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน

วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method) เป็นวิธีการสอนที่ เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน โดยเริ่มต้นจากที่ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ ในด้านคำศัพท์ ครูจะสอนครั้งละหลายคำ บอกคำแปลภาษาไทย บางครั้งเขียนคำอ่านไว้ด้วย จากนั้นครูเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน เน้นวัดผลด้านความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ ความสามารถในการแปล โดยที่ครูมีบทบาทสำคัญมากที่สุด และนักเรียนเป็นผู้รับฟัง และจดสิ่งที่ครูบอกลงในสมุด นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนข้อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์ ทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นๆ แต่ นักเรียนไม่ได้ฝึกนำคำศัพท์มาใช้ในรูปแบบประโยค

วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟัง และพูดให้เกิดความเข้าใจก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียนโดยมีความเชื่อว่า หากมีความรู้เรื่องการฟัง ย่อมจะส่งผลดีต่อทักษะการพูด รวมถึงสามารถอ่านและเขียนได้ง่ายขึ้น ไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ การพูดโต้ตอบ และการสื่อสาร เน้นการวัดผลทักษะการฟังพูด

วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method)

เป็นวิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนว สอนครบองค์ประกอบลำดับ จากง่ายไปหายาก ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ โดยที่ครูจะนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคให้นักเรียนพูดตามซ้ำๆ กัน ในรูปแบบต่างกัน และมุ่งเรื่องการฝึกรูปประโยคทางภาษาในห้องเรียนมากกว่าประโยชน์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ และเป็นผู้ออกเลียนแบบ และปฏิบัติตามครูจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยากจนเกิดเป็นนิสัยสามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ

วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Code Learning theory)

วิธีการสอนแบบนี้ยึดแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจ และการแสดงออก ทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้ว ก็จะสามารถใช้ภาษาได้ ครูมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอน โดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีก่อน แล้วจึงอ่านและเขียน ตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) โดยที่เนื้อหาแตกต่างกันและจะ ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างของนักเรียน ที่มี ความสามารถในทักษะฟังพูดอ่านเขียนที่แตกต่างกันและสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีการวัดและประเมินผลในด้านภาษา ของนักเรียน คือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

วิธีสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction)

จากวิวัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียง ฝ่ายเดียวมาเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ โดยการสอนเปลี่ยนจากครู เป็นหลัก เป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยที่ครูพยายามให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด โดยที่ครูเตรียมสื่อการเรียนการสอน เอกสาร บทเรียนโปรแกรม ชุดการเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และแนวคำตอบไว้ ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method)

แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่ และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตามครู โดยที่ครูเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมด ครูจะเป็นผู้ออกคำสั่งเอง เมื่อถึงระยะเวลาที่สมควรพูดแล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เรียนเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง นักเรียนจะเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางของครูและครูทราบได้ทันทีว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียนเมื่อครูสั่งแต่ต้องสั่งจากง่ายไปหายาก

วิธีการสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)

เป็นวิธีการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหา หาข้อเท็จจริง ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าพูดอย่างมีเหตุผล ฝึกการเป็นผู้ฟังที่ดี มีความคิดริเริ่มและความอดทนที่จะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยครูสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนทำงานว่า สมมตินักเรียนจะเข้าค่ายพักแรมเป็นเวลา 5 วัน นักเรียนจะต้องเตรียมเครื่องใช้อะไรไปบ้างช่วยกันอภิปราย และสรุปผลออกมาเป็นรายงานส่งครู เป็นต้น

วิธีการสอนแบบโครงการ (Project Method)

เป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรม โครงการหนึ่งๆที่ผู้เรียนสนใจ หรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำนักเรียนจะดำเนินการอย่างอิสระ โดยครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของนักเรียนว่าการดำเนินการ ความก้าวหน้า ปัญหาที่เกิดขึ้น ประเมินผลงานแบบใด โดยที่นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่

วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning)

วิธีการ สอนแบบนี้มีแนวคิดที่ต่างไปจากแนวคิดอื่น โดยยึดผู้เรียนเป็นหลักเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและนักเรียนแต่ละคนร่วมกิจกรรม ครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาด้านภาษาเท่านั้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่น่าสนใจเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การฝึกให้ผู้เรียนใช้โครงสร้างประโยค คำศัพท์และเสียงตามวิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ การประเมินผลการเรียนนั้นจะเป็นการทดสอบแบบบูรณาการ โดยให้นักเรียนประเมินตนเอง จากการเรียนรู้ของตนเอง และความก้าวหน้าของตน ถ้านักเรียนมีที่ผิด ครูจะพยายามแก้ไข โดยไม่ใช้วิธีคุกคาม

โดยสรุปแล้วแนวทางและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันโดยที่เริ่มจากการสอนที่มีครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้ในช่วงยุคสมัยแรก จากนั้นมีการปรับการเรียนการสอนไปสู่การสอนเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการสื่อสารและเน้นการฟัง พูด เน้นความเข้าใจ ทราบถึงกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา วิธีการสอนเริ่มส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้นโดยที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้เช่น การสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ การสอนแบบอภิปราย หรือการสอนภาษาแบบสื่อสาร รวมถึงมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้มากขึ้น

การเรียนการสอนทักษะการฟัง

สมาคมการฟังนานาชาติ (ILA, 1996:4) ให้ความหมายของการฟังว่าเป็นกระบวนการในการรับ การสร้างความหมาย และการโต้ตอบจากข้อความหรือวจนภาษาที่ได้ยินด้วยความตั้งใจ

ริชาร์ด (Jack C.Richards, 2008) กล่าวว่าหัวใจความสำคัญของการฟังในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นคือการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษาพูด

อรรชนีดา หวานคง (2559) ได้กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่ต้องฝึก เช่นเดียวกับการพูด การอ่านและการเขียน ผู้เรียนบางคนคิดว่าการฟังนั้นเป็น ทักษะที่ง่ายไม่จำเป็นต้องฝึกฝนก็สามารถฟังได้ การฟังจะมีประโยชน์อย่างยิ่งก็ต่อเมื่อผู้ฟังรู้จักฟัง สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับการฟังคือผู้ฟังต้องมีความตั้งใจเพื่อจะฟังให้เข้าใจและสามารถโต้ตอบกับสิ่งที่ฟังได้ ผู้สอนควรสอนทักษะการฟังให้แก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอและเน้นการฟังอย่างหลากหลาย โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฟังเสียงของเจ้าของภาษาและสอนเสียงที่เป็นปัญหาพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ครูผู้สอนต้องอธิบายเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการฟังให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการฟังอย่างตั้งใจ ในการสอนทักษะการฟังนี้ โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ (Audio Visual-Aids) เช่น เครื่องบันทึกเสียง รูปภาพ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมากซึ่งจะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้สอนอาจฝึกการฟังโดยให้ ผู้เรียนฟังคำ วลี ประโยค หรือบทสนทนาสั้น ๆ ในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory) หรือเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวันฟังเสียงเพลงภาษาอังกฤษทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ การสอนทักษะการฟังเป็นการพัฒนาความสามารถการฟังที่ต้องอาศัยระยะเวลาการฝึกฝนที่ต่อเนื่อง ไม่ใช่ เป็นทักษะที่จะเกิดขึ้นได้เองโดยอัตโนมัติ หน้าที่สำคัญอันหนึ่งของครูผู้สอนภาษาคือ การนำเอาวิธีการหรือเทคนิคที่จะฝึกการฟังมาสอนผู้เรียนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุดโดยมี ลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) ได้กล่าวถึงรูปแบบการฟังภาษาอังกฤษที่เป็นระบบ ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการฟังคำเดี่ยว ฟังวลี และประโยค ซึ่งผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกใน ลักษณะต่างๆกัน เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง วาดรูป เล่นเกม บอกทิศทางตามแผนที่ ทั้งนี้อาจให้สังเกตการเน้นหนัก เบาในคำ และระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

2. การฟังโดยพยายามเชื่อมโยงคำต่างๆ ที่ได้ยินเป็นกลุ่มที่มีความหมายเพื่อให้จำง่าย เช่น พยายามสร้าง จินตนาการจากคำเป็นภาพอาจจะเป็นภาพที่สวยงามหรือตลกเพื่อให้จำสิ่งที่ฟังได้นานขึ้นและเกิดความสนใจที่จะ ฟังต่อไป

3. การฟังเรื่องสั้นๆ ซึ่งอาจมีคำศัพท์และโครงสร้างที่ผู้เรียนมีความรู้เดิม โดยที่ผู้สอนให้สรุปเหตุการณ์ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

4. การฟังบทสนทนาหรือข้อความต่างๆ ควรเป็นบทสนทนาหรือข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาที่ใช้อยู่จริง

ดังนั้น การฟังต้องเริ่มต้นจากการฟังเรื่องที่ย่อยซึ่งอาจจะเป็นคำ วลี และจบด้วยประโยค เพื่อที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้แสดงออกและเป็นการเตรียมความพร้อมในการฟังให้กับผู้เรียนในขั้นต้น จากนั้นค่อยพยายามเพิ่มความยากโดยการฟังเรื่องราวที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และผู้สอนต้องฝึกทักษะการฟังให้กับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

ไมเคิล โรส (Michael, 2002) กล่าวถึงกลวิธีที่ช่วยในการสอนทักษะการฟังประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบหลักอันได้แก่

1. เลือกวิธีการบอณาษาที่ช่วยเพิ่มแรงกระตุ้นในการเรียนให้กับผู้เรียน กล่าวคือในการเลือกตัวบอณาษาไม่ว่าจะเป็นการสื่อการฟัง การอ่านหรือสื่อผสมสำหรับใช้ในการสอนภาษานั้นจะต้องเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ภาษาและช่วยให้ผู้เรียนจดจำในสิ่งที่พวกเขากำลังเรียนรู้

2. ออกแบบกิจกรรมที่ชัดเจนเน้นความหมาย โดยที่กิจกรรมนั้นต้องช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ มีกิจกรรมไม่ซับซ้อน และมีเป้าหมายที่แน่ชัด โดยทั้งนี้กิจกรรมต้องได้รับการดูแลและประเมินจากครูผู้สอนและได้รับคำแนะนำหลังจากทำกิจกรรมเสร็จ กิจกรรมการฟังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ 1. การฟังแบบทางเดียว (One-way listening) โดยที่เนื้อหาทั้งหมดจะมาจากแหล่งภายนอกเช่น วีดีโอเทป เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเช่น เขียนคำสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ฟัง 2. การฟังแบบสองทาง (Two-way listening) โดยที่เนื้อหานั้นอาจจะมาจากแหล่งภายนอกหรือมักจะมาจกเพื่อน โดยที่ผู้เรียนจะต้องทำการประมวลข้อมูลจากนั้น ผลิตข้อมูลออกที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน โดยกิจกรรมทั้งสองแบบนี้

สามารถแยกขั้นตอนการฟังได้ 3 ขั้นตอนคือขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) ขั้นขณะฟัง (While-listening) และขั้นหลังการฟัง (Post-listening)

3. ส่งเสริมการใช้กลยุทธ์การฟังเชิงรุก โดยสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การฟังเชิงรุกอย่างหลากหลายเพื่อให้ได้ใจความสำคัญว่าผู้พูดต้องการสื่อถึงอะไร โดยการเชื่อมโยงข้อความกับความรู้ และพยายามที่จะสร้างสมมติฐานเกี่ยวกับคำศัพท์บางอย่างที่ไม่ทราบ ทั้งนี้กลยุทธ์การฟังเชิงรุกสามารถแบ่งออกเป็นการทำงาน (predicting) การคาดเดา (guessing) การคัดเลือก (selecting) การทำให้กระจ่าง (clarifying) หรือการตอบสนอง (responding) ดังนั้นหากมีการสอนการใช้กลยุทธ์การฟังเชิงรุกเหล่านี้อย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาที่จะฟังมากขึ้นและจะมีส่วนร่วมในการเป็นผู้ฟังเชิงรุกมากขึ้นเช่นเดียวกัน

4. สร้างขั้นตอนในกิจกรรมการฟังเพื่อพัฒนาการรับรู้ภาษา โดยที่ผู้สอนสามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้ตระหนักถึงลักษณะภาษาที่ใช้ในกิจกรรมการฟังมากขึ้น โดยการให้ตัวบ่อนภาษาในขั้นตอนแรกซึ่งอาจจะเป็นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ (grammar) หรือการสอนวจนปฏิบัติศาสตร์ (pragmatic) จากนั้นในขั้นตอนที่สองคือการบอกคำสั่งของการฟังให้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน และในขั้นตอนสุดท้ายคือพัฒนาตัวบ่อนภาษา (input enhancement) โดยสามารถฟังอย่างคร่าวๆ ได้ (previewing) ในช่วงกิจกรรมก่อนการฟัง

โกเวอร์และคณะ (Gower, 2009) บอกถึงรูปแบบของการสอนทักษะการฟังนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น จุดประสงค์ของการฟัง ประเภทของบทฟัง ระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ในการสอนทักษะการฟังสามารถแบ่งขั้นตอนออกเป็นดังนี้

ก่อนฟัง (Before listening)

1. ได้รับความสนใจของผู้เรียนและจัดสถานการณ์ที่สอดคล้องกับบทฟัง

กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและอภิปรายถึงสิ่งที่กำลังจะได้ฟัง หรือสร้างความสงสัยให้กับผู้เรียน โดยสามารถใช้อุปกรณ์เช่น สื่อของจริง รูปภาพ คำถาม การโยงไปถึงประสบการณ์ของผู้เรียนหรือการอภิปรายสั้นๆ เพื่อสร้างความสนใจและเพื่อทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับหัวข้อที่จะได้ฟัง ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการได้รับความสนใจให้กับผู้เรียนมากกว่าความถูกต้องของการใช้ภาษา

2. สอนคำศัพท์หรือวลีที่สำคัญก่อนฟัง

โดยวิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่สำคัญที่ใช้ในการฟัง นอกจากนี้การแนะนำชื่อของบุคคลในเรื่องที่จะฟังหรือแนะนำสถานที่ในเนื้อเรื่องจะช่วยให้ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานให้เข้าใจ

บทฟังมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญโดยการที่ครูสามารถเขียนคำศัพท์นั้นลงบนกระดาน และสอนให้ผู้เรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

การฟังครั้งแรก (First listening)

1. จัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายทั้งหมด เช่น ให้ผู้เรียนดูรูปภาพเหล่านี้โดยที่จะบรรยายเรื่องทั้งหมดที่จะได้ฟัง จากนั้นฟังและเลือกรูปภาพให้ตรงกับเนื้อหาที่จะได้ฟัง ทั้งนี้ผู้สอนสามารถบอกผู้เรียนได้ว่าไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายในทุกตัวอักษร

2. ให้บทฟังเป็นครั้งแรก (จากบทอ่านหรือจากการฟัง) โดยที่ผู้เรียนสามารถอ่านบทฟังด้วยตนเองหรือฟังเนื้อหาทั้งหมดโดยไม่หยุด วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้จดจ่ออยู่กับใจความสำคัญของการฟังทั้งหมด

3. ให้ข้อเสนอแนะ หลังจากที่ได้ฟังแล้วผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ถามเพื่อนและอภิปรายคำตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ฟัง โดยสามารถถามเป็นกลุ่มหรือถามเป็นคู่ได้ ถ้าหากเป็นการบันทึกเสียงนั้น ผู้สอนสามารถถามผู้เรียนได้ว่าอยากฟังเรื่องราวทั้งหมดหรือไม่หรืออยากฟังส่วนใดส่วนหนึ่งก่อนที่จะไปฟังเพื่อหารายละเอียดเพิ่มมากขึ้น

การฟังครั้งที่สอง (Second listening)

1. จัดกิจกรรมที่เน้นการฟังโดยละเอียด ไม่ว่าจะใช้สื่อสิ่งพิมพ์หรือกิจกรรมที่ผู้สอนได้จัดขึ้นมาเอง โดยพยายามให้กิจกรรมมีความหลากหลาย ถ้าหากมีการตั้งคำถามจากสิ่งที่ได้ฟัง ต้องให้ผู้เรียนแสดงให้เห็นว่าฟังมาจากไหนซึ่งเหมาะกับนักเรียนที่อยู่ในระดับสูง

2. ให้บทฟังสำหรับการฟังในครั้งที่สอง โดยครั้งนี้ครูผู้สอนสามารถหยุดเล่นเทปได้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการบันทึก และทำการตรวจสอบและประเมินว่าผู้เรียนทำกิจกรรมนี้ได้ดีมากเท่าไร

3. ให้ข้อเสนอแนะ กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันก่อนจะถามคำตอบจากผู้เรียน

4. สะท้อนกลับรายบุคคล ให้ผู้เรียนได้ทำการสะท้อนกลับเป็นรายบุคคลโดยที่อาจจะถามคำถามเช่น คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลนี้ได้ทำลงไป คุณจะทำเหมือนสิ่งที่คุณเห็นคนอื่นทำหรือไม่ อย่างไร โดยวิธีการนี้จะเป็นการสอนแบบบูรณาการร่วมกับทักษะการพูด

หลังการฟัง (After listening)

โดยปกติแล้ว มักจะมีคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการอภิปราย กิจกรรมหลังการฟังมักจะมีกิจกรรมการพูดและสามารถนำไปสู่การเขียนได้ ทั้งนี้ควรจะเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฟังมาประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องให้เพิ่มการอ่านหรือการฟัง

โกและยูนินทา (Goh, 2006) กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนฟังแบบขั้นตอนของอภิปัญญา (Metacognitive sequence) ในแผนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening activity)

ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ จากนั้นให้ทำการเดาคำศัพท์หรือวลีที่อาจจะได้ยิน จากเรื่องที่กำลังจะฟังโดยเขียนลงในสมุด สามารถเขียนเป็นภาษาที่ตนเองถนัดได้

ขั้นตอนที่ 2 การฟังครั้งที่ 1 (First listening)

ในขณะที่ผู้เรียนกำลังฟังอยู่นั้น ให้ขีดเส้นใต้หรือวงกลมคำหรือวลีที่ผู้เรียนได้ทำการเดาได้ถูกต้องในขั้นตอนที่ 1 และเขียนข้อมูลใหม่ที่ได้ยินจากการฟังในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 3 กระบวนการอภิปรายกับเพื่อน (Pair process-based discussion)

ผู้เรียนเปรียบเทียบสิ่งที่ตนเองเข้าใจกับเพื่อนและอธิบายถึงการได้มาซึ่งข้อมูลนั้น จากนั้นทำการชี้แจงส่วนที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความสับสนหรือไม่เข้าใจและเขียนบันทึกลงไปเพื่อที่จะได้ฟังอย่างตั้งใจอีกครั้งในการฟังรอบที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 การฟังครั้งที่ 2 (Second listening)

ผู้เรียนฟังส่วนที่เป็นปัญหาหรือสร้างความสับสนในการฟังครั้งแรกเพื่อที่จะเป็นการยืนยันความเข้าใจจากนั้นทำการบันทึกข้อมูลใหม่ที่ได้ฟังในครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 5 กระบวนการอภิปรายกับชั้นเรียน (Pair process-based discussion)

ผู้สอนทำการเริ่มประเด็นอภิปรายเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ก่อนที่จะถามถึงกลวิธีการฟังที่ผู้เรียนได้ใช้เพื่อทำความเข้าใจ

โดยสรุปแล้วการสอนทักษะการฟังควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยสามารถเริ่มต้นได้จากคำ วลี ประโยคหรือบทสนทนาต่างๆที่สามารถฟังเป็นเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การสอนทักษะการฟังควรจะเริ่มจากง่ายไปหายาก และสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักดังนี้คือ 1. ก่อนการฟัง (pre-listening) ที่ต้องรู้ความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำการเดาคำศัพท์หรือวลีที่อาจจะพบเจอในบทฟัง จากนั้นสอนคำศัพท์หรือวลีที่สำคัญก่อนฟัง 2. ขณะที่ฟัง (while-listening) ให้ขีดเส้นใต้หรือวงกลมคำหรือวลีที่ผู้เรียนได้ทำการเดาได้อย่างถูกต้อง หลังจากที่ได้ฟังแล้วผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ถามเพื่อนและอภิปรายคำตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ฟัง โดยที่สามารถถามเป็นกลุ่มหรือถามเป็นคู่ได้ หรือให้ผู้เรียนได้ทำการสะท้อนกลับเป็นรายบุคคลโดยที่อาจจะถามคำถามเช่น คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลนี้ได้ทำลงไป 3. หลังการฟัง (post-listening) ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการอภิปรายหลังจากกิจกรรมการฟัง ทั้งนี้ มักจะมีกิจกรรมการพูดและการเขียนเป็นกิจกรรมเสริมได้

การเรียนการสอนทักษะการพูด

ริชาร์ด (Jack C. Richards, 2008) ได้กล่าวว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมักจะได้รับการประเมินความสำเร็จในการเรียนจากความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การพูดสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทหลัก คือ

1. การพูดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ (Talk as Interaction) ส่วนใหญ่จะหมายถึงบทสนทนาในชีวิตประจำวันเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของสังคม เช่น เมื่อมีคนสองคนเจอกันโดยปกติจะต้องทักทายกันหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง และมีบทสนทนาพูดคุยกันเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการพูดเพื่อการปฏิสัมพันธ์นั้นจะมุ่งเน้นไปยังผู้พูดและการแสดงออกมากกว่าข้อความที่ได้สื่อสารออกไป

2. การพูดเพื่อการเจรจา (Talk as Transaction) หมายถึง การพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลบางอย่าง อาทิเช่น ถามทิศทางหรือการสั่งอาหาร โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับข้อความและข้อมูลมากกว่าตัวของผู้พูดเอง โดยที่ผู้พูดนั้นใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อช่วยให้ตนเองเข้าใจข้อความ ดังนั้นทักษะสำคัญที่ใช้สำหรับการพูดเพื่อการเจรจาอาจจะประกอบไปด้วย การอธิบายความต้องการหรือความตั้งใจ การบรรยายสิ่งของหรือสถานการณ์บางอย่าง การถามคำถาม การยืนยันข้อมูล การให้ข้อเสนอแนะ การเปรียบเทียบ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับบางอย่าง เป็นต้น

3. การพูดเพื่อการแสดงออก (Talk as Performance) หมายถึง การพูดในที่สาธารณะ โดยปกติแล้วจะเน้นไปยังบทพูดคนเดียวมากกว่าบทพูดสนทนาคู่ และอาจจะใกล้เคียงกับภาษาเขียนมากกว่าภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเนื้อหานั้นสามารถทำการคาดการณ์ได้หรือมีโครงสร้างของการพูดที่ชัดเจน มีการเน้นย้ำถึงเรื่องโครงสร้างและความถูกต้องของการใช้ภาษา ตัวอย่างเช่น การพูดประกาศ การพูดในที่สาธารณะ สุนทรพจน์ รายงานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น ดังนั้นทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการพูดเพื่อการแสดงออกนี้มักจะรวมไปถึงการใช้โครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้อง ลำดับขั้นของการนำเสนอข้อมูล การให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการออกเสียงให้ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับผู้ฟัง เป็นต้น

อรรถนิตา หวานคง (2559) การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด การพูดเป็นองค์ประกอบสำคัญมากในการเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่าผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ หรือไม่ การสอนทักษะการพูดในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดเพื่อ การสื่อสารได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจ วัตถุประสงค์ของตนเองที่จะพูด และผู้สอน

ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ ซึ่งคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ทักษะการพูดไม่ได้ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัด บรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ยากไปสู่สิ่งที่ยากเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

โกเวอร์และคณะ (Gower, 2009) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการสอนทักษะการพูดโดยการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนในห้องเรียน ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของกิจกรรมเพื่อส่งเสริมรูปแบบการสอนทักษะการพูดได้ดังนี้

1. กิจกรรมประเภทควบคุม (Controlled activities) อาทิเช่น การฝึกปฏิบัติซ้ำๆ หรือการมีประโยคพร้อมทั้งรูปภาพหรือคำใบ้เพื่อที่พัฒนาความถูกต้องของการใช้คำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง และเพิ่มความมั่นใจ

2. กิจกรรมประเภทชี้แนะ (Guided activities) อาทิเช่น มีโครงสร้างการพูดที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการพูดของตนเองและสื่อสารถึงความต้องการและความคิดของตนเอง กิจกรรมประเภทนี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้โครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ที่จำเป็น

3. กิจกรรมประเภทการสื่อสารที่สร้างสรรค์และอิสระ (Creative and Freer communication) โดยกิจกรรมประเภทนี้มักจะออกแบบมาเพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์โดยใช้คำศัพท์ที่ได้ศึกษาไว้ หรือแม้แต่เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนก่อนเข้าสู่บทเรียน (Before the lesson)
- มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน โดยที่คำนึงถึงว่าต้องการให้ผู้เรียนบรรลุอะไรและทำไม
- ทำการคาดเดาว่าผู้เรียนอาจจะมีปัญหาอะไรบ้างในระหว่างทำกิจกรรม เช่น มีบางอย่างที่ต้องการพูด มีสมรรถนะทางภาษามากพอหรือไม่ กิจกรรมที่ให้ทำมีความน่าสนใจหรือไม่อย่างไร
- เวลาในแต่ละกิจกรรมควรวีเวลามากน้อยเท่าไร

- จัดเตรียมอุปกรณ์ให้เหมาะสม
- ฝึกฝนการออกคำสั่ง

ในระหว่างทำกิจกรรม (During the activities)

- กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนผ่านภาพ บทนำสั้นๆ หัวข้อข่าวหนังสือพิมพ์ เป็นต้น โดยที่ต้องเชื่อมโยงระหว่างหัวข้อกับความสนใจหรือประสบการณ์ของผู้เรียน

- เน้นย้ำเกี่ยวกับโครงสร้างหรือคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์สำหรับการพูด ทั้งนี้สามารถเขียนบนกระดานไว้ได้

- จัดกิจกรรมที่ผู้เรียนทราบถึงเป้าหมายของกิจกรรมและรู้ว่าต้องทำอะไร นั้นหมายถึงการให้คำสั่งอย่างชัดเจนและตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งก่อนการทำกิจกรรม

- ผู้เรียนได้รับเวลาที่เพียงพอในการเตรียม บางครั้งสามารถทำเป็นงานกลุ่มหรืองานคู่ก่อนที่จะนำเข้าสู่กิจกรรมหลัก

- จัดกิจกรรมให้เป็นลักษณะของ เริงกระบวนการ (process) มากกว่าเชิงผลิตภาพ (product-based) โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงบทบาทสมมติ (roleplay)

- ดูแลและควบคุมระหว่างทำกิจกรรม แต่ไม่สมควรที่จะเข้าไปยุ่ง เว้นเสียแต่ผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุน

- ประเมินผลกิจกรรมและประเมินผลสมรรถนะของผู้เรียนเพื่อที่จะให้คำแนะนำ ทั้งนี้ไม่ควรมุ่งประเด็นการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยทันที

หลังจากกิจกรรม (After the activity)

- ครูผู้สอนทำการเน้นย้ำว่าผู้เรียนแต่ละคนสื่อสารเป็นอย่างไร มีความคล่องแคล่วหรือไม่ หรือในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่มนั้นเกิดปัญหาอะไร

- ในบางครั้งสามารถบันทึกเสียงหรือบันทึกวีดีโอในขณะที่ทำกิจกรรมและนำมาเล่นอีกครั้งในชั้นตอนนี้ ควรมีการเน้นย้ำถึงการพัฒนาในครั้งต่อไปมากกว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

- บันทึกข้อผิดพลาดที่พบได้บ่อยทั้งที่อาจจะเป็นโครงสร้างไวยากรณ์ การออกเสียง การใช้คำศัพท์ เป็นต้น ทั้งนี้สามารถให้คำแนะนำผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้

วิลลิส (Willis, 1996 อ้างใน Richard, 2008:33-34) แนะนำการใช้กิจกรรมเป็นวงโคจรด้วยการใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงาน (Task-based activities) เพื่อส่งเสริมการพูดเพื่อการปฏิสัมพันธ์ (Talk as Interaction) โดยใช้ลำดับขั้นตอนของการทำกิจกรรมในแผนการสอน

1. กิจกรรมก่อนภาระงาน (Pre-task activities)

ครูผู้สอนนำเสนอหัวข้อและภาระงานที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ทำ

- ผู้สอนทำการช่วยผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของภาระงาน โดยอาจจะให้ผู้เรียนระดมสมองกับเพื่อนในชั้นเรียน ใช้รูปภาพ ท่าทาง หรือประสบการณ์ส่วนตัวในการนำเสนอเรื่อง que ผู้เรียนต้องศึกษา

- ผู้สอนอาจจะใช้เกมส์ทานคำศัพท์หรือเลือกคำที่ไม่เข้าพวก และเน้นย้ำถึงคำศัพท์หรือวลีที่มีความสำคัญ

- ผู้เรียนมีเวลาในการเตรียมตัวก่อนลงมือทำงาน

2. วงรอบของภาระงาน (Task cycle)

2.1. ภาระงาน (Task)

- ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยสามารถทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมาหรือสื่อสารในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ โดยอาจจะเป็นการตอบกลับจากการอ่านบทความหรือจากการฟัง

- ผู้สอนเดินรอบๆห้องและทำการตรวจสอบ และกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนได้พยายามใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

- ผู้สอนช่วยผู้เรียนในการคิดสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารแต่ไม่จำเป็นต้องแทรกแซงเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของรูปแบบการสื่อสารเพราะหลักสำคัญของขั้นตอนนี้คือการสร้างความมั่นใจ สำหรับการพูดคุย พูดแบบจับพัดน ภายในการทำงานกลุ่มเล็ก

2.2. การวางแผน (Planning)

- การวางแผนจะช่วยให้เตรียมผู้เรียนสำหรับกิจกรรมการสอนในขั้นตอนต่อไปเพราะว่าผู้เรียนต้องทำการนำเสนอสั้นๆในชั้นเรียนว่าพวกเขาทำภาระงานนั้นอย่างไรและผลลัพธ์เป็นเช่นไร

- ผู้เรียนทำการร่างแบบพูดและฝึกฝนสิ่งที่ต้องการจะพูดสื่อสาร

- ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษา แนะนำสำนวนหรือวลีที่ถูกต้อง จากนั้นผู้เรียนทำการแก้ไขจากคำแนะนำที่ได้รับ

- หากมีการเขียน ครูผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนแก้ไขและตรวจสอบกับเพื่อนและใช้พจนานุกรมในการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

- ในขั้นตอนนี้เน้นถึงความชัดเจน โครงสร้างการพูดและความถูกต้องของภาษาสำหรับการนำเสนองาน

- ผู้เรียนแต่ละคนสามารถใช้โอกาสนี้ในการถามคำถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาได้

2.3. การรายงาน (Report)

- ผู้สอนให้ผู้เรียนบางคู่แสดงผลของการใช้ภาษาจากนั้นให้ผู้เรียนในชั้นทำการเปรียบเทียบคำตอบของตนเอง โดยในขั้นตอนนี้ต้องให้ผู้เรียนฟังเพื่อนในชั้นนำเสนอและในบางครั้งสามารถเพิ่มเติมเนื้อหาบางประเด็นที่ขาดหายไป

- ผู้สอนทำการเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาหรือแก้ไขในบางประเด็นจากการนำเสนอของผู้เรียนได้

3. การเน้นภาษา (Language focus)

วิเคราะห์ (Analysis)

- ผู้สอนจัดการงานที่เน้นภาษาซึ่งอ้างอิงจากบทเรียนที่ผู้เรียนได้อ่านหรือบทพูดที่ผู้เรียนได้ฟัง โดยที่อาจจะมีภาระงานดังนี้ เช่น หาคำหรือวลีที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหรือบทอ่าน อ่านบทพูดแล้วหาคำศัพท์ที่ลงท้ายด้วยตัว s และบอกความหมายว่าหมายถึงอะไร หาคำศัพท์ที่อยู่ในรูปของอดีต หรือขีดเส้นใต้และแบ่งประเภทของคำถามที่เจอในบทอ่าน เป็นต้น

- ผู้สอนทำการเดินรอบห้องเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

- ผู้สอนทำการสรุปการใช้ภาษาบนกระดานและผู้เรียนทำการบันทึก

ฝึกปฏิบัติ (Practice)

- ผู้เรียนทำการฝึกการใช้ภาษาอีกครั้งตามเนื้อหาที่ได้สรุปจากบนกระดานหรือใช้ตัวอย่างที่ได้อ่านมาจากบทอ่าน โดยที่อาจจะทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ เช่น ให้พูดวลีซ้ำจากบทอ่าน เติมประโยคให้สมบูรณ์ เลือกรับคู่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตกับประธานหรือกรรมให้ถูกต้อง การใช้พจนานุกรมอ้างอิงจากคำศัพท์จากบทอ่านหรือบทฟัง เป็นต้น

ดังนั้นทักษะการพูดถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะหัวใจหลักในการเรียนภาษาก็คือการพูดสื่อสารทั้งพูดเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดเอง การพูดเพื่อการเจรจาหาข้อมูลและการพูดเพื่อการแสดงออกถึงความสามารถทางภาษาของตนเอง ครูผู้สอนจึงต้องเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้ทำการฝึกฝนการพูดด้วยการสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนคือ 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน โดยผู้สอนทำการสร้างความสนใจ โดยอาจจะให้ผู้เรียนระดมสมองกับเพื่อนในชั้นเรียน ใช้รูปภาพ ทำทาง เกมส์ หรือประสบการณ์ส่วนตัวในการนำเสนอเรื่องให้ผู้เรียนต้องศึกษา 2. ชี้นำเสนอ ผู้สอนทำการสอนโดยอาจจะใช้บทอ่านหรือ

จากการฟังและให้ผู้เรียนทำงานโดยสามารถทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมาหรือสื่อสารในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ 3. ขั้นฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนทำการฝึกการใช้ภาษามากขึ้นจากความมั่นใจ ภายในการทำงานกลุ่มหรือคู่เพื่อฝึกให้เกิดความคล่องแคล่ว 4. ขั้นนำไปใช้ ครูผู้สอนอาจจะเลือกผู้เรียนออกมาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อนำเสนอผลของการใช้ภาษาหน้าชั้นเรียน จากนั้นเพื่อนร่วมชั้นทำการเปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับเพื่อน และเพิ่มเติมในบางส่วนที่ขาดหายไป 5. ขั้นสรุป ผู้สอนทำการสรุปบทเรียนและอาจจะมีการเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทเรียน

3.6 การเรียนการสอนทักษะการอ่าน

โคดะ (Koda, 2004) การอ่านเป็นการเปลี่ยนจากการพิมพ์เป็นภาษาและกลายเป็นข้อความตามที่คุณเขียนได้ตั้งใจจะสื่อสาร ความเข้าใจในข้อความจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้อ่านได้ทำการแยกข้อความและรวมข้อมูลต่างๆจากข้อความและสิ่งที่ผู้อ่านรู้อยู่แล้วเข้าด้วยกัน

อรรถชนิดา หวานคง (2559) ทักษะการอ่านสำคัญในการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากการเรียนวิชาต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนต้องใช้ การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการเรียนภาษาเพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะ ฟัง พูด และเขียนน้อย กว่าทักษะการอ่าน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำไปสู่การแสวงหาความรู้ทั้งปวง กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนเกี่ยวข้องกับหลายๆด้าน ครูผู้สอนต้องหากลวิธี การเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่าน โดยตระหนักถึงกลวิธีการเรียนรู้และจัดประสบการณ์ด้าน การฝึกทักษะการอ่าน อย่างเป็นระบบ การสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนควบคุมและกำกับ ตนเองในด้านการใช้กลวิธีการเรียนให้แก่ผู้เรียน โกเวอร์ ฟิลิปส์ และ วอลเทอร์ (Gower, 2009) และ เดวี (Davies, 2011:1-8) ได้พูดถึงกลวิธีในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านแบบskimมิง (Skimming reading) เป็นเทคนิคการอ่านเร็ว โดยเป็นการมองหาใจความสำคัญหรือประเด็นทั่วไปสำหรับเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน โดยปกติแล้วนั้นการอ่านแบบนี้จะช่วยให้ผู้อ่านใช้คำศัพท์ประมาณ 1000 คำต่อนาที นอกจากนี้ยังจะช่วยให้ผู้อ่านได้ตัดสินใจว่าควรอ่านต่อไปหรือไม่ และควรอ่านประเด็นไหนอย่างระมัดระวัง เช่น การอ่านหัวเรื่อง การอ่านบทนำ การอ่านย่อหน้าแรก การดูรูปภาพหรือตาราง หรือการอ่านบทสรุป เป็นต้น

2. การอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning reading) เป็นเทคนิคการอ่านเร็วเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ โดยที่ประเภทการอ่านแบบนี้ผู้อ่านมักจะมีคำถามในใจก่อนเสมอเพื่อที่จะมองหาคำตอบที่อยู่ในบทอ่าน โดยจะหาข้อมูลเฉพาะคำถามที่ต้องการเท่านั้น เช่น ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ

รายการโทรทัศน์ หรือ เบอร์โทศัพท์ เป็นต้น โดยวิธีการอ่านแบบสแกนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านใช้คำศัพท์ 1,500 คำต่อนาที

3. การอ่านแบบต่อเนื่อง (Extensive reading) เป็นการอ่านแบบต่อเนื่องและเนื้อหาที่ค่อนข้างยาว โดยปกติแล้วจะเป็นการอ่านเพื่อเข้าใจเรื่องราวและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงหรืออ่านในเวลาว่าง เช่น การอ่านนิยายหรืออ่านเกี่ยวกับอัตชีวประวัติ ทั้งนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าใจในคำศัพท์ทั้งหมด เพราะการอ่านแบบต่อเนื่องนั้นยิ่งอ่านมากเท่าไรก็ยิ่งจะเพิ่มคลังความรู้ในคำศัพท์มากขึ้นเท่านั้น

4. การอ่านแบบละเอียด (Intensive reading) เป็นการอ่านข้อมูลอย่างละเอียด โดยจะเน้นถึงความเข้าใจที่ถูกต้องในเนื้อหาของเรื่องที่ได้อ่าน เป็นการอ่านที่จะต้องใช้ความพยายามเพราะต้องการความหมายอย่างละเอียดรอบคอบและลึกซึ้ง เพื่อการตีความเข้าใจของเนื้อความ

5. การอ่านแบบมีวัตถุประสงค์ (Purposeful reading) เป็นการอ่านที่ผู้เรียนต้องมีวัตถุประสงค์ในการอ่านและมีเป้าหมายที่ชัดเจน ในบางครั้งสามารถหาคำตอบจากการอ่านคำถาม เข้าใจความสำคัญของบทอ่าน เข้าใจหลักคิดของผู้เขียน ประเมินความต้องการของผู้เขียน การใช้สถิติ คำจำกัดความ การอธิบาย หรือ คำพูด เป็นต้น ดังนั้นในการอ่านแบบมีวัตถุประสงค์นี้จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้เร็วขึ้นและเลือกอ่านเฉพาะข้อมูลที่ตนเองสนใจ

6. การหาคำสำคัญ (Information words) เนื่องจากในบทอ่านนั้นมีคำที่ไม่สำคัญมากกว่า 50% เพราะคำเหล่านั้นเพียงเพราะที่จะช่วยให้ดำเนินเรื่องไปเท่านั้นและไม่ได้มีความหมายเฉพาะ ดังนั้นผู้อ่านควรให้ความสนใจเกี่ยวกับคำสำคัญของเรื่องเพื่อที่จะช่วยให้อ่านได้เร็วมากขึ้นและเพิ่มความเข้าใจ ดังนั้นเพื่อที่จะหาคำสำคัญของบทอ่านได้จำเป็นที่จะต้องเข้าใจผู้เขียนว่าต้องการสื่อถึงอะไร มีจุดประสงค์อย่างไร

7. การอ่านวลี (Phrase reading) หากเราสังเกตสายตาของเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวที่กำลังอ่านหนังสืออยู่นั้นจะเห็นว่าสายตาจะเคลื่อนไปตามแต่ละบรรทัด ดังนั้นผู้อ่านที่ดีจะอ่านเป็นวลีหรือใช้คำหลายคำมาประกอบกันเพื่อสร้างความหมาย ในทางตรงกันข้ามผู้อ่านที่อ่อนมักจะทำเป็นคำหรือสองคำเท่านั้น ซึ่งอาจจะทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจในบทอ่าน

8. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นการอ่านด้วยการเปิดใจไม่ลำเอียง เพื่อที่จะได้แนวความคิดใหม่หรือข้อมูลใหม่จากการอ่าน การอ่านประเภทนี้มีความจำเป็นเมื่อผู้อ่านต้องการให้แน่ใจว่ากำลังเข้าใจและซาบซึ้งในสิ่งที่กำลังอ่านอยู่อย่างเต็มที่ ในบางครั้งอาจจะ

ต้องอ่านข้อความมากกว่าหนึ่งครั้งและทำการคิดเกี่ยวกับข้อความนั้น หรือจดบันทึกคำสำคัญ โดยเหตุผลนี้อัตราการอ่านของคุณจึงลดลงเหลือต่ำกว่า 100 คำต่อนาที

9. การทำเครื่องหมายในข้อความ (Marking the text) หากผู้อ่านกำลังอ่านบทความที่เป็นเอกสารของตนเอง ผู้อ่านสามารถขีดเส้นใต้คำสำคัญ ใช้ปากกาเน้นคำ หรือจดบันทึกที่มุมกระดาษ ในขณะที่เดียวกันหากไม่ได้เป็นเอกสารของตนเองก็สามารถใช้โพสต์อิท (Post-it) ช่วยบันทึกได้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรม ในการสอนอ่าน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) ผู้สอนต้องหาวิธีสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะมีกิจกรรม เช่น การคาดคะเนเรื่องที่อ่าน การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยค ข้างเคียงหรือรูปภาพ เป็นต้น

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหา ในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น การลำดับเรื่องจากการตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) การเขียนแผนผัง ความสัมพันธ์ในเรื่อง (Semantic Mapping) การเติมข้อความลงในแผนผัง (Graphic Organizer) และการเล่า เรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบการอ่าน ไม่ใช่การสื่อความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่เกิดจาก การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน หากผู้อ่านมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่าน จะช่วยในการแปล ความหมายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น หากเรื่องที่อ่านนั้นผู้อ่านไม่เคยพบเห็นมาก่อน ผู้อ่านก็ยิ่งต้องใช้ความพยายามใน การหาความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเท่านั้น อาจจะใช้วิธีการเดาจากบริบทหรือสิ่งชี้หน้าที่ปรากฏในข้อความ ซึ่งถ้าผู้อ่านรู้จักนำกลวิธีต่างๆ มาใช้ในการอ่านได้อย่างถูกต้อง ผู้อ่านก็จะเข้าใจข้อความได้ดียิ่งขึ้น และทำให้บรรลุ จุดประสงค์ในการอ่าน

โกเวอร์และคณะ (Gower, 2009) บอกถึงขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านที่แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ก่อนการอ่าน (Before reading)

1. สร้างความสนใจของผู้เรียนและช่วยในการทำนายเรื่องที่เกี่ยวกับบทอ่าน โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้อ่านหรือสร้างความสนใจโดยบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากอ่านเรื่องนี้ ครูผู้สอนไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ในช่วงขั้นตอนแรกนี้เพราะมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเท่านั้น ใช้สื่อประเภทต่างๆ

เช่น สื่อจริง ภาพ การเชื่อมโยงบทอ่านกับประสบการณ์ของผู้เรียน หรือแม้แต่การตั้งคำถาม ก็มีผลที่จะช่วยสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2. สอนคำศัพท์ที่จำเป็น สอนคำศัพท์ที่สำคัญเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจในบทอ่านให้กับผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคำศัพท์นั้นและสร้างความคุ้นเคยสำหรับการอ่าน

การอ่านครั้งแรก (First reading)

1. จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจทั้งเรื่อง โดยที่สามารถตั้งคำถาม 2-3 คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่จะอ่านได้ เช่น เลือกหัวเรื่องที่เหมาะสมกับเรื่องที่ได้อ่าน ไม่ควรให้อ่านเพื่อหารายละเอียดมากเกินไป

2. ให้ผู้เรียนอ่านบทอ่าน มีการบอกเวลาที่ใช้ในการอ่านอย่างชัดเจน

3. ให้คำแนะนำ ให้ผู้เรียนได้ทำการอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบของตนเองกับเพื่อนทั้งทำเป็นคู่หรือทำเป็นกลุ่มก่อนที่ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนตอบคำถาม

การอ่านครั้งที่สอง (Second reading)

1. จัดกิจกรรมที่เน้นความเข้าใจ ไม่ว่าจะใช้สื่อการสอนที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์หรือกิจกรรมที่ได้ออกแบบเอง โดยใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย รวมทั้งกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้อ่านระหว่างบรรทัดต่อบรรทัด หรือแม้แต่ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน

2. ผู้เรียนอ่านบทอ่านเป็นครั้งที่สอง โดยบอกเวลาให้ผู้เรียนควรใช้สำหรับการอ่านในครั้งนี้อย่างไรบ้างในชั้นตอนนี้

3. ให้คำแนะนำ กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันก่อนที่ผู้สอนจะถามคำตอบจากผู้เรียน

การติดตามผล (Follow-up)

โดยปกติแล้วกิจกรรมการอ่านสามารถบูรณาการร่วมกับกิจกรรมการสอนพูดได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังสามารถอ่านหรือเปิดเทปบันทึกเสียงของบทอ่านทั้งหมดเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและฟังในเวลาเดียวกัน ทั้งนี้ยังได้สอนถึงเรื่องของการออกเสียงและการสะกดคำหรือสามารถใช้กิจกรรมการเขียนตามคำบอกเพื่ออาจจะเป็นการทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว

โดยสรุป ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพราะเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการหาความรู้ด้านอื่น ในขณะเดียวกันกระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ หาเนื้อหาที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้เรียนและสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยที่กระบวนการสอนทักษะการอ่านนั้น

สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. ก่อนการอ่าน (Pre-reading) ทำการเฝ้าความสนใจของผู้เรียนโดยสามารถตั้งคำถาม ใช้รูปภาพสื่อประเภทต่างๆเพื่อที่ทำการเชื่อมโยงบทอ่านกับประสบการณ์ของผู้เรียน จากนั้นสามารถสอนคำศัพท์ วลีหรือสำนวนที่จะพบในบทอ่านเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ 2. ขณะที่ย่าน (While-reading) ผู้เรียนทำความเข้าใจในบทอ่านโดยให้ผู้เรียนลำดับเรื่องราวจากการตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ การเขียนแผนผัง ความสัมพันธ์ในเรื่อง ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน หรือการเล่า เรื่องโดยสรุป 3. หลังการอ่าน (Post-reading) ผู้สอนทำการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนอีกครั้งจากการเรียกตอบคำถามหรือทำกิจกรรม ทั้งนี้ในขั้นตอนสุดท้ายนี้ผู้สอนสามารถบูรณาการเข้ากับทักษะอื่นได้ เช่น ทักษะการพูดที่ให้ผู้เรียนทำการอ่านออกเสียงจากบทอ่านหรือจากคำหรือวลีที่พบในบทอ่าน ทักษะการเขียนที่สามารถให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดเห็นหรือเขียนเรียบเรียงเรื่องราวใหม่ เป็นต้น

การเรียนการสอนทักษะการเขียน

วอลซ์ (Walsh, 2010) ได้กล่าวว่าการเขียนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องใช้ในระดับอุดมศึกษาจนถึงในที่ทำงาน ดังนั้น หากผู้เรียนไม่รู้วิธีแสดงความรู้สึกของตนเองออกเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อสารกับอาจารย์ นายจ้าง หรือเพื่อนร่วมงานคนอื่นได้นอกจากนี้การสื่อสารอย่างมืออาชีพส่วนใหญ่ยอมใช้การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรกันทั้งหมด เช่น การเสนองาน การเขียนบันทึกช่วยจำ รายงาน การเขียนใบสมัครงาน การเขียนอีเมลซึ่งทั้งหมดนี้ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของผู้เรียน

คลิโมวา (Klimova Blanka, 2014) การเขียนเป็นกระบวนการเรียนการสอนภาษาที่มีความพิเศษเฉพาะตัวเนื่องจากต้องอาศัยทักษะทางภาษาอื่นมาช่วยประกอบ อาทิเช่น การฟัง การพูด และการอ่าน นอกจากนี้ยังต้องใช้ความสามารถทางด้านทักษะอภิปัญญาในการสร้างสรรค์งานเขียนออกมา ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องตั้งเป้าหมายสำหรับการเขียน วางแผนการเขียนอย่างรอบรอบคิดอย่างเป็นระบบ และปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้ในกระบวนการเขียนนั้นผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องใช้ทักษะทางปัญญาเพราะจะต้องทำการวิเคราะห์แหล่งที่มาของข้อมูลและสังเคราะห์งานเขียนของตนเอง ดังนั้น การเรียนรู้วิธีการเขียนในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

อรรชนีดา หวานคง (2559) การเขียนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับข้อความที่ปรากฏตามตัวอักษร คำศัพท์ ไวยากรณ์ ที่ได้รับ การเรียบเรียงไว้อย่างถูกต้อง และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่จะสื่อสารไปยังผู้อ่าน กล่าวสรุปได้ว่า การเขียนเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนออกมา โดยใช้สัญลักษณ์ตัวอักษรซึ่งผู้เขียน จะต้องเรียบ

เรียงความคิดอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของการเขียน เพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อ่านเข้าใจ

โอชิมะและฮุก (Oshiman, 2006) ทักษะการเขียนนั้นได้รวมรูปแบบการเขียนที่หลากหลาย โดยที่ผู้สอนสามารถดูได้จากหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ลายมือเขียน (Handwriting) โดยที่อาจจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนบางคนที่ไม่คุ้นชินกับการเขียนด้วยลายมือของตนเอง

2. การสะกด (Spelling) เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ครูผู้สอนต้องให้ความสนใจเพราะส่งผลโดยตรงกับการสื่อสารข้อความในการเขียน

3. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) การใช้ตัวอักษรใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษจำเป็นที่ต้องได้รับการสอนเพราะว่าไม่ใช่ทุกภาษาที่จะมีรูปแบบเหมือนกับภาษาอังกฤษ

4. โครงสร้างประโยค (Sentence Construction) โดยจะต้องมีโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและใช้ลำดับคำได้อย่างถูกต้อง

5. การจัดลำดับข้อความและย่อหน้า (Organizing a text and paragraphing) แบ่งข้อมูลที่ได้รับเป็นย่อหน้า ต้องมีความรู้ว่าจะต้องขึ้นย่อหน้าใหม่หรือแม้แต่การนำเสนอข้อมูลแต่ละย่อหน้าอย่างเป็นระบบ

6. การเชื่อมโยงเนื้อหา (Text Cohesion) โดยเนื้อหาต้องมีการเชื่อมโยงความคิดและใช้คำเชื่อมและวลีได้อย่างถูกต้อง

7. รูปแบบและลีลาในการเขียน (Register and style) ใช้คำศัพท์และโครงสร้างอย่างเหมาะสม อาทิเช่น การเขียนเป็นรูปแบบทางการ ไม่เป็นทางการ หรือกึ่งทางการ เป็นต้น
แนวการสอนเขียน

ไรมส์ (Raimes, 1987) ได้กล่าวถึงแนวการสอนเขียนไว้ 5 รูปแบบ คือ

1. แนวการสอนเขียนแบบอิสระ (Free-Writing Approach) ในการสอนเขียนวิธีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ฝึกให้ผู้เรียนเขียนข้อมูลหรือเนื้อหาจนเกิดความคล่องแคล่ว มากกว่าการเน้นรูปแบบงานเขียนและความถูกต้อง ของการใช้ภาษา กิจกรรมการสอนเขียนจึงอยู่ในรูปของการเขียน เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนวิธีนี้ ผู้เขียนต้องเขียนถ่ายทอดความคิดให้มากที่สุด โดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของหลักไวยากรณ์ กิจกรรมเหล่านี้ มุ่งเน้นการพัฒนาความเชื่อมั่นในการเขียนให้เกิดขึ้นก่อน แล้วจึงค่อยให้ความสำคัญต่อหลักเกณฑ์การเขียนและ การใช้ภาษา

2. แนวการสอนเขียนแบบเน้นรูปแบบอนุเขต (Paragraph-Pattern Approach) การสอนเขียนแนวนี้ เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา ตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อความ โดยการใช้ตัวอย่างงาน เขียนมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาในระดับอนุเขต แล้วให้ผู้เรียนเลียนแบบการเขียนอนุเขต ชนิดต่างๆ กิจกรรมจึงอยู่ในรูป ของการฝึกเขียนประโยค เพื่อรวมเป็นอนุเขต ตลอดจนการฝึกหา ประโยคหลัก (Topic Sentence) และประโยค สนับสนุน (Supporting Sentence) ของเนื้อเรื่อง

3. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการเรียบเรียงไวยากรณ์ และวากยสัมพันธ์ (Grammar Syntax Organization Approach) การสอนจะเริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญของประโยครูปแบบ กริยาและการวางแผนการเขียน โดยเน้นลำดับ เหตุการณ์ก่อนหลัง เป็นต้น โดยเชื่อว่าการเขียนที่ดีเกิดจาก ความสามารถในการนำองค์ประกอบที่ สำคัญของภาษามารวมกัน แล้วสื่อความหมายได้

4. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการ สอนที่เน้น การคำนึงถึงการสร้างเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงให้ความสำคัญต่อ วัตถุประสงค์ในการเขียนและผู้อ่าน มาก กิจกรรมจึงอยู่ในรูปของการกำหนดบทบาทหรือคำถาม ที่ว่า ทำไมจึงต้องเขียนและใครเป็นผู้อ่าน โดยกิจกรรม จะมุ่งเน้นและฝึกให้นักเรียนได้เขียน หรือ คำนึงถึงโลกทัศน์ของผู้อ่าน

5. แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ครูจะสอนให้ นักเรียนเห็นความสำคัญต่อคำถามที่ว่า วัตถุประสงค์ในการเขียนคืออะไร ใครคือผู้อ่าน จะเขียน อย่างไร จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร โดยใน การเขียนนักเรียนจะต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับ จากเพื่อน และครู การสอนเขียนแนวนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ แสดงออกซึ่งประสบการณ์ของตน ตลอดจนการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็น ผู้อำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้

ขั้นตอนของกิจกรรมการสอนเขียนนั้นมีความแตกต่างกันไป โดยมีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้แนวทางการดำเนินขั้นตอนของการสอนเขียน ดังนี้ ฟิชเชอร์และเฟรย์ (Fisher, 2003) ได้นำเสนอแนวทางการสอนเขียนที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. เน้นความรู้จากบทเรียน Focus lesson (whole class)

เป็นขั้นตอนแรกของการสอนเขียนโดยที่ผู้สอนทำการอธิบายรูปแบบการ เขียนและทักษะที่สำคัญที่ใช้สำหรับการเขียน ผู้เรียนทำการทบทวนทักษะการเขียนและกลวิธีใน การเขียนที่ได้เรียนมา ครูยังต้องกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ของบทเรียนให้ ชัดเจน

2. การสอนแบบมีคำแนะนำ Guided instruction (small group)

ในขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะใหม่หรือกลวิธีการเขียนด้วยความช่วยเหลือของผู้เรียน ครูมีบทบาทในการทำงานอย่างใกล้ชิด ทั้งนี้ครูสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนโดยการตั้งคำถามประเภทต่างๆเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น การให้ผู้เรียนอธิบาย การยกตัวอย่าง การชี้แจงขั้นตอน การบอกความเหมือนและความต่าง หรือการวิเคราะห์พฤติกรรม เป็นต้น

3. การเรียนรู้ร่วมกัน Collaborative learning (pairs)

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนจากงานที่ได้รับมอบหมาย จุดประสงค์สำคัญของการทำงานร่วมกัน คือ การแบ่งปันความรับผิดชอบให้แต่ละคน ผู้เรียนทำการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อช่วยกันทำความเข้าใจในเนื้อหาเพื่อแก้ไขปัญหาจากการอภิปรายและพูดคุยกับเพื่อน

4. การเขียนแบบอิสระ Independent writing (Individual)

ขั้นตอนสุดท้ายนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานเขียนของตนเองออกมา โดยเน้นการทำงานส่วนบุคคลและการเรียนรู้ที่เป็นอิสระ ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้และความเข้าใจจากการศึกษาผ่านขั้นตอนที่ได้ทำมาก่อนหน้านี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ความรู้ใหม่

โกเวอร์และคณะ (Gower, 2009) บอกถึงขั้นตอนของกิจกรรมการสอนเขียนดังนี้

1. ขั้นแนะนำ (Introduction) โดยการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนผ่านการฟังหรือการอ่าน โดยสร้างสถานการณ์ที่ต้องใช้การเขียนข้อความ อาจจะเป็นได้ทั้งจดหมาย ใบประกาศ โปสเตอร์ หรือ เรื่องเล่า โดยตั้งค่านึงถึงว่าใครเป็นผู้อ่าน อะไรที่จะสร้างความสนใจให้ผู้อ่าน ผู้อ่านต้องการทราบถึงอะไรบ้าง สุมาลี ชิโนกุล (สุมาลี ชิโนกุล, 2554) กล่าวว่าในขั้นตอนนี้สามารถใช้กลยุทธ์การสอนเขียนโดยใช้ทักษะการคิดได้เช่น การตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร หรือ ให้ผู้เรียนสะท้อนประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะเขียน

2. ขั้นประมวลแนวคิด (Working with ideas) ให้ผู้เรียนหาแนวคิดในการเขียนที่สามารถหาได้จากการระดมสมอง การใช้กระดานคำศัพท์ หรือการใช้แผนที่ความคิด จากนั้นทำการบันทึกความคิดตนเองลงไปและพัฒนาความคิดจนคัดเลือกแนวคิดที่ดี

3. ขั้นวางแผน (Planning) เน้นให้ผู้เรียนทราบถึงโครงสร้างของการเขียนในแต่ละประเภท อาทิเช่น การเขียนจดหมายร้องเรียนที่ต้องประกอบไปด้วย องค์ประกอบของจดหมาย การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้น การตำหนิ และการกล่าวถึงสิ่งที่ต้องการให้ดำเนินการ เป็นต้น

4. **ขั้นการเขียนร่าง (Drafting)** ผู้เรียนเขียนร่างเป็นครั้งแรก โดยสามารถทำเป็นคู่กับเพื่อนในชั้นเรียน ใช้พจนานุกรมหรือหนังสือโครงสร้างทางไวยากรณ์ เช่น การใช้คำหรือวลีในการขึ้นต้นแนะนำในจดหมายไม่เป็นทางการ สุมาลี ชิโนกุล (สุมาลี ชิโนกุล, 2554) กล่าวว่าในขั้นตอนนี้เป็นสิ่งสำคัญเพราะว่าผู้เรียนต้องเขียนเนื้อหาและความหมายเพื่อที่จะสื่อลงในการเขียน โดยที่ผู้เรียนจะต้องมีใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องที่จะเขียน (topic sentence) มีประโยคสนับสนุนหรือเนื้อหา (the body) หรือการเขียนประโยคสรุปที่สามารถรวมแนวคิดหลักด้วยการใช้คำที่แตกต่างได้ (Conclusion)

5. **ขั้นการแก้ไข (Reviewing)** ผู้เรียนทำการแก้ไขข้อผิดพลาดจากการเขียนร่างในขั้นตอนแรก โดยที่ตรวจสอบถึงเนื้อหา ความถูกต้องของการใช้ภาษา การจัดลำดับ หรือรูปแบบของการเขียนอย่างถูกต้อง โดยผู้สอนเสนอข้อเสนอแนะและการแก้ไขเพื่อความถูกต้อง ในขั้นตอนการแก้ไขนั้นสามารถให้เพื่อนในชั้นเรียนร่วมแก้ไขได้

6. **ขั้นการเขียนใหม่ (Re-writing)** ผู้เรียนเขียนโครงร่างสุดท้ายจากนั้นให้ผู้อ่านที่ตั้งใจไว้อ่านงาน ซึ่งอาจจะหมายรวมถึงครูผู้สอน และครูผู้สอนต้องทำการตัดสินใจว่าจะให้คำแนะนำกลับในรูปแบบไหน ประเด็นอะไร และจะแก้ไขอย่างไร เช่น อาจจะเขียนจดหมายตอบกลับ เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว กลวิธีในการสอนการเขียนนั้น ผู้สอนจะต้องมีกระบวนการที่เป็นระบบเริ่มต้นตั้งแต่การถามถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนคืออะไร ใครคือผู้อ่าน จะเขียนอย่างไร หาคำศัพท์ที่เหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เรียงลำดับเนื้อหาให้กระชับ และทราบถึงรูปแบบการเขียนว่าเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือกึ่งทางการ โดยที่ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติด้วยตนเอง กระบวนการสอนเขียนสามารถสรุปออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. **ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)** เป็นการระดมสมองและกระตุ้นความคิดของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนสามารถตั้งประโยคคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในงานเขียน จากนั้นทำการเรียงและแยกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ วางแผนในการเขียนโครงร่างและให้ผู้เรียนทราบถึงโครงสร้างของการเขียนในแต่ละประเภท 2. **ขณะที่เขียน (During-writing)** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนทำการเขียนโครงร่างเพื่อเรียบเรียงแนวคิด การใช้คำและภาษา หรือการเรียงลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง จากนั้นทำการเขียนที่มุ่งเน้นไปยังเนื้อหาและความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาที่สละสลวย ดูความสมบูรณ์ของการลำดับโครงสร้างความคิดโดยรวมที่เน้นความสำคัญของบทนำ เนื้อหา และบทสรุป 3. **หลังการเขียน (Post-writing)** เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงการเขียน โดยนำเอา

ความคิดเห็นของผู้สอนหรือผู้ให้คำปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตน โดยในขั้นตอนนี้ อาจจะต้องปรับปรุงหลายครั้งเพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด

3.4 สรุปแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม โดยครูผู้สอนมีหน้าที่กำกับดูแลและวางแนวทางให้ผู้เรียน ทั้งนี้การเรียนการสอนมีวิวัฒนาการ วิธีการสอนเริ่มตั้งแต่การสอนแบบไวยากรณ์แปล การสอนแบบตรง การสอนฟัง-พูด การสอนแบบ เจียบ การสอนแบบซักชวน การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและสุดท้ายคือการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร โดยผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคิดและความสามารถของตนเอง

2. องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 1. หลักสูตรที่ ต้องตอบสนองต่อความต้องการและพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียน ความเหมาะสมของระดับชั้นของ ผู้เรียน และสิ่งที่ผู้สอนต้องการให้เกิดกับผู้เรียน 2. แผนการสอนที่มีคุณภาพและช่วยส่งเสริมการ พัฒนาการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนและต้องสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ 3. กิจกรรมหรือ เนื้อหาสาระในการเรียนการสอนเพื่อที่จะให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะทางปัญญา 4. การวัดและการประเมินผลที่ต้องตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมี พฤติกรรมหรือคุณลักษณะตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่อย่างไร 5. ครูผู้สอนที่เป็นผู้มี บทบาทสำคัญในการถ่ายโอนประสบการณ์และต้องมีความรู้ทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การ พูด การอ่าน และการเขียน ครูผู้สอนจะต้องเชื่อมโยงเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับหลักสูตรและจัด ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

3. แนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันโดยที่เริ่มจาก การสอนที่มีครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้ในช่วงยุคสมัยแรก จากนั้นมีการปรับการ เรียนการสอนไปสู่การสอนเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการสื่อสารและเน้นการฟัง พูด เน้นความเข้าใจ ทราบถึงกฎเกณฑ์และรูปแบบของภาษา วิธีการสอนเริ่มส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทมากขึ้นโดยที่ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้เช่น การสอนภาษาแบบกลุ่ม สัมพันธ์ การสอนแบบ อภิปราย หรือการสอนภาษาแบบสื่อสาร รวมถึงมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียน การสอนเพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ให้มากขึ้น โดยสรุปแล้วนั้นการสอนภาษาแต่ละทักษะมี กระบวนการหรือแนวคิดที่แตกต่างกันออกไปดังนั้น การสอนทักษะการฟังควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฟังเสียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยสามารถเริ่มต้นจากคำ วลี ประโยคหรือบท สนทนาง่ายๆที่สามารถฟังเป็นเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การสอนทักษะการฟังควรจะเริ่มจาก

ง่ายไปหายาก และสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักดังนี้ คือ 1. ก่อนการฟัง (pre-listening) ที่ต้องเร้าความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำการเดาคำศัพท์หรือวลีที่อาจจะพบเจอในบทฟัง จากนั้นสอนคำศัพท์หรือวลีที่สำคัญก่อนฟัง 2. ขณะที่ฟัง (while-listening) ให้ขีดเส้นใต้หรือวงกลมคำหรือวลีที่ผู้เรียนได้ทำการเดาได้อย่างถูกต้อง หลังจากที่ได้ฟังแล้วผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ถามเพื่อนและอภิปรายคำตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้ฟัง โดยสามารถถามเป็นกลุ่มหรือถามเป็นคู่ได้ หรือให้ผู้เรียนได้ทำการสะท้อนกลับเป็นรายบุคคลอาจจะถามคำถาม เช่น คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลนี้ได้ทำลงไป 3. หลังการฟัง (post-listening) ตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการอภิปรายหลังจากกิจกรรมการฟัง ทั้งนี้มักจะมีกิจกรรมการพูดและการเขียนเป็นกิจกรรมเสริมได้ ลำดับต่อมาคือทักษะการพูดถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษเพราะหัวใจหลักในการเรียนภาษาคือการพูดสื่อสาร ทั้งพูดเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดเอง การพูดเพื่อการเจรจาหาข้อมูลและการพูดเพื่อการแสดงออกถึงความสามารถทางภาษาของตนเอง ครูผู้สอนจึงต้องเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้ทำการฝึกฝนการพูดด้วยการสร้างสถานการณ์ที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนดังนี้ 1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (warm-up) โดยผู้สอนทำการเร้าความสนใจ โดยอาจจะให้ผู้เรียนระดมสมองกับเพื่อนในชั้นเรียน ใช้รูปภาพท่าทาง เกมส์ หรือประสบการณ์ส่วนตัวในการนำเสนอเรื่องที่ผู้เรียนต้องศึกษา 2. ชี้นำเสนอ (presentation) ผู้สอนทำการสอนโดยอาจจะใช้บทอ่านหรือจากการฟังและให้ผู้เรียนทำงานโดยสามารถทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ได้เรียนมาหรือสื่อสารในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ 3. ชี้นำฝึกปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนทำการฝึกการใช้ภาษามากขึ้นจากเพื่อสร้างความมั่นใจ การทำงานกลุ่มหรือคู่เพื่อฝึกให้เกิดความคล่องแคล่ว 4. ชี้นำไปใช้ (production) ครูผู้สอนอาจจะเลือกผู้เรียนออกมาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่อนำเสนอผลของการใช้ภาษาหน้าชั้นเรียน จากนั้นเพื่อนร่วมชั้นทำการเปรียบเทียบคำตอบของตนเองกับเพื่อน และเพิ่มเติมในบางส่วนที่ขาดหายไป 5. ชี้นำสรุป (wrap-up) ผู้สอนทำการสรุปบทเรียนและอาจจะมีการเพิ่มเติมที่สอดคล้องกับบทเรียน ทักษะต่อมาคือทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเพราะเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการหาความรู้ด้านอื่น ในขณะที่เดียวกันกระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ หาเนื้อหาที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้เรียนและสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียน โดยที่กระบวนการสอนทักษะการอ่านนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. ก่อนการอ่าน (Pre-reading) ทำการเร้าความสนใจของผู้เรียนโดยสามารถตั้งคำถาม ใช้รูปภาพสื่อประเภทต่างๆเพื่อที่ทำการ

เชื่อมโยงบทอ่านกับประสบการณ์ของผู้เรียน จากนั้นสามารถสอนคำศัพท์ วลีหรือสำนวนที่จะพบในบทอ่านเพื่อให้เข้าใจต่อความเข้าใจในบทอ่าน 2. ขณะที่อ่าน (While-reading) ผู้เรียนทำความเข้าใจในบทอ่านโดยสามารถให้ผู้เรียนลำดับเรื่องราวจากการตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ การเขียนแผนผัง ความสัมพันธ์ในเรื่อง ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน หรือการเล่า เรื่องโดยสรุป 3. หลังการอ่าน (Post-reading) ผู้สอนทำการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนอีกครั้งจากการเรียกตอบคำถามหรือทำกิจกรรม ทั้งนี้ในขั้นตอนสุดท้ายนี้ผู้สอนสามารถบูรณาการเข้ากับทักษะอื่นได้เช่น ทักษะการพูดที่ให้ผู้เรียนทำการอ่านออกเสียงจากบทอ่านหรือจากคำหรือวลีที่พบในบทอ่าน ทักษะการเขียนที่สามารถให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดเห็นหรือเขียนเรียบเรียงเรื่องราวใหม่ เป็นต้น และสุดท้ายคือการสอนทักษะการเขียน ผู้สอนจะต้องมีกระบวนการที่เป็นระบบเริ่มต้นตั้งแต่การถามถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนคืออะไร ใครคือผู้อ่าน จะเขียนอย่างไร หากคำศัพท์ที่เหมาะสม การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เรียงลำดับเนื้อหาให้กระชับ และทราบถึงรูปแบบการเขียนว่าเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือกึ่งทางการ โดยที่ผู้เรียนได้ทำการปฏิบัติด้วยตนเอง กระบวนการสอนเขียนสามารถสรุปออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1. ขั้นตอนการเขียน (Pre-writing) เป็นการระดมสมองและกระตุ้นความคิดของผู้เรียน โดยที่ผู้สอนสามารถตั้งประโยคคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในงานเขียน จากนั้นทำการเรียงและแยกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ วางแผนในการเขียนโครงร่างและผู้เรียนต้องทราบถึงโครงสร้างของการเขียนในแต่ละประเภท 2. ขณะที่เขียน (During-writing) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนทำการเขียนโครงร่างเพื่อเรียบเรียงแนวคิด การใช้คำและภาษา หรือการเรียงลำดับเนื้อหาให้ถูกต้อง จากนั้นทำการเขียนที่มุ่งเน้นไปยังเนื้อหาและความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาที่สละสลวย ดูความสมบูรณ์ของการลำดับโครงสร้างความคิดโดยรวมที่เน้นความสำคัญของบทนำ เนื้อหา และบทสรุป 3. หลังการเขียน (Post-writing) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงการเขียน โดยนำเอาความคิดเห็นของผู้สอนหรือผู้ให้คำปรึกษาไปปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตน ในขั้นตอนนี้อาจจะต้องปรับปรุงหลายครั้งเพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด

4. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของสมรรถนะ

คำว่า สมรรถนะ ได้มีนักวิชาการให้คำจำกัดความในหลายหลายมิติ โดยเริ่มต้นจากวงการการทำงานในบริษัทที่มีการบอกคุณลักษณะสมรรถนะที่พึงประสงค์ที่แต่ละบุคคลควรมีในการปฏิบัติงานและหน้าที่ของตนเอง ในขณะที่เดียวกันได้มีการนำคำว่า “สมรรถนะ” นี้มาใช้ในวงการการศึกษา โดยมีนักวิชาการทั้งชาวไทยและต่างประเทศให้คำจำกัดความ ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973) ได้กล่าวว่าสมรรถนะหมายถึงบุคลิกลักษณะที่ซ่อนไว้ในแต่ละบุคคลซึ่งสามารถกระตุ้นให้บุคคลนั้นสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี

บอยาตซีส (Boyatzis, 1982) สมรรถนะ คือ ลักษณะพื้นฐานของบุคคลซึ่งส่งผลให้มีประสิทธิผลและมีผลงานที่เป็นเลิศเหนือกว่าบุคคลอื่น โดยที่คุณลักษณะสำคัญดังกล่าวอาจจะเป็นแรงจูงใจภายใน (Motive) คุณลักษณะ (Trait) ทักษะ (Skill) ลักษณะของตนเอง (Self Image) หรือบทบาททางสังคม หรือองค์ความรู้ที่แต่ละคนได้ทำไปใช้ (Body of Knowledge)

สเปนเซอร์และสเปนเซอร์ (Spencer, 1993) ได้กล่าวว่าสมรรถนะเป็นลักษณะพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่มักจะเกี่ยวข้องกับเหตุและผลต่อประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่นำมาใช้ และหรือที่มีผลต่อความโดดเด่นในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลในหน่วยงาน

นิทิน วาซิรานี (Vazirani, 2010) สมรรถนะ คือคุณลักษณะพื้นฐานของแต่ละคนที่ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมหรือการคิด ซึ่งเกิดจากการสรุปจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายและเกิดขึ้นเป็นเวลานาน

ชัชวาลิต วรวารีย์ (2550) สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของงาน หรือคุณสมบัติอันพึงประสงค์ แบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ สมรรถนะ (competency) ที่ต้องการและสมรรถนะที่มีอยู่ในตัวคนที่เน้นให้ความสำคัญกับทักษะ (skill) และความรู้ (knowledge) รวมถึงลักษณะที่สามารถได้จากภายนอกมากำหนดหัวใจของสมรรถนะในองค์กรที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ 1.Social Role คือ บทบาททางสังคมซึ่งแสดงออกตามค่านิยม 2. Self-image คือ ภาพที่มองตนเอง 3. Traits/Personality คือ บุคลิกภาพและตัวตนที่แท้จริงของตนเอง 4. Motive คือ แรงผลักดันหรือแรงจูงใจ

ปราชญา กล้าผจญ (2550) ให้ความหมายของ สมรรถนะ (competency) หมายถึง คุณลักษณะที่เป็นพื้นฐานของปัจเจกบุคคลที่มีส่วนในการทำนายผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในงาน ชีตความสามารถดังกล่าวประกอบไปด้วยความรู้ ทักษะ การรับรู้ตนเอง บทบาททางสังคมและแรงจูงใจในการประเมินขีดความสามารถ

ณรงควิทย์ แสนทอง (2546) สรุปความหมายของคำว่าสมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่

ความหมายกลุ่มที่ 1 สมรรถนะ หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitudes) ความเชื่อ (Belief) และอุปนิสัย (Traits)

ความหมายกลุ่มที่ 2 สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะของบุคคล (Attributes) หรือที่เรียกว่า KSAs ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมในการทำงานของแต่ละคนที่สามารถทำการวัดและสังเกตได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562) สมรรถนะ (Competency) เป็นความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ/คุณลักษณะที่ตนเองมีอยู่ โดยสมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของตน มาประยุกต์ใช้ในงาน หรือในสถานการณ์ต่างๆ ได้จนประสบความสำเร็จ

จากนิยามคำว่าสมรรถนะดังกล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะ คือ คุณลักษณะพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของตนเองโดยใช้ความรู้ ทักษะ ในการปฏิบัติงานและเจตคติหรือคุณลักษณะที่ตนเองมีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและส่งผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น

4.2 ประเภทของสมรรถนะ

แมคลาแกน McLagan (McLagan, 1997) ให้ความคิดเห็นต่อลักษณะของสมรรถนะในมุมมองต่างๆ รวมทั้งมุมมองขีดความสามารถเป็นปัจจัยนำเข้าและผลลัพธ์ที่เข้าด้วยกัน ดังนี้

1) สมรรถนะตามลักษณะงาน (Competency as Tasks) เป็นการแสดงถึงสมรรถนะต่างๆ สามารถแบ่งออกเป็นงานย่อย ๆ และกำหนดขอบเขตของงานที่ทำได้ เช่น งานการทำความสะดวกพื้น งานย่อยคือการเลือกไม้กวาด ซึ่งงานย่อยลงไปอีกก็จะต้องมีความสามารถในการเลือกใช้ไม้กวาดว่าจะเลือกใช้ไม้กวาดอันใดในการทำงานที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด

2) สมรรถนะตามลักษณะของผลลัพธ์ (Competency as Results) ลักษณะสมรรถนะที่สามารถแบ่งออกเป็นองค์ประกอบย่อย ซึ่งผลลัพธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้จะรวมกัน ไปสู่ผลลัพธ์ร่วมกัน

3) สมรรถนะตามผลของการกระทำ (Competency as Outputs) สมรรถนะในลักษณะนี้ จำเป็นที่จะต้องค้นหาความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อให้ได้ความต้องการในการผลิตหรือบริการ จากนั้นแบ่งผลที่ได้ออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ และสามารถกำหนดคุณภาพและมาตรฐานที่ต้องการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4) สมรรถนะตามความรู้ ทักษะ และทัศนคติ (Competency as knowledge, Skill and Attitude) คนที่มีความฉลาดจะมีการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือวิธีการต่างๆ ที่จะบ่งบอกว่าคนนั้นมีความสามารถในการปฏิบัติงานได้สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด ในส่วนของสมรรถนะ

ในลักษณะนั้นจะต้องแยกแยะออกมาให้เห็นว่าความรู้ ทักษะ และทัศนคติอะไรบ้างที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวนั้น จะรวมไปถึงการมุ่งเน้นในความสำเร็จของเป้าหมาย การค้นหาแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาและนำมาซึ่งการใช้เป้าหมายเป็นตัวกำหนดลำดับความสำคัญของการทำงานต่อไปได้

5) สมรรถนะที่แต่ละคนมีอยู่ (Competency as Attribute Bundle) เป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการของสมรรถนะทางความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ซึ่งเป็นความสามารถที่แท้จริงของแต่ละบุคคลที่มีอยู่แต่เป็นการยากมากที่จะยกตัวอย่างให้เห็นอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น พฤติกรรมของผู้นำจะต้องมีความสามารถในการจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามได้ นั่นคือ ความสามารถที่ผู้นำจะต้องมี แต่อะไร คือสาเหตุพื้นฐานของพฤติกรรมนั้น เช่น ความสามารถในการฟัง ความนึกคิด การพูดในที่ชุมชน องค์ประกอบบางอย่างหรือความรับผิดชอบในตัวเอง

แมคเคลแลนด์ (McClelland, n.d. อ้างถึงใน (อัมพานนท์, 2561)) จำแนกสมรรถนะที่ประกอบไปด้วย 3 ประเภทคือ

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) เป็นทักษะหลักที่ทุกตำแหน่งในองค์กรต้องมี เช่น มีความรู้เกี่ยวกับการสอน หรือการวัดและประเมินผล เป็นต้น

2. สมรรถนะด้านหน้าที่ (Functional competency) เป็นความสามารถส่วนบุคคลแยกออกมาจากสมรรถนะหลัก เช่น หน้าที่รับผิดชอบการสอน การใช้เทคนิคการสอน เป็นต้น

3. สมรรถนะด้านการจัดการ (Managerial competency) เป็นทักษะของบุคคลในระดับหัวหน้างาน หัวหน้าทีม หรือผู้บริหารระดับอาวุโส เช่น ทักษะการวางแผน และการจัดการทักษะการบริหารการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

ณรงศิริ ทัศนทอง (2546) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะขององค์กร (Organization competency) เป็นความสามารถของแต่ละองค์กรที่จะช่วยนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเป็นผู้นำในด้านนั้นๆ

2. สมรรถนะการปฏิบัติงาน (Job competency) สมรรถนะที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ เจตคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนๆ นั้นสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นๆ ได้สูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal competency) บุคลิก ลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนอื่นทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้สรุปประเภทของสมรรถนะครูที่แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบไปด้วย 5 สมรรถนะคือ
 - 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
 - 1.2 การบริการที่ดี
 - 1.3 การพัฒนาตนเอง
 - 1.4 การทำงานเป็นทีม
 - 1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู
2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะคือ
 - 2.1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
 - 2.2 การพัฒนาผู้เรียน
 - 2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน
 - 2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - 2.5 ภาวะผู้นำครู
 - 2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

ซูซีย์ สมितिไกร (2554) แบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะที่บุคคลในองค์กรนั้นจำเป็นต้องต้องมีเหมือนกันไม่ว่าจะอยู่ในแผนกสายงานไหนก็ตามหรือตำแหน่งไหนก็ตาม
2. สมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) สมรรถนะที่เป็นความรู้ความสามารถ และมีทักษะที่สำคัญจำเป็นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่
3. สมรรถนะตามบทบาท (Role competency) สมรรถนะที่บุคคลในระดับบริหารพึงมี เพื่อที่จะช่วยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และบทบาทของการเป็นผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้แบ่งสมรรถนะออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะที่มีลักษณะข้ามวิชาหรือคร่อมวิชาเป็นสมรรถนะที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆที่หลากหลาย หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้สาระต่างๆได้ดีขึ้น ลึกซึ้ง

ขึ้น สมรรถนะลักษณะนี้เรียกว่าเป็นสมรรถนะ Content-free ไม่เกาะติดเนื้อหา หรือไม่ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ตัวอย่างสมรรถนะประเภทนี้ได้แก่สมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการสื่อสาร สมรรถนะทักษะชีวิต เป็นต้น

2. สมรรถนะเฉพาะ (Specific Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะวิชาหรือสาขาวิชานั้นๆ เช่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะมีสมรรถนะเฉพาะวิชา เช่น การพูดในโอกาสต่างๆ สมรรถนะด้านการประพันธ์ ในกลุ่มวิชาศิลปะก็มีสมรรถนะการวาดภาพ การปั้น การประดิษฐ์ โดยที่สาระวิชาต่างๆ จะมีสมรรถนะเฉพาะวิชาของตนเอง ซึ่งมีลักษณะเป็น “ทักษะ (Skill)” หากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนจนชำนาญ ก็จะสามารถประยุกต์ใช้ทักษะนั้นได้

องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาเศรษฐกิจ (2014) ได้แบ่งสมรรถนะในการทำงานออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. สมรรถนะด้านเทคนิค (Technical competencies) คือความสามารถเฉพาะตำแหน่งงาน ทักษะพิเศษในตำแหน่งนั้นๆ

2. สมรรถนะหลัก (Core competencies) เป็น 3 กลุ่มใหญ่คือ

2.1. สมรรถนะโดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ (Delivery-related: Achieving Results) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะคือ

2.1.1 การคิดวิเคราะห์ (Analytical thinking)

2.1.2 มุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Focus)

2.1.3 ความสามารถพื้นฐาน (Drafting Skills)

2.1.4 ความยืดหยุ่นทางความคิด (Flexible Thinking)

2.1.5 การจัดการทรัพยากร (Managing Resources)

2.1.6 การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Teamwork and Team

Leadership)

2.2. สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal: Building Relationship) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะคือ

2.2.1 บริการลูกค้า (Client Focus)

2.2.2 มนุษยสัมพันธ์ (Diplomatic Sensitivity)

2.2.3 อิทธิพลในการทำงาน (Influencing)

2.2.4 การเจรจาต่อรอง (Negotiating)

2.2.5 ความรู้เกี่ยวกับองค์กร (Organizational Knowledge)

2.3. สมรรถนะด้านยุทธศาสตร์ (Strategic: Planning for the future)

ประกอบด้วย 4 สมรรถนะคือ

2.3.1 การพัฒนาความสามารถพิเศษ (Developing Talent)

2.3.2 การจัดองค์การ (Organizational Alignment)

2.3.3 เครือข่ายยุทธศาสตร์ (Strategic Networking)

2.3.4 การคิดเชิงกลยุทธ์ (Strategic Thinking)

ตาราง 4 การสังเคราะห์ที่แสดงประเภทของสมรรถนะ

กลุ่มสมรรถนะ	แหล่งที่มาของสมรรถนะ							ความถี่
	McLagan	ณรงค์วิทย์	ชูชัย	สพฐ	OECD	สำนักงานเลขาธิการ การศึกษา	McClelland	
สมรรถนะหลัก (Core Competency)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
สมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
สมรรถนะตามบทบาท (Role Competency)	✓	✓	✓		✓		✓	5

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปได้กว่าประเภทของสมรรถนะสามารถจำแนกออกได้เป็นหลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการกำหนดสมรรถนะของนักวิชาการแต่ละคนที่จะให้คำจำกัดความ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ประเภทของสมรรถนะและสามารถแบ่งกลุ่มออกได้ 3 ประเภทดังนี้คือ 1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) 2. สมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency) 3. สมรรถนะตามบทบาท (Role Competency) ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มของสมรรถนะของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพ

4.3 องค์ประกอบของสมรรถนะ

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของสมรรถนะ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและการเรียนรู้ที่มีอยู่ในแต่ละบุคคล
2. ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลในการแสดงออกในแต่ละภาระงาน
3. อัตมโนทัศน์และคุณค่า (Self-concept and values) หมายถึง ทัศนคติของแต่ละบุคคล คุณค่าและมุมมองภาพลักษณ์ของตนเอง
4. ลักษณะนิสัย (Traits) คุณลักษณะภายนอกและการตอบสนองต่อสถานการณ์หรือต่อข้อมูลบางอย่าง
5. แรงจูงใจ (Motives) ที่เป็นอารมณ์ ความต้องการ หรือ สิ่งที่เหมาะสมกับแรงกระตุ้นต่อสถานการณ์

แคปเพลนและนอร์ตัน (Kaplan, 2004) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 องค์ประกอบดังนี้

1. ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้ที่ควรมีเพื่อให้ใช้ทำงานในองค์กรที่ได้กำหนดไว้ เช่น รู้ถึงเรื่องงานที่จะทำ รู้เรื่องลูกค้า เป็นต้น
2. ด้านทักษะ (Skill) หมายถึง ทักษะที่มีความสอดคล้องกับความรู้ เช่น ถ้าในงานขายควรมีทักษะในการต่อรอง ทักษะในการให้คำปรึกษาแก่ลูกค้า และทักษะในการบริหารโครงการ เป็นต้น
3. ด้านค่านิยม (Value) ที่หมายถึงกลุ่มของคุณลักษณะพิเศษหรือพฤติกรรมที่สร้างผลงานที่เป็นที่โดดเด่น เพราะงานบางอย่างต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม งานบางเรื่องสามารถทำคนเดียวได้ ดังนั้นการสร้างค่านิยมที่จำเป็นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ส่วนประกอบคือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้เป็นสาระสำคัญสำหรับวิชาชีพ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) คือสิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดขึ้นนั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้และสามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-concept) คือเจตคติค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจตนเอง เป็น

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่ยกย่องถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ/เจตคติ (Motive/Attitudes) เป็นแรงจูงใจหรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมายหรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2554) กล่าวถึงสมรรถนะที่หมายถึงความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคล ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบคือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะที่สำคัญ (Essential skill) ทศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Attitude) เมื่อบุคคลนั้นมีองค์ประกอบครบดังที่กล่าวไว้จะถือว่าบุคคลนั้นมีสมรรถนะที่แตกต่างกันออกไป

คาล์เทินบอร์น (Kaltenborn:2014, อ้างถึงใน (ณัฐธิดา ภูจีบ, 2559)) องค์ประกอบของสมรรถนะประกอบไปด้วย 4 ส่วนคือ

1. Skill ทักษะ: สมรรถภาพที่เกิดจากการฝึกฝน เช่น ความสามารถในการนำเสนองาน ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะการพูดที่ต้องทำการฝึกฝนให้เกิดขึ้น

2. Knowledge ความรู้ ความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้คนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ทำงานของตน

3. Personal Attributes ลักษณะที่บ่งบอกถึงตัวตนแต่ละคน (รากฐานทางความคิด) ซึ่งถูกนำมาปรับเข้าใช้กับงานของตน อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิดทักษะและความรู้ที่สามารถพัฒนาขึ้นไปได้อีก

4. Behavior พฤติกรรม การกระทำที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และลักษณะเฉพาะ (เป็นการแสดงออกให้เห็นถึงสมรรถนะตัวอื่น) ซึ่งสามารถสังเกต เรียนรู้ สอนและวัดประเมินได้

SEAMEO INNOTECH (SEAMEO INNOTECH, 2010) ได้ทำการวิจัยและค้นพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะในการสอนของครูในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประกอบไปด้วย

1. Professional knowledge ด้านความรู้: มีความเชี่ยวชาญของเนื้อหาและวิธีการสอน

2. Professional skills ด้านทักษะ: มีความสามารถด้านการสอน การจัดการชั้นเรียนและการวัดประเมินผลผู้เรียน

3. Personal characters ด้านคุณลักษณะ: ที่หมายถึงลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา เป็นต้น

4. Professional/Personal ethical standards and values ด้านมาตรฐานเชิงจริยธรรมทางวิชาชีพ: มาตรฐานเชิงคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีส่งผลให้ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในโรงเรียนและสังคม

5. Professional development and lifelong learning ด้านการพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต: ครูเข้าร่วมกิจกรรมในการพัฒนาวิชาชีพและองค์ประกอบอื่นๆที่แสดงออกถึงความต้องการในการยกระดับวิชาชีพครู เป็นต้น

ตาราง 5 องค์ประกอบของสมรรถนะ

องค์ประกอบของสมรรถนะ	แหล่งที่มาขององค์ประกอบ						ความถี่
	McClelland	Kaplan and Nortan	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	เอกชัย	Kaltenborn	SEAMEO	
1. ความรู้ (Knowledge)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
2. ทักษะ (Skill)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
3. อุดมโนทัศน์/ทัศนคติ (Attitude)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
4. ลักษณะนิสัย (Traits)	✓		✓	✓	✓	✓	5
5. แรงจูงใจ (Motives)	✓		✓				2

จากตารางที่ 5 เรื่ององค์ประกอบของสมรรถนะสามารถจำแนกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ อันได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) อุดมโนทัศน์/ทัศนคติ (Attitude) และ ลักษณะนิสัย (Traits) ผลจากการวิเคราะห์เรื่ององค์ประกอบของสมรรถนะจะนำไปใช้ในงานวิจัยเพื่อเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.4 สมรรถนะครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

การพัฒนากองทัพบกให้มีความมั่นคงและสนับสนุนการพัฒนาประเทศของรัฐบาลในการรักษาความเรียบร้อยและแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในประเทศนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนากำลังพลให้มีศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติการ (กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2549) ครูทหารผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงในการสร้างและพัฒนาความสามารถให้กับผู้เรียนผู้ที่จะเติบโตเป็นกำลังพลที่สำคัญของกองทัพบกจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เพื่อเป็นต้นแบบในการบ่มเพาะถ่ายทอดความรู้ให้กับกำลังพลของกองทัพบกตามความชำนาญและความต้องการของหน่วย ซึ่งมีกรมยุทธศึกษาทหารบกเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการจัดการศึกษาดำเนินการตามนโยบายการศึกษาของกองทัพบก โดยมีโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พัฒนาความชำนาญทางการทหารและเพิ่มขีดความสามารถของกำลังพลในกองทัพบกอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้จำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาครูอาจารย์ให้มีสมรรถนะครูทหารที่มีขีดความสามารถและศักยภาพสูงในการจัดการเรียนการสอนรวมถึงถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้เรียน (ปัทมทรัพย์ เมฆมณี และคณะ, 2019)

กรมยุทธศึกษาทหารบก (2561) ได้กล่าวถึงมาตรฐานครูทหารและข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนดังนี้

1. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องประกอบไปด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพสำหรับข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน การปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณ ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนและมาตรฐานการปฏิบัติงาน
2. ปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณต่อตนเอง ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องรักษาวินัยทางทหารอย่างเคร่งครัด พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการทหารอยู่เสมอ
3. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพทางการศึกษา การสอน ฝึก ศึกษา เป็นกำลังพลที่ดีของหน่วยงานและพึงตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้กระทรวงกลาโหมมีผู้ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพ บนพื้นฐานตามหลักการทางทหารหรือหลักวิชาการที่ถูกต้อง และรักษาระเบียบวินัย รวมถึงยึดมั่นในการดำรงความมุ่งหมายตามภารกิจของกระทรวงกลาโหม

4. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ผู้เข้ารับการสอน ผู้ฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอภาค
5. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะ และการรักษาวินัยทหาร แก่ผู้เข้ารับการสอน ผู้ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการสอน ผู้ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการรับราชการทหาร คือมีร่างกายที่แข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง กล้าหาญ พร้อมปฏิบัติหน้าที่ เสียสละ เห็นแก่ผลประโยชน์ของชาติมากกว่าส่วนตัว รักษาวินัยทหารอย่างเคร่งครัด สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกระทรวงกลาโหมมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้ซึ่งอยู่บนพื้นฐานตามหลักการทางทหารหรือหลักวิชาการ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
6. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งกาย วาจา และจิตใจ
7. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เข้ารับการสอน การฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ
8. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ
9. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
10. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน พึงปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
11. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงการมุ่งมั่นพัฒนาวิชาชีพสำหรับข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนอยู่เสมอ โดยคำนึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เข้ารับการสอน ผู้ฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ
12. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน พัฒนาแผนการสอน สื่อการเรียน การสอน ให้มีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาผู้เข้ารับการสอน ผู้ฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆให้เต็มตามศักยภาพ

13. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เข้ารับ การสอน ผึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ

14. ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน เสียสละ จิตสาธารณะ จิตอาสา รวมทั้ง สามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในส่วนราชการและชุมชนอย่างสร้างสรรค์

15. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาและสร้างโอกาสให้ผู้เข้ารับการ สอน ผึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ ในทุกสถานการณ์

กรอบสมรรถนะครูทหารของสถาบัน International Board of Standards for Training Performance and Instruction (IBSTPI) เป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นจากคณะกรรมการมาตรฐานการ ผึก การปฏิบัติและการสอนนานาชาติ โดยจุดประสงค์ของสถาบันแห่งนี้เป็นการพัฒนาด้านการ ผึก การปฏิบัติ และการสอน พัฒนาสมรรถนะของครูอาจารย์ โดยที่ทั้งนี้กองทัพสหรัฐอเมริกาได้นำ กรอบการประเมินของสถาบันแห่งนี้มาใช้ในกองทัพ (International Board of standards for Training, 2003) โดยมีกรอบสมรรถนะของครูทหารใหม่ ดังนี้

ตาราง 6 สมรรถนะของครูทหารโดยกรอบของสถาบัน International Board of Standards for Training Performance and Instruction (IBSTPI)

สมรรถนะ (Competency)	ครูทหารใหม่ (Basic Army Instructor)
1. สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	ใช้ภาษาในการเขียน พูด และอธิบายอย่างหลากหลาย และมีทักษะฟังอย่างตั้งใจเพื่อที่จะได้สื่อสารอย่างชัดเจน รับรู้ถึงมุมมองที่หลากหลายและการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการเรียนรู้เนื้อหาและเข้าใจผู้ฟัง
2. พัฒนาและปรับปรุงความรู้และ ทักษะทางวิชาชีพ	ประเมินการสอนของตนเองและหาประเด็นในการพัฒนา ใช้ แนวทางการให้คำปรึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนา เพื่อที่จะปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
3. ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง จริยธรรมและกฎหมายที่กำหนดไว้	แสดงออกถึงค่านิยมของกองทัพและมาตรฐานทาง วิชาชีพ หลักเลียงการละเมิดกฎหมายลิขสิทธิ์และการขัด ผลประโยชน์ เคารพต่อความลับของผู้เรียนเช่นเดียวกับการ ไม่เปิดเผยตัวตน

ตาราง 6 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	ครูทหารใหม่ (Basic Army Instructor)
4. สร้างและรักษาความน่าเชื่อถือในวิชาชีพ	เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับผู้ที่ประสบความสำเร็จโดยการแสดงออกถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ เคารพความคิดเห็นของผู้เรียน เพื่อนร่วมงานและรุ่นพี่ พร้อมทั้งแสวงหาแนวทางการพัฒนาตนเอง
5. วางแผนวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอน	ไม่ปรากฏ ในระดับนี้
6. เตรียมการสอน	คาดการณ์ความต้องการของผู้เรียนและระบุคำถามที่อาจจะเกิดขึ้น เตรียมข้อมูล ตัวอย่างและเนื้อหาที่สำคัญให้กับผู้เรียน ระบุสถานที่และความพร้อมของสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เช่น พื้นที่ทางกายภาพ วัสดุ และความปลอดภัย
7. กระตุ้นและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียน	สร้างความสัมพันธ์ของการสอนและให้เป้าหมายที่ชัดเจน รวมถึงความคาดหวัง แสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและให้คำแนะนำเพื่อส่งเสริมประโยชน์ของการฝึกอบรม
8. แสดงออกถึงทักษะการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ	มุ่งเน้นการนำเสนอประเด็นสำคัญในการเรียนรู้และนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่างๆ รับรู้และปรับเปลี่ยนการนำเสนอตามความต้องการของผู้เรียน ใช้ตัวอย่างที่คุ้นเคย เกิดเล็กเกิดน้อย เรียงราว และการอุปมาอุปไมยอย่างมีประสิทธิภาพ
9. แสดงออกถึงทักษะการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	เลือกใช้คำถามและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้คำถาม ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง มุ่งเน้นถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การติดตาม การประเมินผลและปรับการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทแต่ละชั้นเรียน
10. แสดงออกถึงทักษะการตั้งคำถาม	ใช้คำถามที่ได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าและเทคนิคการตั้งคำถามเพื่อที่จะทำการประเมินผลการเรียนรู้และกระตุ้นการ

ตาราง 6 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	ครูทหารใหม่ (Basic Army Instructor)
11. ให้คำชี้แจงและข้อเสนอแนะ	อธิบายในชั้นเรียน ฟังอย่างตั้งใจเพื่อที่จะได้ตอบคำถามผู้เรียน ประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้คำแนะนำที่ช่วยเสริมแรงเชิงบวกให้กับผู้เรียนและถามคำถามที่เหมาะสม ให้โอกาสผู้เรียนในการถามคำถามที่มีความเฉพาะเจาะจงตรงประเด็น ยุติธรรม ส่งเสริมการเสริมแรงและสร้างความเหมาะสม เน้นย้ำข้อเสนอแนะที่มุ่งประเด็นไปยังการเรียนรู้ของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอข้อเสนอแนะให้กับเพื่อน
12. ส่งเสริมความคงทนของความรู้และทักษะ	ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว ให้โอกาสในการฝึกและใช้ความทุกหรือทักษะใหม่นั้น จัดหากิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนกลับและทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้
13. ส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะ	ช่วยผู้เรียนในการที่จะใช้ความรู้หรือทักษะใหม่ในการแก้ไขปัญหา ให้โอกาสผู้เรียนได้ทำการอธิบายหรือสะท้อนกลับเกี่ยวกับวิธีการที่จะใช้ความรู้หรือทักษะใหม่นั้นเมื่อต้องกลับไปทำงาน
14. ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้	ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ได้วางแผนไว้อย่างเหมาะสมในการส่งเสริมการเรียนรู้ แก้ไขปัญหาหรือจัดการปัญหาทางเทคนิคเล็กน้อย
15. ประเมินผลการเรียนรู้และการปฏิบัติ	ชี้แจงถึงเกณฑ์การประเมินและการวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้ทราบ ฝึกร้องเหตุการณ์เรียนรู้ของผู้เรียนผ่านการประเมินที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ บริหารจัดการและการวัดผล
16. ประเมินประสิทธิภาพการสอน	ให้คำแนะนำในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น เนื้อหา สื่อการสอน บริหารจัดการและแปลความหมายจากแบบสำรวจปฏิบัติการของผู้เรียน

ตาราง 6 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	ครูทหารใหม่ (Basic Army Instructor)
17. จัดการสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติ	กำกับดูแลการจัดการเรียนการสอนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ดูแลเรื่องระเบียบวินัยของผู้เรียน
18. บริการจัดการกระบวนการสอนผ่านทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม	ใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ตั้งไว้
19. ให้คำปรึกษาผู้เรียน	วางแผนและดำเนินการให้คำปรึกษาด้านการปฏิบัติงานและกิจกรรมของผู้เรียน จัดเตรียมและดำเนินการประเมินผลทางด้านวิชาการ

แอนนา เจฟ วิลเลียม และ เดวิด (Anna Cuanciolo and William R. Bickley., 2011) ได้ทำการศึกษาในหัวข้อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน คุณลักษณะ สมรรถนะและการพัฒนาวิชาชีพของครูทหารในกองทัพบกสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยในครั้งนี้ช่วยให้ครูทหารสามารถจัดการเรียนการสอนและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแต่ละคนได้ โดยที่ผู้วิจัยในงานวิจัยนี้ได้สรุปสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูทหารในการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งออกเป็น 2 สมรรถนะหลักคือ

1. การจัดการชั้นเรียน (Classroom management)

ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือผู้จัดการโครงการ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้สอนเข้าใจถึงปัญหาและเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จนั้น กิจกรรมการจัดการชั้นเรียนได้กำหนดขั้นตอนสำหรับการเรียนรู้โดยกำหนดให้ผู้สอนนั้นเรียงลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ จัดโครงสร้างปัญหา และกิจกรรมการประเมินผล และเพื่อทำการทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นและสร้างความเสียหายและความยากลำบากในอนาคต ดังนั้นสมรรถนะจึงมีความเกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพที่หมายรวมถึงการระบุผลลัพธ์เฉพาะ การแก้ไขปัญหาและการสร้างปัญหา

1.1 การระบุผลลัพธ์ (Specify outcome) ผลลัพธ์หมายถึงองค์ความรู้และการได้มาซึ่งทักษะ นอกจากนี้ยังอาจรวมถึงลักษณะของจิตใจ เช่น ความเพียรพยายามและความตั้งใจ การระบุผลลัพธ์จึงมีความจำเป็นในการออกแบบหลักสูตรและเพื่อสร้างความมั่นใจว่าปัญหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นมีวัตถุประสงค์ที่ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้การระบุผลลัพธ์นั้นจะต้องตรงกับข้อกำหนดการปฏิบัติงานของสภาพแวดล้อมที่การเรียนรู้นั้นจะเกิดขึ้นรวมถึงการทดสอบที่ได้มาตรฐาน การกำหนดผลลัพธ์ยังจะช่วยให้ครูผู้สอนพัฒนาปัญหาและจัดลำดับความสำคัญของงานสอนโดยแสดงผลให้ชัดเจนว่ากิจกรรมเหล่านั้นมีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร โดยปกติแล้วนั้นผลลัพธ์ของผู้เรียนมักจะเชื่อมโยงกับการเรียนโดยปัญหาเป็นฐานที่หมายรวมถึง

- พื้นฐานความรู้ที่กว้างและยืดหยุ่น
- ทักษะการแก้ปัญหา
- ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต/การฝึกฝนด้วยตนเอง
- ทักษะการทำงานร่วมกัน
- แรงกระตุ้นภายในในการเรียนรู้และ
- ทักษะการควบคุมตนเองและทักษะอภิปัญญา

ทั้งนี้เพื่อที่จะสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน เป้าหมายของผู้เรียนจะต้องชัดเจนและเป็นรูปธรรมพร้อมทั้งมีเกณฑ์การวัดประเมินผลที่ชัดเจน เช่น ผู้สอนจะต้องให้คำจำกัดความที่ว่าทักษะการทำงานแบบร่วมมือคืออะไรและการพัฒนาอย่างไร หรือเมื่อมันเกิดขึ้นสมาชิกในกลุ่มจะอำนวยความสะดวกให้กันและกันและสนับสนุนให้สมาชิกคนอื่นได้แบ่งปันความคิดเห็น ตั้งใจฟัง และจัดการพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ การระบุเกณฑ์การประเมินที่อยู่ในเนื้อหาของหลักสูตรจะช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนได้สะท้อนถึงจุดประสงค์ในการเรียนรู้ว่าคืออะไรและจะบรรลุจุดประสงค์นั้นอย่างไร

1.2 การพัฒนาปัญหา (Develop problems) ปัญหาที่ได้สร้างขึ้นควรได้รับการพัฒนาเพื่อที่จะเป็นตัวอย่างประเด็นหรือกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ ตามหลักการแล้วนั้นยังเป็นสิ่งที่ไม่ชัดเจนและ ซับซ้อน ทั้งนี้เป็นตัวแทนของปัญหาที่มักจะพบเจอในสภาพแวดล้อม และเพื่อที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนแต่ละคน ปัญหานั้นจะต้องมีบทบาทในการฟังพากันสำหรับสมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้และปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้เรียนในรายบุคคล ปัญหานั้นจะต้องทำการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรโดยนำเสนอระดับความซับซ้อนที่สามารถแก้ไขได้ด้วยแหล่งความรู้ที่มีอยู่ให้กับผู้เรียน ซึ่งการเรียงระดับความ

ปัญหาจากความยากและความซับซ้อนนั้นเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้เรียน ปัญหาที่ง่ายกว่าสามารถใช้เป็นกิจกรรมการฝึกหรือใช้สำหรับการแก้ไขปัญหที่ตรงเป้าหมาย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือปัญหาจะต้องกล่าวถึงผลของการใช้ความรู้ที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตร การแก้ไขปัญหจะต้องกำหนดให้ผู้เรียนได้รับความรู้เช่นเดียวกันเมื่อสำเร็จหลักสูตรไป

1.3 การสร้างปัญหา “แนวทางปฏิบัติ” (Construct a problem “road map”) จัดให้มีโครงสร้างที่ช่วยชี้แนะแนวทางการประเมินและเข้าใจผู้เรียนรวมถึงช่วยผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางปัญญา (Cognitive skill) ทั้งนี้ปัญหาไม่จำเป็นต้องพัฒนามาตั้งแต่แรกเริ่ม แต่อาจเกิดขึ้นจากการวิภาควิจารณ์และแก้ไขจากแผนการสอนที่มีอยู่เพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น แนวทางปฏิบัติในการสร้างปัญหาประกอบไปด้วย อาทิเช่น การพัฒนาการหลักสูตรขั้นสูงที่รวมถึงการแนะนำกระบวนการเรียนรู้ตามการใช้ปัญหาเป็นฐานและความคาดหวังของผู้เรียน การระบุการประเมินและเกณฑ์การประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยทั่วไปแล้วนั้นครูผู้สอนได้รับคำแนะนำว่าผู้เรียนจะต้องผ่านกระบวนการแก้ไขปัญหในหลายขั้นตอนที่รวมถึงการระบุปัญหา การวางแผนการแก้ไขปัญหา การจัดการช่องว่างของความรู้ การสังเคราะห์ข้อมูลและการเข้าถึงแนวทางแก้ไขขั้นสุดท้าย กระบวนการพัฒนาของผู้เรียนนั้นอาจจะรวมถึงการวางแผนวิจัย รายการบันทึกประจำวัน ฐานข้อมูล และการนำเสนอ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นอาจจะปรับใช้ในโอกาสอื่นรวมถึงการอภิปรายกลุ่ม

2. การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitate learning)

เป็นสิ่งที่ผู้สอนได้ทำในชีวิตจริงเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้เรียนยังคงมีปฏิสัมพันธ์และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ในขณะที่ต้องเรียนให้สำเร็จตามข้อกำหนดของหลักสูตร ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและเอื้อให้ผู้เรียนได้ทำงานตามความสามารถของตนเอง ทั้งนี้ครูจะยื่นมือให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา

2.1 ติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น (Monitor student progress and intervene as necessary) การติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การประเมินตามสภาพเวลาจริงจะช่วยให้ผู้สอนตรวจสอบการเรียนรู้ได้ว่าเมื่อไรผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนรู้และเมื่อไรที่ผู้เรียนแสดงออกถึงอุปสรรคในการแก้ไขปัญหที่ซับซ้อน ทั้งนี้ผู้สอนสามารถประเมินการทำกิจกรรมของผู้เรียนผ่านการประเมินที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ อาทิเช่น การประเมินไม่เป็นทางการที่รวมถึงการสังเกตการณ์ทำกิจกรรมในชั้นเรียนหรือการตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นระหว่างกระบวนการแก้ไขปัญห ผู้สอนอาจจะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนผ่านการให้คำแนะนำโดยตรง ทั้งนี้คำถามอาจจะท้าทายสมมุติฐานและและทำให้ความคิดนั้นออกมาชัดเจน

หรือสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนโดยใช้ทรัพยากรภายนอกในการช่วยแก้ปัญหาได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลภายนอกผู้สอนต้องรับรู้ถึงคลังความรู้หรือเนื้อหาสาระและเครือข่ายสังคมออนไลน์ในปัจจุบัน

2.2 ต้นแบบของกระบวนการแก้ปัญหา (Role-model the problem-solving process) การออกแบบจำลองกระบวนการแก้ไขปัญหาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในการที่จะสร้างความเข้าใจในสิ่งที่พวกเขาได้คาดหวังเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหาและวิธีการเรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความซับซ้อน นอกจากนี้ที่จะใช้แบบแผนวิธีการแก้ปัญหาและการประเมินอย่างเป็นทางการแล้ว ผู้สอนสามารถใช้ต้นแบบกระบวนการแก้ปัญหาผ่านการคิดของผู้เรียนและความเข้าใจเชิงลึกที่ผ่านขั้นตอนการแก้ปัญหาต่างๆ วิธีการที่ทำให้เกิดการคิดและการสร้างความรู้ให้เห็นชัดเจนสามารถเกิดการจากตั้งคำถามปลายเปิดที่ช่วยกระตุ้นการสร้างสมมุติฐานและการอธิบายช่วยเหลือการพัฒนากระบวนการสร้างองค์ความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ต่อกัน การใช้ปัญหาทางสังคมเป็นฐานช่วยสร้างการมีส่วนร่วมให้กับผู้เรียนเพราะว่าเกิดขึ้นจริงในสังคมและมีประโยชน์ต่อตัวบุคคลเองด้วย

2.3 อำนวยความสะดวกในการอภิปรายและการทำงานร่วมกัน (Facilitate discussion and collaboration) ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงานจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นประจักษ์ระหว่างผู้ทำงานร่วมกันเพื่อทำการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีปฏิสัมพันธ์นั้นจะช่วยให้ผู้แก้ปัญหาเข้าใจข้อมูลข่าวสารของอีกฝ่ายและช่วยสร้างความเข้าใจต่อกัน แก้ไขข้อขัดแย้งและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องอำนวยความสะดวกในการอภิปรายและการทำงานร่วมกันเพื่อที่จะช่วยสนับสนุนองค์ความรู้และให้รูปแบบการแก้ไขปัญหาที่ประสบความสำเร็จแก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องทำความเข้าใจเมื่อความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในกลุ่มเกิดขึ้นนอกจากนี้ต้องทำการสังเกตการมีส่วนร่วมของสมาชิกและกระตุ้นผู้เรียนที่ไม่ค่อยกระตือรือร้น คำถามที่ใช้ในการอำนวยความสะดวกในการอภิปรายควรเป็นคำถามปลายเปิดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการโต้ตอบมากกว่าการที่ต้องการคำตอบทันที ผู้สอนจำลองการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพโดยที่จะต้องไม่ขัดจังหวะกระบวนการสนทนา

4.5 สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ

เยาวลักษณ์ มูลสระคูและคณะ (2558) พบว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ 14 ตัวชี้วัด องค์ประกอบแรกคือ 1.ด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้อันได้แก่ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ และตัวบ่งชี้ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ครูมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา 2.ด้านทักษะ ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้อัน

ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะด้านการสื่อสาร 3. ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบไปด้วย 3 ตัวบ่งชี้อันได้แก่ บุคลิกลักษณะ แรงจูงใจ และรักการเรียนรู้

โนโควะและคณะ (Naukowa et al, 2011) ได้กล่าวถึงหลักสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษที่แบ่งออกเป็น 3 โดเมน (Domain) ดังนี้

1. ความรู้ทางวิชาชีพ (Professional knowledge)

ครูผู้สอนต้องรู้จักผู้เรียนเป็นอย่างดีและคุ้นเคยกับพื้นฐานทางด้านภาษา วัฒนธรรม และพื้นฐานทางด้านศาสนาของผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องมีความรู้เรื่องการจัดทำแผนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนและหลักสูตร สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากขึ้น

2. การฝึกฝนทางวิชาชีพ (Professional Practice)

ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และสร้างคุณค่าสำหรับการเรียนรู้ มีกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนและสามารถประยุกต์ใช้กลวิธีนั้นๆกับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนยังต้องทำการประเมินผลการสอนอย่างบ่อยครั้งเพื่อสร้างความมั่นใจว่าการสอนนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้กับผู้เรียนได้ และที่สำคัญครูผู้สอนต้องดำเนินการสอนในทุกชั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการออกแบบสำหรับการเรียนรู้และการประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรและการสอน การให้ผลสะท้อนกลับสำหรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและรายงานผลให้กับผู้ปกครองได้

3. การมีส่วนร่วมทางวิชาชีพ (Professional Engagement)

ครูผู้สอนสามารถนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่สามารถบอกความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ วิเคราะห์ ประเมินค่า และพัฒนาการมีส่วนร่วมทางวิชาชีพ นอกจากนี้ครูควรแสดงออกถึงความเคารพและความเป็นครูมืออาชีพต่อผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครองและชุมชน รวมถึงเห็นคุณค่าของโอกาสในการมีส่วนร่วมด้วยชุมชนโรงเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อเสริมสร้างบทบาททางการศึกษาสำหรับผู้เรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวถึงสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในการปฏิบัติหน้าที่การสอน ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 สมรรถนะอันได้แก่สมรรถนะหลัก และ สมรรถนะประจำสายงานดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core competency) ประกอบไปด้วย 5 สมรรถนะย่อยอันได้แก่

1.1 สมรรถนะที่ 1 การมุ่งสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) หมายถึงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

1.2 สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service mind) หมายถึง ความตั้งใจ และความเต็มใจในการให้บริการและการปรับปรุงระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

1.3 สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง หมายถึงการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน

1.4 สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึงการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน. การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

1.5 สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบไปด้วย 6 สมรรถนะย่อยอันได้แก่

2.1 สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.2 สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

2.3 สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น หรือรายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

2.4 สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้วงค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

2.5 สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

2.6 สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative- Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

แจค ซี ริชาร์ด (Jack.C.Richards,2010:101-119) ในการที่จะพัฒนาเป็นครูภาษาอังกฤษแบบมืออาชีพ จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะและความชำนาญในการสอนภาษาที่ประกอบไปด้วยทักษะการสอนที่สำคัญ ความรู้ คุณลักษณะ ทักษะคติ เป้าหมายที่จำเป็นของครูภาษา และจะสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างไร ดังนั้นเพื่อที่จะพัฒนาตนเป็นครูสอนภาษาที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 10 ประการดังนี้

1. บัณฑิตมีความสามารถด้านภาษา โดยนำถึงถึงเรื่อง 1. มีความรู้เกี่ยวกับบทอ่านได้อย่างถูกต้อง 2. สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษา 3. ใช้ภาษาในห้องเรียน 4. มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 5. สามารถให้คำอธิบายและคำแนะนำในการใช้ภาษา 6. ให้ตัวอย่างในการใช้คำและโครงสร้างทางไวยากรณ์รวมถึงการอธิบายได้อย่างถูกต้อง 7. ใช้ภาษาในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง 8. เลือกสื่อและทรัพยากรในการเรียนการสอน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต เป็นต้น 9. สังเกตการณ์ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนของผู้เรียน 10. ให้ข้อเสนอแนะใน

การใช้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง 11. บัณฑิตข้อมูลทางภาษาในระดับความยากที่เหมาะสม
12. มอบประสบการณ์เสริมทักษะให้กับผู้เรียน

2. บทบาทด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ความรู้ทางด้านเนื้อหาหมายถึง ผู้สอนจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะสอนรวมถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องสำหรับการสอน โดยทั่วไปแล้ว จะประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ภาษา ทฤษฎีการเรียนรู้ ระเบียบวิธีวิจัย และในบางครั้งยังหมาย รวมถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องมีความรู้ในเนื้อหาผนวกวิธีการสอน (Pedagogical Content Knowledge) เพื่อให้ครอบคลุมไปถึงเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ ที่ประกอบไปด้วย เข้าใจความต้องการของผู้เรียน วิเคราะห์ปัญหาในการเรียนของผู้เรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เลือกและออกแบบกิจกรรม ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ออกแบบการประเมินผล เลือกสื่อการเรียนการสอน ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ และ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้

3. ทักษะการสอน ในการสอนผู้สอนจะต้องฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว และเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ ฝึกฝนจนเกิดเป็นกิจวัตรที่หมาย รวมถึง การเริ่มต้นบทเรียน การนำเสนอและอธิบายภาระงาน การเตรียมการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน การแนะนำแนวทางปฏิบัติให้กับผู้เรียน การตรวจสอบการใช้ภาษาของผู้เรียน การเปลี่ยนจากงานหนึ่งไปสู่งานอื่น การจบบทเรียน เป็นต้น

4. ความรู้ด้านบริบท ครูจะต้องทำการศึกษาบริบททางการศึกษาที่ประกอบไปด้วยหลายประการ อาทิเช่น เป้าหมายและพันธกิจของโรงเรียน วิธีการจัดการเรียน วัฒนธรรมในโรงเรียน ทรัพยากรการเรียนรู้ที่รวมไปถึงอุปกรณ์ในห้องเรียน สื่อ และเทคโนโลยีต่างๆ หลักสูตร และคอร์สอบรมที่โรงเรียนมี การใช้หนังสือและการทดสอบ เช่นเดียวกับบุคลิกของครูที่เป็นเพื่อนร่วมงานและผู้เรียนในโรงเรียน

5. คุณลักษณะของครูสอนภาษา มุมมองทางสังคมวัฒนธรรมได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของครูในกระบวนการนี้ที่จะช่วยคุณลักษณะของครูผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในโรงเรียนและในห้องเรียน คุณลักษณะในที่นี้หมายถึงบทบาททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของครูและผู้เรียนที่แสดงออกผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ โดยคุณลักษณะนี้อาจจะเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย อาทิ เช่น ประวัติส่วนตัว วัฒนธรรม เจตนาในการทำงาน อายุ เพศ วัฒนธรรมในโรงเรียนและในห้องเรียน เป็นต้น

6. การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป้าหมายสำคัญของการสอนคือการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนในการเรียนรู้ในหลายลักษณะดังนี้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน คุณภาพในการเกิดปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ผลลัพธ์ที่เกิดจากแผนบทเรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการนำเสนอเนื้อหาจากมุมมองตนเอง ผู้สอนปรับปรุงแผนบทเรียนจากการได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เรียน บทเรียนนั้นได้แสดงออกถึงเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการเรียน แผนบทเรียนเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตของผู้เรียน และผู้สอนสามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้เมื่อประสบปัญหาในการเรียน เป็นต้น

7. ทักษะการใช้เหตุผลในการสอน เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ครูทำการเปลี่ยนเนื้อหาสาระการสอนให้เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการสอนและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ครูที่มีประสบการณ์สูงมักใช้ทักษะนี้ในทุกวันเมื่อต้องออกแบบแผนการเรียนการสอน ตัดสินใจในการประยุกต์ใช้แผนการสอนจากหนังสือเรียน หรือเมื่อต้องค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตหรือทรัพยากรอื่นๆที่จำเป็นจะต้องใช้ในชั้นเรียน ทักษะการใช้เหตุผลในการสอนสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยเหตุผลดังนี้ เช่น 1. วิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน (การใช้สื่อจริง บทอ่าน โคลง ป้ายโฆษณา รูปภาพ เป็นต้น) และวิเคราะห์ว่าจะใช้สื่อเหล่านี้ในการสอนได้อย่างไร 2. สามารถระบุเป้าหมายทางภาษาได้ (ขอบเขตของการพูด คำศัพท์ การอ่าน การเขียน) โดยที่สามารถพัฒนาจากเนื้อหาที่ทำการสอน 3. คาดการณ์ถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการเรียนการสอนและวิธีการแก้ไขปัญหา 4. ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับการใช้เวลา การเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาและการจัดกลุ่มประเภทของเนื้อหา

8. การสร้างทฤษฎีจากการปฏิบัติ การพัฒนาองค์กระบวนการสร้างองค์ความรู้ ความเชื่อ และความเข้าใจเกิดขึ้นจากการประสบการณ์จริงดังที่รู้จักกันว่าการสร้างทฤษฎีจากการปฏิบัติ (Theorizing from practice) เป็นการสะท้อนจากการปฏิบัติเพื่อให้เข้าใจมากขึ้นในเรื่องของธรรมชาติของการสอนภาษาการเรียนรู้ และรวมถึงคำอธิบายหรือสมมติฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติเหล่านั้น ทั้งนี้เกิดจากประสบการณ์ในการสอน การสังเกตผู้เรียนว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนเรื่องใด และการสะท้อนถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในระหว่างทำการเรียนการสอน

9. การเป็นสมาชิกของชุมชนในการเรียนรู้ การเข้าร่วมกับสมาชิกครูท่านอื่นภายในชุมชนหรือในโรงเรียนนั้นจะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสอนและการเรียนรู้ที่เกิดจากการเข้าร่วมเพื่อช่วยกันหาเป้าหมาย คุณค่า และความสนใจร่วมกัน โรงเรียนหรือบริบทที่ทำการสอนสามารถเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ได้โดยมีลักษณะสำคัญอยู่ 2 ประการคือ 1. ต้องประกอบไปด้วยกลุ่มคนที่มีความสนใจเหมือนกันและเชื่อมหรือมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้บรรลุถึง

เป้าหมายที่ตั้งไว้ 2 มุ่งเน้นถึงการสำรวจและแก้ไขปัญหาหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำหรือ การเรียนการสอน สำหรับครูสอนภาษานั้นมักจะเกิดในรูปแบบของการร่วมมือกับครูท่านอื่น เพื่อที่จะสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับธรรมชาติของการสอนภาษาและการจัดการเรียนรู้ แบ่งปัน องค์ความรู้และทักษะ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของการทำงานเป็นทีมเพื่อการ เปลี่ยนแปลงในบางอย่าง

10. ความเป็นครูมืออาชีพ การเป็นครูสอนภาษาอังกฤษไม่ได้เกิดขึ้นกับ ทุกคนที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ แต่หมายถึงความเป็นครูมืออาชีพที่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่ เหมาะสม ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เกิดจากการเรียนและจากประสบการณ์ ความเป็น ครูภาษาอังกฤษมืออาชีพยังได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาครูและสร้างคุณสมบัติที่ เหมาะสม การเป็นครูภาษาอังกฤษนั้นได้หมายถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกที่ได้มีการแบ่งปัน เป้าหมาย คุณค่า วาทกรรม การปฏิบัติร่วมกัน ทั้งนี้ความครูเป็นมืออาชีพสามารถแบ่งได้เป็น 2 มิติคือ 1. มิติความเป็นครูมืออาชีพที่กำหนดโดยสถาบัน เช่นคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้ในกระทรวง ศึกษา ครูสภา ผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออื่นๆ ที่คาดหวังว่าครูมีองค์ความรู้อะไรบ้างและต้องมี ลักษณะอย่างไร 2. มิติความเป็นครูมืออาชีพด้วยมุมมองตัวเอง ครูมองความเป็นครูมืออาชีพผ่าน การสะท้อนคิดทางการปฏิบัติของตนเอง ความเชื่อหรือทัศนคติต่างๆ โดยการสะท้อนคิดสามารถ ตั้งคำถามเหล่านี้กับตนเองได้เช่น ฉันเป็นครูประเภทไหน ฉันพยายามให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จใน เรื่องอะไร อะไรคือจุดดีและจุดด้อยในตัวฉันเอง ทำไมฉันถึงสอนแบบนั้น บทบาทของฉันใน โรงเรียนเป็นอย่างไร หรือฉันยังต้องการองค์ความรู้อะไรเพิ่มเติม เป็นต้น

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์และคณะ (2555 อ้างถึงใน (ดลวรรณ พวงวิภาต, 2562)) ได้ทำการ วิจัยและกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 สาขาวิชาผ่านการสนทนากลุ่ม การ นำเสนอวิชาชีพครูด้านภาษาอังกฤษผ่านประชาพิจารณ์ เพื่อระดมความคิดเห็นผู้เข้าร่วมที่มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 7 กลุ่มประกอบด้วยกลุ่มครู กลุ่มผลิตครู กลุ่มผู้ใช้ครู กลุ่มองค์กร กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มนักเรียนและกลุ่มผู้ปกครอง สามารถสรุปมาตรฐานวิชาชีพครูภาษาอังกฤษดังนี้

1. มาตรฐานความรู้

1.1. ความรู้ทั่วไปจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องของ 1.ภาษาและ เทคโนโลยีสำหรับครู 2.หลักการศึกษ ปรัชญาการศึกษาวิชาชีพครูที่ดีและความเป็นครูที่มี ประสิทธิภาพ 3.จิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา 4. การนำหลักสูตรไปใช้และการ ประเมินหลักสูตร 5. การออกแบบและการจัดการเรียนรู้ 6.การจัดการชั้นเรียนและสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ 7. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับครู 8. การสร้างนวัตกรรม

ทางการศึกษา 9. การวัดประเมินผลการศึกษา 10. การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 11. การบริหารจัดการชั้นเรียน 12. การประกันคุณภาพทางการศึกษา 13. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

1.2. ความรู้ทั่วไปสำหรับครูภาษาอังกฤษโดยครูจะต้องมี 1. ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ 2. ความรู้เรื่องการออกเสียงระบบเสียงและภาษาศาสตร์ 3. ความรู้เรื่องการเรียบเรียงความคิดและเนื้อหา 4. ความรู้เรื่องวัฒนธรรม 5. ความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน 6. ความรู้เรื่องการแปล 7. ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.3. ความรู้เชิงบูรณาการระหว่างวิชาชีพครูกับวิชาเฉพาะประกอบไปด้วย 1. มีความเข้าใจหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. มีความรู้เรื่องกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ 3. มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ คือการพูด การเขียนและภาษากาย 4. มีความรู้เรื่องการออกแบบและการวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับผู้เรียน 5. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม 6. มีความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อภาษาอังกฤษได้ 7. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้วัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 8. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ 9. มีความรู้ในการคิดวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 10. มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 11. มีความรู้เรื่องการบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

2. มาตรฐานด้านทักษะ

2.1 ทักษะด้านปัญญา ที่ประกอบไปด้วย 1. มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2. มีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล 3. มีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์

2.2 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ประกอบไปด้วย 1. มีความรับผิดชอบต่อสังคม 2. ทำงานร่วมกับผู้อื่น 3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ 4. มีความฉลาดทางอารมณ์ 5. มีความสามารถในการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

2.3 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 1. มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร 2. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3. รู้เท่าทันสื่อและข้อมูลข่าวสาร

2.4 ทักษะการจัดการเรียนรู้ 1. สามารถนำหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ได้เหมาะสม 2. มีความสามารถใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษ 3. มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการ คือการพูด การเขียนและภาษากาย 4. สามารถออกแบบและวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน 5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน 6. สามารถใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อภาษาอังกฤษได้ 7. สามารถใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 8. สามารถจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ 9. สามารถวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน 10. สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 11. สามารถบูรณาการรายวิชาอื่นกับภาษาอังกฤษ

3. มาตรฐานด้านคุณลักษณะ

3.1 คุณธรรม จริยธรรม ประกอบไปด้วย 1. มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือ 2. มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3.2 ความเป็นผู้นำประกอบไปด้วย 1. ผู้นำด้านวิชาการ ได้แก่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาการศึกษา พัฒนาการเรียนการสอน สามารถนำความรู้ทางวิชาการสู่การปฏิบัติที่เป็นเลิศรวมถึงสนใจสถานการณ์ต่างๆที่เป็นปัจจุบัน แสวงหาทางเลือกใหม่ที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเพื่อการเรียนการสอน 2. ผู้นำด้านสังคม ได้แก่มีการแต่งกายที่ถูกต้องตามกาลเทศะ วางตัวดี ยิ้มแย้ม แจ่มใสและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 3. ผู้นำด้านสุขภาพ ได้แก่ การดูแลรักษาสุขภาพตนเองให้สมบูรณ์ แข็งแรง

3.3 การทำงานเป็นทีม ประกอบไปด้วย 1. การสร้างนวัตกรรมการทำงานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา ได้แก่ การทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน 2. การเสริมแรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน ได้แก่ ให้เกียรติ ยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน

3.4 การพัฒนาตนเอง ประกอบไปด้วย 1. ประเมินตนเอง เพื่อวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง วางแผนการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและใช้วิธีการที่หลากหลายเช่น การศึกษาต่อ การอบรม 2. พัฒนาตนเองโดยการเข้าร่วม ประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การวิจัย และการค้นคว้าตนเอง

3.5 การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 1. ใฝ่เรียนใฝ่รู้และติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน 2. มุ่งมั่นที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

3.6 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 1. มีความสามารถในการวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ และสังเคราะห์ภารกิจงาน 2. มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

3.7 ลักษณะเฉพาะของครูภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 1. ครูผู้สอนควรมีความสามารถ ความถนัด และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 2. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

คุรุสภา (2562) ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูและสมรรถนะครูมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

1. ด้านมาตรฐานความรู้

1.1 สมรรถนะรอบรู้บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา และสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

1.2 สมรรถนะด้านจิตวิทยาพัฒนาการ โดยเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน ช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพได้ ตลอดจนให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้

1.3 สมรรถนะในเนื้อหาวิชาที่สอน รอบรู้ในเนื้อหาวิชาเอกที่จะสอนและบูรณาการองค์ความรู้ในวิชาเอกสำหรับการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้สามารถวิเคราะห์ จัดทำ ใช้ ประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่อการปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน บริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้ และประยุกต์ใช้หรือพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

1.4 สมรรถนะการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้

1.5 สมรรถนะในการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

1.6 สมรรถนะการจัดการคุณภาพ พัฒนา และประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

2. มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ

2.1 สมรรถนะการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้และผู้สร้างนวัตกรรม พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม และเป็นพลเมืองที่ดี

2.2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำแผนการสอนและจัดการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจ ให้มีปัญญารู้คิด มีความเป็นนวัตกร และมีความสุขในการเรียน ดูแลช่วยเหลือ พัฒนา และรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำงานเป็นทีมอย่างสร้างสรรค์และร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ รวมถึงการบูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

2.3 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน โดยการร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม และอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กรมยุทธศึกษาทหารบก (2561) กำหนดมาตรฐานของข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ดังนี้

1. การปฏิบัติตนต่อจรรยาบรรณต่อตนเอง ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องรักษาวินัยทหารอย่างเคร่งครัด พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการทหารอยู่เสมอ

2. การปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพทางการศึกษา การสอน ฝึก ศึกษา เป็นกำลังพลที่ดีของหน่วยงานและพึงตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้กระทรวงกลาโหมมีผู้ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพ บนพื้นฐานตามหลักการทางทหารหรือหลักวิชาการที่ถูกต้อง และรักษาระเบียบวินัย รวมถึงยึดมั่นในการดำรงความมุ่งหมายตามภารกิจของกระทรวงกลาโหม

3. การปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณต่อผู้เข้ารับการฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ

3.1 ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอภาค

3.2 ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะ และการรักษาวินัยทหาร แก่ผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ มีลักษณะที่พึงประสงค์ในการรับราชการทหาร คือมีร่างกายที่แข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง กล้าหาญพร้อมปฏิบัติหน้าที่ที่มีความเสี่ยง

3.3 ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

3.4 ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ต้องไม่กระทบตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษาหรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ

3.5 ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน ต้องให้บริการด้วยความจริงใจเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4. การปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณต่อข้าราชการทหารด้วยกัน ข้าราชการทหารที่ทำหน้าที่สอน พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. การปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณต่อสังคม ชำระราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

6. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงการมุ่งมั่นพัฒนาวิชาชีพสำหรับชำระราชการทหารที่ทำหน้าที่สอนอยู่เสมอ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ

7. พัฒนาแผนการสอน สื่อการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ สามารถปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาผู้เข้ารับการ การสอน ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ ให้เต็มศักยภาพ

8. ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เข้ารับการสอน ฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ

9. เสียสละ จิตสาธารณะ จิตอาสา รวมทั้งสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในส่วนราชการ และชุมชนอย่างสร้างสรรค์

10. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาและสร้างโอกาสให้ผู้เข้ารับการ สอนฝึก ศึกษา หรือผู้รับบริการทางวิชาการด้านอื่นๆ รู้ในทุกสถานการณ์

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562) กล่าวถึงกรอบสมรรถนะของครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อเชื่อมโยงกับบริบทของการศึกษาที่กำลังเปลี่ยนแปลงในการบูรณาการระดับภูมิภาค ที่ประกอบไปด้วยสมรรถนะสำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจในสิ่งที่จะสอน คือ ความสามารถของครูในการเพิ่ม ความรู้ในเรื่องที่ตนจะทำการสอนทั้งเชิงลึกและกว้าง ความเข้าใจกระแสนิยมในโลกการศึกษา ตลอดจนนโยบายและหลักสูตร ทั้งนี้ครูยังต้องก้าวทันตามพัฒนาการทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับโลกเช่นเดียวกัน

2. การช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ คือ ความสามารถในการรู้จักนักเรียนของครูโดย ใช้กลวิธีการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุด และประเมินผลพร้อมให้ข้อเสนอแนะด้านการ เรียนรู้ของนักเรียนได้

3. การให้ชุมชนมีส่วนร่วม คือความสามารถในการทำงานร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของนักเรียน และส่งเสริมให้เกิดความเคารพซึ่งกัน และกันและยอมรับในความแตกต่าง

4. การพัฒนาตนเองเป็นครูที่ดีขึ้นในทุกๆวัน คือ ความสามารถที่จะรู้จักตัวเอง และผู้อื่น เป็นมนุษย์ที่ดีและเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน

ทั้งนี้สมรรถนะสำคัญทั้ง 4 ด้านนี้ประกอบด้วย สมรรถนะทั่วไปอีก 12 ข้อ สมรรถนะเอื้อ (enabling competencies) 31 ข้อ และตัวชี้วัด 136 ข้อ โดยที่สมรรถนะเอื้อเป็นเกณฑ์การปฏิบัติ ขณะที่ตัวชี้วัดเป็นตัวอธิบายพฤติกรรม สังเกตได้จากครูผู้มีประสิทธิภาพสูง สิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างมาตรฐานในการทำงานที่เหมือนกันให้กับครูทั่วภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตาราง 7 การสังเคราะห์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล				
		เยาว์ลักษณ์และคณะ	Richard Naukowa	สพฐ	พวิศักดิ์และคณะ	กรมยทศศึกษา IBSTPI
	สมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency)					
1	การสอนภาษาอังกฤษ ตัวชี้วัด					
	1.1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค และวิธีการสอนภาษาอังกฤษ	✓	✓		✓	
	1.2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ	✓			✓	
	1.3. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ ลักษณะของภาษาและโครงสร้าง	✓	✓		✓	

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พวศักดิ์และคณะ	กรมยุทธศึกษาฯ
1.4.	มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง	✓	✓			✓	✓
1.5.	มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการพูด	✓	✓			✓	✓
1.6.	มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่าน	✓	✓			✓	✓
1.7.	มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียน	✓	✓	✓		✓	✓
1.8.	มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนภาษาอังกฤษ	✓	✓	✓	✓	✓	
1.9.	มีความรู้เรื่องการออกเสียง ระบบเสียงและภาษาศาสตร์		✓			✓	
1.10.	มีความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน		✓			✓	
1.11.	มีความรู้เรื่องการเลือกใช้กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ		✓			✓	
1.12.	ทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ					✓	
1.13.	มีความรู้เรื่องการออกเสียง ระบบเสียงและภาษาศาสตร์		✓			✓	
1.14.	มีความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน		✓			✓	

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พวศักดิ์และคณะ	กรมยุทธศึกษาฯ
	1.15 มีความรู้เรื่องการเลือกใช้กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ		✓			✓	
2	การพัฒนาตนเอง ตัวชี้วัด						
	2.1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากขึ้น			✓		✓	✓
	2.2. การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการและวิชาชีพ	✓			✓		✓
	2.3. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน				✓		✓
3	การบริการที่ดี ตัวชี้วัด						
	3.1. แสดงออกถึงความเป็นครูมืออาชีพต่อผู้เรียน	✓	✓				✓
	3.2. ตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ				✓		
	3.3. ปรับปรุงระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ	✓			✓		✓

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาวลักษณ์และคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พิทักษ์ดีและคณะ	กรมยพศศึกษาฯ IBSTPI
4	การทำงานเป็นทีม ตัวชี้วัด						
	4.1. ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาความ ชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษของ ตนเอง	✓	✓				
	4.2. มีส่วนร่วมทางวิชาชีพโดยสามารถ วิเคราะห์ และประเมินค่าการทำงานได้		✓	✓	✓		✓
	4.3. แสดงออกถึงความเคารพและความ เป็นครูมืออาชีพต่อผู้เพื่อนร่วมงาน			✓			✓
	4.4. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน		✓		✓		✓
	4.5. แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตาม ได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่น				✓	✓	
5	จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตัวชี้วัด						
	5.1. ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลัก คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู				✓		

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พิวดีทีและคณะ	กรมยุทธศึกษาฯ
	5.2. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความสำเร็จในวิชาชีพครู		✓		✓		✓
	5.3. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเอง และไม่เรียกร้องรับผลประโยชน์				✓		✓
	สมรรถนะหลัก (Core Competency)						
6	การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัด						
	6.1. มีความรู้ในการจัดทำแผนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร			✓	✓		✓
	6.2. ออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้อง และเป็นระบบ				✓	✓	✓
	6.3. จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓			✓	✓	✓
	6.4. ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัด ประเมินผลการเรียนรู้	✓			✓	✓	
	6.5. นำหลักสูตรไปใช้และประเมินหลักสูตรได้					✓	

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พวศศักดิ์และคณะ	กรมยุทธศึกษาฯ
7	การพัฒนาผู้เรียน						
	ตัวชี้วัด						
	7.1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน	✓	✓	✓			
	7.2. รู้จักของและคุ้นเคยกับพื้นฐานด้าน การใช้ภาษาผู้เรียนเป็นอย่างดี		✓	✓			
	7.3. ทราบถึงพื้นฐานด้านวัฒนธรรม ศาสนาและสังคมของผู้เรียน			✓		✓	
	7.4. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรม การ พัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและ สุขภาพจิตให้กับผู้เรียน		✓	✓			
8.	การบริหารจัดการชั้นเรียน						
	ตัวชี้วัด						
	8.1. สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และ สร้างคุณค่าสำหรับการเรียนรู้		✓	✓			✓
	8.2. มีกลวิธีในการจัดการเรียนการสอน		✓	✓		✓	✓
	8.3. จัดบรรยากาศการเรียนรู้		✓		✓	✓	✓
	8.4. การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและ เอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา				✓		
	8.5. กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น หรือ รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมี ความสุข		✓		✓		

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล					
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พืศักดิ์และคณะ	กรมยุทธศึกษาฯ
9.	การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน						
	ตัวชี้วัด						
	9.1. ประเมินผลการสอนอย่างบ่อยครั้งเพื่อ						
	สร้างตรวจสอบประสิทธิภาพของการสอน			✓		✓	
	และพัฒนาผู้เรียน						
	9.2. ออกแบบการวัดและการประเมินผล						
	เพื่อสะท้อนกระบวนการเรียนรู้	✓	✓				✓
	9.3. ความสามารถในการทำความเข้าใจ						
	แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม						
	ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและ	✓			✓		
	นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน						
	9.4. มีความรู้ในการคิดวิเคราะห์ปัญหา						
	และพัฒนาความสามารถในการใช้	✓				✓	
	ภาษาอังกฤษของผู้เรียน						
	9.5. มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน						
	และใช้ประโยชน์จากผลการวิจัยเพื่อ					✓	
	พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ						

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	สมรรถนะ	แหล่งข้อมูล				
		เยาว์ลักษณะและคณะ	Richard	Naukowa	สพฐ	พืศักดิ์และคณะ กรมยุทธศึกษาฯ IBSTPI
10	ภาวะผู้นำครู ตัวชี้วัด 10.1 คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่ แสดงถึงความเกี่ยวข้องส่วนบุคคล และ การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้ง ภายในและภายนอกห้องเรียน 10.2 ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ ครู		✓		✓	✓
11	การสร้างความสัมพันธ์และความ ร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตัวชี้วัด 11.1 เห็นคุณค่าของโอกาสในการมีส่วน ร่วมกับชุมชนโรงเรียนทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน 11.2. ประสานความร่วมมือ สร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับ ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้ง ภาครัฐและเอกชน		✓	✓	✓	✓

จากตารางที่ 7 การสังเคราะห์สมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มสมรรถนะใหญ่และประกอบด้วย 11 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core competencies) ประกอบไปด้วย ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1.1. การสอนภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 13 ตัวชี้วัด อันได้แก่

- ภาษาอังกฤษ
- 1.1.1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอน
- ภาษาอังกฤษ
- 1.1.2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน
- โครงสร้างทางไวยากรณ์
- 1.1.3. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาและ
- 1.1.4. มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการฟัง
- 1.1.5. มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการพูด
- 1.1.6. มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่าน
- 1.1.7. มีความรู้เกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียน
- 1.1.8. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนภาษาอังกฤษ
- 1.1.9. มีความรู้เรื่องการออกเสียง ระบบเสียงและภาษาศาสตร์
- 1.1.10. มีความรู้เรื่องวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน
- 1.1.11. มีความรู้เรื่องการใช้กลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ
- 1.1.12. ทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ
- 1.2. การพัฒนาตนเอง ประกอบไปด้วย 3 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- 1.2.1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิด
- การเรียนรู้ที่ดีมากขึ้น
- 1.2.2. การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยน
- เรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการและวิชาชีพ
- 1.2.3. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และ
- พัฒนางาน
- 1.3. การบริการที่ดี ประกอบไปด้วย 3 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- 1.3.1. แสดงออกถึงความเป็นครูมืออาชีพต่อผู้เรียน
- 1.3.2. ตั้งใจและความเต็มใจในการให้การให้ความช่วยเหลือแก่
- ผู้เรียน
- 1.3.3. ปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
- เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
- 1.4. การทำงานเป็นทีม ประกอบไปด้วย 5 ตัวชี้วัด อันได้แก่

- 1.4.1. ทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อพัฒนาความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษของตนเอง
- 1.4.2. มีส่วนร่วมทางวิชาชีพโดยสามารถวิเคราะห์ และประเมินค่าการทำงานได้
- 1.4.3. แสดงออกถึงความเคารพและความเป็นครูมืออาชีพต่อผู้เพื่อนร่วมงาน
- 1.4.4. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน
- 1.4.5. แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 1.5. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- จรรยาบรรณวิชาชีพครู
- ศรัทธาในวิชาชีพครู
- ผลประโยชน์
- 1.5.1. ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม
- 1.5.2. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู
- 1.5.3. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเองและไม่เรียกร้องรับผลประโยชน์
2. สมรรถนะตามสายงาน (Functional competencies) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะย่อย ดังนี้
- 2.1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัดอันได้แก่
- หลักสูตร
- 2.1.1. มีความรู้ในการจัดทำแผนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร
- 2.1.2. ออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ
- 2.1.3. จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.1.4. ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีและการวัดประเมินผลการเรียนรู้
- 2.1.5. นำหลักสูตรไปใช้และประเมินหลักสูตรได้

- 2.2. การพัฒนาผู้เรียน ประกอบไปด้วย 4 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- 2.2.1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน
 - 2.2.2. รู้จักของและคุ้นเคยกับพื้นฐานด้านการใช้ภาษาผู้เรียน
เป็นอย่างดี
 - 2.2.3. ทราบถึงพื้นฐานด้านวัฒนธรรม ศาสนาและสังคมของ
ผู้เรียน
 - 2.2.4. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพ
กายและสุขภาพจิตให้กับผู้เรียน
- 2.3. การบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบไปด้วย 5 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- 2.3.1. สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้และสร้างคุณค่าสำหรับ
การเรียนรู้
 - 2.3.2. มีกลวิธีในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3.3. จัดบรรยากาศการเรียนรู้
 - 2.3.4. การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/
ประจำวิชา
 - 2.3.5. กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น หรือรายวิชา เพื่อส่งเสริมการ
เรียนรู้อย่างมีความสุข
- 2.4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบไป
ด้วย 5 ตัวชี้วัด อันได้แก่
- 2.4.1. ประเมินผลการสอนอย่างบ่อยครั้งเพื่อสร้างตรวจสอบ
ประสิทธิภาพของการสอนและพัฒนาผู้เรียน
 - 2.4.2. ออกแบบการวัดและการประเมินผลเพื่อสะท้อน
กระบวนการเรียนรู้
 - 2.4.3. ความสามารถในการทำความเข้าใจแยกประเด็นเป็น
ส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
 - 2.4.4. มีความรู้ในการคิดวิเคราะห์ปัญหาและพัฒนา
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
 - 2.4.5. มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนและใช้ประโยชน์จาก
ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.5. ภาวะผู้นำครู ประกอบไปด้วย 2 ตัวชี้วัด อันได้แก่

2.5.1. คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.5.2. ศักยภาพหมายถึงที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

2.6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 2 ตัวชี้วัด อันได้แก่

2.6.1 เห็นคุณค่าของโอกาสในการมีส่วนร่วม กับชุมชนโรงเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.6.2. ประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

4.6 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์

สาเดกีและริซาร์ด (Sadeghi, 2021) เพื่อที่จะได้ทำการเพิ่มขีดความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น ได้มีแนวทางปฏิบัติที่หลากหลายโดยมีจุดเน้นในการเตรียมองค์ความรู้พื้นฐานและทักษะหรือสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนาสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายแบบทั้งที่เป็นวิธีการแบบบนลงล่าง (Top-down approach) การใช้ผู้เชี่ยวชาญ (Expert-driven process) ที่เป็นคนให้แนวทางพัฒนาและรูปแบบในการพัฒนา การใช้หลักสูตรฝึกอบรม (Training-oriented courses) ที่เหมาะกับครูยังไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น)

ริซาร์ด และ ฟาร์เรล (Richards, 2005) การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูนั้นจะช่วยให้ครูเกิดความเข้าใจในระยะยาวต่อการเรียนการสอนและช่วยให้มองเห็นมุมมองของการสอนที่หลากหลาย โดยที่อาจจะหมายรวมถึงประเด็นดังต่อไปนี้คือ

- เข้าใจถึงการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาที่สอง
- เข้าใจถึงบทบาทของผู้สอนที่เปลี่ยนแปลงไปตามประเภทของผู้เรียน
- เข้าใจถึงการตัดสินใจประเภทต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอน
- ทบทวนทฤษฎีการสอนและหลักการจัดการเรียนรู้ของการสอนภาษา
- พัฒนาความเข้าใจในรูปแบบการสอนประเภทต่างๆ
- เข้าใจมุมมองของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

ทั้งนี้การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูควรจะต้องรวมถึงการสะท้อนคิดเป็นรายบุคคล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการสอนภาษาแบบใหม่และทฤษฎี

การสอนภาษา คู่กันเคยกับการสอนไวยากรณ์ ทฤษฎีอรรถฐาน (Genre theory) และการวิเคราะห์ การจัดการและดำเนินการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียน

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการทางภาษาได้เสนอแนะแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาสมรรถนะ การจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษโดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. การอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เป็นการสำรวจความต้องการเบื้องต้น ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาออกแบบเนื้อหาในการฝึกอบรม โดยนำมาวิเคราะห์ หาความต้องการจำเป็น สอดคล้องกับความต้องการของครู ปัญหา และแนวทางพัฒนา รวมถึง สามารถนำมาวางแผนการกำหนดวันเวลา สถานที่ ดำเนินการฝึกอบรมที่เน้นการปฏิบัติงานจริงและ สามารถนำไปใช้ไปจริงในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดัสกาเฮียนและสกูล (Dastgahian, 2021) การอบรมเชิงปฏิบัติการจะส่งผลทางบวกกับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการ จัดการเรียนการสอนของครูเมื่อต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้เรียนเชิงรุกและมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนโดยตรงกับเป้าหมายในการส่งเสริมความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกิจกรรมที่ เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น สะท้อนคิด และเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษจากการเข้าร่วมการอบรม นอกจากนี้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการยังเป็นการ เพิ่มแรงจูงใจและความต้องการในการที่จะพัฒนาคุณภาพของการสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย

2. การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (Continuous Professional Development :CPD) บอร์ก (Borg, 2015) กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องคือการเข้าร่วมกิจกรรมหรือหลักสูตรในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เข้าร่วมจะได้รับแนวคิดใหม่ ข้อมูลการจัดการ เรียนการสอน หรือข้อแนะนำในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยที่ครูที่เข้าร่วม กิจกรรมจะได้นำความรู้ใหม่เหล่านั้นกลับไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน ในการพัฒนาวิชาชีพ ต่อเนื่องนี้ครูจะเปรียบเหมือนผู้บริโภคความรู้ (Consumer of Knowledge) เพราะจะได้รับการ ป้อนข้อมูลเนื้อหาโดยบางครั้งอาจจะเรียกว่า ความรู้ที่ได้ (Received Knowledge) ที่ได้สร้างขึ้น จากการเข้าร่วมกิจกรรม ถึงแม้การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่องจะมีความคล้ายคลึงกับการอบรมเชิง ปฏิบัติการ แต่ในขณะเดียวกันก็มีจุดเน้นที่แตกต่างกันเช่น ครูผู้เข้าร่วมมีโอกาสในการเลือกเนื้อหา และกระบวนการในการฝึกอบรม เน้นการสนับสนุนจากผู้นำของโรงเรียน สำรวจและสะท้อนคิดใน แนวทางการจัดการเรียนการสอน ได้รับการสนับสนุนทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก จัดการ อบรมในห้องเรียนหรือในโรงเรียน เน้นบริบทจริงของครูผู้สอน และเน้นคุณค่าของประสบการณ์ใน การจัดการเรียนการสอนของครู

3. การทำงานร่วมกันและการให้คำปรึกษา (Collaboration and Mentoring) การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการความพยายามที่จะก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันในสังคม ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องรวมขั้นตอนของความร่วมมือของเพื่อน (peer collaboration) และจากการให้คำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ (expert mentoring) ซึ่งทั้งสองเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญที่มีองค์ความรู้จำเป็นที่จะต้องให้การช่วยเหลือครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการร่วมมือการจัดการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน ประสานงานร่วมกับโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน เช่น การจัดกิจกรรมอ่านเป็นกลุ่ม การสะท้อนคิดเป็นกลุ่ม การพัฒนาชุมชนทางด้านวิชาชีพ (Professional Learning Communities) และการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม เป็นต้น การเรียนรู้ที่ได้รับจากการทำงานเป็นกลุ่มและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆย่อมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ กาลัชซีและคณะ (Galaczi, 2018)

4. ทฤษฎีและการปฏิบัติ (Theory and Practice) การพัฒนาวิชาชีพครูภาษาอังกฤษควรได้รับการออกแบบที่เน้นการพัฒนาความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติโดยที่จะต้องเชื่อมโยงจากแนวคิดทฤษฎีสู่แนวทางการปฏิบัติ เช่น การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition theory) และที่สำคัญครูจะต้องทำการประเมินทฤษฎีนั้นสู่การปฏิบัติด้วยตนเอง การผสมระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติควรเกิดขึ้นผ่านการสนับสนุนของครูในกลุ่มเดียวกันผ่านการทำงานร่วมกันทั้งจากการทำงานเป็นทีมและการทำงานเดี่ยว ถ้าหากไม่ได้รวมทฤษฎีสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมแล้วนั้น ก็จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูในชั้นเรียนได้

5. การอบรมครู (Teacher training) ริชาร์ด และ ฟาร์เวล (Richards, 2005) ได้กล่าวว่าการอบรมครูนั้นหมายถึงการจัดกิจกรรมที่เน้นไปยังความรับผิดชอบของครูโดยตรงและมักจะกำหนดเป็นเป้าหมายในระยะสั้น โดยที่มักจะจัดในช่วงของการเตรียมความพร้อมให้กับครูที่รับการบรรจุใหม่หรือยังไม่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นการอบรมจึงรวมไปการสร้าง ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการที่จำเป็นและความสามารถในการแสดงออกถึงความเข้าใจในหลักการเหล่านั้นจนสามารถนำมาปรับใช้ได้ในห้องเรียน นอกจากนี้การอบรมครูยังหมายรวมถึงการพยายามใช้กลวิธีในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ในชั้นเรียนโดยที่มักจะเกิดขึ้นจากการนิเทศ (supervision) การติดตาม (monitoring) และการให้ข้อเสนอแนะ (feedback) โดยปกติแล้วนั้นเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมมักจะได้รับการ

ออกแบบมาจากผู้เชี่ยวชาญและจากรูปแบบการอบรมที่มีอยู่แล้วหรือผ่านทางกาหนดจากหนังสือ เป้าหมายของการอบรมครุณั้นมักจะรวมถึงมุมมองดังต่อไปนี้

- เรียนรู้การใช้กลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการเริ่มต้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- ประยุกต์เนื้อหาในตำราลงสู่ชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

- เรียนรู้วิธีการจัดกิจกรรมกลุ่ม

- เทคนิคการตั้งคำถามที่มีประสิทธิภาพ

- การใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

- เทคนิคการให้ข้อเสนอแนะกับผู้เรียน

6. ครูประจำการใหม่และครูเชี่ยวชาญ (Novices and Experts Teachers) จุ้ย (Tsui, 2003) ครูเชี่ยวชาญสามารถให้คำแนะนำในฐานะของผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนได้ดี โดยที่ครูเชี่ยวชาญมีองค์ความรู้ที่มากและสามารถให้รายละเอียดในการจัดการเรียนการสอนได้ดี รวบรวมและใช้ความรู้ประเภทต่างๆในการจัดการเรียนการสอน ทราบถึงปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน มีความเข้าใจมากกว่าในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และมีความคล่องแคล่วในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ครูที่ประจำการใหม่มักจะยังไม่คุ้นชินกับการสอน กลวิธีการสอน และบริบทในการสอน ดังนั้นการที่มีครูเชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาจะช่วยให้ครูประจำการใหม่สามารถสอนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างความมั่นใจในการดำเนินการเรียนการสอนได้มากขึ้น

4.7 สรุปแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. สมรรถนะ คือ คุณลักษณะพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ความสามารถของตนเองโดยใช้ความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานและเจตคติหรือคุณลักษณะที่ตนเองมีอยู่มาประยุกต์ในการตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและส่งผลให้บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น

2. ประเภทของสมรรถนะนั้นได้มีการแบ่งออกเป็นหลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของการจำแนกของนักวิชาการโดยสามารถแบ่งออกเป็นสมรรถนะหลักที่เป็นสมรรถนะที่บุคคลในองค์กรนั้นจำเป็นต้องมีเหมือนกันตัวอย่างสมรรถนะประเภทนี้ได้แก่ สมรรถนะการ

คิดขั้นสูง สมรรถนะการสื่อสาร สมรรถนะทักษะชีวิต เป็นต้น และสมรรถนะเฉพาะสมรรถนะที่เป็นความรู้ ความสามารถ และมีทักษะที่สำคัญจำเป็นในการปฏิบัติงานตามหน้าที่นั้น

3. องค์ประกอบของสมรรถนะนั้นต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านอันได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) ที่แต่ละบุคคลควรมีในเรื่องนั้น ทักษะ (Skill) ที่สอดคล้องกับความรู้และแสดงออกในแต่ละภาระงาน และคุณลักษณะเฉพาะบุคคล (Personal traits) ที่ตอบสนองต่อสถานการณ์และสร้างคุณลักษณะที่โดดเด่น

4. สมรรถนะครูอาจารย์สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายสมรรถนะหลักและสมรรถนะรอง รวมถึงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่หลากหลาย อาทิเช่น สมรรถนะเรื่องการจัดการชั้นเรียน โดยมีตัวบ่งชี้เช่น การระบุผลลัพธ์การเรียนรู้ การพัฒนาปัญหา การสร้างแนวทางปฏิบัติ และสมรรถนะการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น การติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน กระบวนการแก้ไขปัญหา การอำนวยความสะดวกและการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละพื้นที่

5. สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มสมรรถนะใหญ่คือ สมรรถนะหลัก (Core competencies) และสมรรถนะตามสายงาน (Functional Competencies) ทั้งนี้สมรรถนะหลัก (Core competencies) ประกอบไปด้วย ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย ดังนี้ 1. การสอนภาษาอังกฤษ 2. การพัฒนาตนเอง 3. การบริการที่ดี 4. การทำงานเป็นทีม 5. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู และสมรรถนะตามสายงาน (Functional Competencies) ประกอบไปด้วย 6 สมรรถนะย่อยอันได้แก่ 1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2. การพัฒนาผู้เรียน 3. การบริหารจัดการชั้นเรียน 4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5. ภาวะผู้นำครู 6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

6. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์สามารถมีแนวทางปฏิบัติที่หลากหลาย อาทิเช่น 1. การอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) 2. การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (CPD) 3. การทำงานร่วมกันและการให้คำปรึกษา (Collaboration and Mentoring) 4. ทฤษฎีและการปฏิบัติ (Theories and Practices) 5. การอบรมครู (Teacher Training) 6. ครูประจำการใหม่และครูเชี่ยวชาญ (Novices and Experts Teachers)

5. เจตคติ

5.1 ความหมายของเจตคติ

กาเย่ (Gagné, 1983) ได้กล่าวว่าเจตคติเป็นสภาพภายในของแต่ละคนที่มีอิทธิพลต่อการเลือกปฏิบัติของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เจตคติไม่ได้กำหนดการปฏิบัติที่เป็นเฉพาะ แต่ทำในกลุ่มของ

แต่ละบุคคล โดยที่โอกาสจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยนั้นย่อมแตกต่างกันออกไป เจตคติจึงเป็นแนวโน้มของการตอบสนองหรือความพร้อมในการตอบสนองของแต่ละบุคคล

สมเกียรติ รัชชมนณี (2554, อ้างใน (จันทิมา ชูวานนท์และคณะ, 2562)) ได้กล่าวว่า เจตคติและทัศนคติ เป็นศัพท์ที่บัญญัติขึ้นใช้ในภาษาไทยแทนคำว่า Attitude ในภาษาอังกฤษ แต่ยังมี การบัญญัติเป็นภาษาบาลี-สันสกฤต เพราะภาษาบาลี-สันสกฤตได้เข้ามาอยู่ในวิถีชีวิตของคนไทย มาช้านาน เจตคติเกิดจาก เจต (เจ-ตะ) + คติ (คะติ) เจต เป็นบาลี (สันสกฤตใช้ เจตส) หมายถึงใจ หรือสิ่งที่คิด ส่วนคำว่า “คติ” เป็นบาลี หมายถึง เรื่องทาง แนวทาง ความเป็นไปได้ ดังนั้น “เจตคติ” จึงอาจแปลได้ว่า เป็นแนวทางที่คิดหรือที่เกิดขึ้นในใจ ทัศนคติ

นิสาร์ตัน หวานชะเอมและ ผ่องพรรณ สิทธิชัย (2555) เจตคติหมายถึงความรู้สึก ความคิด ความเชื่อหรือความพร้อมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ทางคือ เชิงบวก หรือทางบวก จะแสดงในลักษณะของความชอบหรือความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติตาม อีกลักษณะหนึ่งคือทางลบที่จะแสดงออกในลักษณะของความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้ ไม่อยากปฏิบัติ อีกลักษณะหนึ่งคือการแสดงออกทางลบ ในลักษณะของความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้บุคคลนั้นเกิดความเบื่อหน่าย หรือต้องการหนีออกจากสิ่งเหล่านั้น

ดังนั้น จึงหมายถึงที่สำคัญหลายอย่างเช่น เกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัวบุคคล จากการอบรมเลี้ยงดู จากขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าประสบการณ์จะเหมือนกันแต่เจตคติสามารถแตกต่างกันด้วยหลายสาเหตุเช่น สติปัญญา อายุ

5.2 องค์ประกอบของเจตคติ

ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2553) กล่าวว่าเจตคติประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้นๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนืองมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

สอดคล้องกับอริสตรา จูญุธรรม (2559) อธิบายว่าองค์ประกอบของเจตคติ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ความคิด (Cognitive Component) เป็นประสบการณ์ของความรู้ ซึ่งรวมถึงความคิด ความเชื่อ ที่มีต่อสิ่งต่างๆ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ โดยทำการประเมินค่าว่าน่าเชื่อถือหรือไม่อย่างไร ดีหรือไม่ดี และยังรวมถึงความเชื่อในใจว่ามีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมาย หรือมีทัศนคติอย่างไรจึงจะเหมาะสมมากที่สุด ดังนั้นการรับรู้ และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรือ (Affective Component) เป็นส่วนของความรู้ที่เกี่ยวกับ ความรัก ความโกรธ ความชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ส่วนประกอบด้านอารมณ์ อาจจะได้รับผลกระทบกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งใดมากระทบ

3. องค์ประกอบทางด้านกระทำหรือพฤติกรรม (Action or Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในการปฏิบัติ ถ้ามีสิ่งเร้าเหมาะสมก็จะเกิดพฤติกรรมตามความรู้สึกหรือเจตคติที่มีอยู่ ดังนั้นเจตคติของแต่ละบุคคลจะมีมากหรือน้อยนั้น ต้องประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบอันได้แก่ความรู้หรือความเข้าใจ ความรู้สึกด้านอารมณ์ และด้านพฤติกรรม

5.3 ลักษณะทั่วไปของเจตคติ

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1988, อ้างใน (นิศารัตน์ หวานชะเอมและ ผ่องพรรณ สิทธิชัย, 2555)) ได้กล่าวว่าเราสามารถแบ่งดัชนีการอ้างอิงในการสังเกตเจตคติได้เป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. การอ้างอิงจากการตอบสนองของบุคคลต่อชุดของประโยค หรือคำคุณศัพท์ วิธีการนี้เรียกว่า เทคนิคการจัดอันดับคุณภาพ (Scaling Techniques) และเครื่องมือที่ใช้คือมาตรวัดหรือมาตรวัด (Scales) ในการวัดจะมี รายการของประโยคหรือคำคุณศัพท์ให้ผู้ตอบแสดง

ความรู้สึกที่แท้จริงตอบสนองต่อประโยคหรือคำคุณศัพท์นั้นๆ มาตราวัดที่ใช้กันมากในกลุ่มนี้ได้แก่ มาตราวัดของ เทอร์สโตน (Thurstone Scales) มาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scales) มาตราวัดของกัทท์แมน (Guttman Scales) มาตราวัดสามแบบแรกใช้ประโยค และมาตราวัดแบบสุดท้ายใช้คุณศัพท์ที่เป็นคำตรงข้าม เช่น ดี-เลว น่ารัก-น่ากลัว เป็นต้น

2. การอ้างอิงจากพฤติกรรมที่แสดงออก วิธีการที่ใช้ คือการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล โดยไม่ใช้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวในสถานการณ์ปกติ ทั้งนี้เฉพาะกลุ่มนักจิตวิทยาที่นิยมวัดการสังเกตเห็นว่า การใช้มาตราวัดอาจขาดความเที่ยงตรง (Validity) ได้อย่างไรก็ตามการสังเกตที่ยังมีปัญหาอยู่ เพราะการศึกษาค้นคว้าหลายครั้งพบว่าคะแนนจากมาตราวัดกับดัชนีที่สังเกตจากพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันต่ำมาก และความเชื่อมั่น (Reliability) ของการสังเกตก็ยังเป็นปัญหาอีกด้วย

3. การอ้างอิงจากการตอบสนองทางสรีระ (Physiological Responses) วิธีการที่ใช้ เช่น การวัดการตอบสนองของผิวหนัง หรืออัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น แต่วิธีการนี้ก็ยังมีปัญหาในแง่ที่ว่า การตอบสนองทางสรีระเป็นเรื่องของเจตคติหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของทิศทางและเป้าหมาย

นอกจากนี้การศึกษาเจตคติโดยทั่วไปสามารถกระทำได้หลากหลายวิธีการ เช่น

1. การสังเกต เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาเจตคติ สิ่งที่สำคัญที่ใช้ในการสังเกตคือ ตา และหู การสังเกตเป็นการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วสรุปพาดพิง (Infer) ไปถึงเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น การศึกษาเจตคติโดยวิธีการสังเกตนี้ ใช้วัดเจตคติในบางด้านเท่านั้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตคตินั้น อาจจะไม่เกิดเวลาใดก็ได้ ถ้าเราต้องการให้ได้ข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วน ก็ต้องสังเกตตลอดเวลา ซึ่งจะต้องใช้เวลามาก บางครั้งพฤติกรรมที่สังเกตได้ก็ไม่มีประโยชน์ต่อการวิจัย

2. ให้เจ้าตัวรายงานผลของตนเอง (Self-Report) เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการวัด เจตคติ ความสนใจและบุคลิกภาพของบุคคล การใช้วิธีการนี้ คือการให้เจ้าตัวรายงานความรู้สึกนั้นออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบอย่างไร จากนั้นรายงานที่ได้จากการบรรยายความรู้สึกของตนเองออกมา แต่ละคนอาจจะรายงานได้ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และมีความสามารถในการบรรยาย การกำหนดตัวเลขที่เป็นคะแนนอาจจะไม่มีความเป็นปรนัย และสามารถนำมาใช้ในการเปรียบเทียบกันได้

3. การใช้ Projective Technique เป็นการให้สิ่งเร้าที่มีลักษณะไม่ชัดเจน กระตุ้นให้บุคคลระบายความรู้สึกออกมา ใช้ในการวัดคุณธรรมต่างๆ การใช้เครื่องมือนี้จะไปกระตุ้นให้เขา

แสดงความคิดเห็น หรือแสดงปฏิกิริยาออกมา เพื่อจะได้สังเกตดูว่า ขณะนั้นเขามีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ความรู้สึกที่แต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเดียวกันมักจะแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล โดยที่นิยมใช้กันมากในด้านจิตวิทยาและจิตแพทย์ วิธีวัดอาจจะใช้การตีความจากรูปภาพ หรือการเติมเรื่องให้มีความสมบูรณ์ ทั้งนี้เรื่องที่ทำการศึกษาจะต้องมีประสบการณ์และความสามารถเพียงพอ ในการแปลข้อมูลออกมา

ปรเมศร์ กลิ่นหอม (2552) ได้กล่าวว่าลักษณะของเจตคติสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจซึ่งเป็นแนวโน้มของการแสดงทางพฤติกรรมว่าเป็นเชิงบวก หรือลบ

2. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่าสิ่งใดทำให้เกิดความพึงพอใจ เกิดผลดี ก็เกิดเจตคติเชิงบวก

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ความรู้สึกที่รุนแรง หรือที่สะสมมาเป็นเวลานาน หรือประสบการณ์ที่ทำให้เกิดความคิด ความรู้สึกที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน บุคคลแต่ละคน จะมีเจตคติต่อสิ่งเดียวกัน แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของแต่ละบุคคล ประสบการณ์ การรับรู้และการเรียนรู้ของแต่ละคน

5. เจตคติอาจใช้ในการคาดคะเนพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้ แม้จะไม่ใช่ทุกกรณีก็ตามเพราะโดยทั่วไปแล้ว บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งนั้น เช่น ถ้ามีเจตคติที่ดีต่อกีฬา ก็จะแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ดีในเรื่องที่เกี่ยวกับกีฬา เช่น ดูกีฬา ติดตามข่าวกีฬา เป็นต้น

6. ถึงแม้เจตคติจะมีความคงทนและแน่นอนพอสมควร แต่เจตคติก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีการวางเงื่อนไข หรือจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและต่อเนื่องกัน

โดยสรุปแล้วนั้นลักษณะทั่วไปของเจตคติสามารถสังเกตได้พฤติกรรมที่แสดงออกและการแสดงออกทั้งทาง ตา และหู การสังเกตเป็นการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด นอกจากนี้ยังสามารถการวัด เจตคติ ความสนใจและบุคลิกภาพของบุคคลผ่านการเขียนรายงาน หรือการเขียนแบบพฤติกรรมได้ ทั้งนี้เจตคติมีความซับซ้อนเพราะขึ้นอยู่กับประสบการณ์หรือการรับรู้ของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้นการประเมินเจตคติจึงต้องได้รับการวางแผนอย่างรอบคอบมากที่สุด

5.4 การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ปรเมศร์ กลิ่นหอม (2552) ได้กล่าวถึงปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ควรคำนึงถึง ดังต่อไปนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของเจตคติของบุคคลมากกว่าผู้ไม่เชี่ยวชาญ เพราะบุคคลทั่วไปยอมจะศรัทธา และให้ความเชื่อถือในผู้เชี่ยวชาญมากกว่า

2. ข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล มากกว่าข้อมูลข่าวสารที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีเจตนาที่ให้ผู้รับคล้อยตาม และบ่อยครั้งที่ข้อมูลข่าวสารประเภทหลังนี้ ได้รับการต่อต้านแทนที่จะได้รับการคล้อยตาม

3. แหล่งข้อมูลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก อยู่ในความสนใจ และได้รับความนิยมชมชอบ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ มากกว่าแหล่งข้อมูล ที่ธรรมดาทั่วไป

4. บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ (self-concept) ต่ำ จะถูกชักจูงให้เปลี่ยนแปลงเจตคติได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีอัตมโนทัศน์สูง

5. กับบุคคลที่รู้ข้อมูลด้านเดียว การสื่อสารที่ให้ข้อมูลข่าวสารทั้ง 2 ด้านคือทั้งด้านดี และ ด้านไม่ดี จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดีกว่า ส่วนบุคคลที่รู้ข้อมูลทั้ง 2 ด้าน การสื่อสารที่ให้ข้อมูลด้านเดียว จะให้ผลในการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ดีกว่า

6. วิธีการสื่อสารด้วยการพูดที่คล่อง ชัดเจน และเป็นธรรมชาติ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง เจตคติ มากกว่าการพูดซ้ำๆ และไม่ต่อเนื่อง เพราะการพูด แสดงถึงการมีความสามารถ และความน่าเชื่อถือ

วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน (2562:6-7) ได้กล่าวถึงการเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติที่ว่าเจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติมแตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลง เจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง 1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent Change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่ เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย 2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent Change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติ เดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หรือการ เปลี่ยนแปลงไป คนละทางนั้น มีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวข้องกับ ปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุดและความเกลียดที่สุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่ มากนัก

2. ความซับซ้อน (Multi complexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าเกิด จากหลาย ๆ สาเหตุ

3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝัง ใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความ สัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม

5. ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and Number of Wants Served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่ แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ

6. ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of Related Values) เจตคติหลายเรื่อง เกี่ยวเนื่องจากค่านิยมความเชื่อที่ค่านิยมนั้นดีน่า ประารถนา และเจตคติสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันหรือสวนทางกันก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับหลากหลายปัจจัยเช่น ผู้ให้ข้อมูล ความน่าเชื่อถือของหลักฐาน ข้อมูล วิธีการสื่อสารของผู้ให้ข้อมูล ความซับซ้อน ความต้องการหรือแม้กระทั่งค่านิยมของเรื่อง นั้น

6. บริบทเกี่ยวกับโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

6.1 การจัดการศึกษาและประเภทของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

กองทัพบก มีสถาบันการศึกษา โรงเรียนหน่วยและโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ ดังนี้ (กองคุณภาพการศึกษา สำนักงานการศึกษา กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2562)

โรงเรียนทหารราบ

ปลูกฝังอุดมการณ์ความรักชาติ วัฒนธรรมองค์กรทหารแก่ผู้เข้ารับการศึกษา และกำลังพลของโรงเรียนทหารราบ ศูนย์การทหารราบ จัดการฝึกศึกษาและสนับสนุนพื้นที่ฝึกให้กับกำลังพลเหล่าทหารราบและเหล่าอื่นๆตามนโยบายของกองทัพบก ผลิตนายทหารชั้นประทวนของเหล่าทหารราบ ตามที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการศึกษา วิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับหลักนิยมและยุทธวิธี เทคนิคของเหล่าทหารราบร่วมกับกองวิทยาการ ศูนย์การทหารราบ และส่วนราชการอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้อง พัฒนาคุณภาพครู/อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและอุปกรณ์การฝึก ศึกษาให้มี ประสิทธิภาพและทันสมัย ให้การบริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

โรงเรียนทหารม้า

วิจัยและพัฒนากระบวนการศึกษา พัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากร ทางการศึกษา จัดการฝึกอบรมทางวิชาการเหล่าทหารม้า และเหล่าอื่นๆ ตามนโยบายของ กองทัพบก ผลิดำเนินการของเหล่าทหารม้า ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พัฒนาสื่อการ เรียนการสอน เอกสาร ตำราของโรงเรียนทหารม้า ปกครองบังคับบัญชากำลังพลของหน่วยและผู้ เข้ารับการศึกษาลำดับชั้นต่างๆ ให้อยู่บนพื้นฐานคุณธรรม จริยธรรม

โรงเรียนทหารปืนใหญ่

ให้การฝึกศึกษาแก่กำลังพลเหล่าทหารปืนใหญ่และเหล่าอื่น ๆ รวมถึงผู้เข้ารับ การศึกษาจากมิตรประเทศตามนโยบายของกองทัพให้มีความรอบรู้งานในหน้าที่เป็นผู้นำหน่วยที่ดี มีคุณภาพ และคุณธรรม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ครู - อาจารย์ ของโรงเรียนทหารปืนใหญ่ ให้มีความรู้ความสามารถ ทางวิชาการของเหล่า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงหลักนิยมและ เทคโนโลยี ปกครองบังคับบัญชากำลังพลของหน่วย และผู้เข้ารับการศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัย ของทหาร ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และวัฒนธรรมองค์กรทหาร พัฒนาสื่อการเรียนการ สอนเอกสาร ตำรา และเครื่องช่วยฝึก ของโรงเรียนทหารปืนใหญ่ ให้ก้าวทันกับวิทยาการ และ เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง พัฒนาโรงเรียนทหารปืนใหญ่ให้มีศักยภาพและคุณภาพเพื่อมุ่งสู่ความ เป็นแหล่งวิชาการทหารปืนใหญ่ของกองทัพ

โรงเรียนทหารช่าง

ผลิต และพัฒนากำลังพลเหล่าทหารช่าง ให้มีคุณภาพ มีความรู้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิชาการของเหล่าทหารช่าง บริหารจัดการภายในด้วยความ โปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนทหารสื่อสาร

พัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัย พัฒนาครู อาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวทันเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และเทคโนโลยี ดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ผลิตผู้เข้ารับการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร เสริมสร้างกำลังพลและครอบครัวให้มีอุดมการณ์ทางทหาร คุณธรรม จริยธรรม และ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โรงเรียนทหารสรรพาวุธ

ให้การศึกษากำลังพลในเหล่าสรรพาวุธ และเหล่าอื่นๆ ปรับปรุง พัฒนาตำรา

แบบฝึก อุปกรณ์การศึกษาในวิทยาการของเหล่าสรรพาวุธให้ทันสมัย ศึกษา ค้นคว้า พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนา และเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรทางการศึกษา ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โรงเรียนทหารขนส่ง

ปกครองบังคับบัญชากำลังพลของหน่วยและผู้เข้ารับการศึกษาให้อยู่ในระเบียบวินัยของทหาร ให้การฝึกศึกษาอบรม แก่กำลังพลเหล่าทหารขนส่ง และเหล่าอื่น ๆ ตามนโยบายของกองทัพบกให้มีความรู้ในหน้าที่เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนทหารขนส่งให้มีความรู้ความสามารถในด้านการปฏิบัติงานและด้านวิชาการของเหล่าอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาสื่อการเรียนการสอน เอกสาร ตำราของโรงเรียนทหารขนส่งให้ก้าวทันกับวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ พัฒนาโรงเรียนทหารขนส่งให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ทางวิชาการทหารขนส่งที่ทันสมัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และแบบธรรมเนียมประเพณีทางทหารและของชาติไทย

โรงเรียนทหารพลาดิการ

ผลิตและพัฒนากำลังพลของเหล่าพลาดิการให้มีคุณภาพตามความต้องการของกองทัพบก เสริมสร้างระเบียบวินัยและคุณธรรมให้กับกำลังพลที่รับการศึกษา ร่วมพัฒนาวิชาการของเหล่าทหารพลาดิการให้ทันสมัย และสอดคล้องกับหลักนิยมทางการทหารที่กำหนดไว้ บริการทางวิชาการสายพลาดิการให้กับกำลังพลและหน่วยทหาร แลกเปลี่ยนความรู้และวิชาการกับบุคคล หรือองค์กรโดยทั่วไปในเรื่องที่สอดคล้องและ ส่งเสริมการพัฒนาซึ่งกันและกัน

โรงเรียนสารวัตรทหาร

พัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งด้านวิชาการและทักษะการปฏิบัติงาน ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา เอกสารตำรา สื่อการเรียนการสอน ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับนโยบายของ ทบ. ดำเนินการฝึกศึกษาตามที่ ทบ. กำหนด โดยเน้นวิชาการเหล่าทหารสารวัตร พัฒนาร่างกายและจิตใจของผู้เข้ารับการศึกษาให้มีสุขภาพแข็งแรง มีวินัยเพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม ให้บริการวิชาการด้านการสารวัตรทหารแก่สังคม ทั้งในหน่วยงานราชการและประชาชนทั่วไป

โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก

ดำเนินการฝึกศึกษาให้กับนักเรียนดุริยางค์ทหารบก ในหลักสูตรการผลิตและกำลังพลเหล่าทหารดุริยางค์ในหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ สร้างผลงานทางวิชาการ/

สิ่งประดิษฐ์ รวมทั้งให้บริการทางวิชาการหรือวิชาชีพทางดนตรี เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เสริมสร้าง นศ.ทบ. ให้มีบุคลิกและลักษณะทางทหารที่ดี

โรงเรียนทหารการเงิน

อำนาจการ ดำเนินการฝึกอบรมให้กับกำลังพลเหล่าทหารการเงินและเหล่าทัพอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ปกครองบังคับบัญชาผู้เข้ารับการศึกษาตามหลักสูตรของโรงเรียน ทหารการเงิน กรมการเงินทหารบก บันทึกลงและรายงานสถิติผลงานตามหน้าที่

โรงเรียนทหารสารบรรณ

ให้การศึกษแก่ผู้เรียนในหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ และหลักสูตรเพิ่มพูน ความรู้เฉพาะหน้าที่ตามที่ ทบ. และหน่วยเหนือกำหนด พัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานให้ถูกต้อง รวดเร็ว และมี ประสิทธิภาพ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีวินัย คุณธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต ให้ผู้เรียน เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ส่งเสริมให้ ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความเป็นผู้นำและ มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โรงเรียนข่าวทหารบก

วางแผน กำหนด โครงการวิจัย พัฒนา กำหนดหลักนิยม อำนาจการ และ ดำเนินการฝึกศึกษาให้กับ กำลังพลของกองทัพบก เกี่ยวกับวิทยาการและการปฏิบัติทางด้านการ ข่าว ดำเนินการในฐานะหัวหน้าเหล่าสายวิทยาการข่าว โดยอำนาจ การจัดการ กำลังพลเหล่า ทหารการข่าว และกำลังพลเหล่าอื่นที่บรรจุในหมายเลขความชำนาญการทางทหารที่อยู่ในความ รับผิดชอบ จัดสรรที่นั้งศึกษาให้กำลังเหล่าทหารการข่าว และกำลังพลอื่นให้เข้ารับการศึกษาใน หลักสูตร รร.ขว.ทบ. ปกครองบังคับบัญชา นายทหารนักเรียน นายสิบนักเรียน และนักเรียนนาย สิบ บันทึกลง และรายงานสถิติผลงานตามหน้าที่

โรงเรียนทหารการสัตว์

ผลิตและพัฒนาบุคลากรเหล่าทหารการสัตว์ให้มีความรู้ด้าน การสัตว์รักษ์ การ สัตวบาล การเกษตรกรรมและการใช้สัตว์ทางทหาร ทำงานวิจัยด้านสัตว์รักษ์ เกษตรและการใช้ สัตว์ทางทหารรวมทั้งปรับปรุงหลักสูตร หลักนิยม ตำรา เหล่าทหารการสัตว์ ให้การบริการทาง

วิชาการแก่หน่วยทหารในกองทัพบก และสังคม ดำเนินการโครงการเกษตรรวมใจตามพระราชดำริ ฯ บันทึกและรายงานสถิติผลงานตามหน้าที่ พัฒนาสถาบัน ให้มีศักยภาพ สู่วิชาการและงานวิจัยที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

โรงเรียนเสนารักษ์

จัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรเหล่าทหารแพทย์ที่พึงประสงค์ของ กองทัพบกและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและ พัฒนาคณะไปสู่อุปการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาหลักนิยมและสร้างสรรค์นวัตกรรม ผลงาน วิชาการและงานวิจัยที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

6.2 ความสำคัญของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

กรมยุทธศึกษาทหารบก (2549) อ้างใน (บรรจง มิตรมูลพิทักษ์, 2562) การศึกษาของ สถานศึกษาในกองทัพบกนั้นเป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 โดยสถานศึกษาของกองทัพบกนั้น ประกอบด้วย สถาบันการศึกษา โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมกำลังพล ให้มีความพร้อม สามารถตอบสนองแนวทางการใช้กำลัง มีความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ตาม ตำแหน่งของตน รวมทั้งยกระดับความรู้ความสามารถทางวิชาการทหารและวิชาอื่นๆเพื่อจะได้นำ ความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับกองทัพบกเป็นการพัฒนากองทัพบกให้ไปสู่ความทันสมัย

กรมกำลังพลทหารบก (2556) ได้ให้แนวทางในการจัดการศึกษาของกองทัพบก โดย เน้นย้ำการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กระบวนการจัดการศึกษา ให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และ ด้วยความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจึงควรให้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา ตามความเหมาะสม เพื่อส่งเสริมและขยายโอกาสทางการศึกษาของกำลังพลในทุกระดับ อีกทั้งยัง จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและประหยัดงบประมาณด้านการศึกษาใน ภาพรวมของกองทัพบก ทั้งนี้การฝึกและศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ “ฝึกอย่างที่จะรบ มีขีดความสามารถเหนือกว่าและเมื่อรบต้องชนะ โดยไม่ยึดเชื้อ ด้วยการ พัฒนาการฝึกและศึกษาให้กำลังพลมีความพร้อม สอดคล้องกับหลักนิยม ให้ความเร่งด่วนกับการ ให้การศึกษาในหลักสูตรตามแนวทางรับราชการของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ โดยเฉพาะการ พัฒนาความรู้ความสามารถของผู้นำหน่วยในทุกระดับ รวมทั้งมุ่งปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของ กองทัพบกในทุกระดับให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคามในปัจจุบันและ

ความต้องการของหน่วยใช้ ตลอดจนให้ความสำคัญด้านการศึกษาภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ปัจจุบัน อาทิเช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาฮาวาย และภาษาเขมร เป็นต้น

กองทัพบก (2559) โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการของกองทัพบกมีหน้าที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เพื่อผลิตกำลังพลของกองทัพบกให้มีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจของกองทัพบก ได้แก่ การป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงภายใน การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การพัฒนาประเทศ และการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากสงคราม
2. เพื่อเตรียมกำลังพลให้มีความพร้อมในการปฏิบัติตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับการบรรจุในทุกอัตราของกองทัพบก ซึ่งจะทำให้ทุกหน่วยสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในอัตรา ส่งผลทำให้กองทัพบกมีความพร้อมรบเกิดขึ้นได้ในภาพรวม
3. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของกำลังพลให้สามารถใช้งาน ประสิทธิภาพ บำรุง และรักษายุทโธปกรณ์ที่มีใช้งานอยู่ในกองทัพบกได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อให้กำลังพลมีความรู้ในวิชาต่างๆนอกเหนือจากวิชาทางการทหาร อันจะเป็นผลให้กำลังพลได้รับการพัฒนาทางความคิด มีความรู้ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาการ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกองทัพบก
5. เพื่อปลูกฝังกำลังพลให้มีลักษณะผู้นำ มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของศีลธรรมอันดีงาม มีอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนมีศรัทธาและยึดมั่นต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
6. เพื่อให้การศึกษาของกำลังพลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามระบบการศึกษา โดยสามารถปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่บรรจุได้

โดยสรุปแล้ว โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการนั้นประกอบไปด้วย 17 โรงเรียนที่มีหน้าที่ในการผลิตกำลังพลในกองทัพบกให้มีความพร้อมในการรบ ยกกระดับความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง เพื่อที่จะได้นำความรู้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกองทัพบกเพื่อพัฒนากองทัพบกไปสู่ความทันสมัย มีการจัดการศึกษามีมาตรฐาน มีการประกันคุณภาพทางการศึกษาในทุกๆระดับ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคามในปัจจุบันและความต้องการของหน่วยใช้ ตลอดจนให้ความสำคัญด้านการศึกษาภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ปัจจุบัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากการวิจัยเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับบริบทของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางการทหาร ดังนั้น จึงไม่ค่อยมีงานวิจัยมากนักที่เกี่ยวกับองค์การทหาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ทั้งนี้มีงานวิจัยบางเรื่องที่ได้ศึกษากับประชากรในส่วนของกองทัพบกดังนี้

ชวนณรงค์ ชื่นจันทร์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการศึกษาของอาจารย์ส่วนวิชาทหารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพบว่า สมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะ ด้านการศึกษาของอาจารย์ส่วนวิชาทหารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าประกอบด้วย 6 สมรรถนะหลักคือ 1. สมรรถนะด้านวิชาทหารที่รับผิดชอบสอนอบรม 2. สมรรถนะด้านการสื่อสารเพื่อการศึกษา 3. สมรรถนะ ด้านสติปัญญา 4. สมรรถนะด้านเจตคติความมุ่งมั่นศรัทธาในวิชาชีพครู 5. สมรรถนะด้านพฤติกรรมความเป็น ครู และ 6. สมรรถนะด้านอื่นๆ โดยจำแนกเป็น 22 สมรรถนะรอง และ 81 ตัวบ่งชี้

อนุวัต ชัยเกียรติธรรมและคณะ (2553) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาารูปแบบการฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษแบบค่ายกิจกรรมซึ่งการประเมินผลโดยยึดรูปแบบการประเมินตามแบบ CIPP model ของแดลเนียด แอล สตัฟเฟิลบีม ผลการวิจัยพบว่า 1). การประเมินสภาวะแวดล้อมวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมคือ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมมีความรู้ ทักษะ และ เจตคติที่ดีในการสอนภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 1-2 ระยะเวลา 3 วัน โดยมีวิทยากรอบรม ให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ จำนวน 3 หัวข้อ ได้แก่ กิจกรรมการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม และกิจกรรมวอล์คแรลลี่ นอกจากนี้ ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความสอดคล้องทั้ง 9 หัวข้อพบว่า มีความสอดคล้องในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดฝึกอบรมนี้ สามารถนำไปใช้ฝึกอบรมได้ 2). การประเมินปัจจัยเบื้องต้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินความสอดคล้องทั้ง 9 หัวข้อ ได้แก่ 1. หลักสูตรฝึกอบรม 2. หัวข้ออบรมและ วัตถุประสงค์ 3. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อทดสอบ 4. ใบเนื้อหา 5. ใบงาน 6. กิจกรรมการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม และกิจกรรม วอล์คแรลลี่ 7. การนำเสนอผลงาน 8. โบนิตะการสอนทฤษฎี และปฏิบัติ 9. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมฝึกอบรม 3). การประเมินกระบวนการ ปรากฏว่าประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษแบบค่ายกิจกรรมที่ได้ปรับปรุง มีค่าเฉลี่ย 87.32 / 83.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลการนิเทศการสอนของผู้เข้าร่วมฝึกอบรมที่มีต่อวิทยากร ด้านการสอนทฤษฎีและด้านการปฏิบัติ วิทยากรสามารถสอนในภาพรวมจัดอยู่ในระดับดี

4. การประเมินผลผลิต โดยการประเมินผลคะแนนจากใบทดสอบความรู้ การปฏิบัติการนิเทศการสอนทฤษฎีและ ปฏิบัติของครูผู้สอน ความคิดเห็นของผู้เรียน พบว่าทุกรายการอยู่ในระดับดี

อมรศรี แสงส่องฟ้า (2553) ได้ศึกษาและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยมีขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรที่เริ่มมาจากการศึกษาเอกสาร ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมของทาบ (Taba, 1962) และนำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจสภาพและความต้องการของครูที่สอนภาษาอังกฤษและข้อมูลทุติยภูมิที่สรุปจากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเขียนองค์ประกอบโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาในการฝึกอบรมได้กำหนดดังต่อไปนี้ 1. ชื่อหลักสูตรฝึกอบรม 2. ปัญหาและความสำคัญของหลักสูตร 3. หลักการและเหตุผล 4. เป้าหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 5. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม 6. เนื้อหาสาระหลักสูตร 7. ระยะเวลา 8. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 9. กิจกรรมการฝึกอบรม 10. สื่อการฝึกอบรม 11. การประเมินผลการฝึกอบรม 12. แผนการฝึกอบรม โดยกำหนดสัดส่วนเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกอบรมที่ออกแบบไว้ กำหนดระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง แบ่งเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้โดยให้การฝึกอบรมให้หลักการเรียนแบบร่วมมือในภาคปฏิบัติ และสามารถยืดหยุ่นได้ โดยหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 6 หน่วยประกอบไปด้วย 1. แนวคิดเบื้องต้นและการกำหนดจุดประสงค์ทางภาษา 2. การจัดระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางภาษา 3. การประเมินผลตามสภาพจริง 4. การวัดการประเมินผลองค์ประกอบทางภาษา 5. การวัดการประเมินผลด้านทักษะทางภาษา 6. ประเภทแบบทดสอบและคุณภาพของการวัดและประเมินผลทางภาษา ผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าครูมีความเข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมรวมถึงมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และมีความตระหนักต่อการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ และครูมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

อารีรักษ์ มีแจ้งและสิริพร ปาณาวงษ์ (2553) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกจำนวน 18 คน หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นครอบคลุมทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เน้นที่ความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การอบรมจะเน้นทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและจัดการอบรมในช่วงปิดภาคเรียน โดยเนื้อหาของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วยหลักการและ

เหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผล ส่วนเอกสารหลักสูตรประกอบด้วยคู่มือผู้ให้การฝึกอบรมและคู่มือผู้เข้ารับการฝึกอบรม ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เป็นเวลา 3 วัน ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร รวมระยะเวลาในการอบรมจำนวน 15 ชั่วโมงและให้ผู้เข้ารับการอบรมสาธิตการสอนจำนวน 3 ชั่วโมง ด้วยผลการใช้หลักสูตรพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมในระดับมาก และด้านความพึงพอใจพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับที่มากโดยเฉพาะด้านความรู้

รุจพร สุนทรปาน (2557) ได้พัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูชั้นประถมศึกษาในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 70 คน โดยใช้เวลาในการอบรม 3 วัน ณ ห้องประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 2 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรมและแบบสอบถามประเมินเจตคติและความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการอบรม รูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์เป็นการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop training) ที่ประกอบไปด้วย 1. หลักสูตรฝึกอบรมครู 2. คู่มือผู้เข้ารับการอบรม 3. เนื้อหาเกี่ยวกับโฟนิคส์และแบบฝึกหัดการออกเสียงภาษาอังกฤษ 4. สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ CAI ประกอบการสอน 5. การแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติการออกเสียงและทดลองสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ 6. แบบทดสอบการออกเสียงก่อนและหลังการฝึกอบรม 7. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม

เยาวลักษณ์ มูลสระคูและคณะ (2558) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 280 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งวัดจากตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 13 ตัว และหลังจากการสนทนากลุ่มของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้ตัวบ่งชี้เพิ่มเป็น 14 ตัว สามารถเรียงลำดับตามค่า

น้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ แรงจูงใจรักการเรียนรู้ ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ บุคลิกลักษณะ ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยสรุปจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ด้านความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะ ของภาษา ควรมีการกำหนดแนวทาง สนับสนุน และพัฒนาขึ้นเป็นอันดับแรก เพื่อให้ครูมีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

จักรวาทิพย์ ศชรรัตน์ (2559) เรื่องความต้องการจำเป็นและปัญหาสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับทหารกองทัพบก โดยงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและวิธีการพัฒนาให้กับทหารกองทัพบก กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเป็นทหารบกจำนวน 100 นายซึ่งทำหน้าที่ในส่วนต่างๆของกองทัพบก เช่น ส่วนบังคับบัญชา ส่วนสนับสนุนการรบ ส่วนการฝึกและการศึกษา และส่วนสนับสนุนการพัฒนาแห่งชาติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็นแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ แบบสอบถามได้รับการพัฒนาโดยใช้วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการสำหรับรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ผลลัพธ์ของงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้นต้องการที่จะได้รับการพัฒนามากที่สุด โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) และการฝึกฝนผ่านทางสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ ผลของงานวิจัยยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อช่วยกำลังพลในการที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ภาษาเพื่อที่จะช่วยตัดสินใจว่าวิธีการสอนใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน อีกทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีสามารถช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้ภาษาได้

เมธิณี เฉลิมวัฒน์ (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยการวิจัยนี้มี

วัตถุประสงค์เพื่อที่จะเรียนรู้โครงสร้างการจัดการศึกษาของ รร.จปร. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษของ รร.จปร. ในปัจจุบัน และ เพื่อพิจารณาการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างการจัด การศึกษา ของ รร.จปร.มี 3 องค์ประกอบหลัก คือ วิชาการวิชาทหารและการเสริม สร้างคุณลักษณะผู้นำ มี ส่วนการศึกษา (สกศ.) ส่วนวิชาทหาร (สวท.) และกรมนักเรียน นายร้อยรักษาพระองค์ (กรม นนร.) ดูแลและรับผิดชอบตามลำดับ สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมุ่งเน้นให้นักเรียนนายร้อยได้ ฝึกฝนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และนักเรียนนายร้อยมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการ สื่อสารกับชาวต่างประเทศ ทั้งในและ นอกห้องเรียน ทั้งนี้ การปฏิบัติที่ประสานกันอย่างใกล้ชิด และสอดคล้องของ สกศ. สวท. และกรม นนร. การบูรณาการภาษาอังกฤษกับการเรียนการสอน วิชาอื่น ๆ การจัด สภาพแวดล้อมที่ช่วยกระตุ้นและเอื้อต่อการเรียนรู้และการฝึกฝน เหล่านี้ จะช่วย ส่งเสริม การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อยให้ดีขึ้น อย่างไรก็ดี กิจกรรมเสริม นอกเวลาของนักเรียนนายร้อยควรจัดให้มีแต่พอประมาณ เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาสำหรับการ พักผ่อนและการฝึกฝนทักษะของตนเอง

นิชากร นิธิวุฒิปากย์และคณะ (2560) พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ แบบโครงการของครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือครูสอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 32 คน มีวิธีการฝึกอบรม หลายรูปแบบเช่น การบรรยาย การอภิปราย (Group discussion) แผนที่ความคิด (Mind map) โดยใช้เวลาในการฝึกอบรม 3 วัน ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมี ความรู้ความเข้าใจสูงหลังการฝึกอบรม นอกจากนี้คุณภาพด้านทักษะการจัดการเรียนรู้แบบ โครงการพบว่าคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มสูงขึ้นหลังจากการฝึกอบรม รวมถึงเจตคติของผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมและมีความพึงพอใจในหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก

ชาญวิทย์ สุริพันธ์และคณะ (2561) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี มีผู้ร่วมการทดลองจำนวน 30 คน โดยหลักสูตรฝึกอบรมนั้นมี องค์ประกอบของหลักสูตรจำนวน 7 ด้านได้แก่ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร ระยะเวลาการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ผลการทดสอบหลักสูตรฝึกอบรมพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลัง การทดสอบหลักสูตรฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองหลักสูตรฝึกอบรมจึงสามารถ

กล่าวได้ว่าเป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาได้

อำพร ศิริวรรณ (2561) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคประชาคมอาเซียนสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสอบถามความต้องการของครู จากนั้นนำข้อมูลมาสังเคราะห์หาประเด็นในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 2 การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่เริ่มจากการทำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบร่างหลักสูตรฝึกอบรม การปรับปรุงร่างหลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3 ปรับปรุงหลักสูตร เป็นการปรับปรุงหลักสูตรหลังจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมประกอบไปด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหา กิจกรรมการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล โดยใช้เวลาในการอบรม 15 ชั่วโมง และมีจำนวนหน่วยการอบรม 5 หน่วย

วัฒนา อนันตผล และคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาการพัฒนามาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยพบว่ามาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษของผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 3 บุคลากรที่มีทักษะ/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (skilled personnel or subject experts) ระดับที่ 2 ผู้ให้คำปรึกษา (supervisor) และระดับที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ (professionally qualified experts) โดยที่แต่ละระดับผู้สอนจะต้องมีทักษะทางภาษาอังกฤษ 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างน้อยในระดับที่ 3 ที่หมายถึงมีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านสำหรับการสื่อสาร สามารถทำความเข้าใจและระบุใจความสำคัญของเรื่องที่ได้สนทนา รวมถึงสามารถพูดหรือเขียนเกี่ยวกับบริบทที่ตนเองคุ้นเคยได้ เช่น บทสนทนาในชีวิตประจำวัน ข่าวจากสื่อวิทยุ การอธิบายประสบการณ์หรือเหตุการณ์ในแต่ละวัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถอ่านและระบุใจความสำคัญของบทอ่านที่เจอในชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย ไปรษณีย์ เป็นต้น และต้องสามารถเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษได้ รวมถึง มีทักษะและเทคนิคในการสอน กระบวนการคิดวิเคราะห์และทักษะอื่นๆ รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาจากคำแนะนำและข้อมูลอื่นจากผู้ให้คำปรึกษา

พิณสายแก้ว (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของการใช้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับทหาร เหล่าทหารราบกองทัพบก งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาเพื่อหาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกำลังพลทหารราบ

จำนวน 103 นาย ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลในการตอบแบบสอบถาม โดยที่กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันทั้งอายุ สาขาการเรียน หน่วยการทำงานและระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานภาษาอังกฤษและประเมินตนเองในระดับพอใช้ ผลงานวิจัยพบว่าทุกทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีปัญหา มากที่สุด ในขณะที่ทักษะการพูดเป็นทักษะที่ต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด

ปัทมทรีย์ เมฆมณี และคณะ (2562) ได้ทำการพัฒนาสมรรถนะครูทหารของโรงเรียนเหล่า ตามแนวคิดการเสริมสร้างขีดความสามารถกำลังพลของกองทัพบกพบว่าสมรรถนะครูทหาร ประกอบด้วย 4 สมรรถนะหลักคือ 1.สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน 2. สมรรถนะด้าน ความเป็นครูทหาร 3.สมรรถนะด้านคุณลักษณะทางทหารและ 4. สมรรถนะด้านความรู้เทคนิค เฉพาะเหล่า นอกจากนี้ยังพบว่าสมรรถนะครูทหารและสมรรถนะครูทั่วไปไม่มีความแตกต่างกันใน ด้านการกำหนดสมรรถนะ เพียงแต่ในด้านของการปฏิบัติหน้าที่ครูทหาร จำเป็นต้องรับสองบทบาท คือบทบาทในวิชาชีพครูและวิชาชีพทหาร ครูทหารมีหน้าที่รับผิดชอบต่อกองทัพ ความรับผิดชอบ ต่อผู้เรียน ในการพัฒนากำลังพลให้มีความพร้อม และมีขีดความสามารถในการปฏิบัติภารกิจของ กองทัพได้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการ ฝึกอบรมของครูภาษาอังกฤษนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการสภาพแวดล้อม ข้อมูลพื้นฐานจาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัย รวมถึงสอบถามความต้องการของครูในการที่ต้องการรับการ พัฒนา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาประเด็นในการสร้างเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม ที่ส่วน ใหญ่จะประกอบไปด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผล โดยส่วนใหญ่ผลการ ทดสอบหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษมากขึ้น รวมถึงผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติและความพึงพอใจในหลักสูตรโดยภาพรวม สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางการทหารพบว่ากำลังพลส่วนใหญ่ต้องการรับการ พัฒนา ทักษะการฟังและการพูดมากที่สุดโดยที่ทักษะที่มีปัญหามากที่สุดคือทักษะการเขียน

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

นิคูเลสคู (Niculescu., 2014) ได้ทำศึกษาสมรรถนะเฉพาะในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษในสถาบันการทหารชั้นสูงนิโคเลีย บาเลสคู ประเทศ โรมาเนีย (Nicolae Balcescu Land Forces Academy) พบว่าสมรรถนะในการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและครูอาจารย์ในสถาบันทหารชั้นสูงต้องมี คือประการแรก

ความสามารถด้านภาษา (Language proficiency) กล่าวคือ ครูอาจารย์ต้องมีพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีการใช้ภาษาที่ดีในการสื่อสาร มีเป้าหมายชัดเจน ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถของผู้เรียน ประการที่สองคือความรู้ด้านเนื้อหา (Content knowledge) ครูอาจารย์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนนั่นก็คือภาษาอังกฤษ โดยที่จะต้องรู้เรื่องตั้งแต่การวิเคราะห์ทฤษฎีทางภาษา ระเบียบและวิธีการใช้ภาษา วาทกรรม ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์เชิงประยุกต์และเชิงวิพากษ์ เป็นต้น และประการที่สามคือทักษะการสอน (Teaching Skill) เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการสอน โดยที่มีการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น เริ่มต้นตั้งแต่การเปิดบทเรียน การนำเสนอและอธิบายเนื้อหา การจัดเตรียมการเรียนรู้และการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ติดตามผลการเรียนและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน

ราชโกวา (Rajkhwa, 2015) ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศอินเดียและอยากทราบว่าสมรรถนะนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไรเมื่อเทียบกับตัวแปรที่เป็นประชากรเช่น อายุ เพศ วุฒิการศึกษา และบริบทการสอนในเมืองกับชนบท ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะที่ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีคือ 1). สมรรถนะด้านการใช้ภาษา (Language Proficiency) โดยพบว่าครูนั้นต้องฝึกฝนและพัฒนาด้านการอ่านและการออกเสียงให้มากขึ้น เพราะจะส่งผลโดยตรงกับการฟังพูดภาษาอังกฤษกับตัวผู้เรียนเอง นอกจากนี้ ยังต้องได้รับการพัฒนาเรื่องของการใช้คำศัพท์ที่มีความหลากหลายและเหมาะสมตามช่วงวัยและความสามารถของผู้เรียน 2). สมรรถนะด้านการใช้กลวิธีในการสอน (Teaching Methodology) เพราะครูส่วนใหญ่ยังคงยึดติดกับการเรียนการสอนแบบไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) ดังนั้น ครูควรแนวทางการสอนที่หลากหลายเริ่มตั้งแต่การสอนคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้าง การอ่านออกเสียง และการฟัง เป็นต้น 3). ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) โดยเฉพาะเรื่องที่ต้องเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาโดยตรง เริ่มต้นแต่ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์วิทยา การเรียนรู้ในภาษาที่สองหรือการวิเคราะห์ภาษาตามทฤษฎีไวยากรณ์ เป็นต้น

โอโรส เอ (Orosz, 2018) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูที่มีการบูรณาการเนื้อหา ภาษา และวิธีการสอนเข้าด้วยกัน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หลักสูตรฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้นได้ทดลองใช้กับนักศึกษาครูในภาคเรียนที่ 3 ประเทศเอกวาดอร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมประกอบไปด้วยการฝึกออกแบบแผนการสอนและการนำเสนอบทเรียนโดยที่ผู้เรียนแต่ละคนทำกิจกรรมที่ตรงกับระดับ/ความสามารถ/ความชอบหรือความต้องการส่วนบุคคล

รวมถึงเป้าหมายในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา และยังรวมไปถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (CLIL) ที่หมายรวมถึงการสื่อสารเนื้อหาวิชา การใช้อำนาจความสะดวกในการเรียนรู้ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนการสอนเชิงรุก และการใช้สื่อ เป็นต้น วิธีการฝึกอบรมมีทั้งการเรียนภาคทฤษฎีในชั้นเรียน และเรียนภาคปฏิบัติในห้องเรียนจริง ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและเข้าใจกลวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตรฝึกอบรมนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูที่เพิ่งประจำการใหม่หรือครูที่ต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมได้

หลักสูตรการฝึกอบรมครูแห่งชาติของประเทศอียิปต์ (National Teacher Training Programme, Egypt (NTP) 2020-2021) (British Council, 2021) ได้มีจุดประสงค์เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาของประเทศอียิปต์โดยพัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะครูในประเทศในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาเทคนิคการสอน โดยหลักสูตรฝึกอบรมนี้ใช้เวลาถึง 3 ปีในการพัฒนาคุณภาพของการสอนในระดับประถมศึกษา เกรด 1-6 ในภาพรวมเป้าหมายของการอบรมคือ 1. ช่วยเหลือครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา 2. ช่วยเหลือครูผู้สอนในการพัฒนาความสามารถและทักษะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนจริงรวมถึงส่งเสริมให้เกิดทักษะการใช้เทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 โดยวิธีการอบรมเป็นแบบออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์ของโรคระบาดมีการใช้รูปแบบสื่อการอบรมออนไลน์ในหลายแพลตฟอร์มและใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย มีการใช้ระบบบัดดี้ (Buddy System) ที่ครูที่มีประสบการณ์สูงจะช่วยเหลือครูที่มีประสบการณ์น้อย ใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายเพื่อที่ให้ความช่วยเหลือครูในขณะที่อยู่ในช่วงเวลาของการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจมากต่อการอบรมแบบออนไลน์ โดย 95% ของผู้เข้ารับการอบรมออนไลน์เห็นด้วยที่ว่าได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบใหม่ที่สามารถนำไปใช้ต่อยอดได้ในห้องเรียน

เฮอรลินา วาติ (Herlina Wati, 2011) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดยหลักสูตรฝึกอบรมใช้เวลาทั้งหมด 7-10 วัน ผู้เข้ารับการอบรมมีจำนวน 55 คนจาก 20 โรงเรียนในจังหวัดเรียว ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์น้อยในการสอนภาษาอังกฤษ เนื้อหาในหลักสูตรประกอบไปด้วยความรู้เบื้องต้นในการสอนภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษและกลวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ได้รับใบรับรองการสอนในระดับ

ประถมศึกษา ผลการทดลองพบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในหลักสูตรเป็นอย่างมาก และยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษรวมถึงแรงกระตุ้นในการสอนภาษาอังกฤษ แต่ผู้เข้ารับการอบรมได้ให้ข้อเสนอแนะคือควรมีการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในช่วงแรกของการอบรมก่อน และการฝึกอบรมควรใช้ระยะเวลาที่มากกว่านี้เนื่องจากหลักสูตรได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและมีประโยชน์เป็นอย่างมากสำหรับครูผู้สอนในวิชาภาษาอังกฤษ

โดยสรุปแล้วนั้นสมรรถนะที่ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพนั้นควรประกอบไปด้วยสมรรถนะหลายประการ อาทิเช่น ความสามารถทางด้านภาษา (Language proficiency) ที่มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ความรู้ด้านเนื้อหา (Content knowledge) ที่เริ่มตั้งแต่ทฤษฎีทางภาษา สัทศาสตร์วิทยา การสอนภาษาตามการเรียนรู้ภาษาที่สอง ระเบียบวิธีการใช้ภาษา และความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน (Teaching Methodology) ที่มีกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกจากนี้วิธีการอบรมครูได้มีการใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการอบรมในสถานที่ปฏิบัติงานจริงและออนไลน์เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ใช้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า ADDIE Model (Richey, Klein, & Tracey, 2011:19) มี 5 ขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ระยะที่ 1. การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (A: Analyze)

1.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2. พัฒนาร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1.3. สัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญ

1.4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1.5. หาความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ระยะที่ 2. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฯ ฉบับร่างและการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจประสิทธิภาพของหลักสูตร ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (D: Design)

2.1. จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯ

2.2. ประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง

2.3. พิจารณาข้อเสนอแนะ ปรับปรุงและแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (D: Development)

3.1. สร้างเครื่องมือเพื่อหาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดย
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง

ระยะที่ 3. การศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการนำหลักสูตรที่ได้
พัฒนาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร ประกอบด้วย
2 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (I: Implement)

4.1. นำหลักสูตรฝึกอบรมฯ ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (E: Evaluation)

5.1. ศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ

โดยที่ขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรฯ สามารถสรุปได้เป็นแผนภาพได้ดังนี้

ขั้นตอน	กิจกรรม	ผลที่ได้
<p>ระยะ 1. การศึกษา</p> <p>องค์ประกอบและตัวบ่งชี้</p> <p>สมรรถนะการจัดการเรียนรู้</p> <p>ภาษาอังกฤษของครู</p> <p>อาจารย์ในโรงเรียนเหล่า</p> <p>สายวิทยาการกองทัพบก</p>	<p>การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 2. พัฒนาร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก 3. สัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญ 4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก 	<p>องค์ประกอบและตัวบ่งชี้</p> <p>สมรรถนะการจัดการ</p> <p>เรียนรู้ภาษาอังกฤษของ</p> <p>ครูอาจารย์ในโรงเรียน</p> <p>เหล่าสายวิทยาการ</p> <p>กองทัพบก</p>
<p>ระยะที่ 2. การพัฒนา</p> <p>หลักสูตรฉบับร่างและการ</p> <p>ตรวจสอบประสิทธิภาพของ</p> <p>หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์</p> <p>เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ</p> <p>จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p> <p>ของโรงเรียนเหล่าสาย</p> <p>วิทยาการกองทัพบก</p>	<p>การออกแบบ (ร่าง) หลักสูตรฝึกอบรมฯ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯ 2. ประเมินประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง 3. พิจารณาข้อเสนอแนะ ปรับปรุง และแก้ไข 	<p>(ร่าง) หลักสูตรฝึกอบรมฯ</p> <p>ที่ผ่านการประเมินจาก</p> <p>ผู้เชี่ยวชาญ</p>

ขั้นตอน	กิจกรรม	ผลที่ได้
ระยะเวลาที่ 3. การศึกษา ประสิทธิภาพของหลักสูตร ฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนเหล่าสาย วิทยาการกองทัพบก	พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฯ 1. สร้างเครื่องมือในการประเมิน ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ	หลักสูตรฝึกอบรมที่มี ประสิทธิภาพ
	นำหลักสูตรฝึกอบรมฯ ไปใช้จริงกับ กลุ่มตัวอย่าง	ได้คะแนนทดสอบก่อน และหลังการฝึกอบรมฯ ทักษะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อ การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการฝึกอบรมฯ และ ความพึงพอใจของผู้เข้า รับการฝึกอบรมฯ ต่อ หลักสูตร
	ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตร ฝึกอบรมฯ	ประสิทธิภาพของหลักสูตร ฝึกอบรมฯ

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการ
 จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน เหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

การวิจัยในระยะเวลาที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการ
 จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (A: Analyze)

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 7 ท่าน เพื่อใช้สำหรับการประเมินองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้เชี่ยวชาญนั้นมีคุณสมบัติดังนี้

1.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ

1.1.2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการ ตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 5 ปี และ

1.2.2. มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question)

2. แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

3. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

2.1. ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1.1. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ดังภาคผนวก ข มีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.1.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและ

ตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบก เพื่อนำมาจัดทำร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและนำมาใช้ในประเด็นสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก

2.1.1.2. ร่างแบบสัมภาษณ์ โดยเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด ที่ ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาในตัวแปรที่ศึกษาในระยะที่ 1

2.1.1.3. นำประเด็นคำถามที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความชัดเจนของข้อ คำถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงเพื่อให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ในการนำไปสัมภาษณ์

2.1.2. แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.2.1. ศึกษาข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน เพื่อนำมาจัดทำร่างแบบประเมินความ เหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ใน โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1.2.2. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.1.2.3. นำแบบประเมินความเหมาะสมเสนอต่ออาจารย์ที่ ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของคำถาม และนำมา ปรับปรุงเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

2.1.2.4. แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัว บ่งชี้มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง

เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การให้ความหมายของค่าที่วัดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.1.3. แบบประเมินความสอดคล้องของระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.3.1. ศึกษาข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน เพื่อนำมาจัดทำร่างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1.3.2. สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1.3.3. นำแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของคำถาม และนำมาปรับปรุงเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

2.1.3.4. แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำหรับเกณฑ์การให้ความหมายของความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน = +1 หมายถึง แน่ใจว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความสอดคล้อง

ให้คะแนน = 0 หมายถึง ไม่แน่ใจองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มีความสอดคล้อง

ให้คะแนน = -1 หมายถึง แน่ใจว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไม่มีความสอดคล้อง

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมและรายข้อจะตั้งอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกแบ่งขั้นตอนดำเนินงานดังนี้

3.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ สร้างเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

3.2. พัฒนาร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

3.3. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการแนะนำตนเองและบอกวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน มาสรุปและสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

3.5. นำแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกและแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทำการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยนำข้อมูลจากการบันทึกการสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญและการถอดเทปการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์หาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาใช้ในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2. การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างและการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

การวิจัยในระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมฯฉบับร่างและประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมฯและความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมฯโดยผู้เชี่ยวชาญ ในระยะนี้ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (D: Design phase)

นำข้อมูลพื้นฐานมาและผลลัพธ์จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 ซึ่งเป็นการหาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกพบว่าสมรรถนะของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ

กองทัพบกประกอบไปด้วย 2 สมรรถนะ 9 องค์ประกอบ 65 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 1. สมรรถนะหลัก มี 4 องค์ประกอบได้แก่การบริหารจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม ความเป็นครูทหาร และ 2. สมรรถนะประจำสายงาน มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมีอวดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เนื่องมาจากผลจากการศึกษาในระยะที่ 1 มีองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์หาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่สำคัญมากที่สุดในการที่จะนำไปพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีการคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของครูอาจารย์ที่ว่าไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางการสอนภาษาอังกฤษ หรือทางด้านภาษาอังกฤษโดยตรง และจากการสัมภาษณ์ครูอาจารย์ก็พบว่าต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกประเด็นและองค์ประกอบจนถึงตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญในการที่จะพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกก่อน โดยที่เนื้อหาในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมเกิดจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านการจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ นำไปสู่หน่วยการฝึกอบรมเรื่องการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
2. องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นำไปสู่หน่วยการฝึกอบรมเรื่องกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory) การสอนทักษะการฟัง (Teaching Listening Skill) การสอนสอนทักษะการพูด (Teaching Speaking Skill) การสอนทักษะการอ่าน (Teaching Reading Skill) และการสอนทักษะการเขียน (Teaching Writing Skill)
3. องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมีอวดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ นำไปสู่หน่วยการฝึกอบรมเรื่องการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
4. องค์ประกอบด้านความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นำไปสู่หน่วยการฝึกอบรมเรื่อง Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านที่มีคุณสมบัติดังนี้

1.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และ

1.1.2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทางการทหาร จำนวน 2 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ และเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และ

1.2.2. มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.2. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1. ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1.1. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.1.1. ศึกษาข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระบะที่ 1 ด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน เพื่อนำมาจัดทำร่างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1.1.2. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร
ฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสาย
วิทยาการกองทัพบกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.1.1.3. นำแบบประเมินความเหมาะสมต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของคำถาม และนำมาปรับปรุง
เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

2.1.1.4. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรมีเกณฑ์การ
ให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การให้ความหมายของค่าที่วัดประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม
ครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย
น้ำหนักคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง	มีคุณภาพมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง	มีคุณภาพมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง	มีคุณภาพปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง	มีคุณภาพน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง	มีคุณภาพน้อยที่สุด

2.1.2. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครู
อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก มีกระบวนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

2.1.2.1. ศึกษาข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระยะที่ 1 ด้าน
องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่ได้จาก
ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่าน เพื่อนำมาจัดทำร่างแบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครู

อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก

2.1.2.2. สร้างแบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตร
ฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสาย
วิทยาการกองทัพบก

2.1.2.3. นำแบบประเมินความสอดคล้องเสนอต่ออาจารย์ที่
ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของคำถาม และนำมา
ปรับปรุงเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

2.1.2.4. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครู
อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบกมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำหรับเกณฑ์การให้ความหมายของความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อ
เสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ให้คะแนน = +1 หมายถึง	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน = 0 หมายถึง	ไม่แน่ใจมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
ให้คะแนน = -1 หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก แบ่งขั้นตอนการดำเนินงาน
ดังต่อไปนี้

3.1. ศึกษาวิเคราะห์ เอกสารตำราวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
สอนภาษาอังกฤษ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการส่งเสริมประสิทธิภาพใน
การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระยະที่ 1 ทั้ง
ด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการประเมินและ
สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน นำมาออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีการ
กำหนดรายละเอียดองค์ประกอบของหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบดังนี้คือ 1.

แนวคิดของหลักสูตร 2. เนื้อหาสาระ 3. กิจกรรมและการจัดประสบการณ์ 4. วิธีการจัดประสบการณ์ 5. สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ 6. ระยะเวลา 7. การวัดและการประเมิน

3.2. สังเคราะห์เนื้อหา และร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยนำข้อมูลที่ได้จาก 3.1 และแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อออกแบบหน่วยการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ซึ่งประกอบไปด้วย จำนวน 10 หน่วยได้แก่

1. หลักสูตรตามแนวทางการสอนของแกลงหลักสูตรโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มี 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1.1. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR)

1.2. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

1.3. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ มี 5 หน่วยการเรียนรู้

ฝึกอบรม ได้แก่

2.1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning

Theory)

2.2. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill)

2.3. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)

2.4. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)

2.5. การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill)

3. การใช้สื่อ/เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน มี 2 หน่วย

การเรียนรู้

3.1. Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.2. Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน

3.3. นำร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความถูกต้องของการใช้ภาษา

3.4. นำร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงเพื่อทำการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมที่เสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมฯ ที่ได้พัฒนาขึ้น

3.5. ปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านเพื่อให้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีความเหมาะสมมากที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

4.1. การวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เพื่อให้พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมของคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยที่ต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ไม่เกิน 1 ทั้งภาพรวมและรายข้อทั้ง 2 ประเด็น

แสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีความเหมาะสม

4.2. การวิเคราะห์ผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

สำหรับเกณฑ์การให้ความหมายของความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ให้คะแนน = +1 หมายถึง แน่ใจว่าหลักสูตรสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

ให้คะแนน = 0 หมายถึง ไม่แน่ใจหลักสูตรมีความสอดคล้อง
ตรงกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน = -1 หมายถึง แน่ใจว่าหลักสูตรไม่สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวม และรายข้อจะต้องอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าหลักสูตรมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (D: Develop)

ขั้นตอนนี้เป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินความเหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกไปใช้ มีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในระยะนี้แบ่งออกเป็นดังนี้

1.1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง หรือ ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ และ

1.1.2. มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทาง วิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

1.2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทางการทหาร จำนวน 2 ท่าน โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1. เป็นนักวิชาการที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ และเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรในโรงเรียนเหล่า สายวิทยาการกองทัพบก และ

1.2.2. มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก

2. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินความสอดคล้องของ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

2.1. แบบวัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบประเมินที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วนอันได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1. แบบวัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบประเมินที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วนอันได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษและแบบประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.1. แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินความรู้ของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดก่อนและหลังการฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินอัตนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.1.1.1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้และเกณฑ์การให้คะแนน ข้อมูลพื้นฐานสำคัญต่างๆที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1 เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน นำข้อมูลมาออกแบบทดสอบวัดความรู้และเกณฑ์การทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.1.2. สร้างแบบทดสอบวัดความรู้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

2.1.1.3. นำแบบทดสอบทั้ง 30 ข้อให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.1.1.4. คัดเลือกแบบทดสอบจากการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและนำไปทดสอบใช้กับครูโรงเรียนมัธยมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.1.1.5. นำมาตรวจให้คะแนนตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของข้อสอบแต่ละข้อ ซึ่งใช้เทคนิค 50% ในการแบ่งกลุ่มสูงและต่ำ (ภัทธา นิคมานนท์, 2543: 153-170) โดยเลือกเอาเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป นำมาใช้หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 โดยที่แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการทดสอบได้

2.1.2. แบบประเมินทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนและร่างเกณฑ์การประเมินทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินทักษะของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 หมายถึงมากที่สุด 4 หมายถึงมาก 3 หมายถึงปานกลาง 2 หมายถึงน้อย และ 1 หมายถึงน้อยที่สุด

2.1.2.1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างประเมินทักษะและเกณฑ์การให้คะแนน ผลการประเมินทักษะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและข้อมูลพื้นฐานสำคัญต่างๆที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1 เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัว

บ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้มาจากการประเมินและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบแบบประเมินทักษะและเกณฑ์การประเมินทักษะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.2.2. ร่างแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า และร่างเกณฑ์การประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.2.3. นำร่างแบบประเมินทักษะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องของเนื้อหาและความชัดเจนของข้อคำถาม จากนั้นทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.2.4. นำร่างแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทำการประเมินความสอดคล้องของร่างแบบประเมินทักษะต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่ค่า IOC ที่ยอมรับได้ว่าประเด็นคำถามของแบบประเมินมีความสอดคล้องต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.1.2.5. ทำการปรับปรุงแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.3. แบบวัดเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินเจตคติของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แบบประเมินวัดก่อนและหลังการฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อส่งเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึงเห็นด้วย 3 หมายถึงไม่แน่ใจ 2 หมายถึงไม่เห็นด้วย และ 1 หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.1.3.1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติและเกณฑ์การให้คะแนน ผลการประเมินเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและข้อมูลพื้นฐานสำคัญต่างๆที่ได้มาจากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1 เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้มาจากการประเมินและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.3.2. ร่างแบบวัดเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า และร่างเกณฑ์การประเมินเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1.3.3. นำร่างแบบวัดเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องของเนื้อหาและความชัดเจนของข้อคำถาม จากนั้นทำการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.1.3.4. นำร่างแบบวัดเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทำการประเมินความสอดคล้องของร่างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่ค่า IOC ที่ยอมรับได้ว่าประเด็นคำถามของแบบประเมินมีความสอดคล้องต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.1.3.5. ทำการปรับปรุงแบบวัดเจตคติการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบประเมินความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นแบบประเมินความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ 5 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง พึงพอใจมาก 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึงพึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

2.2.1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เทคนิค และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.2.2. สร้างร่างแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง พึงพอใจมาก 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึงพึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

2.2.3. สร้างร่างแบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยให้คะแนน +1 หมายถึง เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ และให้คะแนน -1 หมายถึง เห็นว่าไม่สอดคล้อง และส่วนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ประเมินได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2.4. นำร่างแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่ได้พัฒนาขึ้น นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความชัดเจนของคำถาม เพื่อนำมาปรับปรุงและให้แบบประเมินมีความสมบูรณ์และถูกต้อง

2.2.5. นำร่างแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงทำการประเมินความสอดคล้องของร่างแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประเมินดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยที่ค่า IOC ที่ยอมรับได้ว่าประเด็นคำถามของแบบประเมินมีความสอดคล้องต้องมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็นดังนี้

4.1. การวิเคราะห์ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าการแปรผลจากข้อมูลมาเป็นคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมและรายข้อจะต้องอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

4.2. การวิเคราะห์ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าการแปรผลจากข้อมูลมาเป็นคะแนน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมและรายข้อจะต้องอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าแบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

4.3. การวิเคราะห์ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความ

สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าการแปรผลจากข้อมูลมาเป็นคะแนน ดังนี้

	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
วัตถุประสงค์	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมและรายข้อจะต้องอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

4.4. การวิเคราะห์ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้พิจารณาความสอดคล้อง มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดค่าการแปรผลจากข้อมูลมาเป็นคะแนน ดังนี้

	+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
วัตถุประสงค์	-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยทำการพิจารณาจากภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมและรายข้อจะต้องอยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือได้ว่าแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้

3. การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

การวิจัยในระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร ประกอบด้วย 2 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (I: Implement)

เป็นการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตร ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One Group Pretest-Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการสอบถามถึงความสมัครใจในการสมัครเข้าร่วมอบรมตามระยะเวลาของการวิจัย จำนวน 12 คน

ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เป็นโรงเรียนที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ครูอาจารย์เข้าร่วมโครงการวิจัยและสามารถเก็บข้อมูลได้
2. เปิดภาคการศึกษาในช่วงเวลาเดียวกันที่ผู้วิจัยสามารถเดินทางไปเก็บข้อมูลได้
3. มีครูอาจารย์ตรงตามคุณสมบัติที่ตั้งไว้ กล่าวคือไม่ได้จบการศึกษาทางภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษ และมีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง
4. สามารถเข้าร่วมอบรมได้ครบตามวันเวลาที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ หน่วยการฝึกอบรม จำนวน 10 หน่วย แบ่งเป็น หลักสูตรตามแนวทางการสอนของແຂວງหลักสูตรโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จำนวน 3 หน่วยการฝึกอบรม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษจำนวน 5 หน่วยการฝึกอบรม และการใช้สื่อ/เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนจำนวน 2 หน่วยการฝึกอบรม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบ

ประเมินที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วนอันได้แก่แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ

3. แบบแผนการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ของงานวิจัยหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบการศึกษา กลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design) ดังแผนภาพดังนี้

	สอบก่อนทดลอง	ทดลอง	สอบหลังทดลอง
E	T1	X	T2

เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง
 X แทน หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
 T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง
 T2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถึงผู้บังคับบัญชาโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เพื่อทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2. ทำการประชุมชี้แจงครูอาจารย์เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.2.1. ผู้วิจัยทำการอธิบายหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพร้อมกับเปิดโอกาสให้ครูอาจารย์ได้ทำการซักถามในกรณีที่สงสัยรวมถึงแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

4.2.2. ผู้วิจัยทำการชี้แจงเกี่ยวกับหน่วยการฝึกอบรมที่ครูอาจารย์ต้องเข้ารับการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการฝึกอบรม รวมถึงการดำเนินกิจกรรมแต่ละหน่วยการฝึกอบรม

4.3. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คนซึ่งเป็นแบบวัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

4.4. ผู้วิจัยดำเนินการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 55 ชั่วโมง

4.5. ผู้วิจัยได้ทำการนิเทศผู้เข้ารับการฝึกอบรม ณ หน่วยโรงเรียนที่ตั้งจำนวน 3 ครั้งเพื่อดูสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.6. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการฝึกอบรม (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คนซึ่งเป็นแบบวัดความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (E: Evaluate)

เป็นการนำผลการประเมินจากขั้นตอนที่ 4 มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิผลมากที่สุด โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบการศึกษากลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One-Group Pretest-Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่รับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยทำการสอบถามถึงความสมัครใจในการสมัครเข้าร่วมอบรมตามระยะเวลาของการวิจัย จำนวน 12 คน ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. เป็นโรงเรียนที่ผู้บังคับบัญชาอนุญาตให้ครูอาจารย์เข้าร่วมโครงการวิจัยและสามารถเก็บข้อมูลได้
2. เปิดภาคการศึกษาในช่วงเวลาเดียวกันที่ผู้วิจัยสามารถเดินทางไปเก็บข้อมูลได้
3. มีครูอาจารย์ตรงตามคุณสมบัติที่ตั้งไว้ กล่าวคือไม่ได้จบการศึกษาทางภาษาอังกฤษหรือการสอนภาษาอังกฤษ และมีความตั้งใจที่อยากจะพัฒนาตนเอง
4. สามารถเข้าร่วมอบรมได้ครบตามวันเวลาที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นแบบประเมินที่ประกอบไปด้วย 3 ส่วนอันได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ

3. ขั้นตอนการดำเนินงาน

3.1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ประกอบไปด้วย

3.1.1. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน

3.1.1.1. นำผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) จำนวน 12 คน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)

3.1.2. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1.2.1. นำผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการประเมิน ณ โรงเรียนหน่วยที่ตั้งจำนวน 3 ครั้งมารวมกันและหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.1.3. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test)

3.1.3.1. นำผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.1.4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จากกลุ่มตัวอย่าง 12 คน มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1. เปรียบเทียบผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) และหลังการฝึกอบรม (Post-test) นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent)

4.2. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3. วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูอาจารย์ต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย

<p>ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (A:Analyse) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2. พัฒนาร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน 4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปและสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ 	<p>เครื่องมือเก็บข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ 2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) 	<p>ผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (D:Design) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างและการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม 2. นำข้อมูลพื้นฐานและผลลัพธ์จากขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯ 3. นำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความถูกต้องของการใช้ภาษา 4. นำร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง 5. ปรับปรุงแก้ไขร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 	<p>เครื่องมือเก็บข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมฯ 2. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรมฯ 	<p>ผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 หลักสูตรฉบับร่างของหลักสูตรฝึกอบรมฯเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (D:Develop) เพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาทบทวนข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 2 2. สังเคราะห์และพัฒนาร่างเครื่องมือที่ใช้ในหลักสูตรฝึกอบรมฯ 3. นำร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ 4. จากนั้นนำร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน 5. ปรับปรุงแก้ไขร่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ 	<p>เครื่องมือเก็บข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรฝึกอบรม แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ 	<p>ผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p>

สรุปขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย (ต่อ)

<p>ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (Implement) เพื่อนำหลักสูตรฝึกอบรมไป ทดลองใช้จริง</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึง ผู้บังคับบัญชาในโรงเรียนเหล่าสาวยุทธการ กองทัพบก เพื่อทำการเก็บข้อมูล 2. ทำการประชุมชี้แจงผู้เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติของ ตลอดจนการฝึกอบรม 3. ทำการทดสอบก่อนการฝึกอบรม (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ซึ่งเป็น แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 4. ดำเนินการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการ ฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลา 55 ชั่วโมง 5. ทำการนิเทศผู้เข้ารับการฝึกอบรม ณ หน่วย โรงเรียนที่ตั้งจำนวน 3 ครั้งเพื่อดูสมรรถนะใน การจัดการเรียนรู้และทำการติดตามผลการ จัดการเรียนรู้ 6. ทำการทดสอบหลังการฝึกอบรม (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ซึ่งเป็น แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดทักษะการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินเจตคติ ต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 7. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประเมินความพึงพอใจ ต่อหลักสูตรฯ 	<p>เครื่องมือเก็บข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หน่วยการฝึกอบรม 2. แบบทดสอบวัดความรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 3. แบบทดสอบวัดทักษะการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4. แบบประเมินเจตคติต่อการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5. แบบประเมินความพึง พื่อใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ 	<p>ผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 หลักสูตรฝึกอบรมฯ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (Evaluate) เพื่อหาประสิทธิผลของหลักสูตร ฝึกอบรมฯ</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการ ใช้หลักสูตรที่ประกอบไปด้วยผลการทดสอบวัด ความรู้และวัดทักษะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) และหลัง เรียน (Post-test) และความพึงพอใจต่อ หลักสูตรฝึกอบรมฯ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน 2. นำผลจากการรวบรวมข้อมูลมาคำนวณหา ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent) 3. แปลผลและสรุปผลการวิจัย 	<p>เครื่องมือเก็บข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบทดสอบวัดความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 2. แบบทดสอบวัดทักษะ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 3. แบบประเมินเจตคติต่อการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4. แบบประเมินความพึง พื่อใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ 	<p>ผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 ประสิทธิผลของหลักสูตร ฝึกอบรมฯ</p>

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก 2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก 3) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก โดยใช้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า “ADDIE Model”

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก ประกอบด้วย

2.1. ผลการพัฒนาร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

2.2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกจากผู้เชี่ยวชาญโดยพิจารณาผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก ประกอบด้วย

3.1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.1.1 ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.1.2. ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.1.3. ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1.1. ผลการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ และนำมาสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1.1.1. ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วย 2 สมรรถนะ 9 องค์ประกอบ 65 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) สมรรถนะหลัก (Core competency) มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ 2) สมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) มี 5 องค์ประกอบ 37 ตัวบ่งชี้ โดยที่ผู้วิจัยได้นำผลของการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกต่อไป

ตาราง 8 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์
โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
สมรรถนะหลัก (Core Competency)	1.การบริหารจัดการชั้นเรียนและ การจัดการเรียนรู้ (Classroom management and learning management)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การทำหน้าที่กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและให้ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและได้ลงมือกระทำ (Active Learning) 2. มีการใช้กลวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่ หลากหลาย 3. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และ การทำงานเป็นร่วมกันในชั้นเรียน 4. มีเทคนิคการตั้งคำถามเพื่อใช้ในการ ประเมินผลการเรียนรู้และกระตุ้นการอภิปราย ในชั้นเรียน โดยเฉพาะการใช้คำถามปลายเปิด 5. ใช้สื่อและเทคโนโลยีช่วยส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ 6. สังเกตความสนใจและรับฟังความคิดเห็น ของผู้เรียน 7. มีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้ม และการใช้สายตาที่ เป็นมิตรต่อผู้เรียน 8. สร้างพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัย 9. ศึกษาข้อมูลภูมิหลังและผลการเรียนในอดีต ของผู้เรียน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
	2. การพัฒนาตนเอง (Self-development)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมากขึ้น 2. ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการและวิชาชีพ 3. ประเมินการสอนของตนเองและหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองอยู่เสมอ 4. ใช้เนื้อหาที่ถูกต้อง ทันสมัยในการจัดการเชื่อมโยงและจัดการเรียนการสอน 5. ประสานงานและสร้างความร่วมมือกับผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ตลอดจนขอคำแนะนำเพื่อนร่วมงานในการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง
	3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำงานร่วมกับผู้สอนท่านอื่นเพื่อพัฒนาความชำนาญในการสอนของตนเอง 2. แลกเปลี่ยนหรือรับฟังความคิดเห็นและประสบการณ์จากเพื่อนร่วมงาน 3. แสดงออกถึงความเคารพและความเป็นคู่มืออาชีพต่อผู้เพื่อนร่วมงาน

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
4. ความเป็นครูทหาร (Military Instructor)	<p>4. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนและให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน</p> <p>5. แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>6. ร่วมมือกันกับคณะครูอาจารย์ในการศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการทำงานในโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติการเรียนการสอน</p> <p>1. ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูทหาร</p> <p>2. มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพของตนเองและไม่เรียกร้องรับผลประโยชน์</p> <p>3. แสดงออกถึงค่านิยมครูทหารของกองทัพบก</p> <p>4. มีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของกองทัพบก</p> <p>5. มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการหน่วยทหารและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน</p> <p>6. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและขนบธรรมเนียมของครูทหาร</p>	

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
สมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency)	5. ความรู้ด้านภาษา (Linguistic Competence)	<ol style="list-style-type: none"> ใช้หลักโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ดี หรืออาจจะมีข้อติดขัดบ้างในบางครั้งแต่ไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร มีความสามารถในการใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียบง่ายและรูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อน อธิบายหลักการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง แสดงออกถึงการใช้ภาษาด้วยความมั่นใจ ชัดเจน และสุภาพ ทั้งที่เป็นทางการและไม่ทางการ ใช้การเน้นเสียง (stress) จังหวะ (rhythm) และการใช้เสียงสูงต่ำ (intonation) ในการสื่อสาร ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายเกี่ยวกับการอธิบาย กิจวัตรทางการทหาร
	6. ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning management)	<ol style="list-style-type: none"> แผนการสอนมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและครอบคลุมการพัฒนาทักษะทางภาษา แผนการสอนมีโครงสร้างการออกแบบอย่างดีที่ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ เช่น เนื้อหาวิชา กิจกรรมที่ใช้ เวลา สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล เป็นต้น

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
7. มีความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning resources)		<ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้การสอนมีความน่าสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต เป็นต้น 2. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 3. สามารถสร้างสื่อการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน 4. การใช้ Applications ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 5. ใช้ซอฟต์แวร์ (Software) ในการผลิตสื่อการสอน 6. จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม
8. มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ (Evaluation and assessment)		<ol style="list-style-type: none"> 1. รู้และเข้าใจวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การใช้แบบประเมินผล ความก้าวหน้าของตนเอง การนำเสนองานปากเปล่าทั้งเดี่ยวและกลุ่ม 2. กำหนดเป้าหมายในการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน 3. ประเมินผลงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถนะ (Competency)	องค์ประกอบ (Factors)	ตัวบ่งชี้ (Indicators)
		4. สามารถดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง
		5. นำผลการประเมินจากผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของตนเองและผู้เรียน
		6. ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
		7. ใช้เทคโนโลยีช่วยในการวัดและการประเมินผลสภาพจริง (authentic assessment) ทางภาษาอังกฤษ

2. ผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) มีรายละเอียดดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ จากการตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด 7 คน โดยที่ทุกคนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 4 ท่าน มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาโดยเฉลี่ย 8 ปี

2. ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

ผู้วิจัยได้ใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) โดยคำถามจะเกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีลักษณะอย่างไร องค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีอะไรบ้าง ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีตัวบ่งชี้ใดบ้างและจะวัดและประเมินผลอย่างไร สิ่งไหนที่ต้องให้ความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรใช้วิธีการใด

สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานควรประกอบไปด้วยอะไรบ้าง แต่ละสมรรถนะควรประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ใดบ้าง ร่างและองค์ประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นควรได้รับการปรับปรุงในประเด็นใด และข้อเสนอแนะในการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ตาราง 9 รายละเอียดข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
<p>1. ท่านคิดว่าครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีลักษณะอย่างไร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้รับการพัฒนาตนเองและชอบที่จะพัฒนาอยู่เสมอ (Autonomous learner) เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม 2. มีสมรรถนะในการวิเคราะห์ผู้เรียนและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 3. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผู้เรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษ 4. มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5. ความรู้ในเนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK or TPCK) 6. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) 7. การปลูกฝังความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) ที่ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของโลก 8. มีกลวิธีในการสอนภาษาที่หลากหลายและมีวิธีการ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
	<p>จัดการเรียนรู้</p> <p>9. มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เดิม (Upskill) และเพิ่มวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ (Reskill) ให้กับตนเอง อยู่เสมอ</p> <p>10. มี Soft skills ที่สำคัญในการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และในการพัฒนาตนเอง</p>
<p>2. ท่านคิดว่าองค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วยอะไรบ้าง</p>	<p>1. สมรรถนะรอง ที่เกี่ยวข้องกับการการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษสำหรับทางทหาร การสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน</p> <p>2. สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะและสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หมายรวมถึงการบริหารจัดการห้องเรียน</p> <p>3. สมรรถนะทางด้านวิชาการที่หมายถึงการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง และสมรรถนะด้านบุคลิกภาพของครูทหารที่มีความต่างจากครูทางพลเรือน</p> <p>4. สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้</p>
<p>3. ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู</p>	<p>1. ประเมินแบบ Alternative assessment โดยสามารถใช้การสังเกต การปฏิบัติ การสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือใช้</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
<p>อาจารย์โรงเรียนเหล่าสาย วิทยาการกองทัพบกควรมีตัวบ่งชี้ ใดบ้าง และในแต่ละตัวบ่งชี้ควรวัด และประเมินผลอย่างไร</p>	<p>การประเมินแบบ Process assessment ที่ดูกระบวนการ ทำงานของครูอาจารย์ตั้งแต่เริ่มต้นการออกแบบ การเขียน แผน การดำเนินการสอน และการวัดและการประเมินผล ผู้เรียน</p> <p>2. ประเมินแบบสภาพจริง (Authentic assessment) โดย ใช้วิธีการสังเกตการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ที่ดำเนินการ สอนอยู่ในแต่ละโรงเรียนว่ามีแนวทางการจัดการอย่างไร</p>
	<p>3. ใช้การประเมินแบบ Formative assessment ที่มีการ เก็บรายละเอียดระหว่างทาง ว่าตัวชี้วัดแต่ละตัวได้บรรลุ เป้าประสงค์มากน้อยเพียงใด</p> <p>4. ใช้การประเมินแบบ Outcome ที่ดูผลของการออกแบบ การจัดการเรียนรู้</p>
<p>4. ท่านคิดว่าสิ่งไหนบ้างที่ควรให้ ความสำคัญในการพัฒนา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบก เพราะเหตุใด</p>	<p>1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลที่ มีความหลากหลาย และโดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ และมีจุดประสงค์ในการเรียนเฉพาะด้าน</p> <p>2. ความเป็นครูทหารที่ต้องมีการศึกษาคูณลักษณะเฉพาะ ด้าน และการปฏิบัติการสอนตามแบบธรรมเนียม</p>
<p>5. ท่านคิดว่าแนวทางในการ พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบกควรรใช้วิธีการใด และ เพราะเหตุใด</p>	<p>1. จัดการพัฒนาฝึกอบรมทั้ง Online และ Onsite เพื่อ พัฒนาสมรรถนะของตนเอง รวมถึงหาประสิทธิภาพของ การจัดอบรมทั้งสองแบบ</p> <p>2. การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ง่ายต่อการพัฒนาและ การติดตามต่อไปในอนาคต รวมถึงสามารถวัดและ ประเมินผลการจัดอบรมได้อย่างแท้จริง</p> <p>3. การสร้างชุมชนทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูอาจารย์ได้ แบ่งปันแนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนในบริบท ทางการทหาร</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
<p>6. ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ (Adult learner) 2. การส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Life-long learning ที่ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนตลอดชีวิต
	<ol style="list-style-type: none"> 3. การบริหารจัดการห้องเรียนที่มีความหลากหลาย (Classroom Diversity) ทั้งด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ และด้านอายุของผู้เรียน 4. บทบาทของครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ว่าต้องทำหน้าที่อย่างไร 5. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการศึกษาร่วมกันเนื่องจากห้องเรียนมีจำนวนผู้เรียนที่เยอะกว่าห้องเรียนปกติ 6. ทักษะการตั้งคำถามทั้งปลายเปิด ปลายปิด คำถามระดับพื้นฐานและคำถามระดับสูงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด 7. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning)
<p>7. ท่านคิดว่าสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง 2. เข้าใจถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเจ้าของภาษา 3. การเน้นเสียง (Stress) และการใช้เสียงสูงต่ำ (Intonation) 4. การใช้คำศัพท์ทางการทหารที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับสถานการณ์ 5. ใช้รูปแบบไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องโดยไม่ซับซ้อน 6. มีกลวิธีการสอนภาษาที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
	<p>พัฒนาทางการใช้ภาษาของผู้เรียน</p> <p>7. เข้าใจเรื่องการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน</p>
<p>8. ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ที่เป็นสมรรถนะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้น ควรประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ใดบ้าง สำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>	<p>1. ความรู้เกี่ยวกับสมรรถตามสายงานควรมีตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง มั่นใจ คล่องแคล่ว ชัดเจน และสุภาพ และถ้าเป็นสมรรถนะหลักควรมีตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล เป็นต้น</p> <p>2. ใช้คำศัพท์ทางการทหารที่หลากหลายในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน</p> <p>3. ความรู้เกี่ยวกับการหน้าที่ครูทหารบก</p> <p>4. ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้</p>
<p>9. ร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกตามที่ได้นำเสนอไปนั้น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>1. มีความเหมาะสมแต่ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับบริบทของการทำหน้าที่ครูทหารที่อาจจะต่างจากครูทั่วไป</p> <p>2. มีความเหมาะสมและควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลักเนื่องจากครูอาจารย์ไม่ได้สำเร็จทางการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ</p> <p>3. มีความเหมาะสมแต่ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ได้พัฒนาขึ้นนั้นตอบสนองความต้องการของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
10. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการวัดระดับทางภาษาของครูอาจารย์เพื่อที่จะสามารถดูความสามารถทางภาษาและแบ่งกลุ่มได้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้ง่ายต่อการพัฒนาสมรรถนะ 2. บูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเข้ากับกลุ่มวิชาอื่นเพื่อให้เกิดสมรรถนะแบบบูรณาการ 3. ควรมีการส่งเสริมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) สำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนทหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3. ผลการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ และนำมาสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รวมถึงผลของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยมีผลการประเมินดังตารางต่อไปนี้

3.1. ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ผลปรากฏตามตารางที่ 10

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบที่ 1 การบริหารจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ (Classroom management and learning management) หมายถึงการทำหน้าที่กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสนับสนุนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีการจัดลำดับขั้นตอน กระบวนการและกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถ ทักษะหรือสมรรถนะตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ โดยที่ผู้สอนจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ผ่านการใช้กิจกรรมที่เสริมสร้างสมรรถนะและสื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผลจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนรู้	4.29	0.45	มาก
1.1. กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือกระทำ (Active Learning)	4.43	0.49	มาก
1.2. ใช้กลวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.71	0.45	มากที่สุด
1.3. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน	4.86	0.35	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.4. ใช้เทคนิคการตั้งคำถามปลายเปิดในการประเมินผลการเรียนรู้และกระตุ้นการอภิปรายในชั้นเรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
1.5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดี	4.57	0.49	มากที่สุด
1.6. สังเกตพฤติกรรมการเรียนและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
1.7. มีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้ม และเป็นมิตรต่อผู้เรียน	4.57	0.49	มากที่สุด
1.8. สร้างพื้นที่การเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายจิตใจและการแสดงออกทางความคิดของผู้เรียน	4.43	0.49	มาก
1.9. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานภูมิหลังและผลการเรียนรู้ในอดีตของผู้เรียน	4.14	0.99	ใช้ได้
องค์ประกอบที่ 2. การพัฒนาตนเอง (Self development) หมายถึง กระบวนการเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาชีพโดยมีแบบแผนการพัฒนาตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงาน ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน องค์ความรู้ทางวิชาชีพใหม่โดยสามารถดำเนินการด้วยตนเองจากการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามการเปลี่ยนแปลงในวงการวิชาชีพอยู่เสมอและ	3.86	0.64	พอใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รู้จักแสวงหาแหล่งทรัพยากรของการเรียนรู้ ในการพัฒนาความรู้ความสามารถของ ตนเอง หรือดำเนินการจากความร่วมมือ ช่วยเหลือของผู้อื่น			
2.1. จัดทำแผนพัฒนาตนเองในระยะสั้น และระยะยาวเพื่อให้สอดคล้องกับการ ปฏิบัติงานของหน่วยงานสังกัด	4.71	0.45	มากที่สุด
2.2. ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการ และวิชาชีพ	4.71	0.45	มากที่สุด
2.3. ประเมินการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการ สอนของตนเองอยู่เสมอ	4.71	0.45	มากที่สุด
2.4. เข้าร่วมกิจกรรมทางการพัฒนาการ เรียนรู้กับเครือข่ายครูอาจารย์โรงเรียนเหล่า สายวิทยการกองทัพในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้	4.57	0.49	มากที่สุด
2.5. ประสานงานและสร้างความร่วมมือ และขอคำแนะนำกับผู้บริหาร เพื่อน ร่วมงาน ในการพัฒนาการเรียนการสอน ของตนเอง	4.29	0.70	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบที่ 3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การร่วมมือทำกิจกรรมของคณะครูอาจารย์เพื่อให้เกิดการกระตุ้นการทำงานร่วมกัน วางแผน ประสานงานในการพัฒนาผู้เรียน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและความถนัดของแต่ละบุคคล สนับสนุนและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสมาชิกมีเจตคติที่ดี ตั้งใจจริงในการทำงานของกลุ่ม มีความรู้ ความชำนาญในงานที่ต้องทำ	4.29	0.45	มาก
3.1. ทำงานร่วมกับผู้สอนท่านอื่นเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในการสอนของตนเอง	4.71	0.45	มากที่สุด
3.2. รับฟังความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน	4.57	0.49	มากที่สุด
3.3. แสดงออกถึงความเคารพและความเป็นครูมืออาชีพในด้านการจัดการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมงาน	4.57	0.73	มากที่สุด
3.4. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจกับเพื่อนร่วมงานในการจัดการเรียนรู้	4.86	0.35	มากที่สุด
3.5. แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.57	0.73	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.6. ร่วมมือกันกับคณะครูอาจารย์ในการศึกษาสภาพความต้องการและปัญหาการทำงานในโรงเรียนที่ตนเองปฏิบัติการเรียนการสอน	4.57	0.49	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4. ความเป็นครูทหาร (Military teacher) หมายถึงการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูทหาร มีความรู้ ความประพฤติความสามารถด้านวิชาการและวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทางอาชีพทหาร แสดงออกถึงบทบาทหน้าที่การจัดการเรียนรู้ที่ตนเองรับผิดชอบต่อกองทัพบก ตั้งใจปฏิบัติราชการ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่และไม่มีเจตคติที่เป็นอุปสรรคในการสร้างสรรค์กองทัพบกปฏิบัติภารกิจและหน้าที่ของตนในกองทัพบกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.86	0.35	มากที่สุด
4.1. ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครูทหาร	4.71	0.45	มากที่สุด
4.2. มีความซื่อสัตย์และศรัทธาต่อวิชาชีพของตนเอง	4.86	0.35	มากที่สุด
4.3. แสดงออกถึงค่านิยมครูทหารของกองทัพบก	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.4. มีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของ กองทัพบก	4.86	0.35	มากที่สุด
4.5. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร จัดการหน่วยทหารและความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและ ขนบธรรมเนียมของครุทหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
4.7. มีเจตคติที่ดีและประพฤติตนไม่เป็น อุปสรรคต่อวิชาชีพครุทหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
4.8. มีลักษณะความเป็นผู้นำทางทหาร 14 ประการ	5.00	0.00	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5. สมรรถนะด้านภาษา (Linguistic competence) หมายถึง ความสามารถทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ตลอดจนการ สะกดและการออกเสียงภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังสามารถเลือกใช้ประโยคได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของ สังคม	4.14	0.64	มาก
5.1. มีความสามารถในการใช้โครงสร้าง ทางภาษาที่เรียบง่าย รูปแบบไวยากรณ์ที่ ไม่ซับซ้อนและอธิบายหลักการใช้โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	4.71	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5.2. แสดงออกถึงการใช้ภาษาด้วยความมั่นใจ ชัดเจน และสุภาพ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	4.86	0.35	มากที่สุด
5.3. ใช้การเน้นเสียง (stress) จังหวะ (rhythm) และการใช้เสียงสูงต่ำ (intonation) ในการสื่อสาร	4.86	0.35	มากที่สุด
5.4. ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายเกี่ยวกับการอธิบายกิจวัตรทางการทหาร	4.57	0.49	มากที่สุด
5.5. มีระดับความสามารถทางภาษาในระดับ B2 ขึ้นไป	4.86	0.35	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 6. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning management) หมายถึงความรู้ ความสามารถ และทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการจัดการเรียนรู้ เลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมและหลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียนรวมไปถึงบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสามารถประยุกต์ใช้สื่อ	4.14	0.64	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน			
6.1. มีความรู้เรื่องการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes)	4.71	0.45	มากที่สุด
6.2. เข้าใจหลักพื้นฐานในการสอนภาษา และจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามทฤษฎี การเรียนรู้ภาษา	4.71	0.45	มากที่สุด
6.3. เลือกใช้กลวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการใช้ภาษา ของผู้เรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
6.4. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วย องค์ประกอบต่างๆเช่น เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมที่ใช้ เวลา สื่อการเรียนการสอน การวัดและการ ประเมินผล เป็นต้น	4.71	0.45	มากที่สุด
6.5. จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การ พูด การอ่านและการเขียน	4.50	0.76	มาก
6.6. สร้างสิ่งแวดล้อมสภาพการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ ละคนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการเรียน	4.86	0.35	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6.7. เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษได้จริง	4.86	0.35	มากที่สุด
6.8. ออกแบบแหล่งการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบททหารและการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทหาร	4.86	0.35	มากที่สุด
6.9. ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างคล่องแคล่ว	4.71	0.45	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 7. การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning materials and resources) หมายถึงมีความรู้ความสามารถเรื่องของการผลิตสื่อการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอนเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาการสอนภาษาของตนเองและประยุกต์ใช้กับเนื้อหาและบทเรียนได้อย่างเหมาะสม โดยอาจจะเป็นการสร้างและผลิตสื่อผ่านซอฟต์แวร์ (Software) หรือการใช้งานผ่านแอปพลิเคชัน (Applications)	4.14	0.64	มาก
7.1. เลือกใช้สื่อการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้การสอนมีความน่าสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต เป็นต้น	4.57	0.49	มากที่สุด
7.2. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.57	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
7.3. สามารถสร้างสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.71	0.45	มากที่สุด
7.4. ใช้แอปพลิเคชัน (Application) ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ	4.71	0.45	มากที่สุด
7.5. ใช้ซอฟต์แวร์ (Software) ในการผลิตสื่อการสอน	4.43	0.49	มาก
7.6. จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม	4.71	0.45	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 8. การจัดทำเครื่องมือวัด และประเมินผลทางภาษาอังกฤษ (Assessment and evaluation in English language teaching) หมายถึงมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน อย่างหลากหลายทั้งที่เป็นการสร้างแบบทดสอบทางภาษาแบบภาพรวมที่บูรณาการทักษะทางภาษา เช่น การเขียนตามคำบอกและการสอบสัมภาษณ์ และแบบทดสอบทางภาษาแบบจุดย่อย เช่น การวัดความรู้เรื่องของคำศัพท์ เสียง ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	4.57	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8.1 รู้และเข้าใจวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การใช้แบบประเมินผลความก้าวหน้าของตนเอง การนำเสนองานปากเปล่าทั้งเดี่ยวและกลุ่ม	4.57	0.49	มากที่สุด
8.2 กำหนดเป้าหมายในการประเมินผล การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	4.71	0.45	มากที่สุด
8.3 ประเมินผลงานของนักเรียนอย่าง ต่อเนื่องพร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์	4.57	0.49	มากที่สุด
8.4 สามารถดำเนินการวัดและประเมินผล ผู้เรียนตามสภาพจริง	4.71	0.45	มากที่สุด
8.5 นำผลการประเมินจากผู้เรียนมา ปรับปรุงและพัฒนาการสอนของตนเอง และผู้เรียน	4.43	0.73	มาก
8.6 ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	4.71	0.45	มากที่สุด
8.7 ใช้เทคโนโลยีช่วยในการวัดและการ ประเมินผลสภาพจริง (authentic assessment) ทางภาษาอังกฤษ	4.71	0.45	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 9. คุณลักษณะของครู ภาษาอังกฤษ (Characteristics of English Language Teacher) หมายถึง ลักษณะที่ดีของครูที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน	4.29	0.45	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ได้พัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษตลอดชีวิต สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น ปลอดภัย เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและ ปรับเปลี่ยนทัศนคติที่ดีในการเรียน ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ตลอดจนมี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาวิธีการ สอนภาษาอังกฤษของตนเพื่อพัฒนาผู้เรียน			
9.1. ตรงต่อเวลาในการสอนและมุ่งมั่นใน การพัฒนาผู้เรียน	4.57	0.49	มากที่สุด
9.2. สร้างบรรยากาศและเร้าความสนใจให้ ผู้เรียนในขณะทำการเรียนการสอน	4.86	0.35	มากที่สุด
9.3. มีความคิดสร้างสรรค์และคิดเชิง นวัตกรรม	4.43	0.73	มาก
9.4. มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	4.86	0.35	มากที่สุด
9.5. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัย อบอุ่นและเคารพผู้เรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
9.6. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับ ผู้เรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
9.7. เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและสร้างเจต คติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับ ผู้เรียนการเรียนภาษาอังกฤษ	4.71	0.45	มากที่สุด
9.8. ปรับเปลี่ยนและประยุกต์วิธีการสอน เพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.65$, $S.D. = 0.53$) หากพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ที่มากและมากที่สุด แสดงว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้

3.2. ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ผลปรากฏตามตารางที่ 11

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
1. การบริหารจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ (Classroom management and learning management)					
1. กำกับ ติดตาม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือกระทำ (Active Learning)	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. ใช้กลวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. ใช้เทคนิคการตั้งคำถามปลายเปิดในการประเมินผลการเรียนรู้และกระตุ้นการอภิปรายในชั้นเรียน	4	3	0	0.57	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วย ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดี	5	2	0	0.71	สอดคล้อง
6. สังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนและรับ ฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
7. มีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้ม และ เป็นมิตรต่อผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
8. สร้างพื้นที่การเรียนรู้และ สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทั้งทาง ร่างกาย จิตใจและการแสดงออก ทางความคิดของผู้เรียน	5	2	0	0.86	สอดคล้อง
9. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานภูมิหลังและ ผลการเรียนในอดีตของผู้เรียน	5	1	1	0.57	สอดคล้อง
2. การพัฒนาตนเอง (Self development)					
1. จัดทำแผนพัฒนาตนเองในระยะ สั้นและระยะยาวเพื่อให้สอดคล้อง กับการปฏิบัติงานของหน่วยต้น สังกัด	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่ทาง วิชาการและวิชาชีพ	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
3. ประเมินการจัดการเรียนรู้ของ ตนเองและหาแนวทางการพัฒนาการ เรียนการสอนของตนเองอยู่เสมอ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
4. เข้าร่วมกิจกรรมทางการ พัฒนาการเรียนรู้กับเครือข่ายครู อาจารย์โรงเรียนเหล่าสาย วิทยากรกองทัพบกในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
5. ประสานงานและสร้างความ ร่วมมือและขอคำแนะนำกับ ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ในการ พัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)					
1. ทำงานร่วมกับผู้สอนท่านอื่นเพื่อ พัฒนาความรู้ ทักษะและ คุณลักษณะในการสอนของตนเอง	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. รับฟังความคิดเห็นและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์การ จัดการเรียนรู้กับเพื่อนร่วมงาน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
3. แสดงออกถึงความเคารพและ ความเป็นครูมืออาชีพในด้านการ จัดการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนร่วมงาน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
4. ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจกับเพื่อน ร่วมงานในการจัดการเรียนรู้	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
5. แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ ตามได้อย่างเหมาะสมในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
6. ร่วมมือกันกับคณะครูอาจารย์ใน การศึกษาสภาพความต้องการและ ปัญหาการทำงานในโรงเรียนที่ ตนเองปฏิบัติการเรียนการสอน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. ความเป็นครูทหาร (Military teacher)					
1. ประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลัก คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ วิชาชีพครูทหาร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. มีความซื่อสัตย์และศรัทธาต่อ วิชาชีพของตนเอง	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. แสดงออกถึงค่านิยมครูทหารของ กองทัพบก	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
4. มีความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้าง ของกองทัพบก	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
5. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร จัดการหน่วยทหารและความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
6. ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และขนบธรรมเนียมนิยมของครูทหาร	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
7. มีเจตคติที่ดีและประพฤติตนไม่เป็น อุปสรรคต่อวิชาชีพครูทหาร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
8. มีลักษณะความเป็นผู้นำทางทหาร 14 ประการ	6	1	0	0.86	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
5. สมรรถนะด้านภาษา (Linguistic competence)					
1. มีความสามารถในการใช้ โครงสร้างทางภาษาที่เรียบง่าย รูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่ซับซ้อนและ อธิบายหลักการให้โครงสร้างทาง ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. แสดงออกถึงการใช้ภาษาด้วย ความมั่นใจ ชัดเจน และสุภาพ ทั้งที่ เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. ใช้การเน้นเสียง (stress) จังหวะ (rhythm) และการใช้เสียงสูงต่ำ (intonation) ในการสื่อสาร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. ใช้คำศัพท์ที่หลากหลายเกี่ยวกับ การอธิบายกิจกรรมทางการทหาร	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
5. มีระดับความสามารถทางภาษา ในระดับ B2 ขึ้นไป	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
6. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning management)					
1. มีความรู้เรื่องการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ เฉพาะ (English for Specific Purposes)	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
2. เข้าใจหลักพื้นฐานในการสอน ภาษาและจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการเรียนรู้ ภาษา	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. เลือกใช้กลวิธีการสอนที่ หลากหลายเพื่อส่งเสริมการพัฒนา ทางการใช้ภาษาของผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบ ไปด้วยองค์ประกอบต่างๆเช่น เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมที่ใช้ เวลา สื่อการเรียน การสอน การวัดและการ ประเมินผล เป็นต้น	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
5. จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษอย่างบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
6. สร้างสิ่งแวดล้อมสภาพการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้ ภาษาอังกฤษในการเรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
7. เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ ลงมือปฏิบัติในการใช้ภาษาอังกฤษได้ จริง	6	1	0	0.86	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
8. ออกแบบแหล่งการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับบริบททางทหารและ การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทหาร	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
9. ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการ เรียนการสอนได้อย่างคล่องแคล่ว	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
7. การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (English language learning materials and resources)					
1. เลือกใช้สื่อการสอน ภาษาอังกฤษได้อย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้การสอนมีความ น่าสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต เป็นต้น	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ นวัตกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. สามารถสร้างสื่อการเรียนรู้ ออนไลน์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการ เรียนรู้ของผู้เรียน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
4. ใช้แอปพลิเคชัน (Application) ในการจัดการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
5. ใช้ซอฟต์แวร์ (Software) ในการ ผลิตสื่อการสอน	6	1	0	0.86	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
6. จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
8. การจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ (Assessment and evaluation in English language teaching)					
1. รู้และเข้าใจวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย เช่น การสังเกต การตอบคำถาม การใช้แบบประเมินผล ความก้าวหน้าของตนเอง การนำเสนองานปากเปล่าทั้งเดี่ยวและกลุ่ม	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
2. กำหนดเป้าหมายในการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. ประเมินผลงานของนักเรียนอย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. สามารถดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
5. นำผลการประเมินจากผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนของตนเองและผู้เรียน	6	0	1	0.86	สอดคล้อง
6. ออกแบบเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
7. ใช้เทคโนโลยีช่วยในการวัดและ การประเมินผลสภาพจริง (authentic assessment) ทาง ภาษาอังกฤษ	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
9. คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ (Characteristics of English Language Teacher)					
1. ตรงต่อเวลาในการสอนและ มุ่งมั่นในการพัฒนาผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. สร้างบรรยากาศและสร้างความ สนใจให้ผู้เรียนในขณะที่ทำการเรียน การสอน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. มีความคิดสร้างสรรค์และคิดเชิง นวัตกรรม	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
4. มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
5. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ ปลอดภัย อบอุ่นและเคารพผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
6. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้กับผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
7. เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจและ สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนการเรียน ภาษาอังกฤษ	6	1	0	0.86	สอดคล้อง

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
8. ปรับเปลี่ยนและประยุกต์วิธีการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย				0.93	สอดคล้อง

จากตารางที่ 11 ผลการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านพบว่า ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.93 และเมื่อพิจารณารายข้อมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกมีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกประกอบด้วย

2.1. ผลการประเมินประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญ

2.2.1. ผลการศึกษาร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก

จากการวิเคราะห์ เอกสารตำราวิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และข้อมูลพื้นฐานที่เพื่อสร้างกรอบแนวคิดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญและนำมาเป็นฐานคิดในการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก โดยมีการกำหนดรายละเอียดองค์ประกอบของหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบดังนี้คือ 1.แนวคิดของหลักสูตร 2. เนื้อหาสาระ

3. กิจกรรมและการจัดประสบการณ์ 4. วิธีการจัดประสบการณ์ 5. สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้
6. ระยะเวลา 7. การวัดและการประเมิน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 แนวคิดของหลักสูตรฝึกอบรม

ผู้วิจัยได้ทำการนำแนวคิดทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligence) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) นำหลักการของแต่ละทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยที่ผู้วิจัยได้ทำการสรุปหลักแนวคิดของแต่ละทฤษฎีและวิธีการนำไปประยุกต์ใช้ในหลักสูตรได้ดังตารางที่ 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้และการนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)</p> <p>เชาว์ปัญญาหรือสติปัญญาของมนุษย์นั้นได้หมายรวมถึงการแก้ไขปัญหาในสภาพแวดล้อมต่างๆและการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง รวมถึงความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้โดยตั้งอยู่บนหลักพื้นฐานความเชื่อสำคัญ 2 ประการ คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายที่ไม่ใช่เพียงมุ่งส่งเสริมเฉพาะเชาว์ปัญญาด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้นและเชาว์ปัญญาหรือสติปัญญาของแต่ละบุคคลจะไม่อยู่คงที่ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้หากได้รับการส่งเสริมที่เหมาะสม ทั้งนี้เชาว์ปัญญาของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็นดังนี้ 1. สติปัญญา</p>	<p>1. เนื่องจากผู้เรียนมีเชาว์ปัญญาที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการพัฒนาเชาว์ปัญญาโดยเฉพาะด้านสติปัญญาทางภาษา (Linguistic Intelligence)</p> <p>2. เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นหาเอกลักษณ์ของตนเอง ภาควิชาในเอกลักษณ์และความสามารถของตนเองรวมถึงของผู้อื่น</p> <p>3. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ประกอบไปด้วยหลายด้านและในแต่ละด้านจะเป็นการประเมินในสภาพการแก้ปัญหาหรือหาความสัมพันธ์ เช่น การประเมินทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ด้านภาษา (Linguistic Intelligence) 2. สติปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical) 3. สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) 4. สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence) 5. สติปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence) 6. สติปัญญาด้านบุคคลและมนุษย์สัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) 7. สติปัญญาด้านตนหรือการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) 8. สติปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)</p>	
<p>ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนผ่านประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะต้องจัดการกับประสบการณ์เหล่านั้นร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่ภายในตนเอง ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้จากการปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมและเข้าใจองค์ความรู้นั้นๆ เนื่องจากการสร้างองค์ความรู้นั้นไม่สามารถแยกออกจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้ การเรียนรู้จึงถูกมองว่าเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ภายในจากการมีปฏิสัมพันธ์และผ่านกระบวนการต่างๆ เน้นถึงความสำคัญระหว่างบุคคลและการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อให้ก้าวหน้าจากระดับพัฒนาการที่เป็นอยู่ไปถึง</p>	<p>1. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์หรือข้อมูลต่างๆ ที่เป็นของจริงและมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน รวมถึงมุ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด และประสบการณ์ระหว่างผู้เรียนเอง</p> <p>2. บทบาทของครูเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ เปลี่ยนจาก teacher เป็น facilitator เปลี่ยนจาก instruction เป็น construction</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ระดับการพัฒนาการที่เด็กมีศักยภาพจะไปถึงได้ เขายังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ “Zone of Proximal Development (ZPD)” หลักการสำคัญของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีดังนี้ 1. เน้นการเรียนรู้มากกว่าการปฏิบัติ โดยที่ครูนั้นมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ อภิปรายแนวคิด 2. มองผู้เรียนเป็นผู้ร่วมสร้างความหมายและองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการจัดประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ 3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่ตั้งอยู่บนแนวคิดการแนะนำ (guidance) ไม่ใช่การสอน (instruction) บทบาทผู้สอนเป็นผู้จัดการองค์ความรู้ (organizer) และ เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้กับผู้เรียน 4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทำงานที่ได้รับมอบหมายเพื่อให้เห็นคุณค่าของงานนั้นว่ามีส่วนในการสร้างองค์ความรู้ นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับกลับมาใช้ในการสร้างองค์ความรู้ให้ตนเอง 5. ส่งเสริมการประเมินที่เป็นกระบวนการเชิงรุกในการสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจ ผ่านการใช้เหตุผลในการอธิบาย การให้ผู้เรียนตอบคำถามจากประโยคคำถามปลายเปิดที่เหมาะสม กำหนดงานที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะและการประยุกต์ทางความคิดผ่านงานที่หลากหลาย</p>	

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทฤษฎีการเรียนรู้	การนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัย
<p>ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) เป็นทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ผู้ที่ทำการพัฒนาทฤษฎีนี้คือ ซีมัวร์ พาร์เพิร์ท (Seymour Papert) ศาสตราจารย์ของสถาบันแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts Institute of Technology) แนวคิดในทฤษฎีนี้คือการสร้างพลังความรู้ในตนเองและด้วยตนเอง หากผู้เรียนผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยให้ความคิดเห็นนั้นเป็นรูปธรรมมากขึ้นและ ความรู้ที่ได้นี้จะมีความหมายต่อผู้เรียนในอนาคตเกิดความมั่นใจในตนเอง ผู้เรียนจะไม่ลืมความรู้ง่าย และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เข้าใจ ความคิดของตนเองได้ดี นอกจากนี้ความรู้ที่สร้างขึ้นยังจนเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ใหม่ต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด ถึงแม้จะมีการเปรียบเทียบว่าทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานจะมีฐานรากมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) แต่ความแตกต่างที่เห็นอย่างชัดเจนคือทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงานนั้นจะเน้นความฉลาดนั้นเกิดมาจากการที่ได้เปิดประสบการณ์ให้เชื่อมโยงองค์ความรู้เข้ากับสถานการณ์ สภาพแวดล้อมที่หลากหลายเพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่กำลังทำการศึกษาอยู่</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกจากครู 2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก 3. ครูจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ 4. จัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ องค์ความรู้ไปใช้ในการสอนจริง 5. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเป็น เครื่องมือแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ

องค์ประกอบที่ 2 เนื้อหาสาระ

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและวิเคราะห์ถึงสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้รวมถึงความต้องการในการที่จะพัฒนาตนเองของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ดังนั้นเนื้อหาสาระจึงมีความครอบคลุมกับความต้องการของครูอาจารย์ ตลอดจนเนื้อหาที่มีความทันสมัยและเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยมีเนื้อหาที่ประกอบไปด้วยกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory) การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill) การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill) การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill) การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill) Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมและการจัดประสบการณ์

รูปแบบการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ในการอบรมนั้นมีกระบวนการที่ชัดเจนและมีระบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Centered) โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มตัว โดยมีกิจกรรมที่คำนึงถึง 1) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวทางกาย (Physical participation) 2) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวทางสติปัญญา (Intellectual participation) 3) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวทางสังคม (Social participation) 4) การมีส่วนร่วมอย่างเต็มตัวทางอารมณ์ (Emotional participation) จนสามารถทำให้ผู้เรียนได้กระตุ้นให้เกิดความคิดระดับสูง โดยมีทั้งนี้มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning) ระหว่างการสอนแบบออนไลน์ (Online) ผ่านการใช้งาน Google Site ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในการศึกษา ณ หน่วยที่ตั้ง โดยที่ผู้เรียนสามารถเข้ามาศึกษาและทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลา และการปฏิบัติการภาคปฏิบัติ ณ หน่วยที่ตั้งอีก 15 ชั่วโมง เพื่อนำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีประสบการณ์และสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบที่ 4 วิธีการจัดประสบการณ์

รูปแบบการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ในการอบรมนั้นมีกระบวนการที่ชัดเจนและมีระบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีการจัดประสบการณ์

ออกเป็น 3 รูปแบบคือ 1) การฝึกอบรมในขณะที่ปฏิบัติงาน (On the job training) เพื่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลที่ได้รับจะสูงขึ้นจากประสบการณ์โดยตรงในสถานการณ์จริง 2) การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากความรู้เดิมและเพื่อหาองค์ความรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้รับการพัฒนาขึ้น 3) การฝึกอบรมแบบสาธิต (Practical exercise) เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับประสบการณ์ใกล้เคียงกับประสบการณ์ตรงมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 5 สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีจากองค์ประกอบที่ 1 รวมถึงผลสรุปจากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในระยะที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อช่วยส่งเสริมให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ถึงพื้นหลังของผู้เรียนถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีหรือสื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนรู้ โดยที่ผู้เรียนบางคนใช้เทคโนโลยียังไม่ชำนาญมากนัก ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบสื่อที่ง่ายต่อการเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียนการสอน โดยมีสื่อ/สื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. วีดิโอตัวอย่างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนทหาร เป็นการบันทึกวีดิโอที่ทดสอบทักษะการฟัง (Listening skill) การพูด (Speaking skill) การอ่าน (Reading skill) และการเขียน (Writing skill) ที่ผู้วิจัยทำการสอนเป็นตัวอย่าง โดยให้เห็นถึงวิธีการสอนที่ถูกต้องในแต่ละทักษะ การจัดการชั้นเรียน สภาพปัญหาในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเห็นบรรยากาศการจัดการเรียนการสอนรวมถึงเทคนิคและวิธีการในการจัดการชั้นเรียน

2. แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น วีดิโอออนไลน์ที่นำเสนอเนื้อหาเพิ่มเติมในหัวข้อการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ทางโลกออนไลน์ ซึ่งเนื้อหา มีความหลากหลายและช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาตนเอง ตลอดจนจนถึงเรียนรู้จากบุคคลอื่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best practice)

3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม โดยผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ประกอบกับการศึกษาจากผลลัพธ์ของงานวิจัย โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ศึกษาเนื้อหาจากเอกสารอย่างละเอียดและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการฝึกอบรม

องค์ประกอบที่ 6 ระยะเวลา

จากการศึกษาและสอบถามความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกพบว่า ครูอาจารย์ในแต่ละท่านมีภารกิจหลักในแต่ละวันโดยที่ในบางครั้งไม่สามารถที่จะเข้าร่วมเรียนในเนื้อหาแต่ละบทเรียนได้เป็นระยะเวลาสั้นๆ โดยที่ให้ความคิดเห็นว่าจะต้องมีการแบ่งเวลาในการอบรมออกเป็นหลายหัวข้อและใช้เวลาไม่เกิน 2-3 ชั่วโมงในการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเวลาในเนื้อหาการฝึกอบรมจำนวน 55 ชั่วโมงแบ่งการอบรมเป็น 2 รูปแบบคือ 1. Asynchronous learning ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาจากเนื้อหาบทเรียนผ่าน Google site ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจำนวน 40 ชั่วโมง 2. Synchronous learning ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการนัดหมายให้เรียนพร้อมกันผ่านระบบ Zoom meeting และ Google Meet จำนวน 15 ชั่วโมง

ตาราง 13 สรุปเนื้อหาการฝึกอบรม

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
1. กรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษา ของสหภาพยุโรป (CEFR)	ศึกษา ออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method) 2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่าน ระบบ Google Meet หากมี ข้อสงสัยเพิ่มเติม	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 1.1 เรื่อง กรอบอ้างอิงความสามารถทาง ภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 1 เรื่องกรอบอ้างอิงความสามารถ ทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 1 เรื่องกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาของ สหภาพยุโรป (CEFR) 4. กระดานสนทนาออนไลน์

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
			5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)
2. การออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้	ศึกษา ออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method) 2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่าน ระบบ Google Meet หาก มีข้อสงสัยเพิ่มเติม	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 1.2 เรื่องการออกแบบแผนการ จัดการเรียนรู้ 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2 เรื่องการออกแบบแผนการ จัดการเรียนรู้ 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 1 เรื่องกรอบอ้างอิง ความสามารถทางภาษาของ สหภาพยุโรป (CEFR) 4. กระดานสนทนาออนไลน์ 5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)
3. การวัดและการ ประเมินผลการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	1. ศึกษา ออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 1.3 เรื่องการการวัดและการ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
	2. ศึกษา ร่วมกัน 3 ชั่วโมง	(Online Web board Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method) 2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่าน ระบบ Google Meet หาก มีข้อสงสัยเพิ่มเติม	2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 3 เรื่องการวัดและการประเมินผล การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 3 เรื่องการวัดและการ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 4. กระดานสนทนาออนไลน์ 5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application) 8. แบบนิเทศการจัดการเรียนรู้
4. แนวคิดการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ	ศึกษา ออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method)	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 2.1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2.1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 2.1. แนวคิดการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4. กระดานสนทนาออนไลน์

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
		2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)
5. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)	1. ศึกษาออนไลน์ 4 ชั่วโมง 2. ศึกษา ร่วมกัน 3 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดานสนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion method) 2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 2.2. การสอนทักษะการฟัง 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2.2. การสอนทักษะการฟัง 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ หน่วยที่ 2.2. การสอนทักษะการฟัง 4. กระดานสนทนาออนไลน์ 5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)
6. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)	1. 4 ชั่วโมง 2. ศึกษา ร่วมกัน 3 ชั่วโมง 3. นิเทศ ณ หน่วย	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดานสนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion)	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 2.3. การสอนทักษะการพูด 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2.3. การสอนทักษะการพูด 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ หน่วยที่ 2.3. การสอนทักษะการพูด

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
	ที่ตั้งครั้งที่	1.2. การจัดการเรียนรู้	4. กระดานสนทนาออนไลน์
	1	แบบบรรยาย (Lecturing method)	5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting
		1.3. การจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion method)	6. กิจกรรม E-activity
		2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	7. Real time chat (Line application)
			8. แบบนิเทศการจัดการเรียนรู้
7. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill)	1.ศึกษาออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 2.4. การสอนทักษะการอ่าน
	2. ศึกษา ร่วมกัน 3 ชั่วโมง	1.1. การใช้กระดานสนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion)	2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2.4. การสอนทักษะการอ่าน
		1.2. การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย (Lecturing method)	3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 2.4. การสอนทักษะการอ่าน
		1.3. การจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion method)	4. กระดานสนทนาออนไลน์
		2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting
			6. กิจกรรม E-activity
			7. Real time chat (Line application)
8. การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill)	1.ศึกษาออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site	1. วีดีโอประกอบหน่วยที่ 2.5. การสอนทักษะการเขียน

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
	2. ศึกษา ร่วมกัน 3 ชั่วโมง	1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion)	2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 2.5. การสอนทักษะการเขียน
3. นิเทศ ณ หน่วย ที่ตั้งครั้งที่	2	1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method) (Instructional Package) 2. หมายเหตุเพิ่มเติมผ่าน ระบบ Google Meet หาก มีข้อสงสัยเพิ่มเติม	3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ หน่วยที่ 2.5. การสอน ทักษะการเขียน 4. กระดานสนทนาออนไลน์ 5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application) 8. แบบนิเทศการจัดการเรียนรู้
9. Application เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ศึกษา ออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดาน สนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้ แบบอภิปราย (Discussion method)	1. วิดีโอประกอบหน่วยที่ 3.1 Application เพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 3.1 Application เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หน่วยที่ 3.1 Application เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4. กระดานสนทนาออนไลน์

ตาราง 13 (ต่อ)

เนื้อหาการฝึกอบรม	เวลา	กิจกรรม	สื่อและอุปกรณ์
		2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)
10. Software และ Website เพื่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ	ศึกษาออนไลน์ 4 ชั่วโมง	1.เรียนผ่านระบบ Google site 1.1. การใช้กระดานสนทนาออนไลน์ (Online Webboard Discussion) 1.2. การจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย (Lecturing method) 1.3. การจัดการเรียนรู้แบบอภิปราย (Discussion method) 2. นัดหมายเพิ่มเติมผ่านระบบ Google Meet หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม	1. วิดีโอประกอบหน่วยที่ 3.2. Software และ Website เพื่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 2. หลักสูตรฝึกอบรมฯ หน่วยที่ 3.2. Software และ Website เพื่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 3. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหน่วยที่ 3.2. Software และ Website เพื่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ 4. กระดานสนทนาออนไลน์ 5. ห้องประชุมออนไลน์ผ่าน ZOOM Meeting 6. กิจกรรม E-activity 7. Real time chat (Line application)

องค์ประกอบที่ 7 การวัดและการประเมิน

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในระยะที่ 1 มาเป็นแนวทางในการออกแบบการวัดและการประเมินผล ผู้วิจัยได้จึงได้วัดความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2.2. ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ปรากฏผลตามตารางที่ 14 ดังนี้

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. หลักการและเหตุผลของหลักสูตร			
1.1. สมเหตุสมผล	4.57	0.49	มากที่สุด
1.2. สภาพปัญหาของหลักสูตร	4.43	0.49	มาก
1.3. มีความจำเป็นต้องพัฒนา	4.71	0.45	มากที่สุด
หลักสูตร			
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
2.1. ที่มาและวัตถุประสงค์ของ	4.57	0.49	มากที่สุด
หลักสูตร			
2.2. เป้าหมายของหลักสูตร	4.71	0.45	มากที่สุด
2.3. ทิศทางการดำเนินการฝึกอบรม	4.43	0.49	มาก
2.4. กลุ่มเป้าหมาย	4.86	0.35	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. โครงสร้างเนื้อหาสาระและเวลา			
3.1. เนื้อหาในแต่ละหน่วยการ ฝึกอบรวม	4.57	0.49	มากที่สุด
3.3. การจัดเรียงลำดับเนื้อหา	4.43	0.49	มาก
4. รูปแบบการอบรม/แหล่งเรียนรู้			
4.1. กลุ่มเป้าหมาย	4.57	0.49	มากที่สุด
4.2. มีความเป็นไปได้	4.71	0.45	มากที่สุด
4.3. กระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน	4.57	0.49	มากที่สุด
4.4. มีความหลากหลาย	4.86	0.35	มากที่สุด
5. ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม			
5.1. วิธีการดำเนินกิจกรรม	4.71	0.45	มากที่สุด
5.2. กิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.45	มากที่สุด
5.3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกัน	4.71	0.45	มากที่สุด
6. การวัดและประเมินผลของหลักสูตร			
6.1. ตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมาย	4.71	0.45	มากที่สุด
6.2. การระบุเกณฑ์การประเมิน	4.57	0.49	มากที่สุด
6.3. การประเมินให้ข้อมูลย้อนหลังเพื่อ นำไปใช้พัฒนาผู้เรียน	4.86	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.63	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรวมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.48) หากพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 แสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรวม แสดงว่าร่างหลักสูตรฝึกอบรวมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้

2.2.3. การประเมินความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เป็นการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ปรากฏผลตามตารางที่ 15 ดังนี้

ตาราง 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่แน่ใจ	ไม่สอดคล้อง		
1. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมกับหลักการของหลักสูตร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
2. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
3. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฯ กับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมฯ	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
4. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรกับขอบเขตสาระการฝึกอบรม	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
5. ปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรกับระยะเวลาการฝึกอบรม	5	2	0	0.71	สอดคล้อง
6. หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
7. หลักการและเหตุผลของหลักสูตรฝึกอบรมกับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรม	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
8. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมกับการวัดและประเมินผล	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
9. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมกับกิจกรรมการเรียนรู้	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
10. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมกับขั้นตอนและวิธีดำเนินการ (กระบวนการเรียนรู้)	4	3	0	0.57	สอดคล้อง
11. โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
12. โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมกับขั้นตอนและวิธีดำเนินการ กิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้)	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
13. โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมกับการวัดและประเมินผล	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
14. กิจกรรมกับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตร	7	0	0	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
15. กิจกรรมกับขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้)	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
16. กิจกรรมการวัดและประเมินผล	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
17. ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
18. ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) กับการวัดและประเมินผล	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
19. ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) กับระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม	5	2	0	0.71	สอดคล้อง
20. โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
21. โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
22. โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีดำเนินการฝึกอบรม (กระบวนการเรียนรู้)	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
23. โครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	7	0	0	1.00	สอดคล้อง
24. วัตถุประสงค์กับสื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
25. วัตถุประสงค์กับขั้นตอนและวิธีดำเนินการฝึกอบรม	6	1	0	0.86	สอดคล้อง

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			IOC	แปลผล
	สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง		
26. วัตถุประสงค์กับการวัดและการประเมินผล	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
27. สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ กับขั้นตอนและวิธีการดำเนินการฝึกอบรม	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
28. สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ กับการวัดและประเมินผล	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
29. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ฝึกอบรม (กระบวนการเรียนรู้) กับ เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม	5	2	0	0.71	สอดคล้อง
30. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ฝึกอบรม (กระบวนการเรียนรู้) กับ การวัดและประเมินผล	6	1	0	0.86	สอดคล้อง
เฉลี่ย				0.90	สอดคล้อง

จากตารางที่ 15 ผลการประเมินความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านพบว่า ค่าความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.57-1.00 ทั้งนี้เมื่อนำข้อมูลมาพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อผ่านค่าดัชนีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.50 ดังนั้นจึงถือได้ว่าร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกองค์ประกอบทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องกันและสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้

โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก ดังตารางที่ 16

ตาราง 16 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน

ลำดับที่	รายการประเมิน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข
1	หลักการและเหตุผลของหลักสูตร	-
2.	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	- ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะโดยเปลี่ยนคำว่า “องค์ความรู้” ให้ใช้คำว่า “ความรู้” แทน
3.	โครงสร้างเนื้อหาสาระและเวลา	- ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่าให้บอกจำนวน ชั่วโมงในการนิเทศให้ชัดเจน - ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่าเนื้อหาในการฝึกอบรมมีจำนวนมาก ดังนั้นควรทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนมากที่สุดก่อน โดยการวิเคราะห์ผู้เข้ารับการอบรม
4.	รูปแบบการอบรม/แหล่งเรียนรู้	- ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำว่า หากผู้เรียนมีความหลากหลายและความจำกัดในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ดังนั้นควรเลือกใช้เครื่องมือที่ผู้เรียนถนัด เช่น หากจะใช้ Zoom meeting ก็ควรใช้ตลอดจนจบการอบรม ไม่ควรมาใช้ Google meet
5.	ขั้นตอนและวิธีดำเนินงาน	- ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่าควรให้ผู้เรียนได้ทำความรู้จักกัน เพื่อเกิดเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ต่อไปในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานในกองทัพบก

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการประเมิน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข
6.	การวัดและประเมินผลของหลักสูตร	-ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะว่าควรอธิบายเกณฑ์การผ่านในแต่ละบทเรียนให้ละเอียดมากขึ้น รวมถึงตัวชี้วัด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบด้วย

การหาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบไปด้วย 2 ตัวชี้วัดคือ 1. ผลการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีองค์ประกอบดังนี้คือ 1.1. ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 1.2. ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและ 1.3. ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

3.1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.1.1. ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งใช้แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ก่อนและหลังจากการฝึกอบรม โดยนำคะแนนมาหาค่าความแตกต่างก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ t-test dependent ดังที่แสดงผลในตารางที่ 17

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรม

N	คะแนนเต็ม	ก่อน		หลัง		\bar{d}	$\sum d$	$\sum d^2$	S.D. \bar{d}	t
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.					
12	25	11.25	1.53	15.08	1.98	3.83	46	204	1.52	8.37*

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการฝึกอบรม พบว่าผลคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษหลังเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.1.2. ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลังจากการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบก จำนวน 3 ครั้งแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 18

ตาราง 18 การวิเคราะห์ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

หัวข้อประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้			
1.1. องค์ประกอบของแผนครบถ้วนและตรงตามรูปแบบที่กำหนด	4.00	0.41	มาก
1.2. มีการกำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา CEFR	4.25	0.60	มาก
1.3. วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.92	0.49	มาก
1.4. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.92	0.28	มาก
1.5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เน้นกิจกรรมเชิงรุก	3.92	0.49	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
2.1. เนื้อหาการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.00	0.58	มาก
2.2. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	3.92	0.64	มาก
2.3. มีการนำเข้าสู่บทเรียนที่เหมาะสม	4.42	0.49	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

หัวข้อประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
2.4. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.17	0.55	มาก
2.5. ใช้สื่อการสอนอย่างเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	3.83	0.55	มาก
2.6. มีการใช้เทคโนโลยี แอปพลิเคชันเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้	4.08	0.28	มาก
2.7. ใช้เทคนิคการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและกระตุ้นการคิด	3.92	0.49	มาก
2.8. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมมือกัน	4.00	0.58	มาก
2.9. อธิบายเนื้อหาสาระและถ่ายทอดองค์ความรู้ได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง	4.00	0.58	มาก
3. ด้านการวัดและการประเมินผล			
3.1. เครื่องมือ/วิธีการวัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	3.92	0.49	มาก
3.2. เครื่องมือ/วิธีการวัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)	4.00	0.41	มาก
3.3. เครื่องมือ/วิธีการวัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านเจตพิสัย (Affective Domain)	3.83	0.37	มาก
3.4. เกณฑ์ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	3.75	0.43	มาก
3.5. การวัดผลมีความหลากหลาย ชัดเจน และตรวจสอบได้	4.08	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.00	0.52	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่าคะแนนจากการประเมินทักษะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{x} =4.00, S.D. 0.52) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้พบว่า ทุกด้านของทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

3.1.3. ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้รับจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก ซึ่งใช้แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรมมาเปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test dependent ดังแสดงในตารางที่ 19

ตาราง 19 ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ก่อน			หลัง		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนรู้	2.58	1.11	ปานกลาง	3.50	0.76	ปานกลาง
2	ข้าพเจ้ามีความมั่นใจและสนุกเมื่อต้องออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนถูกต้องตามขั้นตอน	2.92	1.11	ปานกลาง	3.42	0.86	ปานกลาง

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ก่อน			หลัง		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
3	การวัดและประเมินผล ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ช่วยให้ข้าพเจ้าสะดวกต่อ การให้คะแนนต่อผู้เรียนและ ทำให้การจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น	2.75	1.01	ปานกลาง	3.67	0.85	มาก
4	ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาช่วย ให้ข้าพเจ้าเข้าใจหลักการ เรียนรู้ภาษาของผู้เรียนมาก ยิ่งขึ้น	2.67	1.18	ปานกลาง	3.42	0.76	ปานกลาง
5	ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอน ทักษะการฟังและสามารถ ออกแบบกิจกรรมการสอน ทักษะการฟังได้อย่าง เหมาะสม	2.92	1.11	ปานกลาง	4.25	0.60	มาก
6	ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอน ทักษะการพูดและสามารถ ออกแบบกิจกรรมการสอน ทักษะการพูดได้อย่าง เหมาะสม	3.00	1.08	ปานกลาง	4.25	0.60	มาก
7	ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอน ทักษะการอ่านและสามารถ ออกแบบกิจกรรมการสอน ทักษะการอ่านได้อย่าง เหมาะสม	2.83	0.99	ปานกลาง	4.08	0.64	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ก่อน			หลัง		
		\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
8	ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอน ทักษะการเขียนและสามารถ ออกแบบกิจกรรมการสอน ทักษะการเขียนได้อย่าง เหมาะสม	2.92	1.11	ปานกลาง	4.08	0.49	มาก
9	Applications เป็นส่วน สำคัญในการส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของข้าพเจ้าให้มี ประสิทธิภาพและประสพ ผลสำเร็จมากขึ้น	3.33	1.03	ปานกลาง	4.33	0.62	มาก
10	Computer และ Software ช่วยให้สื่อการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษของ ข้าพเจ้ามีความน่าสนใจ และกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียนได้	3.00	0.91	ปานกลาง	4.08	0.49	มาก
เฉลี่ย		2.89	1.08	ปานกลาง	3.91	0.76	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่าผลการวัดเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีความแตกต่างกันในภาพรวม หมายถึงเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรม โดยมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}=3.91$, S.D. 0.76) ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าคำถามบางข้อมีผลการประเมินอยู่ในระดับที่มากจำนวน 7 ข้ออันได้แก่ การวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลายช่วยให้ข้าพเจ้าสะดวกต่อการให้คะแนนต่อผู้เรียนและทำให้การจัดการ

เรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{x}=3.67$, S.D. 0.85) ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอนทักษะการฟังและสามารถออกแบบกิจกรรมการสอนทักษะการฟังได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.25$, S.D. 0.60) ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอนทักษะการพูดและสามารถออกแบบกิจกรรมการสอนทักษะการพูดได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.25$, S.D. 0.60) ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอนทักษะการอ่านและสามารถออกแบบกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.08$, S.D. 0.64) ข้าพเจ้าเข้าใจวิธีการสอนทักษะการเขียนและสามารถออกแบบกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=4.08$, S.D. 0.46) Applications เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จมากขึ้น ($\bar{x}=4.33$ S.D. 0.62) และ Computer และ Software ช่วยให้สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของข้าพเจ้ามีความน่าสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ ($\bar{x}=4.08$, S.D. 0.49)

ผู้วิจัยได้ทำการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งใช้แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ก่อนและหลังจากการฝึกอบรม โดยนำคะแนนมาหาค่าความแตกต่างก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ t-test dependent ดังที่แสดงผลในตารางที่ 20

ตาราง 20 การวิเคราะห์เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรม

N	ก่อน		หลัง		\bar{d}	$\sum d$	$\sum d^2$	M.D.	S.D. \bar{d}	t
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.						
12	2.89	0.99	3.91	0.50	1.02	12.20	18.89	0.58	0.65	5.20*

* ระดับนัยสำคัญ .05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึกอบรมพบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความพึงพอใจ ต่อหลักสูตรฝึกอบรมครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิด ปัญหา อุปสรรคและความต้องการในการฝึกอบรมประเด็น

อื่นๆต่อไปในอนาคต ซึ่งใช้แบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

3.2.1. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กongsatpabk โดยภาพรวมผลปรากฏดังตารางที่ 21

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กongsatpabk โดยภาพรวม

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านเนื้อหาวิชา	4.38	0.60	มาก
2	ด้านวิทยากร	4.56	0.58	มากที่สุด
3	ด้านวิธีการฝึกอบรม	4.08	0.72	มาก
4	ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้	4.31	0.56	มาก
5	ด้านการวัดและการประเมินผล	4.29	0.51	มาก
รวม		4.34	0.62	มาก

จากตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กongsatpabk โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D. 0.62) เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร ($\bar{X}=4.56$, S.D. 0.58) และอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.38$, S.D. 0.60) ด้านวิธีการอบรม ($\bar{X}=4.08$, S.D. 0.72) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.31$, S.D. 0.56) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=4.29$, S.D. 0.51) ตามลำดับ

3.2.2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กongsatpabk โดยแยกเป็นรายประเด็นผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านเนื้อหาวิชา

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหาของการฝึกอบรมสอดคล้องกับสภาพ ลักษณะการทำงานจริง	4.42	0.76	มาก
2	เนื้อหาของหลักสูตร ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าอบรมมี ความรู้ ทักษะและความสามารถในการจัดการ เรียนรู้	4.50	0.65	มาก
3	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่าง เหมาะสม	4.33	0.62	มาก
4	เนื้อหาวิชามีความทันสมัย เหมาะสมกับสภาพ ปัญหาในปัจจุบัน	4.33	0.62	มาก
5	การเข้าฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมมีลักษณะมุ่งอนาคต	4.33	0.47	มาก
6	เนื้อหาวิชาช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปใช้ใน ห้องเรียน	4.33	0.47	มาก
	รวม	4.38	0.60	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D. 0.60) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นทุกข้ออยู่ในระดับมาก อันได้แก่ เนื้อหาของการฝึกอบรมสอดคล้องกับสภาพลักษณะการทำงานจริง ($\bar{X}=4.42$) เนื้อหาของหลักสูตร ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.50$) สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.33$) เนื้อหาวิชามีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน ($\bar{X}=4.33$) การเข้าฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีลักษณะมุ่งอนาคต ($\bar{X}=4.33$) และ

เนื้อหาวิชาช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปใช้ใน
ห้องเรียน (\bar{X} =4.33) ตามลำดับ

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครู
อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก ด้านวิทยาการ

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	วิทยาการสามารถอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจน	4.50	0.50	มาก
2	วิทยาการมีความทุ่มเทและตั้งใจในการจัดการ ฝึกอบรม	4.58	0.49	มากที่สุด
3	วิทยาการให้กำลังใจเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมมี ปัญหาในระหว่างการฝึก	4.58	0.64	มากที่สุด
4	วิทยาการมีการกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วม กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	4.67	0.47	มากที่สุด
5	วิทยาการให้ความสนใจกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม อย่างทั่วถึง	4.58	0.64	มากที่สุด
6	วิทยาการพยายามส่งเสริมความรู้ด้านการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีประสิทธิภาพ	4.42	0.76	มาก
รวม		4.56	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.56, S.D. 0.58) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ วิทยาการมีความทุ่มเทและตั้งใจในการจัดการฝึกอบรม (\bar{X} =4.58) วิทยาการให้กำลังใจเมื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีปัญหาในระหว่างการฝึก (\bar{X} =4.58) วิทยาการมีการกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง (\bar{X} =4.67) วิทยาการให้ความสนใจกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างทั่วถึง (\bar{X} =4.58) ตามลำดับ

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ด้านวิธีการฝึกอบรม

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	วิธีการฝึกอบรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
2	วิธีการฝึกอบรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถบริหารเวลาในการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.25	0.72	มาก
3	วิธีการฝึกอบรมแบบผสมผสาน (Blended) มีความเหมาะสม	4.08	0.76	มาก
4	เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม	4.00	0.71	มาก
	รวม	4.08	0.72	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D. 0.72) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วิธีการฝึกอบรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.00$) วิธีการฝึกอบรมช่วยให้ผู้เรียนสามารถบริหารเวลาในการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.25$) วิธีการฝึกอบรมแบบผสมผสาน (Blended) มีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.08$) เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.00$) ตามลำดับ

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครู
อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก ด้านสื่อการสอนและการเรียนรู้

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	สื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.42	0.49	มาก
2	สื่อการสอนมีความน่าสนใจในแต่ละหน่วยการ ฝึกอบรม	4.25	0.60	มาก
3	ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการฝึกอบรมมี ความเหมาะสม	4.25	0.60	มาก
รวม		4.31	0.56	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, S.D. 0.56) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สื่อการสอน และแหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.42$) สื่อการสอนมีความน่าสนใจในแต่ละหน่วยการ ฝึกอบรม ($\bar{X}=4.25$) ระยะเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการฝึกอบรมมีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.25$) ตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครู
อาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ
กองทัพบก ด้านการวัดและการประเมินผล

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	แบบทดสอบที่ใช้วัดตรงตามเนื้อหาที่เรียน	4.25	0.43	มาก
2	การวัดและการประเมินผลมีความสมเหตุสมผล	4.33	0.47	มาก
3	วิธีการฝึกอบรมมีหลักการและมาตรฐานที่ ชัดเจนตรง	4.33	0.47	มาก
4	มีการวัดผลพัฒนาการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ระหว่างการฝึกอบรม	4.33	0.47	มาก

ตาราง 26 (ต่อ)

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5	มีการประเมินความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรม	4.25	0.60	มาก
6	มีการประเมินผลตามสภาพจริงและหลายหลาย	4.25	0.60	มาก
	รวม	4.29	0.51	มาก

จากตารางที่ 26 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, S.D. 0.51) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ แบบทดสอบที่ไว้วัดตรงตามเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X}=4.25$) การวัดและการประเมินผลมีความสมเหตุสมผล ($\bar{X}=4.33$) วิธีการฝึกอบรมมีหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจนตรง ($\bar{X}=4.33$) มีการวัดผลพัฒนาการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมระหว่างการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.33$) มีการประเมินความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรม ($\bar{X}=4.25$) มีการประเมินผลตามสภาพจริงและหลายหลาย ($\bar{X}=4.25$) ตามลำดับ

จากผลการประเมินวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้อังกฤษของผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งใช้แบบทดสอบสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ก่อนและหลังจากการฝึกอบรม โดยนำคะแนนมาหาค่าความแตกต่างก่อนและหลังการฝึกอบรมโดยใช้ t-test dependent พบว่าผลคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้อังกฤษหลังเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการประเมินทักษะของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้อังกฤษหลังได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.00$, S.D. 0.52) ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นของการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้พบว่า ทุกด้านของทักษะการจัดการเรียนรู้อังกฤษนั้น มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก รวมถึงผลการประเมินเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้อังกฤษก่อนและหลังได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกพบว่า มีเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบรม โดยมีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.91$, S.D.

0.76) ซึ่งอยู่ในระดับมาก จึงสามารถสรุปได้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

และจากผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D. 0.62) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบกมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยใช้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่เรียกว่า “ADDIE Model” โดยมีระยะในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยประกอบไปด้วย 1 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis Phase)

- 1.1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ
- 1.2. พัฒนาร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
- 1.3. สัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญ
- 1.4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มาสรุปและสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างและตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Design Phase)

- 2.1. นำข้อมูลพื้นฐานและผลลัพธ์จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำร่างหลักสูตร
- 2.2. ประเมินประสิทธิภาพร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยพิจารณาความสอดคล้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ
- 2.3. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (Develop Phase)

- 3.1. สร้างเครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง

ระยะที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก โดยประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (Implement Phase)

- 4.1. นำหลักสูตรฝึกอบรมฯ ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 5 การประเมิน (Evaluation Phase)

- 5.1. ศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่ได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วย 2 สมรรถนะ 9 องค์ประกอบ 65

ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) สมรรถนะหลัก (Core Competency) มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ 2) สมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) มี 5 องค์ประกอบ 37 ตัวบ่งชี้ โดย

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะที่มีลักษณะข้ามวิชาหรือคร่อมวิชาเป็นสมรรถนะที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ผู้เข้ารับการอบรมในการเรียนรู้ที่หลากหลายหรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เข้ารับการอบรมให้มีความรู้ที่ดีขึ้น ลึกซึ้งขึ้น ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ 1. การบริหารจัดการชั้นเรียนและการจัดการเรียนรู้ 2. การพัฒนาตนเอง 3. การทำงานเป็นทีม 4. ความเป็นครูทหาร รวมมี 28 ตัวบ่งชี้ 2. สมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency) ประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความรู้ด้านภาษา 2. ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3. ความรู้เรื่องการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4. ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมื่อวัดและประเมินผลทางภาษาอังกฤษ 5. คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษ รวมมี 37 ตัวบ่งชี้ การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.53) และผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.93 และเมื่อพิจารณารายข้อมีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.57-1.00

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

2.1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แนวคิดของหลักสูตร

เป็นหลักสูตรที่นำแนวคิดทฤษฎีที่หลากหลายมาเป็นกรอบในการพัฒนา ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligence) ในการพัฒนาเชาว์ปัญญาโดยเฉพาะด้านสติปัญญาทางภาษา (Linguistics Intelligence) และการวัดประเมินผลการเรียนรู้หลายด้านโดยที่แต่ละด้านจะประเมินตามสภาพจริงและเน้นการประเมินเพื่อแก้ปัญหา 2) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) โดยกิจกรรมการเรียนรู้จะส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เป็นผู้ลงมือกระทำเพื่อสร้างความรู้ มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ประสบการณ์และสร้างความร่วมมือระหว่างผู้เข้ารับการอบรมเองและวิทยากรในหลักสูตรฝึกอบรมฯ เปลี่ยนบทบาทเป็น Facilitator ในการอำนวยความสะดวกใน

การเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และ 3) ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (Constructionism) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับการช่วยเหลือจากวิทยากร และส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จัดบรรยากาศการอบรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ รวมถึงส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆ

องค์ประกอบที่ 2 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาประกอบไปด้วยกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา (CEFR) การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory) การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill) การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill) การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill) การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill) Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และ Software เพื่อการผลิตสื่อการสอน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมและการจัดประสบการณ์

รูปแบบการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์เป็นแบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่มีทั้งการเรียนรู้แบบออนไลน์ (Online) และแบบ onsite (Onsite) ณ หน่วยที่ตั้ง และ ในการอบรมที่คำนึงถึง 1). การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางกาย (Physical participation) 2. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสติปัญญา (Intellectual participation) 3. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางสังคม (Social participation) 4. การมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวทางอารมณ์ (Emotional participation) จนสามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้กระตุ้นให้เกิดความคิดระดับสูง

องค์ประกอบที่ 4 วิธีการจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์ออกเป็น 3 รูปแบบคือ 1) การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job training) เพื่อให้เกิดความสามารถในการปฏิบัติงานและประสิทธิผลที่ได้รับจะสูงขึ้นจากประสบการณ์โดยตรงในสถานการณ์จริง 2) การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติมจากความรู้เดิม เพื่อหาองค์ความรู้โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้รับการพัฒนาขึ้น 3) การฝึกอบรมแบบสาธิต (Practical exercise) เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

องค์ประกอบที่ 5 สื่อ/อุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ออกแบบสื่อการฝึกอบรมที่ง่ายต่อการใช้งานและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการเรียน โดยมีสื่ออุปกรณ์สำหรับการจัดการเรียนรู้อย่างนี้

1. วีดีโอตัวอย่างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนทหาร

2. แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม ได้แก่ วีดีโอออนไลน์ที่นำเสนอเนื้อหาเพิ่มเติมในหัวข้อการฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ทางโลกออนไลน์ ซึ่งเนื้อหาที่มีความหลากหลายและช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาตนเองตลอดจนถึงเรียนรู้จากบุคคลอื่นที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best practice)

3. เอกสารประกอบการฝึกอบรมฯ

องค์ประกอบที่ 6 ระยะเวลา

เนื้อหาการฝึกอบรมจำนวน 55 ชั่วโมง แบ่งการอบรมเป็น 2 รูปแบบคือ 1. Asynchronous learning ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาจากเนื้อหาบทเรียนผ่าน Google site จำนวน 40 ชั่วโมง 2. Synchronous learning ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการนัดหมายให้เรียนพร้อมกันผ่านระบบ Zoom meeting และ Google Meet จำนวน 15 ชั่วโมง

องค์ประกอบที่ 7 การวัดและการประเมินผล

วัดความรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน พบว่าความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ทุกประเด็นมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยแต่ละประเด็นมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.43 – 4.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.45-0.49 และความสอดคล้องของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาคารกองทัพบกมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00 ซึ่งอยู่ในระดับที่ใช้ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งค่าดัชนีความสอดคล้องที่เกินเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 0.50 ดังนั้นจึงถือได้ว่าร่างหลักสูตร

ฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก หลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

3.1. ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้ารับการฝึกอบรม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

3.2. ผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D. 0.52) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 2

3.3. ผลการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พบว่าเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการฝึกอบรม มีความแตกต่างกันในภาพรวม โดยเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 3

3.4. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, S.D. 0.62) เมื่อทำการพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร ($\bar{X}=4.56$, S.D. 0.58) และอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{X}=4.38$, S.D. 0.60) ด้านวิธีการอบรม ($\bar{X}=4.08$, S.D. 0.72) ด้านสื่อการสอนและแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.31$, S.D. 0.56) และด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X}=4.29$, S.D. 0.51) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเอกสาร ตำรา บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ งานวิจัยทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ นำมาสังเคราะห์ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่านโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open Ended Question) พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก ประกอบไปด้วย 2 สมรรถนะ 9 องค์ประกอบ 65 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) สมรรถนะหลัก (Core competency) มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ 2) สมรรถนะด้านหน้าที่ (Functional competency) มี 5 องค์ประกอบ 37 ตัวบ่งชี้ จากผลการศึกษาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้นั้นจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกให้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเกิดจากองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ เพราะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จะต้องทำการจัดการชั้นเรียนในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน บริบทของผู้เรียนที่มีความหลากหลายและการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของผู้เรียนย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้สอนต้องหันกลับมาพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน พัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ของผู้เรียน สำหรับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้นั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานและตอบสนองความต้องการของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้ศึกษา ยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย การวางแผนและกำกับติดตามในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เพื่อให้การดำเนินการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและยังจะช่วยส่งผลถึงการจัดการศึกษาของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกให้มีคุณภาพสูงขึ้น ดังที่ (สุภมาส อังศุโชติ; สมถวิล วิจิตรวรรณ; และ รัชนีกุล ภิญโญภานูวัฒน์, 2551) กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและดูว่าตัวแปรที่ศึกษามีโครงสร้างตามนิยามทางทฤษฎีหรือไม่ และนอกจากนี้ยังจะช่วยให้ทราบถึงความสอดคล้องของตัวแปรกับสภาพที่แท้จริงว่า เป็นอย่างไร และนำมาใช้อธิบายความหมายของแต่ละตัวแปรทำให้สามารถนำไปใช้ในการ

วางแผนได้ และสอดคล้องกับธีรเดช สายเส้น (ธีรเดช สายเส้น, 2555) ที่กล่าวว่าตัวบ่งชี้คือคุณลักษณะในการจัดการศึกษาหรือสถานการณ์ที่ต้องการศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งโดยการนำข้อมูลที่ได้หรือตัวแปรที่ศึกษา หรือข้อเท็จจริงมาสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดคุณค่าที่สามารถชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพที่ต้องการศึกษา นอกจากนี้ เดวิด ฮอปกินส์; มาริลีน ลีค; แคนธ แอสพินวอลล์ (David Hopkin, 1992) ได้กล่าวถึงการศึกษาตัวบ่งชี้ว่า เป็นสิ่งที่เปรียบเทียบความสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยที่ตัวบ่งชี้สามารถนำมาวัดและตรวจสอบได้ และยังมีประโยชน์ต่อการตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ทำให้เข้าใจวัตถุประสงค์ได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

และจากการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกพบว่า ผลการศึกษาสอดคล้องกับ William R. Bickley (William R. Bickley, 2011) ที่ได้ทำการศึกษาในหัวข้อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยศึกษาคุณลักษณะ สมรรถนะและการพัฒนานิชาชีพของครูทหารในกองทัพบกสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยในครั้งนี้ช่วยให้ครูทหารสามารถจัดการเรียนการสอนและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในแต่ละคนได้ โดยที่ผู้วิจัยได้สรุปสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูทหารในการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งออกเป็น 2 สมรรถนะหลักคือ 1. สมรรถนะการจัดการชั้นเรียน (Classroom management) ที่ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสร้างความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ การจัดการกับปัญหา และการวัดและการประเมินผล โดยมีการระบุตัวบ่งชี้ย่อยอันได้แก่ 1.1. การระบุผลลัพธ์ (Specify outcome) ของการเรียนรู้ 1.2. การพัฒนาปัญหา (Develop problems) เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ 1.3. การสร้างปัญหามาไปสู่แนวทางการปฏิบัติ (Construct a problem “road map”) เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางปัญญา (Cognitive skill) 2. สมรรถนะการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitate learning) เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์และความรับผิดชอบต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยมีตัวบ่งชี้ย่อยได้แก่ 2.1. ติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น (Monitor student progress and intervene as necessary) โดยผู้สอนอาจจะสังเกตในขณะที่ทำกิจกรรมหรือระบุคำถามที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน 2.2. ต้นแบบของกระบวนการแก้ปัญหา (Role-model the problem-solving process) จำลองกระบวนการแก้ปัญหาและสร้างความเข้าใจในการจัดการกับปัญหา 2.3. อำนวยความสะดวกในการอภิปรายและการทำงานร่วมกัน (Facilitate discussion and collaboration)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสมรรถนะของครูทหารของสถาบัน International Board of Standards for Training Performance and Instruction (IBSTPI) ซึ่งเป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นจากคณะกรรมการมาตรฐานการฝึก การปฏิบัติและการสอนนานาชาติ โดยจุดประสงค์ของสถาบันแห่งนี้เป็นการพัฒนาด้านการฝึก การปฏิบัติ และการสอน พัฒนาสมรรถนะของครูอาจารย์ โดยทั้งนี้กองทัพสหรัฐอเมริกาได้นำกรอบการประเมินของสถาบันแห่งนี้มาใช้ในกองทัพ (Liston W. Bailay, 2012) โดยมีกรอบสมรรถนะของครูทหารใหม่จำนวน 19 สมรรถนะดังนี้ 1. สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ภาษาในการเขียน พูดและอวัจนะทางภาษาอย่างหลากหลาย 2. พัฒนาและปรับปรุงความรู้และทักษะทางวิชาชีพ 3. ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมและกฎหมายที่กำหนดไว้ 4. สร้างและรักษาความน่าเชื่อถือในวิชาชีพ 5. วางแผนวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอน 6. เตรียมการสอน 7. กระตุ้นและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เรียน 8. แสดงออกถึงทักษะการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ 9. แสดงออกถึงทักษะการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 10. แสดงออกถึงทักษะการตั้งคำถาม 11. ให้คำชี้แจงและข้อเสนอแนะ 12. ส่งเสริมความคงทนของความรู้และทักษะ 13. ส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะ 14. ใช้สื่อและเทคโนโลยีในการส่งเสริมการเรียนรู้ 15. ประเมินผลการเรียนรู้และการปฏิบัติ 16. ประเมินประสิทธิภาพการสอน 17. จัดการสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้และการปฏิบัติ 18. บริการจัดการกระบวนการสอนผ่านทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม และ 19. ให้คำปรึกษาผู้เรียน

(ปัทมทรัพย์ เมฆมณี และคณะ, 2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะครูทหารของโรงเรียนเหล่าตามแนวคิดการเสริมสร้างขีดความสามารถกำลังพลของกองทัพพบพบว่าสมรรถนะของครูทหารโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการสังกัดกองทัพบกประกอบไปด้วย 1. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน คือการมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและคุณลักษณะระดับสูงที่ครูทหารต้องใช้ในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การฝึกศึกษาตามแนวทางรับราชการ รวมถึงหลักเกณฑ์การวัดและการประเมินผล สามารถบริหารจัดการชั้นเรียน ใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และการปฏิบัติ 2. สมรรถนะด้านความเป็นครูทหาร คือ การมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและคุณลักษณะระดับที่ครูทหารต้องใช้ในการดำเนินการสอน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ด้านบริบทของการเป็นครูทหาร มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของกองทัพ การบริหารจัดการหน่วยทหารและความเชี่ยวชาญเฉพาะและสามารถสอนงานด้านกิจการพลเรือนได้ 3. สมรรถนะด้านคุณลักษณะทางทหาร คือมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและคุณลักษณะระดับที่ครูทหารต้องใช้ในการดำเนินการสอน มีความรับผิดชอบในหน้าที่บริบทของการเป็นครูทหาร ด้านจรรยาบรรณ

วิชาชีพทหาร มีลักษณะของความเป็นผู้นำตามคุณลักษณะผู้นำทางการทหาร 14 ประการ 4. สมรรถนะด้านความรู้เทคนิคเฉพาะเหล่า คือมีความรู้ความสามารถ มีทักษะและคุณลักษณะระดับสูงที่ทหารต้องใช้ในการดำเนินการสอนวิชาพื้นฐานวิชาเหล่าของตนได้ สามารถอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบจากประสบการณ์ในภาคสนามที่ไม่ใช่จากตำรา อีกทั้งสามารถอธิบายเกี่ยวกับการพัฒนาทางการทหารสมัยใหม่หรือประเด็นใหม่ๆ และสามารถถ่ายทอดวิชาความรู้เทคนิคเฉพาะให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของภารกิจตามนโยบายและแผนขององค์กรที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนณรงค์ ชื่นจันทร์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการศึกษาของอาจารย์ส่วนวิชาทหารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าพบว่า สมรรถนะและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการศึกษาของอาจารย์ส่วนวิชาทหารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ประกอบด้วย 6 สมรรถนะหลักคือ 1. สมรรถนะด้านวิชาทหารที่รับผิดชอบสอนอบรม 2. สมรรถนะด้านการสื่อสารเพื่อการศึกษา 3. สมรรถนะด้านสติปัญญา 4. สมรรถนะด้านเจตคติความมุ่งมั่นศรัทธาในวิชาชีพครู 5. สมรรถนะด้านพฤติกรรมความเป็นครู และ 6. สมรรถนะด้านอื่นๆ โดยจำแนกเป็น 22 สมรรถนะรอง และ 81 ตัวบ่งชี้

2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

ผลการประเมินประสิทธิภาพของร่างหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบในหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมฯ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความสอดคล้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00 ซึ่งอยู่ในระดับที่ใช้ได้ และสามารถนำไปใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลได้ เนื่องจาก

หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกได้ใช้แนวทางการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ที่เรียกว่า “ADDIE Model” ซึ่ง นาดา (Nada Alsoobie, 2015) กล่าวว่า “ADDIE Model” เป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นระบบ มีโครงสร้างสำหรับการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยที่สามารถดูได้จากการวิเคราะห์ในแต่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้กระบวนการพัฒนาหลักสูตรแบบ ADDIE Model สามารถปรับประยุกต์ให้เข้ากับทุกบริบททางการ

เรียนการสอน หรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาได้อย่างดี อีกทั้งเบตส์ (Bates, 2019) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการพัฒนานี้ว่ามีกระบวนการที่เป็นระบบโดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 5 ขั้นตอนได้แก่ 1. ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analyse) โดยเน้นการระบุตัวแปรทั้งหมดที่ต้องการศึกษาเมื่อออกแบบหลักสูตร เช่น คุณลักษณะของผู้เรียน ความรู้เดิมของผู้เรียน ทักษะและแหล่งการเรียนรู้ 2. ขั้นตอนการออกแบบ (Design) โดยมุ่งเน้นไปยังการระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิธีการสร้างและออกแบบสื่อการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยี สื่อ วัสดุ รวมถึงเนื้อหาเพื่อให้ครอบคลุมกับหลักสูตร 3. ขั้นตอนการพัฒนา (Develop) ทำการพัฒนาาร่างรูปแบบของหลักสูตร ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ หลักการและแนวคิด นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร 4. ขั้นตอนนำไปใช้ (Implement Phase) เป็นการนำหลักสูตรที่ได้พัฒนาและแก้ไขไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและ 5. ขั้นตอนประเมิน (Evaluation phase) เป็นขั้นตอนของการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของ วรณาวนาท บอนด์ และนรี อัจวารินทร์ (วรณาวนาท บอนด์ และนรี อัจวารินทร์, 2565) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของบุคลากรในโรงแรม โดยใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของ ADDIE Model โดยขั้นตอนที่ 1. วิเคราะห์ปัญหาในการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ร่วมกับแนวทางการพัฒนาบุคลากรของฝ่ายบุคคล ขั้นตอนที่ 2. ออกแบบหลักสูตร โดยมุ่งเน้นไปยังจุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรม การใช้เทคโนโลยี และระบบการวัดประเมินผล ขั้นตอนที่ 3. การพัฒนาหลักสูตร มีการพัฒนาเนื้อหาและกิจกรรม ขั้นตอนที่ 4. การนำไปใช้ เป็นขั้นตอนของการแนะนำตัวหลักสูตรและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และขั้นตอนที่ 5. ขั้นประเมินผล โดยการตรวจดูประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมและทราบถึงทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นจากผู้เข้ารับการอบรม ผลการประเมินประสิทธิภาพพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเสมือนจริงเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของบุคลากรในโรงแรมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีคะแนนทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ จิตติมา เขียวพันธ์ (จิตติมา เขียวพันธ์, 2563) ได้ประยุกต์ใช้ ADDIE Model ในการพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยดำเนินงานวิจัย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyse) ถึงสภาพปัญหาข้อมูลพื้นฐาน รวมถึงความต้องการของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Design) นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบรูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีโครงสร้างจิตวิสัยร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (Development) นำรูปแบบที่ได้พัฒนาให้

ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (Implement) นำร่างรูปแบบการสอนอ่านที่ได้พัฒนาขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง และขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าใช้รูปแบบการสอน การทบทวน ปรับปรุง และแก้ไข ผลการประเมินประสิทธิภาพพบว่ารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และงานวิจัยของ พนม จงเฉลิมชัย (2563) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยใช้วิธีการพัฒนารูปแบบของ ADDIE Model โดยประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analyse) จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับ การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Design) เพื่อจัดทำร่างรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา (Develop) สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยและทำการตรวจสอบ คุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้ (Implement) เป็นการนำรูปแบบไปใช้จริงกับ กลุ่มตัวอย่าง และขั้นตอนที่ 5 การประเมินผล (Evaluation) เป็นการศึกษาประสิทธิผลของการใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (M= 4.80, S.D. = 0.40) มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด (M= 4.75, S.D. = 0.46) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.99/78.81 ทั้งนี้ผลการประเมินทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูหลังการทดลองสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้หลักสูตรฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นได้สร้างจากการศึกษา สรรวจสภาพปัญหา และความต้องการของครูอาจารย์เป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนและบริบทใน โรงเรียนเหล่าสายวิทยากร โดยที่ผู้เข้ารับการอบรมจะเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่ใช้ ไปพัฒนาตนเองและจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งในหลักสูตรยัง มีการกำหนดเป้าหมายของการฝึกอบรมที่มีความชัดเจนว่าเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมแล้วนั้นผู้เข้ารับการอบรมจะเกิดสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้อย่างไร นอกจากนี้เนื้อหาสาระในหลักสูตรยัง สะท้อนถึงความความรู้สำคัญในการที่จะพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัด ประสบการณ์ให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมยังคงต้องสนองถึงการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) และทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน

(Constructionism) เป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้หลักสูตรฝึกอบรมที่ได้พัฒนาขึ้นยังสามารถเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการวัดและการประเมินผล ที่จะสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการอบรมให้มีคุณภาพด้านความรู้ในการจัดการเรียนการสอน ทักษะที่จำเป็น และเจตคติที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับ มารุต พัฒนาผล (มารุต พัฒนาผล, 2562) กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในฐานะที่เป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรได้กำหนดเป้าหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ แนวทางการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล การบริหารจัดการ การประกันคุณภาพที่มีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าประสงค์ที่สำคัญ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

จากผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก

3.1. ผลการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับการอบรมพบว่าผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลักสูตรฝึกอบรมได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามกระบวนการของการวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร โดยมีการศึกษาจากความต้องการของครูอาจารย์ในการที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของตนเอง ประกอบกับการค้นคว้า เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญวิทย์ สุริพันธ์และคณะ (2561) ที่ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี โดยที่หลักสูตรฝึกอบรมมีองค์ประกอบของหลักสูตร 7 ด้านและแต่ละด้านได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม นอกจากนี้ บุญเกิด กลมทุกสิ่ง (2557) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยมีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรจำนวน 5 ขั้นตอน ทั้งนี้พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และ อารีรักษ์ มีแจ้งและสิริพร ปาณาวงษ์ (2553) ที่ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2 โดยมีขั้นตอนในการพัฒนา 4 ขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญ และผู้เข้ารับการฝึกอบรมยังสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมในระดับมากและสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้งานในลักษณะที่หลากหลาย

นอกจากนี้ผลการประเมินทักษะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จากการที่ผู้วิจัยได้ลงไปประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูอาจารย์จำนวน 3 ครั้ง สามารถทราบถึงพัฒนาการด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีการนำองค์ความรู้เรื่องของทฤษฎีการสอนภาษา การจัดการชั้นเรียน และแนวทางการสอนทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ มาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าในตอนแรกของการประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นจะมีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่หลังจากที่ได้รับคำแนะนำจากผู้วิจัยที่ทำหน้าที่เป็นวิทยากรในการ อธิบายหลักการแนวคิดและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับให้กำลังใจ กระตุ้นและให้คำแนะนำผ่านทุกช่องทางในการติดต่อ ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับครูอาจารย์ได้เป็นอย่างดี สังเกตจากผลคะแนนการประเมินทักษะในครั้งต่อๆ มาที่มีพัฒนาการที่ดีมากยิ่งขึ้นจนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ของ ซูพราโน (Suprano, 2002) ที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้รับการโค้ชให้คิดเพื่อให้รู้จริง รู้ชัด ปฏิบัติตนได้ สามารถขยายสู่สังคมได้และเน้นให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นด้วยการคิดระดับสูงจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้เน้นการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่ในชั้นเรียนเพราะการเรียนรู้มีอยู่รอบตัว เกิดได้ที่ชุมชนหรือที่บ้านโดยที่สามารถนำไปปรับใช้กับชีวิตได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรศรี แสงส่องฟ้า (2553) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมครูมีทักษะเรื่องการวัดและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวัดเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการฝึกอบรบหลักสูตรฝึกอบบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพก มีความแตกต่างกันในภาพรวม โดยเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบบรมหลังการฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกอบบรม ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เข้ารับการอบบรมได้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นโดยสามารถสังเกตได้จากคะแนนทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้นหลังจากได้รับการฝึกอบบรม เมื่อผู้เรียนมีความมั่นใจในองค์ความรู้ของตนเองแล้วนั้นย่อมจะส่งผลให้เกิดทักษะการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถจัดการเรียนการสอนตามทักษะภาษาอังกฤษได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นเมื่อเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนจนถึงมีทักษะที่พึงประสงค์ย่อมทำให้เกิดเจตคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรเมศร์ กลิ่นหอม (2552) ที่ได้กล่าวว่าเจตคติเกิดจากการเรียนรู้ จากสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์และความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า เมื่อบุคคลเรียนรู้ว่าสิ่งใดทำให้เกิดความพึงพอใจ เกิดผลดี ก็จะได้เจตคติเชิงบวก นอกจากนี้ ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์ (2553) กล่าวว่าเกิดการเกิดเจตคติที่ดีหรือไม่ขึ้น ย่อมเกิดจาก 3 องค์ประกอบดังนี้คือ 1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า นั้นๆ รวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเร้า 2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์เป็นองค์ประกอบของบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งเร้า 3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรมที่หมายถึงความโน้มเอียงของบุคคลประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจาพร สุนทรปาน (2557) ที่ได้พัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบบรมครูในการออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์ โดยกลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าหลังจากการฝึกอบบรมฯ ผู้เข้ารับการฝึกอบบรมมีความรู้และความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ ถูกต้อง และมีการพัฒนาการในด้านความรู้ความสามารถในการสอนโฟนิคส์ นอกจากนี้เมื่อครูมีความมั่นใจในการสอนแล้ว ทำให้เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักโฟนิคส์สูงขึ้นด้วย

ซึ่งหากนำผลของทั้ง 3 องค์ประกอบมารวมกันจะพบว่าทุกองค์ประกอบมีผลลัพธ์อยู่ในเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบบรมเกิดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2554) ที่กล่าวถึงสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่หมายถึงความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลอันจะประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบหลักคือ

ความรู้ (Knowledge) ทักษะที่สำคัญ (Essential skill) ทักษะทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรม (Behavior) เมื่อบุคคลนั้นมีองค์ประกอบครบทั้งที่ได้กล่าวไว้แสดงว่าบุคคลนั้นมีสมรรถนะ เช่นเดียวกับแคปแพลนและนอร์ตัน (Kaplan, 2004) ที่กล่าวว่าการศึกษาที่จะเกิดสมรรถนะ จะประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1. ด้านความรู้ (Knowledge) ที่หมายถึงความรู้ที่ควรมี เพื่อให้ใช้ทำงานในองค์กรที่ได้กำหนดไว้ 2. ด้านทักษะ (Skill) ที่หมายถึงทักษะที่มีความสอดคล้องกับความรู้ 3. ด้านค่านิยม (Value) ที่หมายถึงกลุ่มคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่สร้างผลงานที่โดดเด่น นอกจากนี้จากการที่ได้มีการสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมพบว่าผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่อยากให้จัดการอบรมในขณะปฏิบัติการสอนจริงและสามารถศึกษาเองได้ตามนอกเวลาการปฏิบัติงานประจำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมที่ผสมผสานระหว่าง การฝึกอบรมแบบ synchronous learning หรือการเรียนแบบผู้เรียนและผู้สอนอยู่ในเวลาเดียวกัน ผสานกับ asynchronous learning หรือการเรียนแบบผ่านระบบโปรแกรมที่ได้จัดหาไว้

เช่นเดียวกับแนวคิดของสุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2555) ที่ได้กล่าวถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ว่า จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเมื่อตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมาของตน และเนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้นการวิเคราะห์ถึง ประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนว่ามีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน ได้บ้างจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ นอกจากนี้ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง เพราะฉะนั้น บทบาทของผู้สอนจึงอยู่ในกระบวนการสืบค้น หรือหาคำตอบร่วมกับผู้เรียนมากกว่าการทำหน้าที่ สอนหรือส่งผ่านแต่ความรู้เพียงเท่านั้น ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอน เวลาในการสอน สถานที่ สอน หรือแม้กระทั่งสื่อการสอนจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี นอกจากนี้เนื้อหา สาระนั้นนำมาใช้ในการฝึกอบรมได้มาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนและสอบถามถึง ความต้องการในการพัฒนาตนเองจึงทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความสนใจในแต่ละบทเรียนเป็นอย่างดี เริ่มตั้งแต่การเห็นความสำคัญของกรอบการอ้างอิงความสามารถทางภาษา CEFR ตามด้วยการ ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เข้ารับการอบรมให้ความสนใจเป็นพิเศษเนื่องจากที่ผ่านมา ยังไม่มีการสอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นทางการในระดับกองทัพบกเอง ดังนั้นครู อาจารย์จึงเกิดความสับสนเมื่อต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นบทเรียนในเรื่องของการ สอนทักษะทั้ง 4 ทักษะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนให้ความสนใจเป็นอย่างดีโดยที่สามารถสังเกตได้จากการที่ ได้เข้ามาศึกษาพร้อมกันในห้องชุมและมีการสอบถามถึงรายละเอียดและขั้นตอนการสอนอย่าง เป็นระบบ สุดท้ายของเนื้อหาบทเรียนคือการแนะนำเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี Application และ โปรแกรมออนไลน์ในการช่วยการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับองค์ความรู้ผู้สอน

ภาษาอังกฤษนานาชาติ (TESOL International Association, 2021) ที่ได้กล่าวถึงหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือการรู้จักผู้เรียน (Know your learner) โดยที่ครูผู้สอนสามารถศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนจากพื้นฐานทางครอบครัว ภาษา วัฒนธรรมและประวัติการศึกษาเพื่อที่จะสามารถนำมาประกอบกับการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยครูต้องต้องศึกษาพื้นฐานด้านความรู้ทางภาษาของผู้เรียนเพื่อตัดสินใจวัดระดับทางภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้การฝึกอบรมยังได้แบ่งวิธีการฝึกอบรมออกเป็น 3 รูปแบบคือ 1. การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน (On the job training) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับลงสู่การปฏิบัติงานจริงในเวลาเดียวกัน 2. การฝึกอบรมแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed learning) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้พัฒนาองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการใช้สื่อและเทคโนโลยีสำเร็จรูปที่ผู้วิจัยได้พัฒนา 3. การฝึกอบรมแบบสาธิต (Practical learning) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานจริง (ณัฐพล ภมรคนเสวิตและ นิตยา วงศ์ภินันท์วัฒนา, 2561) ทั้งนี้จากการที่ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการอบรมตามแนวคิดข้างต้นไปแล้วนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ควบคู่ไปกับการทำงานโดยไม่กระทบต่อภาระงานประจำ แต่ในทางกลับกัน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการส่งเสริมและเพิ่มพูนสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไปในเวลาเดียวกันจากการที่ได้รับคำแนะนำจากวิทยากร โดยที่วิทยากรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เพียงเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่กล่าวว่าผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และสร้างความหมายจากการมีประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆ โดเน้นการเรียนรู้มากกว่าการปฏิบัติ ผ่านการจัดประสบการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ((Paul Adams, 2006), (Vygotsky, 1978) , (Hein, 1991) , แพม, 2000) นอกจากนี้กิจกรรมที่อยู่วิธีการอบรมเน้นแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ทศนา เขมมณี, 2562) โดยเน้นหลักการที่ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีภูมิหลัง สติปัญญาความสามารถ ความถนัดและความสนใจไม่เหมือนกัน ดังนั้นการตอบสนองของความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีและพัฒนาไปตามความสามารถและศักยภาพของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนแต่ละคนเกิดแรงกระตุ้นและแรงจูงใจที่ในการเรียนรู้เป็นส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในการอบรมครั้งนี้

3.2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านวิทยากรอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้

อาจเกิดจากที่วิทยากรได้สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การตอบคำถาม และมีความเป็นกันเองต่อผู้เข้ารับการอบรมจึงทำให้ผู้เข้ารับการอบรมที่มีความกังวลตั้งแต่แรกนั้น มีความกล้าที่จะสอบถามมากขึ้นรวมถึงได้รับการเสริมแรงทางบวก สอดคล้องกับชัยอนันต์ สมุทวณิช (2543) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีควรเริ่มต้นจากสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนมากที่สุด คือความรู้สึกภายใน โดยที่จะต้องไม่มีบรรยากาศของความกลัว ความหวาดระแวง ความดูหมิ่นเหยียดหยาม ตีตีสอน บรรยากาศของการที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจะต้องให้อิสระภาพแก่ผู้เรียน โดยเฉพาะอิสรภาพจากความหวาดกลัว และการสร้างบรรยากาศที่ทำทลายกระตุนและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากรูเห็น อยากรู้แก้ปัญหา อยากรูแสดงหาคำตอบ ย่อมส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ สอดคล้องกับสถิติพร คำสด (2559) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาที่เอื้อต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบว่า บทบาทของผู้สอนเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะและศักยภาพในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้กำลังใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการสนับสนุน ให้กำลังใจในการเรียนรู้ การให้คำแนะนำแนวทางในการเรียนรู้ และการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและสร้างความตระหนักในความแตกต่างของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้

1.1. หากนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากร ควรขออนุญาตจากผู้บังคับบัญชาในการเข้ารับการฝึกอบรมแบบเต็มเวลา เพื่อที่จะได้ใช้เวลาในการศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่

1.2. หน่วยงานฝึกอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาในการสอนทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอนาคต ควรมีการเพิ่มหน่วยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะ (Integrated Skills) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเชื่อมโยงหรือสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อที่จะได้นำไปสู่การสื่อสารอย่างแท้จริง

1.3. ผู้ที่เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรนี้ ควรทำความเข้าใจ ศึกษาแนวคิด ขั้นตอน หลักการ กระบวนการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผล ตลอดจนจนถึงการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.4. หลักสูตรฝึกอบรมนี้ได้พัฒนามาจากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากร กองทัพบก ดังนั้นก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาหรือในโรงเรียนเหล่าสายวิทยากรใน

กองทัพอื่น ควรศึกษาถึงความต้องการในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่ายังมี หัวข้อไหนหรือประเด็นใดที่ต้องได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริม

1.5. เนื่องจากหลักสูตรนี้ออกแบบมาสำหรับผู้ที่ต้องการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในขณะที่ปฏิบัติงานและศึกษานอกเวลา ดังนั้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงควรมี วินัยในตนเองเพื่อให้ผลการฝึกอบรมเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.6. จากผลการสำรวจความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมจะพบว่า ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมมีความพึงพอใจด้านวิทยากรอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าวิทยากรถือว่าเป็นอีก ตัวแปรที่มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อหลักสูตร ดังนั้นในการนำหลักสูตรฝึกอบรม ไปใช้นั้น ควรจะต้องเลือกวิทยากรที่มีความเหมาะสมและเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกในภาพรวม ดังนั้นในการทำวิจัยต่อไปจึง ควรศึกษาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบกก่อนที่จะเข้ามารับการพัฒนสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ครูอาจารย์เกิด ความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

2.2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เท่านั้น ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรต่อไปควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่ช่วยเสริมสร้างทักษะ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ เพื่อที่จะให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับทักษะทางภาษา

บรรณานุกรม

- Ackermann, E. (2001). *Piaget's Constructivism, Papert's Constructionism: What's the difference?* Retrieved 22 January 2022 from https://www.researchgate.net/Publication/238495459_Piaget%27s_Constructivism_Papert%27s_Constructionism_What%27s_the_difference
- Anna Cuanciolo and William R. Bickley. (2011). *Army Instructors to Army Facilitators- Practical Consideration*
<https://pdfs.semanticscholar.org/e3ff/a687a309359f02bfa398f7ad7152ec0b46da.pdf>
- Bates, A. W. (2019). *Teaching in a Digital Age – Second Edition*. Vancouver, B.C.
<https://pressbooks.bccampus.ca/teachinginadigitalagev2/>
- Borg, S. (2015). *Professional development for English language teachers: perspective from higher education in Turkey*. Retrieved 2 April 2022 from https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/pub_British%20Council%20CPD.PDF#page=9
- Boyatzis, R. E. (1982). *The competence Manager: A Model for Effective Performance*. Wiley.
- British Council. (2021). *Understanding the effectiveness of professional development opportunities for teachers delivered remotely*. Retrieved 2 February 2022 from https://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/Effectiveness_remotely_delivered_professional_development_teachers.pdf
- Canale, M., & Swain, M. . (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1, 1-47.
- Dastgahian, E. S., Scull, J. (2021). Implementing English Language Teaching Reforms through Professional Learning. *Education Inquiry*, 1-17.
- David Hopkin, M. L., & Kath Aspinwall,. (1992). *Managing Evaluation in Education: A Developmental Approach*. Routledge.

- Dolasinski, M. J. (2004). *Training the Trainer : Performance-base for Today's Workplace*. . Pearson Education. .
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. . Oxford: Oxford University Press.
- Fisher, D., & Frey, N. (2003). Writing instruction for struggling adolescent readers: A gradual release model. *Journal of Adolescent and Adult Literacy*, 46, 396-407.
- Freeman, D. (2016). *Educating Second Language Teachers*. Oxford University Press.
- Gagné, R. M. (1983). *The conditions of learning (4th ed.)* (4 th ed.). Holt, Rinehart, & Winston.
- Galaczi, E., Nye, A., Poulter, M. & Allen, H. (2018). *The Cambridge Assessment English Approach to Teacher Professional Development*. Retrieved April 11,2021 from <https://www.cambridgeenglish.org/Images/539683-perspectives-teacher-professional-development.pdf>
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind : The Theory of Multiple Intelligences*. . Basic Book.
- George J.Posner, A. N. R. (2006). *Course Design: A Guide to Curriculum Development*. Pearson/Allyn and Bacon.
- Goh, C. C. T., Y.,. (2006). Metacognitive instruction in listening for young learners. *ELT Journal*, 60(3), 222-232. <https://doi.org/10.1093/elt/cc1002>
- Gower, R., Phillips, D., & Walters, S. (2009). *Teaching practice: A handbook for teachers in training*. Macmillan.
- Hein, G. E. (1991, 15-22 October 1991). *Constructivist Learning Theory*. Paper presented at the CECA (International Committee of Museum Educators) Conference
- Herlina Wati. (2011). The Effectiveness of Indonesian English Teachers Training Programs in Improving Confidence and Motivation. *International Journal of Instruction*, 4(1), 79-104.
- Hough, J. B., & Duncan, J. K.,. (1970). *Teaching: description and analysis*. Reading. Addison-Wesley Pub. Co. .
- International Board of standards for Training, P. a. I. (2003). *Instructor Competency and Outcomes Matrix*. TRADOC Reg 600-21

<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:gxxt->

ccpisJ:<https://media.defense.gov/2018/Jul/10/2001940584/-1/-1/1/TR600->

th&ct=clnk&gl=th

- Jack C. Richards. (2008). *Professional Development for Language Teachers*. . Cambridge University Press.
- Jack C. Richards, T. S. R. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching Second Edition*. Cambridge University Press.
- Jack C. Richards., T. S. R. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching (2nd Edition)*. (2 ed.). Cambridge University Press. .
- Kaplan, R. S. a. N., David P., (2004). *Strategy Maps*. Harvard Business School Publishing Corporation.
- Klimova Blanka. (2014). Approaches to the teaching of writing skills. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 112, 147-151.
- Koda, K. (2004). *Insights into Second Language reading - A Cross-Linguistic Approach*. Cambridge University Press.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon.
- Larsen Freeman, D. (2001). *Techniques and Principle in Language Teaching*. . Oxford University Press. .
- Liston W. Bailay. (2012). *Training and Developing Army Instructors Using the IBSTPI Competency Framework*. U.S. Army Institute.
- Littlewood, W. (1981). *Communication Language Teaching*. . Cambridge University Press.
- McClelland, D. C. (1973). Testing for Competence rather than for. "Intelligence". *American Psychologist*, 28, 1-14.
- McLagan, P. (1997). *Competencies : The Next Generation* *Competencies : The Next Generation. Training and Development*.
- Michael, R. (2002). Listening Tasks and Language Acquisition. *JALT journal*. <https://jalt-publications.org/archive/proceedings/2002/018.pdf>
- Nada Alsoobie. (2015). ADDIE Model. *American International Journal of Contemporary Research*, 5(6), 68-72.

- Niculescu. (2014). *The Modern Officer – the Leader of the Military Organization*
https://www.researchgate.net/publication/274953584_The_Modern_Officer_-_the_Leader_of_the_Military_Organization
- Oliva, P. F. (1982). *Developing the Curriculum*. Little, Brown and Company.
- Organization for Economic Co-operation and Development (OECD). (2005). *The definition and selection of competencies: Executive summary*.
<http://www.oecd.org/pisa/35070367.pdf>
- Orosz, A. (2018). Content, Language and Method Integrated Teacher Training (CLMITT) in Training Teachers of English as a Foreign Language (EFL) and Beyond. *International Journal of Pedagogy and Teacher Education (IJPTE)*, 2(1), 1-8.
- Oshiman, A. H. A. (2006). *Introduction to Academic Writing (3rd Edition)*. (3 ed.). Pearson Education, Inc.
- Paul Adams. (2006). Exploring social constructivism: theories and practicalities. *International Journal of Primary Elementary and Early Years Education*, 34(3), 243-257.
- Picard, R. P., S & Bender, Walter & Blumberg, B & Breazeal, Cynthia & Cavallo, David & Machover, Tod & Resnick, M & Roy, D & Strohecker, Carol. . (2004). Affective Learning — A Manifesto. *Bt Technology Journal - BT TECHNOL J*, 22, 253-269.
- Rabin, J. o. (1995). *Handbook of Public personal Administration*. Marcel Dekker.
- Raimes, A. (1987). Language Proficiency, Writing Ability, and Composing Strategies: A Study of ESL College Student Writers. *Language Learning*, 37, 439-468.
- Rajkhowa, B. (2015). Competency of teaching English in Indian context: A situational analysis. . *Journal of Language Teaching and Research*, 6(1), 71-77.
- Ratcliffe, S. (2017). *Oxford Essential Quatation* (5 ed.). Oxford University Press.
- Richards, J. C., & Farrell, T. S. C. . (2005). *Professional development for language teachers: Strategies*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C. R., T.S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching (2nd)*. (2 ed.). Cambridge University Press.

- Richey, R. C., Klein, J. D., & Tracey, M. W. (2011). *The instructional design knowledge base*. Routledge.
- Roger, T., & Johnson, D. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational Researcher*, 38(5), 365-379.
- Sadeghi, K., & Richard, J.C. . (2021). Professional Development among English Language Teachers: Challenges and Recommendation for Practice. *Heliyon*, 7(9), 1-7.
- Savignon, J. S. (1982). *Communicative competence: Theory and classroom practice*. Reading MA. Addison-Wesley.
- Saylor, J. G., Alexander, W.M. and Lewis, A.J. . (1981). Curriculum Planning for Better Teaching and Learning. . *Open Access Library Journal*, 8(6), 1-14.
- SEAMEO INNOTECH. (2010). *Teaching Competency Standards in Southeast Asian Countries: Eleven Country Audit*. Retrieved January 12, 2022 from https://www.seameo.org/SEAMEOWeb2/images/stories/Publications/Centers_pub/2012TeachingCompetencyStandards/TeachingCompetencyStd.pdf
- Spencer, L. a. S., S., (1993). *Competency at Work : Models for Superior Performance*. John Wiley and Sons, Inc.
- Suprano, P., et al. (2002). *Education Reform: A Recommendation*. Kanisius.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development Theory and Practice*. Harcourt, Brace & World, INC.
- Terrell, T. D. (1977). A natural approach to second language acquisition and learning. . *Modern Language Journal*, 6, 325-337.
- TESOL International Association. (2021). *6 Principles for Exemplary Teaching of English Learners*. <https://www.the6principles.org/about/>.
- Thornbury, D. (2005). *How to teach English*. In Harmer, J.(ed). . Essex: Longman.
- Tsui, A. (2003). *Understanding expertise in teaching: Case studies of ESL teachers*. . Cambridge University Press. .

- Tyler, R. W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago. The University of Chicago press.
- Vazirani, N. (2010). Review Paper Competencies and Competency Model-A Brief overview of its Development and Application. *SIES Journal of Management*, 7(1), 121-131.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press.
- Walsh, K. (2010). *The importance of writing skills: Online tools to encourage success*. . Retrieved September 13, 2021 from <http://www.emergingedtech.com/2010/11/the-importance-of-writing-skills-online-tools-to-encourage-success/>
- William R. Bickley. (2011). *Army Instructors to Army Facilitators-Practical Consideration*. U.S. Army Research Institute
<https://pdfs.semanticscholar.org/e3ff/a687a309359f02bfa398f7ad7152ec0b46da.pdf>
- กรมกำลังพลทหารบก. (2556). บันทึกข้อความที่ กท 0401/2686 เรื่อง รายงานผลการทดลองใช้และขออนุมัติใช้ร่างแนวทางการศึกษาของกำลังพล ทบ. ลง 30 สิงหาคม 2556
- กรมยุทธศึกษาทหารบก. (2549). งบประมาณงานศึกษาตามหลักสูตร. กองการศึกษา กรมยุทธศึกษาทหารบก.
- กรมยุทธศึกษาทหารบก. (2558). กองทัพบกกับภัยคุกคามรูปแบบต่างๆ. ศูนย์พัฒนาหลักนิยมและยุทธศาสตร์กรมยุทธศึกษาทหารบก. อรุณการพิมพ์.
- กรมยุทธศึกษาทหารบก. (2561). คู่มือการดำเนินงานวิทยฐานะของกองทัพบก
http://kmlo.crma.ac.th/qaedu_crma/wp-content/uploads/2018/11/SC1.-NO-1-
- กรมวิชาการ. (2554). การจัดการระบบการเรียนรู้อันเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กองคุณภาพการศึกษา สำนักงานการศึกษา กรมยุทธศึกษาทหารบก. (2562). โรงเรียนหน่วยและโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการของกองทัพบก. Retrieved 20 เมษายน 2564 from <http://qed-army.com>
- กองทัพบก. (2559). คำสั่งกองทัพบกที่ 49/2559 เรื่อง นโยบายการศึกษาของกองทัพบก พ.ศ.2560-2564 ลง 18 ตุลาคม 2559
- กุลิศรา จิตรขณาวณิช. (2562). การจัดการเรียนรู้. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ครูสภา. (2562). ประกาศคณะกรรมการครูสภาเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบและประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพครู พ.ศ.2563. Retrieved 21 สิงหาคม 2564 from <https://www.ksp.or.th/ksp2018/2020/06/19628/>
- คณะกรรมการการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2562). การใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในแนวทางที่หลากหลาย, สืบค้น 11 กันยายน 2565, จาก http://www.edu.ru.ac.th/images/edu_KM/km-poster-2562-03.pdf.
- จงกลณี ชูติมาเทวินทร์. (2542). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา (*Training and Development*). พี เอ ลิฟวง.
- จักรทิพย์ ศชรินทร์. (2559). ความต้องการจำเป็นและปัญหาสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับทหารกองทัพบก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- จันทิมา ชูวานนท์และคณะ. (2562). เจตคติและพฤติกรรมการเรียนของศึกษาต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. กรุงเทพฯ.
- จิตติมา เขียนพันธุ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม ร่วมกับกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ บุญประเสริฐ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่องไฟฟ้า กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- ชวนณรงค์ ชื่นจันทร์. (2546). การพัฒนาสมรรถนะและตัวบ่งชี้ด้านการศึกษาของอาจารย์ส่วนวิชาทหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. วารสารวิชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, 3(1), 63-75.
- ชัชวลิต วรวารี. (2550). การบริหารคนกับองค์กร *Management Organizational People*. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558a). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (6 ed.). พี บาลานซ์ดีไซด์ แอนปรีนติ้ง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558b). 80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Vol. 6). พี บาลานซ์ดีไซด์ แอนปรีนติ้ง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). การพัฒนาหลักสูตร:ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (Vol. 7). บริษัทวีพรินท์ (1991) จำกัด.
- ชัยอนันต์ สมทวณิช. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้:การพัฒนานคนเพื่อสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรกัน. สถาบันแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี.

- ชนัดต์ พูนเดช. (2562). สรุปคำบรรยายโครงการอบรมเชิงวิชาการ เรื่อง “การฝึกอบรมวิชาครู รุ่นที่ 5(1/2562), สืบค้น 11 กันยายน 2565, จาก <http://qa.hcu.ac.th/km/fileuploads/Technology%20enhanced%20learning-2562.pdf>
- ชาญวิทย์ สุริพันธ์และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 9(2), 272-284.
- ชูชัย สมितिไกร. (2554). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐนินดา หมายปทุม. (2560). กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มจร” คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(2), 36-48.
- ณรงควิทย์ แสนทอง. (2546). เทคนิคการจัดทำ *Job Description* บนพื้นฐานของ *Competency* และ *KPI*. เอกซ์ อาร์เซ็นเตอร์.
- ณัฐธิดา ภูจีบ. (2559). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสอนสำหรับครูทัศนศิลป์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา [จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.
- ณัฐพล ภมรคนเสวิตและ นิตยา วงศ์กันันท์วัฒนา. (2561). รูปแบบการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับทักษะในงานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ. วารสารระบบสารสนเทศด้านธุรกิจ (*JISB*), 4(3), 66-85.
- ณิชชากร นิธิวุฒิมาศย์และคณะ. (2560). การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานของครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการธรรมทรรศน์, 21(4), 129-141.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2562). องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- ดุสิต ชาวเหลือง. (2554). การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพและสมรรถนะ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 7(1), 18-32.
- ทิศนา แหมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
- ทิศนา แหมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 23 ed.). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทอดชัย บัวผาย. (2558). แบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของครูผู้สอน รายวิชาพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้า พระนครเหนือ, 6(1), 68-77.

- ฉัญมัย แล้มเซตต์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสำหรับครูผู้ช่วย
โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ธีรเดช สายเส้น. (2555). องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณลักษณะเด่นชัดเฉพาะของโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนยอด
นิยมภาคใต้ฝั่งอันดามัน มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล].
- ธีระ ประवालพฤกษ์. (2538). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. โรงพิมพ์การศาสนา.
- นันทกา วารินทร์. (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรูของครูสำหรับโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 2. วารสารวิชาการ *Veridian E-Journal*, 7(2), 1-13.
- นิราศรัตน์ หวานชะเอมและ ผ่องพรรณ สิริชัย. (2555). เจตคติของอาจารย์ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
นักศึกษาพิการในมหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานวิจัย) มหาวิทยาลัยรามคำแหง]. กรุงเทพฯ.
- บรรจง มิตรมูลพิทักษ์, ส. ป. (2562). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิภาพ
โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ, 10(2), 87-100.
- บุญเกิด กลมทุกสิ่ง, ส. ช., และสมศักดิ์ ลีลา,. (2557). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับผู้บริหาร
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. วารสารการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 8(2), 58-68.
- ปรเมษฐ์ กลิ่นหอม. (2552). องค์ประกอบของพฤติกรรมและการสร้างแรงจูงใจ
<http://hbdkru.blogspot.com/2010/11/3.html>
- ประไพ ฉลาดคิด. (2548). หลักการสอน. เกษมศรี ซี.พี.
- ประยูร บุญใช้. (2563). สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของครูประถมศึกษา.
วารสารเซนส์จอห์น, 23(33), 240-258.
- ปราชญา กล้าผจญ. (2550). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. ข้าวฟ่าง.
- ปັນทริย์ เมฆมณี และคณะ. (2019). การพัฒนาสมรรถนะครูทหารของโรงเรียนเหล่าตามแนวคิดการ
เสริมสร้างขีดความสามารถกำลังพลของกองทัพบก. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, 6, 200-231.
- ปັນทริย์ เมฆมณี และคณะ. (2562). การพัฒนาสมรรถนะครูทหารของโรงเรียนเหล่าตามแนวคิดการเสริมสร้างขีด
ความสามารถกำลังพลของกองทัพบก. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า, 6, 200-231.
- ปิยะดา พูลทจักร. (2549). ตำราวิทยพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคการฝึกอบรม.
- พงศกร เมธีธรรม. (2560). ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ:มายะคติ อำนาจและการครอบงำ. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์และคณะ. (2560). การพัฒนาคลังเก็บเคล็ดระบบการผลิตและการพัฒนาครูสมรรถนะสูง สำหรับประเทศไทย 4.0. บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- พิณสายแก้ว, อ. (2562). ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับทหาร เหล่า ทหารราบกองทัพบก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. กรุงเทพฯ.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). การประเมินผลการเรียน. ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.
- มารุต พัฒนาผล. (2554). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิจัยเป็นฐาน. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, 3(1), 15-27.
- มารุต พัฒนาผล. (2562). รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรร่วมสมัย. ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- มารุต พัฒนาผล. (2564). เอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ *Active Learning*. Retrieved 8 กันยายน 2554 from <http://www.curriculumandlearning.com/?page=Activelearning&language=th>
- เมธินี เฉลิมวัฒน์. (2560). การจัดการศึกษาที่เหมาะสมของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนนายร้อย (เอกสารวิจัยส่วนบุคคล) วิทยาลัยการทัพบก. Retrieved 19 เมษายน 2564 from <http://www.awc.ac.th/awcdata/research/117.pdf>
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2559). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคูและคณะ. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 21(2), 250-265.
- รุจาพร สุนทรปาน, อ. ค., อรวรรณ ภัทสรศิริ. (2557). การพัฒนารูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมครูชั้นประถมศึกษาใน การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักไวยากรณ์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 37(2), 94-102.
- ลักษณะนา ศิริวรรณ. (2563). หลักพื้นฐานทางรัฐประศาสนศาสตร์และนโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณานาถ บอนด์ และนรี อัจวารินทร์. (2565). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาอังกฤษเสมือนจริงเพื่อ ส่งเสริมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของบุคคลากรในโรงแรม. วารสารรัชต์ภาคย์, 14(36), 38-53.
- วัฒนา อนันต์ผล และคณะ. (2560). การพัฒนามาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทย. วารสารมนุษยศาสตร์, 25(2), 1-35.
- วารินทร์พร พันธุ์พองฟู. (2563). สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษาวิชาชีพครู. วารสารวไลย อลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(3), 193-202.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. สุวีริยาสาสน์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนาผล. (2562). การโค้ชเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน. (2562:6-7). รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อการเรียนในรายวิชาโลจิสติกส์ เบื้องต้น 30200-0025 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
http://www.bspc.ac.th/files/2107221515574716_21101721213144.pdf
- ศักดิ์นรินทร์ นิลรัตน์ศิริกุล. (2563). การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก: กรณีศึกษาสหวิทยาเขตสตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- ศักดิ์สิทธิ์ แสงบุญ. (2549). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นมา ที่เป็นอยู่ และที่ควรจะเป็นไป. นักบริหาร, 26(2), 116-119.
- ศุภวัฒน์ ปภัสสรากาญจน์. (2553). การจัดการและการบริหารสาธารณะสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สกวเนตร ไทรแจ่มจันทร์. (2558). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนพยาบาลทหารอากาศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. กรุงเทพฯ.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2557, ธันวาคม 2532). กระบวนการฝึกอบรมและการบริหารงานฝึกอบรม. ในเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “กระบวนการฝึกอบรม” การฝึกอบรมความรู้พื้นฐานด้านการฝึกอบรม, สถาบันข้าราชการพลเรือน. สำนักงาน ก.พ. Retrieved 23 ธันวาคม 2563 from
www.tu.ac.th/org/ofrefector/person/train/handbook/process.html
- สุปราณี พลธนะ. (2020). เกมการศึกษา Kahoot: แนวทางการจัดการเรียนการสอนทางพยาบาลในยุคดิจิทัลของ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ. วารสารแพทยนาวิ, 2(47), 478-190.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2015). *Workforce, Productivity World*, องค์ความรู้
<https://www.ftpi.or.th/2015/1812>.
- สถิตาพร คำสด. (2559). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาที่เอื้อต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เปลี่ยนผ่านจากการศึกษานอกระบบสู่การศึกษาในระบบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555). การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน.
http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2013/5/2060_5264.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580). สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). กรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซี-ทีซีเอฟ). บริษัท ออนป้าจำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล ปี 2560 (IMD 2017) (1 ed., Vol. 1). บริษัทเซ็นจูรี่จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). พัฒนาการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). รายงานผลการศึกษาสถานภาพการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทย. บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล ปี 2560 (IMD 2017) (1) (Vol. 1). บริษัทเซ็นจูรี่จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). เข้าใจสมรรถนะอย่างง่ายฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่ายฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา. บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/051/T_0001.PDF
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). ศูนย์เรียนรู้การผลิตและจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุชิน เพ็ชรรักษ์. (2548). รายงานวิจัยเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2545). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุพรรณษา สุวรรณชาติ. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเน้นสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะความรู้สึกลึกใจของครู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- สุภมาส อังศุโชติ; สมถวิล วิจิตรรรณนา; และรัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2551). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม (ลิสเรล) LISREL (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). มิตรชั่น มีเดีย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมาลี ชีโนกุล. (2554). ผลของการสอนการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *An Online Journal of Education*, 12(4), 255-268.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2555). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.) รวมเทคโนโลยี การศึกษานับสนุนการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล, สืบค้น 22 กันยายน 2565, จาก <https://techintegration.ets.kmutt.ac.th>
- องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาเศรษฐกิจ. (2014). รายงานฉบับใหม่ของศูนย์การพัฒนาแห่งองค์การเพื่อความร่วมมือ. Retrieved 1 ตุลาคม 2567 from https://www.oecd.org/dev/asia-pacific/SAEO_2019_Press_release_THAI.pdf
- อนุวัต ชัยเกียรติธรรมและคณะ. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษแบบค่ายกิจกรรม. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 4(1), 121-129.
- อมรศรี แสงส่องฟ้า. (2553). การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรเรื่องการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อการเสริมสร้างความรู้และทักษะปฏิบัติการทดสอบและวัดผลภาษาอังกฤษในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*, 7(2), 303-314.
- อริสรา จรุงธรรม. (2559). มาตรฐานเจตคติ <https://www.sci.rmutp.ac.th/web2556/km/wp-content/uploads/2016/01/KM-59-178>
- อัมพานนท์, ก. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบวิเคราะห์วิธีดีไอโอสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์. *วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*, 3(5), 1-24.
- อาทิตย์ โพธิ์ศรีทอง. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ทางด้านดนตรีในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- อารีรักษ์ มีแจ้งและสิริพร ปาณวงษ์. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 12(2), 17-31.
- อำพร ศรีวรรณ, ว. น., อรวรรณี ไชยปัญหา. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในยุคประชาคมอาเซียนสำหรับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(27), 173-182.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2554). การบริหาร ทักษะและการปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 4 ปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2554.

สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.

เอมมีกา วชิระวินท์. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมออนไลน์เรื่องการประยุกต์ใช้เว็บ 2.0 ในชั้นเรียนโดยใช้
ทฤษฎีการเรียนรู้ร่วมกันบนออนไลน์เพื่อส่งเสริมสมรรถนะไอซีทีของครู [มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการสร้างเครื่องมือ

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

- 1.1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ แสงประเสริฐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายหลักสูตรนานาชาติ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายมัธยม
- 1.2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตรีรัตน์ สุวรรณสม อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 1.3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุโสภ บุญสุข อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- 1.4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปนัดดา จินประชา อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้

- 2.1. ดร.ธนากร ทองประยูร คณบดี วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษาความยั่งยืน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.2. ดร.สุขสวรรค์ ศุภเศรษฐ์เสรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 2.3. ดร.พิมพ์พญ สุตานันต์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. รายนามผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก, หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, แบบทดสอบวัดความรู้, แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน, แบบวัดเจตคติ และแบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

1.1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพงษ์ แสงประเสริฐ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายหลักสูตร
นานาชาติ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ฝ่ายมัธยม
1.2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จีตติรัตน์ สุวรรณสม	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร
1.3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปนัดดา จีนประชา	อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการ
กีฬาแห่งชาติ
1.4. ดร.ธนากร ทองประยูร	คณบดี วิทยาลัยนานาชาติเพื่อศึกษา
ความยั่งยืน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.5. ดร.พิมพ์พญ สุตานันต์	อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับทางการทหาร

2.1. พันโทหญิง ดร.ปัทมาธิ์ย์ เมฆมณี	หัวหน้าแผนกประเมินผลและสถิติ
โรงเรียนทหารสื่อสาร กรมการทหาร
สื่อสาร
2.2 พันตรี ดร.กฤษฎา สว่างงาม	ประจำแผนก ยก.ทบ. กองการ
ฝึกอบรม สำนักการฝึก กรมยุทธการ
ทหารบก

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ได้ศึกษา
2. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ประเด็นคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก
3. ข้อมูลที่ได้จากการแบบสัมภาษณ์นี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาสรุปประเด็น สำคัญสำคัญเพื่อไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ร้อยโท วสันต์ เต็งกวน

นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ – สกุล.....
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
สาขา.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี
5. เบอร์โทรศัพท์ที่สะดวกในการติดต่อกลับ.....
6. E-mail.....
7. วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่าครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบกที่มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 ท่านคิดว่าองค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบกควรประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 3 ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบกควรมีตัวบ่งชี้ใดบ้าง และในแต่ละตัวบ่งชี้ควรวัดและประเมินผลอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4 ท่านคิดว่าสิ่งไหนบ้างที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบก เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 5 ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบกควรใช้วิธีการใด และเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 6 ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยากรกองทัพบก

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 7 ท่านคิดว่าสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ควรประกอบไปด้วย องค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 8 ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ที่เป็นสมรรถนะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้นควรประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 9 ร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกตามที่ได้นำเสนอไปนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 10 ข้อเสนอแนะในส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

.....

.....

.....

.....

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 27 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
<p>1. ท่านคิดว่าครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกที่มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีลักษณะอย่างไร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นผู้รับการพัฒนาตนเองและชอบที่จะพัฒนาอยู่เสมอ (Autonomous learner) เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม 2. มีสมรรถนะในการวิเคราะห์ให้ผู้เรียนและช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน 3. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลผู้เรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในเรื่องทักษะภาษาอังกฤษ 4. มีสมรรถนะในการใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5. ความรู้ในเนื้อหาผนวกวิธีสอนและเทคโนโลยี (Technological Pedagogical Content Knowledge: TPACK or TPCK) 6. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) 7. การปลูกฝังความเป็นพลเมืองโลก (Global Citizenship) ที่ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของโลก 8. มีกลวิธีในการสอนภาษาที่หลากหลายและมีวิธีการจัดการเรียนรู้ 9. มีการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้เดิม (Upskill) และเพิ่มวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ (Reskill) ให้กับตนเองอยู่เสมอ 10. มี Soft skills ที่สำคัญในการปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม และในการพัฒนาตนเอง

ตาราง 20 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
<p>2. ท่านคิดว่าองค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกประกอบไปด้วยอะไรบ้าง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สมรรถนะรอง ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษสำหรับทางการทหาร การสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for specific purposes) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เกี่ยวกับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน 2. สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะและสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หมายรวมถึงการบริหารจัดการห้องเรียน 3. สมรรถนะทางด้านวิชาการที่หมายถึงการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง และสมรรถนะด้านบุคลิกภาพของครูทหารที่มีความต่างจากครูทางพลเรือน 4. สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ และการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้
<p>3. ท่านคิดว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกควรมีตัวบ่งชี้ใดบ้าง และในแต่ละตัวบ่งชี้ควรวัดและประเมินผลอย่างไร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประเมินแบบ Alternative Assessment โดยสามารถใช้การสังเกต การปฏิบัติ การสอบถาม การสัมภาษณ์ หรือใช้การประเมินแบบ Process assessment ที่ดูกระบวนการทำงานของครูอาจารย์ตั้งแต่เริ่มต้นการออกแบบ การเขียนแผน การดำเนินการสอน และการวัดและการประเมินผลผู้เรียน 2. ประเมินแบบสภาพจริง (Authentic assessment) โดยใช้วิธีการสังเกตการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ที่ดำเนินการสอนอยู่ในแต่ละโรงเรียนว่ามีแนวทางการจัดการอย่างไร 3. ใช้การประเมินแบบ Formative Assessment ที่มีการเก็บรายละเอียดระหว่างทาง ว่าตัวชี้วัดแต่ละตัวได้บรรลุเป้าประสงค์มากน้อยเพียงใด

ตาราง 20 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
	4. ใช้การประเมินแบบ Outcome ที่ดูผลของการออกแบบการจัดการเรียนรู้
4. ท่านคิดว่าสิ่งไหนบ้างที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก เพราะเหตุใด	<p>1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลที่มีความหลากหลาย และโดยเฉพาะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ และมีจุดประสงค์ในการเรียนเฉพาะด้าน</p> <p>2. ความเป็นครูทหารที่ต้องมีการศึกษาคุณลักษณะเฉพาะด้าน และการปฏิบัติการสอนตามแบบธรรมเนียม</p>
5. ท่านคิดว่าแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกควรใช้วิธีการใด และเพราะเหตุใด	<p>1. จัดการพัฒนาฝึกอบรมทั้ง Online และ Onsite เพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนเอง รวมถึงหาประสิทธิภาพของการจัดอบรมทั้งสองแบบ</p> <p>2. การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ง่ายต่อการพัฒนาและการติดตามต่อไปในอนาคต รวมถึงสามารถวัดและประเมินผลการจัดอบรมได้อย่างแท้จริง</p> <p>3. การสร้างชุมชนทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูอาจารย์ได้แบ่งปันแนวคิดและวิธีการจัดการเรียนการสอนในบริบททางการทหาร</p>
6. ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก	<p>1. การออกแบบการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ (Adult learner)</p> <p>2. การส่งเสริมการเรียนรู้แบบ Life-long learning ที่ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนตลอดชีวิต</p> <p>3. การบริหารจัดการห้องเรียนที่มีความหลากหลาย (Classroom Diversity) ทั้งด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษ และด้านอายุของผู้เรียน</p> <p>4. บทบาทของครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ว่าต้องทำหน้าที่อย่างไร</p>

ตาราง 20 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
	<p>5. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการศึกษาร่วมกันเนื่องจากห้องเรียนมีจำนวนผู้เรียนที่เยอะกว่าห้องเรียนปกติ</p> <p>6. ทักษะการตั้งคำถามทั้งปลายเปิด ปลายปิด คำถามระดับพื้นฐานและคำถามระดับสูงเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด</p> <p>7. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning)</p>
<p>7. ท่านคิดว่าสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบใดบ้างสำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก</p>	<p>1. การใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง</p> <p>2. เข้าใจถึงวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเจ้าของภาษา</p> <p>3. การเน้นเสียง (Stress) และการใช้เสียงสูงต่ำ (Intonation)</p> <p>4. การใช้คำศัพท์ทางการทหารที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับสถานการณ์</p> <p>5. ใช้รูปแบบไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องโดยไม่ซับซ้อน</p> <p>6. มีกลวิธีการสอนภาษาที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางการใช้ภาษาของผู้เรียน</p> <p>7. เข้าใจเรื่องการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน</p>
<p>8. ท่านคิดว่าสมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะตามสายงาน (Functional competency) ที่เป็นสมรรถนะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และทัศนคติของแต่ละบุคคลนั้น ควรประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ใดบ้าง</p>	<p>1. ความรู้เกี่ยวกับสมรรถตามสายงานควรมีตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง มั่นใจ คล่องแคล่ว ชัดเจน และสุภาพ และถ้าเป็นสมรรถนะหลักควรมีตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล เป็นต้น</p> <p>2. ใช้คำศัพท์ทางการทหารที่หลากหลายในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน</p>

ตาราง 20 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผลการสัมภาษณ์
สำหรับครูอาจารย์โรงเรียนเหล่า สายวิทยาการกองทัพบก	3. ความรู้เกี่ยวกับการหน้าที่ครูทหารบก 4. ความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและ เทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการจัดการ เรียนรู้
9. ร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบกตามที่ได้นำเสนอไปนั้น มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	1. มีความเหมาะสมแต่ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับบริบท ของการทำหน้าที่ครูทหารที่อาจจะต่างจากครูทั่วไป 2. มีความเหมาะสมและควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหลักเนื่องจากครูอาจารย์ ไม่ได้สำเร็จทางการศึกษาด้านภาษาอังกฤษ 3. มีความเหมาะสมแต่ผู้วิจัยต้องมั่นใจว่าองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ได้พัฒนาขึ้นนั้นตอบสนองความต้องการของ ครูอาจารย์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
10. ข้อเสนอแนะในส่งเสริม สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ กองทัพบก	1. ควรมีการวัดระดับทางภาษาของครูอาจารย์เพื่อที่จะ สามารถดูความสามารถทางภาษาและแบ่งกลุ่มได้ เพื่อให้ ผู้วิจัยได้ง่ายต่อการพัฒนาสมรรถนะ 2. บุรณการทักษะภาษาอังกฤษเข้ากลุ่มวิชาอื่นเพื่อให้ เกิดสมรรถนะแบบบูรณาการ 3. ควรมีการส่งเสริมการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (PLC) สำหรับครูอาจารย์ในโรงเรียนทหารเพื่อให้ เกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครู
อาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾ 🔍

หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก

Teacher Training Courses to Enhance Competency in English Language Learning Management of the Royal Thai Army Branch Service Schools

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูอาจารย์ โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾ 🔍

วิดีโอประกอบการฝึกอบรม

Competency in English Language Learning Management

Teaching Listening

WASAN TENGGUAN

Watch on YouTube

ตัวอย่างการสอน

Teaching Listening Demonstration

Pre-listening stage

①

W 2.2 Share

Types of Listening

Listening for gist

Focuses on overall understanding or the main idea such as important message

Listening for specific information

Focuses on details such as time, place, name, persons, family members

Listening for inferences

Focuses on the implied meaning which is not directly stated such as the feelings of the speakers

[MORE VIDEOS](#)

W Teaching Listening Demonstration Copy link

Pre-listening stage

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More

More Video Clips

ฝึกทักษะการฟัง Listening practice: A radio program

Listen again and choose the correct answers.

1. Josh wants to buy a games console / a mobile phone.
2. Josh is shopping with his pocket money / his birthday money.
3. Josh and his family buy / don't buy clothes online.
4. Josh is shopping with his family / his friends.
5. Megan gets / doesn't get pocket money.
6. Megan likes / doesn't like getting money.

กฎการแปล 3 ข้อ

1. To be + V. ing ให้แปลว่า "กำลัง..."
2. To be + V. ช่อง 3 (ed) ให้แปลว่า "ถูก..." ๆ
3. To have + V. ช่อง 3 (ed) ให้แปลว่า "ได้..."

Watch on [YouTube](#)

Lesson plan for listening Skills, Teaching Listening...

Pre Listening Activities

- While Listening Activities
- Post Listening Activities

Watch on [YouTube](#)

How to teach listening

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More

ให้ฟังเก่งขึ้นเลย?

Watch on [YouTube](#)

Jo Gakonga

Watch on [YouTube](#)

เทคนิคการฝึกภาษาอังกฤษ: ฟัง (Listening)

by Nuon On The Go

Watch on [YouTube](#)

Teaching Listening | How to teach Listening Skill

Teaching Listening

HOW TO TEACH LISTENING SKILL

Watch on [YouTube](#)

[wasan.inf@gmail.com] | [แผนกวิชาทั่วไป กองการศึกษา โรงเรียนทหารราบ ศูนย์การทหารราบ 125 ม.3 ต.เขาน้อย อ.ปรางบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77160] | [โทรศัพท์ 095-5196609]

คู่มือฝึกอบบรม สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

Competency in English Language
Learning Management

โดย

ร้อยโทวสันต์ เต็งกวน

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

คู่มือฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเสริมสร้างสมรรถนะของครูอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะครูอาจารย์นั้นจะต้องได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของตนเอง และเพื่อที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้ไปพัฒนาตนเอง กลายเป็นกำลังพลที่มีประสิทธิภาพของกองทัพบกไทยในการสร้าง Strong Soldier ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยที่คู่มือนี้ได้กล่าวถึงโครงสร้างของหลักสูตร ขั้นตอนการฝึกอบรม มาตรฐานการฝึกอบรม การวัดและการประเมินผลและสรุปเนื้อหาสาระของการฝึกอบรม

ผู้วิจัย

ธันวาคม 256

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม	1
โครงสร้างของหลักสูตร	3
ขั้นตอนการฝึกอบรม	4
มาตรฐานการผ่านการฝึกอบรม	9
สรุปเนื้อหาสาระของหัวข้อการฝึกอบรม	9

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

ภาษาอังกฤษในปัจจุบันนับว่ามีบทบาทสำคัญในการเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้คนในโลกใบนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในโลกเป็นอันดับที่ 3 และภาษาอังกฤษยังถูกใช้เพื่อการสื่อสารและการสอนมากกว่า 118 ประเทศทั่วโลก นอกจากนี้ยังเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อค้าขายหรือเป็นภาษาทางการทูต และที่สำคัญภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการสื่อสารสากล (English as an International Communication) (www.etsglobal.org,2020) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่ใช่เฉพาะการที่เป็นภาษาที่มีสถานะเป็นภาษาของโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้เพราะนอกจากจะทำให้เราได้ทราบถึงวัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมของประเทศอื่นแล้วนั้น ยังจะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่จากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาต้องบรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต

เช่นเดียวกับนโยบายการศึกษาของกองทัพบกที่ให้ความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยที่ได้กำหนดการดำเนินการศึกษาและมอบนโยบายการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษา โรงเรียน หน่วยงานและเหล่าสายวิทยาการในการส่งเสริมการศึกษาทั้งในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของกำลังพลในกองทัพบกในการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนและนำประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกองทัพบกในอนาคต นอกจากนี้ยังได้ส่งเสริมนโยบายด้านการพัฒนาเพื่อความทันสมัยโดยเฉพาะการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กำลังพลทุกระดับต้องได้รับการทดสอบวัดภาษาอังกฤษ โดยให้ถือเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำในการผ่านเข้ารับการศึกษาหลักสูตรตามแนวทางรับราชการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2556 เป็นต้นไป เพื่อให้กำลังพลมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลาตามแหล่งความรู้ที่สามารถหาได้ทั่วไป อันจะนำมาสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้ที่มิบทบาทสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของกำลังพลในกองทัพบกคือ ครูอาจารย์ซึ่งเป็นบุคลากรหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะครูอาจารย์นั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา เพราะพฤติกรรมและลักษณะของครูนั้นมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ครูอาจารย์นั้นจะต้องมีองค์ความรู้ที่ดี มีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้ และมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพของตน

อย่างไรก็ตาม ครูอาจารย์โรงเรียนเหล่าสายวิทยาการจะสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้นั้น จำเป็นต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำนักงานเลขาธิการ

สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2562:6-7) ได้ให้ความจำกัดความของสมรรถนะว่า “สมรรถนะหมายถึงความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ตนมีในการทำงานหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จในระดับใดระดับหนึ่ง สมรรถนะ แสดงออกทางพฤติกรรมการปฏิบัติที่สามารถวัดและประเมินผลได้ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน” ซึ่งการพัฒนาสมรรถนะนั้นประกอบไปด้วยการพัฒนา ด้านความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) และคุณลักษณะและทัศนคติ (attribute and attitude) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ได้อธิบายลักษณะสมรรถนะที่สำคัญอยู่ 2 ลักษณะ คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะที่เกิดขึ้นกับผู้สอนโดยการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดีขึ้นและลึกซึ้งขึ้น เช่น สมรรถนะการแก้ไขปัญหา สมรรถนะการจัดการชั้นเรียน สมรรถนะการคิดขั้นสูง สมรรถนะการคิดสังเคราะห์ สมรรถนะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น และอีกองค์ประกอบที่สำคัญคือสมรรถนะเฉพาะ (specific competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะสาขาหรือวิชานั้นก็คือการสอนในวิชาภาษาอังกฤษ จึงมีสมรรถนะเฉพาะวิชา เช่น สมรรถนะการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) สมรรถนะการสอนพูด สมรรถนะการสอนเขียน สมรรถนะการสอนฟัง สมรรถนะการสอนอ่าน เป็นต้น สมรรถนะจะเกิดขึ้นได้นั้นเกิดจากการใช้ความรู้ในการทำงาน มีทักษะที่ดีในการบริหารงาน และมีคุณลักษณะหรือเจตคติที่ตนเองมีอยู่เพื่อพัฒนาสมรรถนะของตนเองตามเกณฑ์ที่ได้กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นสมรรถนะเฉพาะเพื่อมุ่งเน้นให้ครูอาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยก ระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกำลังพลโดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อสร้างกำลังพลที่มีสมรรถนะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และยังเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นรูปธรรมและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ให้กับกองทัพอื่นด้วย

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบก และเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม

1. มีความรู้เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. มีทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
3. มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โครงสร้างของหลักสูตร

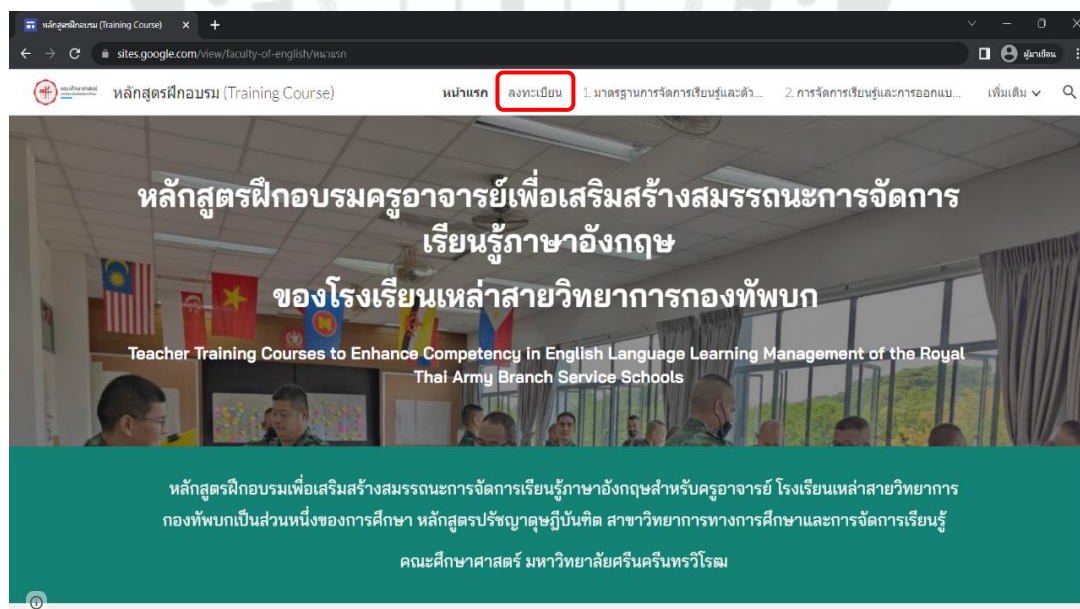
หลักสูตรฝึกอบรมครูอาจารย์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการกองทัพบกเป็นหลักสูตรระยะสั้นจำนวน 55 ชั่วโมงที่ใช้วิธีการฝึกอบรมแบบออนไลน์ (Online) ที่แบ่งการอบรมเป็น 2 รูปแบบคือ 1. Asynchronous learning ที่ผู้เข้ารับการอบรมศึกษาบทเรียนจาก Google Site และศึกษาตามเวลาที่สะดวกจำนวน 40 ชั่วโมง 2. Synchronous learning ที่ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการนัดหมายให้มาเรียนพร้อมกันผ่านระบบ Zoom Meeting และ Google Meet จำนวน 15 ชั่วโมง พร้อมทั้งทำกรณีศึกษา ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ณ โรงเรียนที่ตั้งอีกจำนวน 3 ครั้งและทำการติดตามผลการสอนทุกสัปดาห์

ขั้นตอนการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเข้าใช้งานได้กับทุกอุปกรณ์ อาทิเช่น smartphone, tablet, laptop ฯลฯ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การลงทะเบียนเข้าสู่ระบบ

1.1. เข้าสู่เว็บไซต์ Google Site ที่ลิงค์ <https://tinyurl.com/ufepbp2h>

ภาพที่ 1 หน้า Homepage

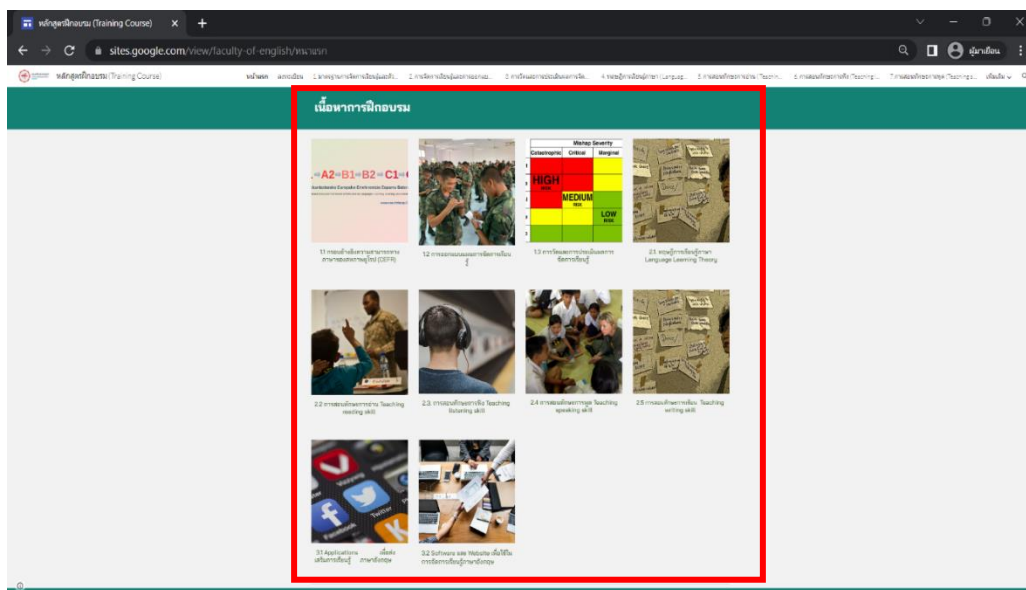
2. ขั้นตอนการเข้าฝึกอบรม

2.1. เมื่อลงทะเบียนเสร็จแล้ว (ภาพที่ 2) และเข้าสู่ระบบ ผู้ฝึกอบรมจะพบกับหัวข้อการฝึกอบรมจำนวน 10 หัวข้อที่ปรากฏอยู่ด้านบนซ้ายของหน้าเว็บไซต์ ดังภาพที่ 3 ประกอบไปด้วย

1. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR)
2. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้
3. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้
4. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Theory)
5. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching reading skill)
6. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)
7. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)
8. การสอนทักษะการเขียน (Teaching writing skill)
9. Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
10. Software และ Website เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.2. เลือกหัวข้อการฝึกอบรม โดยเริ่มจากหัวข้อที่ 1 – 10 ตามลำดับดังภาพที่ 3

ภาพที่ 2 หน้าต่างกรอกข้อมูล

ภาพที่ 3 หัวข้อฝึกอบรม

2.3. เมื่อเข้าสู่หัวข้อการฝึกอบรมแต่ละหัวข้อ จะมีเอกสารประกอบหัวข้อฝึกอบรมให้ดาวน์โหลดประกอบการฝึกอบรม ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 เอกสารประกอบการฝึกอบรม

2.4. เลือก ดูวิดีโอ เพื่อทำการศึกษาเนื้อหาของหัวข้อ และคลิกลิงค์ ที่แนบมาเพื่อทำการศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมในหัวข้อนั้นๆ

การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)

หลักการสอนทักษะการพูด

1. ศึกษาภาษาของนักเรียนว่ามีระดับการรู้ภาษาตามเกณฑ์ใดบ้าง Classroom English Expression ในระดับสูง ระดับกลาง ระดับต้นหรือระดับต้นสุดและปรับเนื้อหาให้เหมาะสม
2. ให้ความสำคัญกับเนื้อหาภาษา และระดับความยากของเนื้อหาในลักษณะที่นักเรียนสามารถเข้าใจและฝึกปฏิบัติได้
3. ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูด พูดคุย พูดคุยกันเอง และใช้ภาษา (Conversation) สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษา (Intelligence)
4. ครูผู้สอนต้องฝึกทักษะการฟังและพูดควบคู่กัน
5. การฝึกพูดควรทำซ้ำๆ ในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง
6. การสอนภาษาควรเน้นที่การสื่อสารในชีวิตประจำวันและเน้นที่การปฏิบัติจริง
7. การสอนทักษะการพูดควรใช้วิธีการที่หลากหลาย ไม่ควรเน้นแต่การฝึกพูดเพียงอย่างเดียว
8. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ
9. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ
10. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ
11. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ
12. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ
13. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนที่มีความสามารถสูงและมีความสามารถต่ำ

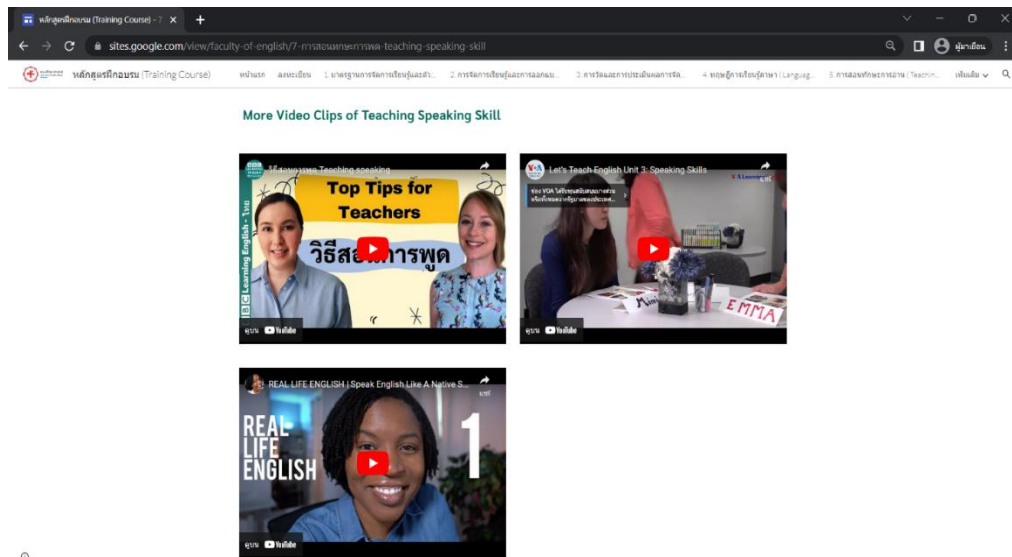
ภาพที่ 5 วิดีโอประกอบการศึกษา

2.5. ในแต่ละหัวข้อจะมีแบบฝึกหัดและกิจกรรมออนไลน์ (E-activity) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ทำการทบทวนกับหัวข้อที่ได้ศึกษาไปดังภาพที่ 6

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน 1.มาตรฐานการจัดการเรียนรู้และตัว... 2.การจัดการเรียนรู้และการออกแ...
แบบฝึกหัด Exercise
Click เพื่อเริ่มทำแบบฝึกหัด

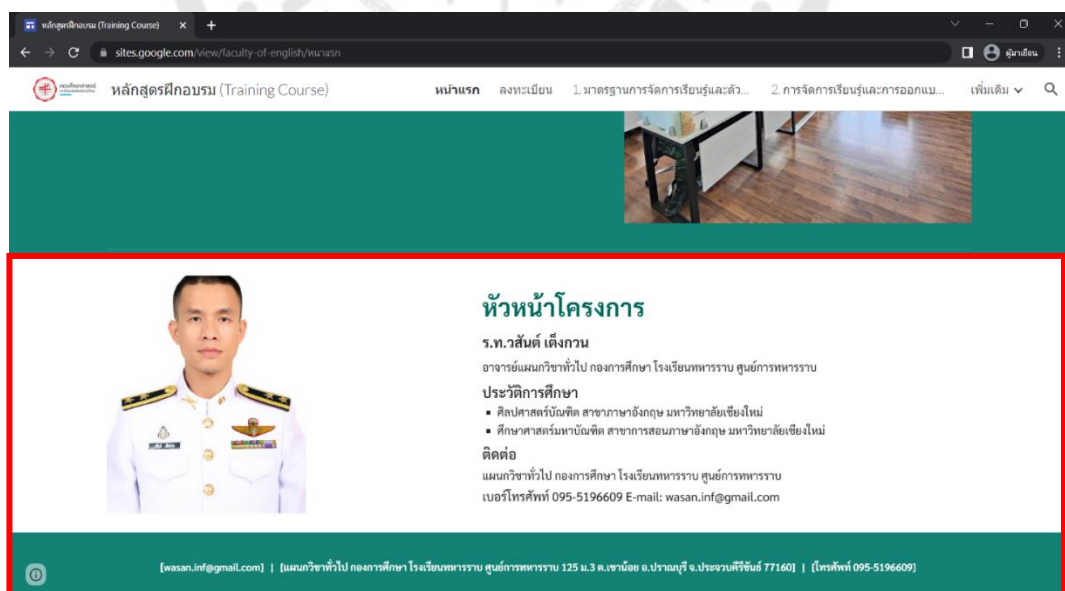
ภาพที่ 6 แบบฝึกหัด Exercise

2.6 มีวิดีโอเพื่อศึกษาเพิ่มเติมในหัวข้อต่าง ๆ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 วิดีโอศึกษาเพิ่มเติม

2.7 หากผู้เข้ารับการอบรมมีปัญหา ข้อสงสัย หรือคำถามระหว่างการฝึกอบรม สามารถติดต่อผู้วิจัยผ่านทางช่องทางต่างๆ เช่น เบอร์โทรศัพท์ Line และ E-mail เพื่อทำการนัดหมายเพิ่มเติม ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 ติดต่อหัวหน้าโครงการ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

1. มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม
2. ทักษะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จะต้องมีความประเมินอยู่ในระดับมากขึ้นไป
3. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จะต้องมีความประเมินอยู่ในระดับมากขึ้นไป

สรุปเนื้อหาของสาระของหัวข้อการฝึกอบรม

หน่วยที่ 1

ตอนที่ 1.1. กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language, CEFR)

เนื้อหาสาระ

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยใช้ระดับความสามารถทางภาษาจำนวน 6 ระดับที่เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับที่ เริ่มต้นจาก A1 A2 B1 B2 C1 C2

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนา ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ใช้ในการทดสอบและการวัดผล และใช้ในการพัฒนาครูเพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง

หน่วยที่ 1

ตอนที่ 1.2. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาสาระ

แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องทำการสอนมาจัดทำเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน การวัดประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนการสอนย่อย ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตรสภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญที่ควรจะมี ดังนี้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาผู้เรียน การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน จำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดขอบข่ายสาระที่จะใช้ในการจัดแผนการจัดการเรียนรู้และลงสู่การปฏิบัติได้

หน่วยที่ 1

ตอนที่ 1.3. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาสาระ

การวัดและการประเมินผลทางเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูต้องวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ในครั้งแรก ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและการประเมินผลเพราะจะได้ข้อมูลความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมสมรรถนะการใช้ภาษาของผู้เรียน

การวัดและการประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment) เป็นวิธีการที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้ข้อมูลความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้อย่างหลากหลายโดยใช้วิธีการวัดผลในหลากหลายรูปแบบ อาทิเช่น การใช้คำตอบไม่จำกัดเวลาและเป็นคำถามปลายเปิด เน้นภาระงานที่เน้นบริบทการสื่อสาร ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล (Individual feedback) ใช้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ เป็นต้น

เครื่องมือวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นแบ่งออกเป็นหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับทักษะที่ครูผู้สอนได้ทำการสอน อาทิเช่น การประเมินทักษะการฟังโดยใช้เครื่องมือ เช่น ข้อทดสอบการฟังแบบโคลซ (Listening cloze) การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information transfer) การฟังทวนประโยค (Sentence repetition) การเขียนตามคำบอก (Dictation) การโต้ตอบ (Communicative Stimulus-Response Tasks) เป็นต้น การประเมินทักษะการพูดโดยใช้เครื่องมือ เช่น การถามตอบ การให้คำแนะนำและบอกทิศทาง การถอดความ การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น การประเมินทักษะการอ่าน โดยใช้เครื่องมือ เช่น การอ่านออกเสียง การเลือกใช้รูปภาพ การตอบคำถามจากเรื่องที่ได้อ่าน การเลือกคำตอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น กระ

ประเมินทักษะการเขียน โดยใช้เครื่องมือ เช่น การเขียนจดหมาย คำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนตามคำบอก การเรียงลำดับ การถามตอบ การถอดความ การตอบคำถาม เป็นต้น

ตอนที่ 2.1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาสาระ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีลักษณะเหมือนรูปแบบหรือวิธีการเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นลักษณะของการบอกกล่าว สิ่ง อธิบาย ชี้แจงหรือแสดงให้เห็นโดยเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ เจตคติต่างๆโดยผู้สอนหรือครู และมีผู้รับหรือศิษย์ทำหน้าที่ปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันจนเกิดกระบวนการเรียนรู้ โดยที่ครูนั้นมีบทบาทที่สำคัญ เป็นผู้ดำเนินให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความคิดและความสามารถของตนเอง ผู้เรียนหรือศิษย์เป็นผู้รับการถ่ายทอด โดยที่การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกสถานการณ์และความพึงพอใจของครู

การสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) คือ แนวคิดซึ่งเชื่อมโยง ระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) การเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือ (Cooperative Language Learning) เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นกระบวนการกิจกรรมกลุ่มในห้องเรียนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม การสอนแบบมุ่งเนื้อหา (Content-based Instruction) เป็นรูปแบบการสอนโดยการรวมวัตถุประสงค์ของการสอนเนื้อหาวิชาการแขนงต่างๆเข้ากับจุดประสงค์ของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาทำความเข้าใจของเนื้อหาสาระของเนื้อหาพร้อมกับพัฒนาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purposes) การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning) ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งที่ผู้เรียนต้องทำการศึกษาแล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามที่เวลาที่กำหนดไว้จนได้ผลออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบไฟร์แมทซ์ซิสเต็ม (4 MATS Language System) เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเอง บูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมแล้วนำมาปฏิบัติให้มีความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้าและการทดลองปฏิบัติ

หน่วยที่ 2

ตอนที่ 2.2. การสอนทักษะการฟัง (Teaching listening skill)

เนื้อหาสาระ

การสอนทักษะการฟังถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์ต่างๆที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ง่ายมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญมากขึ้น อาทิเช่น การฟังข่าว การฟังอภิปราย การประชุม การฟังเพลง และการชมภาพยนตร์

ประเภทของการฟังสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่คือ 1. การฟังเพื่อหาใจความสำคัญ (Listening for the gist) 2. การฟังเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Listening for specific information) 3. การฟังเพื่อการอนุมาน (Listening for inferences)

กลวิธีในการฟังสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนได้แก่ 1. กลวิธีจากล่างสู่บน (Bottom-up Strategy) เน้นหน่วยภาษาที่เริ่มต้นจากเล็กที่สุดเช่น เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ 2. กลวิธีจากบนสู่ล่าง (Top-down strategy) ที่เน้นประสบการณ์และความรู้พื้นหลังของผู้เรียน 3. กลวิธีเน้นปฏิสัมพันธ์ (Interactive strategy) เป็นการเน้นการผสมผสานระหว่างกลวิธีจากล่างสู่บนและกลวิธีจากบนสู่ล่าง

ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟัง แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening) เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการประกอบการฟังและหาคำตอบจากการฟังนั้นๆ 2. ขั้นขณะฟังหรือระหว่างฟัง (While-listening) เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจและ 3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากการได้ฝึกปฏิบัติ

หน่วยที่ 2

ตอนที่ 2.3. การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)

เนื้อหาสาระ

การพูดเป็นความสามารถอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะการพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากการฟังให้ทำกรวิเคราะห์ ส่งเคราะห์ก่อนที่จะสื่อสารออกไปให้ผู้ฟัง โดยที่การสื่อความหมายนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ว่าจะพูดอะไรกับใคร ที่ไหน และอย่างไร นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

ประเภทของการพูดแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 1. การพูดเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Talk as interaction) เป็นการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคมหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล 2.

การพูดเพื่อการเจรจา (Talk as transaction) เป็นการสื่อสารเพื่อมุ่งเน้นเกี่ยวกับข้อความและข้อมูล 3. การพูดเพื่อการแสดงออก (Talk as Performance) เป็นการพูดเพื่อเน้นบทพูดคนเดียวมากกว่าบทพูดสนทนาคู่

ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1. กิจกรรมก่อนภาระงาน (Pre-task activities) ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของงานและเลือกใช้คำหรือคำศัพท์ที่มีความสำคัญ 2. กิจกรรมระหว่างภาระงาน (During-task activities) เน้นย้ำเกี่ยวกับโครงสร้างของคำศัพท์หรือประโยคที่ใช้ในการพูด จัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติ 3. กิจกรรมหลังภาระงาน (After-task activities) สรุปการใช้ภาษาของผู้เรียนและมีกิจกรรมอื่นที่สอดคล้องกับบทเรียน

กิจกรรมและเนื้อหาสำหรับการสอนทักษะการพูดสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท ดังนี้ 1. กิจกรรมประเภทควบคุม (Controlled activities) ที่เน้นการฝึกปฏิบัติซ้ำๆ 2. กิจกรรมประเภทชี้แนะ (Guided activities) เน้นการพูดเพื่อการแลกเปลี่ยน 3. กิจกรรมประเภทการสื่อสารที่สร้างสรรค์ (Creative and Freer communication) เพื่อสร้างความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

หน่วยที่ 2

ตอนที่ 2.4. การสอนทักษะการอ่าน (Teaching Reading skill)

เนื้อหาสาระ

การอ่านเป็นการเปลี่ยนจากการพิมพ์เป็นภาษาและกลายเป็นข้อความตามที่คุณเขียนได้ ตั้งใจจะสื่อสาร ความเข้าใจในข้อความจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อผู้อ่านได้ทำการแยกข้อความและรวมข้อมูลต่างๆ จากข้อความและสิ่งที่ผู้อ่านรู้อยู่แล้วเข้าด้วยกัน

กลวิธีในการอ่านสามารถแบ่งออกได้เป็น 9 ประเภทดังนี้ 1. การอ่านแบบskimมิ่ง (Skimming reading) เป็นเทคนิคการอ่านเร็ว โดยเป็นการมองหาใจความสำคัญหรือประเด็นทั่วไป 2. การอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning reading) เป็นเทคนิคการอ่านเร็วเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ 3. การอ่านแบบต่อเนื่อง (Extensive reading) เป็นการอ่านแบบต่อเนื่องและเนื้อหาที่ค่อนข้างยาว 4. การอ่านแบบละเอียด (Intensive reading) เป็นการอ่านข้อมูลอย่างละเอียด 5. การอ่านแบบมีวัตถุประสงค์ (Purposeful reading) เป็นการอ่านที่ผู้เรียนต้องมีวัตถุประสงค์ในการอ่านและมีเป้าหมายที่ชัดเจน 6. การหาคำสำคัญ (Information words) เนื่องจากในบทอ่านนั้นมีคำสำคัญ 7. การอ่านวลี (Phrase reading) หากเราสังเกตสายตาของเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว 8. การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นการอ่านด้วยการเปิดใจไม่ลำเอียง 9. การทำเครื่องหมายในข้อความ (Marking the text) หากผู้อ่านกำลังอ่านบทความที่เป็นเอกสารของตนเอง

ขั้นตอนการอ่านสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) ผู้สอนต้องหาวิธีสร้างแรงจูงใจในการอ่าน 2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อหา ในเรื่องที่อ่าน 3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบการอ่านไม่ใช่การสื่อความหมายจากตัวอักษรที่ปรากฏเท่านั้น

กิจกรรมและเนื้อหาสำหรับการสอนทักษะการอ่านสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายกิจกรรม อาทิเช่น การอ่านเพื่อส่งเสริมความคล่องแคล่ว (Building reading fluency) การใช้ผังความคิด (Graphic organizers) การอ่านแฟ้มสะสมงาน (Reading portfolios) การอ่านสื่อออนไลน์ (Reading online)

หน่วยที่ 2

ตอนที่ 2.5. การสอนทักษะการเขียน (Teaching Writing Skill)

เนื้อหาสาระ

การเขียนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องใช้ในระดับอุดมศึกษาจนถึงในที่ทำงาน ดังนั้นหากผู้เรียนไม่รู้วิธีแสดงความรู้สึกของตนเองออกเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อสารกับอาจารย์ นายจ้าง หรือเพื่อนร่วมงานคนอื่นได้ นอกจากนี้การสื่อสารอย่างมืออาชีพส่วนใหญ่ย่อมใช้การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรกันทั้งหมด เช่น การเสนองาน การเขียนบันทึกช่วยจำ รายงาน การเขียนใบสมัครงาน การเขียนอีเมลล์ซึ่งทั้งหมดนี้ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของผู้เรียน

แนวทางการสอนทักษะการเขียนสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 รูปแบบคือ 1. แนวการสอนเขียนแบบอิสระ (Free-Writing Approach) ในการสอนเขียนวิธีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนข้อมูลหรือเนื้อหาจนเกิดความคล่องแคล่ว 2. แนวการสอนเขียนแบบเน้นรูปแบบอนุเขต (Paragraph-Pattern Approach) การสอนเขียนแนวนี้ เน้นความถูกต้องของการใช้ภาษา 3. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการเรียบเรียงไวยากรณ์ และวากยสัมพันธ์ (Grammar Syntax Organization Approach) การสอนจะเริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบที่สำคัญของประโยค 4. แนวการสอนเขียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการสอนที่เน้น การคำนึงถึงการสร้างเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 5. แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ครูจะสอนให้นักเรียนเห็นความสำคัญต่อคำถามที่ว่าใครทำอะไรและอย่างไร

กระบวนการสอนเขียนสามารถสรุปออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลักคือ 1. ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing) เป็นการระดมสมองและกระตุ้นความคิดของผู้เรียน 2. ขณะเขียน (During-writing) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนทำการเขียนโครงร่างเพื่อเรียบเรียงแนวคิด การใช้คำและภาษา 3. หลังการเขียน (Post-writing) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงการเขียน

หน่วยที่ 3

ตอนที่ 3.1 Applications เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เนื้อหาสาระ

โปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน (Applications) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หมายถึงโปรแกรมที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยผู้ใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่สามารถใช้งานได้เต็มประสิทธิภาพผ่านระบบปฏิบัติการไอโอเอส (IOS) หรือแอนดรอยด์ (Android) โดยการใช้แอปพลิเคชันสามารถสร้างประโยชน์และคุณค่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างมากมาย

แนวทางการใช้โปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์แอปพลิเคชัน (Applications) ในการจัดการเรียนการสอนสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการเรียนรู้ (Learning Media) แอปพลิเคชันรูปแบบเสริมการสอน (Instruction Media) และแอปพลิเคชันรูปแบบสร้างองค์ความรู้ (Construction Media) อาทิเช่น Kahoot, Mentimeter, Flipgrid, Learning English Podcast, BBC Learning, TED, VOA learning English, E-cartoon, Nock Academy, The Prefix&Suffix Game, Phonetic Cards, Sound E-Book

หน่วยที่ 3

เนื้อหาสาระ

ซอฟต์แวร์ (Software) เพื่อการผลิตสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษคือ ชุดคำสั่งหรือโปรแกรมที่ใช้สั่งงานให้คอมพิวเตอร์ทำงานเพื่อให้ผู้สอนได้สร้างเนื้อหารายวิชาแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบ ที่เป็นลักษณะของการนำเสนออาจจะมีทั้งตัวหนังสือ ภาพเคลื่อนไหว สี หรือเสียงเพื่อดึงดูดให้เกิดความสนใจในการเรียนของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ประเภทของสื่อเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ 1. สื่อเสริม (Supplementary) 2. สื่อเติม (Complementary) 3. สื่อหลัก (Comprehensive replacement)

ซอฟต์แวร์ (Software) เพื่อการผลิตสื่อการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีอยู่หลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของครูผู้สอนในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ซอฟต์แวร์ขั้นพื้นฐานที่ไม่ต้องใช้ระบบประมวลผลที่มีความซับซ้อน อาทิเช่น Canva ในการผลิตรูปภาพและสื่อวิดีโอ Padlet เพื่อระดมความคิดเห็นและแสดงผลงานของผู้เรียน Quizizz

เพื่อทำการทดสอบความสามารถของผู้เรียน Voki ใช้เพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ActivePresenter สำหรับบันทึกหน้าจอ ตัดต่อวิดีโอและสร้าง e-learning Brainscape สำหรับสร้างบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Flashcards) Jamboard ใช้สำหรับการวาดและเขียนผลงานร่วมกัน

ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ เรื่องการสอนทักษะการพูด (Teaching Listening Skill)

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾

การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)

TYPES OF SPEAKING

1. Talk as interaction

Refers to everyday conversation which serves interaction for social purposes. For example, when two people meet, they usually greet each other, exchange information about themselves, and have a small talk or

การสอนทักษะการพูด (Teaching speaking skill)

"ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้"

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾

วิดีโอประกอบการฝึกอบรม

ตัวอย่างการสอน

More videos

Teaching Speaking Demonstration

W 2/3 Share

STEPS OF TEACHING SPEAKING

1. Presentation/Pre-speaking stage
2. Practice/While-speaking stage
3. Production/Post-speaking stage

MORE VIDEOS

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน ท่องอังกฤษฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾ 🔍

More Video Clips

Watch on YouTube

Watch on YouTube

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน ท่องอังกฤษฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾ 🔍

Watch on YouTube

Watch on YouTube

[wasan.inf@gmail.com] | [แผนกวิชาทั่วไป กองการศึกษา โรงเรียนทหารราบ ศูนย์การทหารราบ 125 ม.3 ต.เขาน้อย อ.ปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77160] | [โทรศัพท์ 095-5196609]

เรื่องการใช้ Application เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾

Applications

เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Applications เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

APPLICATIONS FOR ENGLISH LANGUAGE LEARNING
แอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้อังกฤษ

Application คือ โปรแกรมหรือกลุ่มของโปรแกรมที่ถูกออกแบบสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพา เช่น โทรศัพท์มือถือแท็บเล็ต

Table Of Content

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More ▾

Application คือ โปรแกรมหรือกลุ่มของโปรแกรมที่ถูกออกแบบสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพา เช่น โทรศัพท์มือถือแท็บเล็ต เป็นต้น การศึกษาออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งสามารถช่วยเหลือการสอนของครูทั้ง ในและนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน ในด้านต่างๆ รวมถึงผู้สอนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงแอปพลิเคชันได้ตลอดเวลา

Table Of Content

Kahoot	Seesaw
Socrative	Memrise
Quizizz	Grammarly
CM TOEIC	Flip Grid

วิธีประกอบการศึกษา

Download เอกสารประกอบการฝึกอบรม

แบบทดสอบหลังเรียน

W 3.1. Share

APPLICATIONS FOR ENGLISH LANGUAGE LEARNING

แอปพลิเคชันสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Production by AN TENGKUAN

หลักสูตรฝึกอบรม (Training Course) หน้าแรก ลงทะเบียน กรอบอ้างอิงฯ การออกแบบแผน การวัดและการประเมินผลการจัดการ... More

More Video Clips

เปลี่ยนการเรียนรู้ที่น่าเบื่อ ให้เป็นการเรียนรู้ที่สนุกสนาน #สร...
Team 2 MAKE EDUCATIONAL GAME สนุกมากจนไม่อยากออกจากห้องเรียน
Watch on YouTube

6 แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาศึกษา (6 Application Education)
SIX APPLICATION EDUCATION 6 แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาศึกษา
Watch on YouTube

10 แอปต้องมี ช่วยนักเรียน นักศึกษา เรียนสบาย...
DISEASE THAILAND 10 แอป
Watch on YouTube

4 ตัวช่วยสอนออนไลน์ ใช้งาน ห้องเรียนสนุกขึ้น! | LDA ...
ตัวช่วย
Watch on YouTube

หน่วยที่ 3
ตอนที่ 3.1.

Applications เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ

โดย

ร้อยโทวสันต์ เต็งกวน

หน่วยที่ 3

3.1. Applications และ Websites เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ความหมายของแอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชัน คือ โปรแกรมหรือกลุ่มของโปรแกรมที่ถูกออกแบบสำหรับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาเช่นโทรศัพท์มือถือแท็บเล็ต เป็นต้น กับการศึกษาออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งสามารถช่วยเหลือการสอนของครูทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านต่างๆ รวมถึงผู้สอนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงแอปพลิเคชันได้ตลอดเวลา (คณะกรรมการการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2562)

ตัวอย่างแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Kahoot

ที่มา: <https://www.teachingexpertise.com/technology/kahoot-ideas/>

แอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับสร้างควิซ หรือคำถามแบบออนไลน์ เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในรูปแบบเกม ซึ่งประเภทของคำถามมีทั้งแบบคำถามหลายตัวเลือก คำถามแบบเรียงลำดับ การสร้างประเด็นสนทนาหรือการอภิปราย แบบสำรวจความคิดเห็น โดยใช้ข้อความรูปภาพหรือวิดีโอมาประกอบในการตั้งคำถาม

นอกจากนี้ Kahoot ยังสามารถกำหนดการเล่นได้ทั้งแบบรายบุคคลและแบกทีม ผู้สอนสามารถบันทึกผลลัพธ์ออกมาในรูปแบบไฟล์ Excel หรือจัดเก็บข้อมูลไปยัง Google Drive ได้ทันที

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. สามารถเป็นแบบทดสอบก่อน เรียนหรือหลังเรียนเพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนในเนื้อหาวิชานั้นๆ
2. เป็นการสร้างแรงจูงใจและสร้างความสนใจของผู้เรียน ในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจาก เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะ คล้ายกับเกม และจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขันในชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสนุกสนานกับเนื้อหา ที่เรียนได้
3. ผู้เรียนสามารถประเมินตนเอง เบื้องต้นได้ว่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด
4. ส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้น

Socrative

แอปพลิเคชันสำหรับการสร้างแบบทดสอบเพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจหรือสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนแบบออนไลน์ที่นอกจากจะสามารถสร้างคำถามใหม่แล้วผู้สอนยังสามารถใช้งานตัวเลือกต่างๆที่มีอยู่บนระบบเช่นการจับเวลาการสลับข้อคำถาม เพื่อสร้างความท้าทายและความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมให้กับพวกเรียนได้ซึ่งผู้สอนสามารถดูคำตอบทั้งหมดได้แบบเรียลไทม์ (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

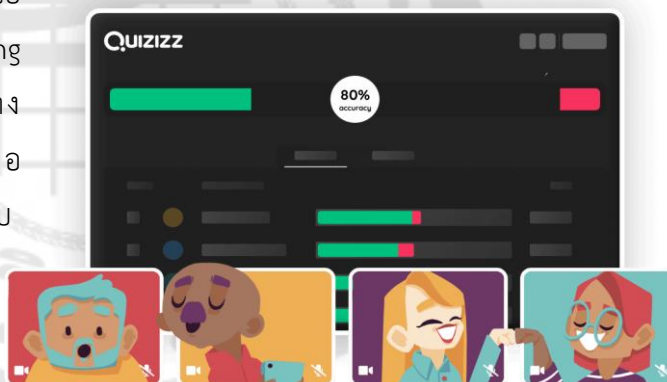
ที่มา: https://play.google.com/store/apps/details?id=com.socrative.student&hl=en_US&gl=US

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. สร้างคำถาม โดยเลือกประเภทของคำถามได้ทั้ง การเลือกตอบ (Multiple choice) , ถูก-ผิด (True/False) และตอบคำถามสั้นๆ (Short Answer) เพื่อนำไปสำรวจความคิดเห็นและทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน
2. สามารถแสดงผลคำตอบได้ทันทีและแม่นยำทำให้ผู้สอนสามารถเห็นผลการสอบแบบ Real-time และยังสามารถดาวน์โหลดคะแนนเก็บไว้ในรูปแบบของ Excel
3. มีฟังก์ชัน Exit ticket ซึ่งเป็นชุดคำถามกึ่งสำเร็จรูปที่ใช้ในการเก็บ Feedback ของผู้เรียน หลังจากจบการสอนโดยผู้สอนนำข้อมูลที่ได้มาปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น
4. ส่งเสริมการทำงานแบบทีมและทักษะการตัดสินใจอย่างรวดเร็วด้วยการใช้งานโหมด Space race ที่จะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเพื่อแข่งขันกันตอบคำถาม
5. ทดสอบและแจ้งผลรวมถึงให้คำเฉลยกับผู้เรียนได้ทันทีโดยการตั้งค่า Instant feedback ล่วงหน้า

Quizizz

เป็นแอปพลิเคชันหนึ่งที่จะช่วยสร้างแบบทดสอบออนไลน์ e-testing ได้ฟรี ผู้เรียนทำแบบทดสอบทางอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือที่เชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถทราบผลสอบได้ทันทีและผู้สอนได้รับการรายงานผลการสอบและบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้

ที่มา: <https://quizizz.com/forwork/training?fromBrowserLoad=true>

Quizizz เหมาะกับการนำมาประยุกต์ใช้กับการทำข้อสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือจัดกิจกรรมการสอบแบบเกมส์เพื่อเพิ่มความสุขสนุกสนานในการเรียนได้ อีกทั้งช่วยให้สถาบันการศึกษาประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดสอบ (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. สามารถใช้เป็นแบบทดสอบทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนได้เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงองค์ความรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง
2. ช่วยกระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง
3. สามารถใส่ภาพและเสียงประกอบการทดสอบได้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนลดความประหม่าในการทำแบบทดสอบและยังสามารถเชื่อมต่อผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หลากหลายแพลตฟอร์มที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เช่น คอมพิวเตอร์ แลปทอป แท็บเล็ต หรือสมาร์ตโฟน เป็นต้น

Seesaw

เป็นแอปพลิเคชันที่จะช่วยเตือนความจำว่า ได้ส่งงานอะไรไปบ้างส่งเมื่อไหร่ และยังสามารถรู้ได้ว่านักเรียนคนใดตรงงานและยังไม่ได้ส่งงานบ้าง โดยในแอปพลิเคชันนี้สามารถเลือกใช้ได้หลายรูปแบบในการส่งงานและส่งงานทั้งที่เป็น การวาดรูป ถ่ายภาพ อัดเสียง หรือถ่ายคลิปวิดีโอ ซึ่งครูสามารถเข้ามาตรวจสอบผลงานได้ทันที นอกจากนี้ยังมีฟังก์ชันแจ้งเตือนไปยังผู้ปกครองแอปพัฒนาการและการส่ง

Seesaw

ที่มา: <https://help.seesaw.me/hc/en-us/articles/203816959->

งานรวมถึงกิจกรรมของเด็กในแต่ละวันได้ ทั้งนี้แอปพลิเคชันนี้ทำหน้าที่คล้ายโซเชียลมีเดียแต่แทนที่จะให้วุดรูป เรียกดอตไลค์ ผู้เรียนสามารถ แชร์ผลงานหรือการบ้านให้เพื่อนครูและผู้ปกครองได้ดูด้วยสมาชิกในกลุ่มสามารถคอมเมนต์ที่ใจกำลังใจทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการงานตนเองนั้นมีคุณค่า ทั้งนี้มีฟังก์ชันให้ผู้เรียนเลือกใช้ได้ตามขนาดเช่นพิมพ์ ว่า ถ่ายภาพอัดคลิปและแนบลิงค์ข้อมูลเพิ่มเติมทำให้การใช้งานเป็นเรื่องง่ายและสนุก ทั้งนี้การอัดคลิปยังช่วยให้เด็กอธิบายความคิดของตนเองได้ดีขึ้น เช่นเวลาส่งการบ้านหรือโปรเจกต์ครูจะขอให้เด็กอัดคลิปอธิบายที่มาของคำตอบหรือผลงานของตนเองเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างเป็นระบบมากกว่าการไป โฟกัส ที่คำตอบว่าถูกหรือผิด นอกจากนี้ยังทำให้ครูและผู้ปกครองเข้าใจวิธีการคิดของผู้เรียนได้ดีมากขึ้น (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

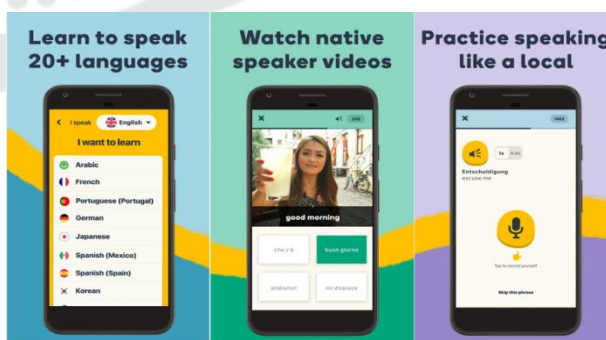
1. ช่วยสร้างพื้นที่การแสดงออกความสามารถทางภาษาให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน
2. ผู้สอนสามารถพัฒนาการของผู้เรียนในด้านทักษะทางภาษาได้อย่างต่อเนื่องเพราะสามารถติดตามจากการส่งงานในรูปแบบต่างๆ
3. ผู้ปกครองสามารถติดตามและดูพัฒนาการทางการเรียนภาษาของผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิดตลอดจนสามารถปรึกษาผลการเรียนกับผู้สอนได้

ที่มา: <https://inspirelearner.com/seesaw/>

Memrise

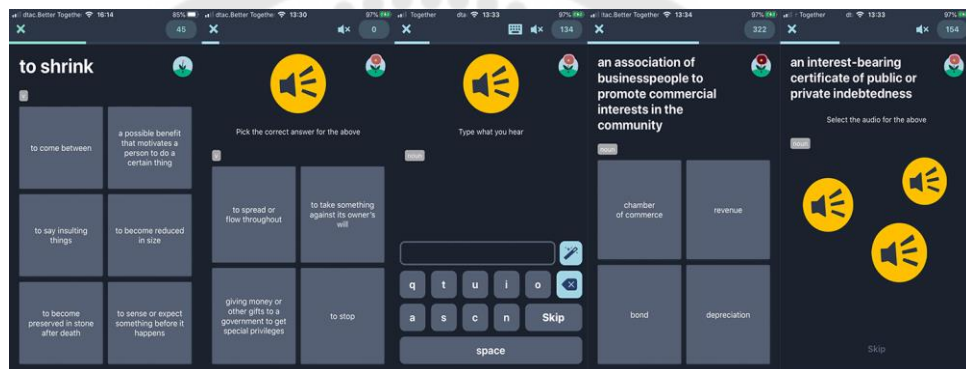
เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาต่างๆที่มากกว่าเก้าสิบภาษาด้วยกันทำแบบฝึกหัดที่มีรูปแบบคล้ายกับการเล่นเกมเช่น การถ่ายภาพ การฟังเสียงการแทนความหมายหรือการทายคำศัพท์ซึ่งจะช่วยให้จดจำคำศัพท์ภาษาต่างๆได้ง่ายขึ้นและสนุกสนานมากขึ้น ด้วยเวลาเพียงสั้นๆไม่กี่นาทีต่อวัน แอปพลิเคชันนี้จะทำการเปรียบเทียบความจำเหมือนกับการปลูกต้นไม้โดยเริ่มแรกจะเหมือนกับการหยอดเมล็ด ค่ะแนจจากแบบฝึกหัดคือการรดน้ำเมื่อไหร่ที่ดอกไม้บานก็แปลว่าคุณสามารถจดจำคำศัพท์นั้นได้แล้ว นอกจากนี้ในแอปพลิเคชันนี้ยังเป็นเหมือน Community ในการแลกเปลี่ยนหัวข้อในการท่องจำซึ่งเท่ากับว่าวิธีท่องศัพท์ภาษาอังกฤษจากผู้ใช้งานที่กำลังฝึกท่องศัพท์ภาษาอังกฤษจากทั่วทุกมุมโลกจะมาอยู่รวมกันในแอปพลิเคชันนี้ (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

ที่มา: <https://annstimes.in/5-reasons-memrise-app-is-a-good->

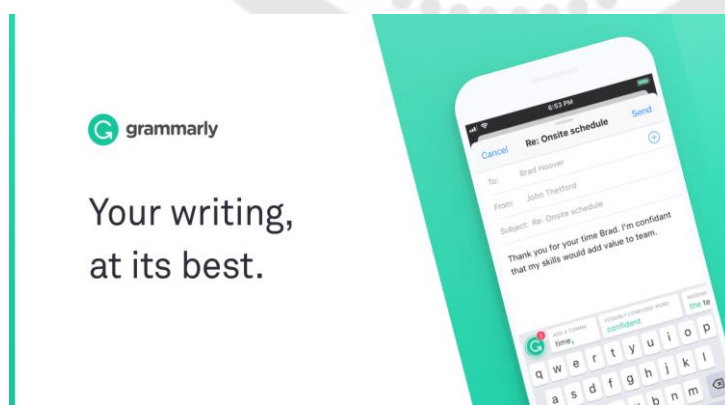
การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. สามารถช่วยในการทบทวนความรู้เรื่องของคำศัพท์โดยเฉพาะการจดจำผ่านรูปภาพ เพราะในแอปพลิเคชันนี้มีฟังก์ชันรูปภาพที่ช่วยในเรื่องของความจำ
2. มีรูปแบบการทดสอบทักษะทางภาษาที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการทางภาษาของตนเองได้ อาทิเช่น ให้คำศัพท์แล้วเลือกความหมาย ให้เสียงมาแล้วเลือกความหมาย ให้เสียงมาแล้วสะกดให้ถูกต้อง ให้ความหมายมาแล้วเลือกคำศัพท์ให้ถูกต้อง หรือให้ความหมายมาแล้วเลือกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง
3. มีฟังก์ชันที่เรียกว่า Learn from Locals หรือมีการแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาจากเจ้าของภาษาจริงที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังการออกเสียงที่ถูกต้อง

ที่มา: <https://www.engtricks.com/memrise/>

Grammarly

ที่มา: <https://www.grammarly.com>

แอปพลิเคชันที่ช่วยตรวจสอบความผิดพลาดจากการสะกดคำ กาลเวลา การใส่เครื่องหมาย โดยระบบจะให้คำแนะนำที่สั้นกระชับและเข้าใจง่าย ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้และปรับปรุงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ช่วยในการ

ตรวจสอบการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยที่แอปนี้ไม่มีจุดเด่นคือสามารถตรวจสอบข้อผิดพลาดจากการสะกดคำตามบริบท ประโยคความซ้อน รวมถึงการเว้นวรรคและการใส่เครื่องหมายแบบขั้นสูง ครบถ้วนเจอคำผิดระบบจะแนะนำคำที่ถูกต้องพร้อมคำอธิบายสั้น ๆ และ

เข้าใจง่าย เพิ่มคำศัพท์ทางเทคนิคหรือศัพท์เฉพาะทางในระบบได้ รายงานสถิติการใช้ผ่านอีเมลทุกสัปดาห์และอัปโหลดไฟล์ได้หลายนามสกุล (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. ช่วยปรับปรุงและพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
2. รายงานผลความก้าวหน้าของผู้เรียนรายสัปดาห์ช่วยให้เห็นพัฒนาการของตนเองและเพิ่มความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษมากขึ้น
3. มีการให้คำอธิบายสั้นๆและเข้าใจง่ายเมื่อใช้คำศัพท์หรือใช้ไวยากรณ์ผิด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้คำศัพท์หรือไวยากรณ์นั้นมากขึ้น

ABA English

เป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษโดยมีวิดีโอการสอนไวยากรณ์ และวิดีโอบทสนทนาเป็นหลักซึ่งในแต่ละบทเรียนนั้นจะมีแบบฝึกหัดฟังพูด อ่านเขียนโต้ตอบบทสนทนาและคำศัพท์ให้ได้ทดลองทำ เมื่อทำแบบฝึกหัดทั้งหมดแล้วจะมีแบบทดสอบเพื่อวัดและประเมินผลในแต่ละบทเรียนซึ่งเมื่อเรียนครบแต่ละระดับจะได้ไปประกาศในระดับนั้นๆ โดย ABA English นั้นสามารถใช้งานได้ทั้งบนเว็บไซต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ระบบปฏิบัติการ IOS หรือ Android ซึ่งข้อจำกัดของการใช้งานแบบฟรีๆคือจะสามารถเรียน เนื้อหาอย่าได้ครบแรกของแต่ละ Level เท่านั้น แต่วิดีโอการสอนไวยากรณ์จะเรียนได้ในทุกบทเรียนในทุก

ที่มา: <https://www.abaenlish.com/en/>

Level แต่ในส่วนอื่นนั้นจะต้องทำการเสียค่าบริการจึงจะสามารถใช้งานได้ (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาโดยตรงเพราะในแต่ละบทจะมีแบบฝึกหัดการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โต้ตอบบทสนทนา และคำศัพท์ที่ได้ทดลองทำ
2. มีการใช้เทคโนโลยี Listen-Record-Compare ที่ได้รับฟังจากเจ้าของภาษาโดยตรง โดยที่เจ้าของภาษาจะพูดวลีหนึ่งขึ้นมาแล้วให้ผู้เรียนพูดตาม จากนั้นบันทึกเสียงแล้วทำการเปรียบเทียบเสียง โทนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การออกเสียงสูงต่ำได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษามากที่สุด
3. มีข้อสอบวัดระดับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเรียนว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใด จากข้อสอบที่มีอยู่ในแอปพลิเคชัน จากนั้นสามารถดูคำอธิบายและเริ่มเรียนจากระดับความสามารถทางภาษาของตัวเอง

Grade Proof

ที่มา: <https://freeappsforme.com/free-paraphrasing-tools/>

แอปพลิเคชันสำหรับการตรวจสอบการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้และปรับปรุงทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในดีกว่าเดิม รองรับการใช้งานได้หลายแพลตฟอร์ม โดยจุดเด่นของแอปพลิเคชันนี้คือการตรวจสอบการสะกดคำและไวยากรณ์พร้อมทั้งแนะนำคำที่เหมาะสมกับบริบทของการเขียน

ตั้งค่าระบบให้ปรับการเขียน ลดคำหรือเพิ่มคำได้แบบอัตโนมัติ ทั้งนี้ยังสามารถสร้างคำศัพท์หรือศัพท์ทางเทคนิคในดิกชันนารีแบบส่วนตัวได้ หลังจากนั้นผลของการใช้ยังรายงานเป็นเชิงสถิติเกี่ยวกับการเขียน อาทิการนับคำและประโยค เวลาที่ใช้ในการอ่านและการพูด ค่าความสามารถในการอ่านคิดเป็น % เป็นต้น (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความผิดพลาดของการใช้ไวยากรณ์ในการเขียนได้และยังสามารถช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียน
2. สามารถตรวจสอบคำซ้ำ คำฟุ่มเฟือย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ และสามารถตรวจสอบเนื้อหาในบทความหรือการเขียนว่ามีความซ้ำซ้อนกับบทความในเว็บไซต์อื่นหรือไม่อย่างไร

CM TOEIC

ที่มา: <https://www.blognone.com/node/61349>

แอปพลิเคชัน สำหรับผู้ที่ต้องการฝึกฝนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมสอบ TOEIC และสำหรับผู้ที่ต้องการฝึกภาษาอังกฤษในทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการฟังหรือการอ่านผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะต่างๆและพัฒนาตนเองสำหรับการเตรียมตัวสอบ TOEIC ได้ด้วยเวลาอันรวดเร็วและไม่รู้สึกลำบากมากในการฝึก ฝนทักษะ ทั้งนี้สามารถฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในเวลาใดก็ได้ โดยข้อสอบเขียนขึ้นจากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอบ TOEIC โดยตรง โดยที่แอปพลิเคชันนี้จะ ประกอบด้วย 4 ส่วน หลักๆ คือ 1.Practice ที่ใช้ฝึกทำแบบฝึกหัดทั้งในส่วนการฟังและการอ่าน และในแต่ละข้อจะมีเฉลยพร้อมทั้งคำอธิบายอย่างละเอียด 2. Simulation Test เป็นการจำลองสถานการณ์เหมือนกันทำข้อสอบจริงๆที่สนามสอบ มีการจับเวลาและแจ้งคะแนนให้ทราบหลังจากทำข้อสอบเสร็จ 3. Vocabulary เป็นคำศัพท์สำหรับการสอบ โดยที่ผู้เรียนสามารถตั้ง Bookmark คำศัพท์วัยทองได้พร้อมกับความสามารถในการแสดงหรือซ่อนความหมายของคำนั้นๆ 4. Common mistakes รวมตัวอย่างประโยคที่มีมักจะใช้กันผิด พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างประโยคที่ถูกต้องให้ด้วยเพื่อเปรียบเทียบว่าผิดตรงไหนและ คำตอบที่ถูกต้องควรเป็นอย่างไร (หน่วยพัฒนาและบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ป.ป.))

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เตรียมตัวสำหรับการสอบ TOEIC
2. สามารถให้ผู้เรียน ฝนทักษะการฟังและการอ่าน ตลอดจน สามารถทราบถึง ข้อผิดพลาดของตนเองได้ เพราะมีตัวอย่างประโยคที่ถูกต้อง มีคำเฉลยพร้อมทั้งคำอธิบายให้อย่างละเอียด
3. ผู้เรียนสามารถทราบถึงจุดอ่อนของตนเอง ในการทำข้อสอบ TOEIC เพราะมีการจับเวลา และแจ้งคะแนนให้ผู้เรียนทราบหลังจากทำข้อสอบเสร็จทันที

Flipgrid

แอปพลิเคชันที่ใช้สำหรับการสนทนาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือสะท้อนความคิดเห็นที่ได้จากการเรียนรู้ในห้องเรียน (Reflection) ผ่านวิดีโอคลิปสั้นๆ ตอบคำถามจากผู้สอนที่ได้ตั้งหัวข้อไว้ เพื่อทำการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนจากคำถามที่ตั้งไว้ และผู้สอนยังสามารถบันทึกวิดีโอเพื่อตอบกลับ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ที่มา: <https://en.softonic.com/articles/what-to-know-about->

ไปยังผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชั่วโมงการเรียนการสอน ใช้สำหรับการประเมินฟังความคิดเห็น อาจจะเป็นในตอนเริ่มต้นบทเรียนระหว่างบทเรียนหรือท้ายบทเรียนก็ได้ ซึ่งในระบบจะมีกราฟแสดงให้เห็นการเข้ามาตอบคำถามของผู้เรียนรวมไปถึงการตอบกลับจากผู้สอนด้วย

การประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้จากหัวข้อที่ครูกำหนดให้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการ ฟังพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. มี Features ทันสมัย เหมาะสมกับ มัน ทำวิดีโอสั้นๆสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน
3. ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและโต้ตอบกับผู้เรียนได้เมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือในการเรียน
4. เปิดพื้นที่การประเมินและการแสดงสมรรถนะการฟังพูดภาษาอังกฤษร่วมกันในชั้นเรียนทั้งที่เป็นแบบสรายบุคคลและร่วมกันในชั้นเรียนได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วสันต์ เต็งกวน
วัน เดือน ปี เกิด	19 เมษายน 2533
สถานที่เกิด	เชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	2556 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2558 ศีษศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2566 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	189/79 หมู่ 9 ต.หนองจ่อม อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50210